

பல்கலைக்கழக மானியக்குழு (UGC) அங்கீகாரம் பெற்ற மாத இதழ்

New Centurian Ungal Noolagam ISSN 2394-7535-106

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

New Centurian Ungal Noolagam (Tamil English - Bilingual Monthly)

மாத இதழ்

மலர் : 15
Vol : 15

இதழ் : 12
Issue : 12

www.ncbhpublisher.in

மார்ச் 2024
March 2024

விலை
Price ₹ 45/-

ஆண்டு சந்தா
Annual Subscription ₹ 540/-

‘மக்களை நோக்கி அறிவியல்’
எனும் ஓர் அறிவியல்க்கம் உருவாக்கப்படவேண்டும்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின் 2-வது நூலகம்

மாக இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2055
மார்ச் - 15 இதழ் - 12 - மார்ச் 2024

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்
முனைவர் ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
முனைவர் ந.முத்துமோகன்
முனைவர் மு.இராமசுவாமி
முனைவர் நா.இராமச்சந்திரன்
முனைவர் பா.ஆனந்தகுமார்
முனைவர் ஞா.ஸ்ரீபன்
ப.குராஜன்
முனைவர் இரா.அறவேந்தன்
முனைவர் இரா.காமராசு
முனைவர் உ.அலிபாவா

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142). ஜானி ஜான்கான் ரோடு.

இராயப்பேட்டை. சென்னை - 600 014

இணைய தள முகவரி: www.ncbhpublisher.in

தனி இதழ் ₹ 45.00. ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch. Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி. சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்.

அம்பத்தூர். சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

2-வது...

1	டிராக்டர்கள் மீண்டும் டெல்லி வந்துள்ளன ஆசிரியர் குழு.....	04
2	மக்களை நோக்கி அறிவியல் எனும் ஓர் அறிவியக்கம் உருவாக்கப்படவேண்டும் பாக்டர் சு.நரேந்திரன்.....	06
3	மணாளனே மங்கையின் பாக்கியம் அ.கா.பெருமாள்.....	15
4	சமூகப் போராளிகளை இனம் காண்போம்... கொண்டாடுவோம்! வீ.அரசு.....	21
5	நான்கு கணங்கள் பாவண்ணன்.....	27
6	பிராகிருத நாடகத்தில் தென்னிந்தியக் குறிப்புகள் ஆ.கார்த்திகேயன்.....	31
7	கலைஞர் நூற்றாண்டு: மறுவாசிப்பில் கலைஞரின் 'நளாயினி' இரா.காமராசு.....	35
8	சிங்காரவேலரும் அறிவியலும் சுப்பராத்மணியன்.....	39
9	தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் ரஷ்ய நாவல்களின் வருகையும் வரவேற்பும் கா.தங்கதுரை.....	41
10	ஃப்ராய்டின் ஆளுமைக் கோட்பாட்டு நோக்கில் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் வாழ்வியல் ஞா. விஜயலட்சுமி & முனைவர் பா.தமிழரசி.....	47
11	தரைத் தளத் தயாரிப்பு க. பழனித்துரை.....	51
12	இயற்கை வேளாண்மை பேசும் புதினம் முனைவர் ஜெ.முனுசாமி.....	55
13	மனிதம் போற்றும் கல்வி முனைவர் செ.கல்பனா.....	59
14	வள்ளலாரின் இல்லறவியல் உபதேசங்கள் பாக்டர் மு.நீலகண்டன்.....	62
15	பண்பாட்டுப் பன்மியம் முனைவர் மு. ஏழுமலை.....	69
16	Professor R.Champakalakshmi: The Primordial Mother of Tamilian Historiography Dr.K.R.Sankaran.....	72

பாரிஸ்

டெல்லி

ஞராக்டர்கள் மீண்டும் டெல்ல வந்துள்ளன

உழவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅஃது ஆற்றாது
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து.

- குறள் - 1032

பொருள்:

உழவு செய்ய முடியாமல் உயிர் வாழ்கின்றவர் எல்லோரையும் தாங்குவதால்
உழவு செய்கின்றவர் உலகத்தார்க்கு அச்சாணி போன்றவர்.

உழவினர் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம்
விட்டோம் என்பார்க்கும் நிலை.

- குறள் - 1036

பொருள்:

உழவருடைய கை, தொழில் செய்யாமல் மடங்கியிருக்குமானால், விரும்புகின்ற
எந்தப் பற்றையும் விட்டுவிட்டோம் என்று கூறும் துறவிகளுக்கும் வாழ்வு இல்லை.

மாமேதை மார்க்சை நோக்கி வைக்கப்பட்ட, 'எல்லாக் கோட்பாடுகளும்
ஒருநாள் காலவதியாகிப் போகுமா?' என்ற வினாவிற்கு அவர், 'ஆம்' என்றே
பதிலளித்தார். 'உங்கள் கோட்பாடுகள் கூட காலவதியாகிப் போகுமா?' என்பதற்கு
'எல்லாம் மாறும்' எனும் கோட்பாடும் பீத்தோவனின் 5ஆம் சிம்பனியையும் தவிர
எல்லாம் காலவதியாகும் என்றாராம், மார்க்ஸ். மார்க்சுக்கு பீத்தோவனின் இசை
மீதிருந்த பெருமதிப்பை அவரது இந்த அரை நகை கொண்ட மொழியின் மூலம்
அறியலாம். மார்க்ஸ் பீத்தோவனின் 5ஆம் சிம்பனிக்குக் கொடுக்கும் இடத்தில்
நாம், பல குறட்பாக்களை வைக்கலாம்.

குறைந்தது சுமார் 1500 ஆண்டுகள் வயதாகும் மேலேயுள்ள குறட்பாக்களின் பொருத்தப்பாடு இந்த 21ஆம் நூற்றாண்டிலும் இல்லாது போய்விடவில்லை. எனவேதான் 'வலிமையுள்ளது வாழும்' என்ற விலங்குலக தர்க்கத்தில் முதலாளித்துவம் இயங்கும் மிக "முன்னேறிய" மேற்கத்திய நாடுகளில்கூட, வேளாண் அரங்கம் எண்ணற்ற சலுகைகள், மானியங்கள், வரி விலக்குகள், விதி விலக்குகள் எல்லாம் அளிக்கப்பட்டு காப்பாற்றப்படுகின்றது.

'மௌன வசந்தம்' (*Silent Spring*) என்ற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நூலில் அதன் ஆசிரியர், ரேச்சேல் கார்ஸன், அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் விவசாயிகள் விளைவித்த அதீதமான உணவுப் பொருட்களை வாங்கி அழிப்பதற்கு அமெரிக்கக் கூட்டாட்சி அரசு ஆண்டுதோறும் 1 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களைச் (சுமார் 7500 கோடி ரூ) செலவு செய்வதைக் கூறுவார். மேலும் இது விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களில் விவசாயம் செய்யாமல் இருக்க அளிக்கப்படும் மானியத்திற்கு (அதுவே 1 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர் இருக்கும்!) மேலாக அளிக்கப்படுவது என்பதையும் பதிவு செய்திருப்பார்.

அது போல இந்திய சமூக அறிவியல் பேராசிரியர்களான ஷிவ் விஸ்வநாதன், சந்திரிகா பார்மர் ஆகியோர் 1993ஆம் ஆண்டு அதீதமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்ட காய்கறிகளையும் பழங்களையும் சூழலுக்கு மாசு ஏற்படாதவாறு அழித்தொழிக்க ஐரோப்பிய ஒன்றியம் 2 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களைச் செலவழித்ததை தமது கட்டுரையில் (*EPW - 37(27) : 2714-24, 6 July 2002.*) பதிவு செய்திருப்பார்.

இப்படி தம் நாட்டில் விவசாயத்தைப் பாதுகாக்க சலுகைகளையும் மானியங்களையும் (அது சரியான நடவடிக்கைதான்) மேற்கத்திய நாடுகள் வழங்கி வருகின்றன. இந்த நாடுகளின் கைப்பாவைகளான ஐ.எம்.எஃப்., உலக வங்கி, உலக வர்த்தக அமைப்பு (*IMF, WB, WTO*) ஆகிய மும்மூர்த்திகள், விவசாய அரங்கில் சந்தைச் சக்திகளின் தடையற்ற இயக்கத்திற்கு இடமளிக்க வேண்டும்; மானியங்கள், சலுகைகளை வெட்டிச் சுருக்க வேண்டும்; விளைபொருட்களின் விலையை சந்தை நிர்ணயம் செய்ய அனுமதிக்க வேண்டும்; அரசு தீர்மானிக்கக் கூடாது என்றெல்லாம் ஊருக்கு உபதேசம் செய்கின்றன.

உலகத்திலேயே தாங்கள்தான் கடவுளின் சொந்தக் குழந்தைகள், தமது கட்சிதான் கடவுளின் சொந்தக் கட்சி எனும் மேட்டிமை நினைப்பு கொண்ட அரசும் இந்த மும்மூர்த்திகள் காலால் இட்ட ஆணையை சிரம் மேல் வைத்து நிறைவேற்ற முயற்சிக்கின்றது. இது போன்ற ஒரு ஆலோசனையை ஏற்று ஃபிரெஞ்சு அரசாங்கம் விவசாய விலைகள் குறித்த விவாதத்தை நிகழ்ச்சி நிரலில் வைத்ததை எதிர்த்தே ஃபிரெஞ்சு விவசாயிகள், பாரிஸ் நகரம் முழுவதையும் டிராக்டர்களாலும்

கால்நடைகளாலும் நிரப்பி ஃபிரெஞ்சு அரசை அடிபணிய வைத்தனர்.

டிராக்டர்களும் வீறு கொண்ட விவசாயிகளும் ஃபிரான்சில் மட்டுமில்லை, இந்தியாவிலும் உண்டு என தலைநகர் டெல்லிக்குத் திரண்டு வந்த விவசாயிகள் சுமார் ஓராண்டுகாலம் டெல்லி மாநகரை தங்கள் டிராக்டர்களின் கீழே வைத்திருந்தனர். வேளாண் பெருங்குடி மக்களின் நலன்களுக்கு எதிரானதும் ஆட்சியிலிருக்கும் கட்சியின் முதுகெலும்பான சாதிகள், வர்க்கங்கள் நலனுக்கானதுமான புதிய வேளாண் சட்டங்களைத் திரும்பப் பெற வேண்டும்; விவசாயிகளின் விலைபொருளுக்கு குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலைகளை (*MSP*), எம்.எஸ்.சுவாமிநாதன் அறிக்கையின் சூத்திரத்தின்படி வழங்க வேண்டும் என்பதுதான் அவர்களது கோரிக்கையாக இருந்தது. சாதி, மதம், இனம், மொழி, அரசியல் கட்சிச் சார்புகள் எல்லாம் தாண்டி இணைந்து போராடிய விவசாய மக்கள் ஒற்றுமையின் முன் அரசு மண்டியிட்டது. அவர்கள் கோரிக்கைகளை ஏற்பதாக பிரகடனம் செய்தது. விவசாயிகளும் தங்கள் டிராக்டர்களையும் ரொட்டி சுடும் அடுப்புகள், தோசை கற்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஊர் திரும்பினர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், 1850களில் கால்வாய் குடியிருப்புகள் மூலம் நிலம் பெற்ற ஓரளவு நிலம் கொண்ட பஞ்சாப், ஹரியானா, மேற்கு உ.பி விவசாய மக்கள் தமக்கு மட்டுமன்றி இந்தியா முழுவதும் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கும் பலன் அளிக்கக்கூடிய கோரிக்கைகளுக்காகப் போராடுகின்றனர். பிழைத்துக் கிடப்பதே பெரும் பணியாய் இருக்கின்ற ஏனைய பல விவசாய சமூகங்கள் இந்த நிலப்பிரபுத்துவம், ஜமீந்தாரி முறைகள் இல்லாத நிலங்களின் சுதந்திர விவசாயிகள் போல போராட இயலவில்லை என்பதால் இது அவர்களது கோரிக்கையும்தான் என்பது இல்லாமல் போய்விடாது..

ஆனால் அரசு வெட்கமில்லாமல் தான் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றாமல் வியாக்யானம் பேசுகின்றது. டிராக்டர்கள் மீண்டும் டெல்லி வந்துள்ளன. எந்த விதத்திலும் அறமற்ற செயலை கைவிடக் கோருவது பரந்துபட்ட ஜனநாயக சக்திகளின் கடமை. ஏதோ சில விவசாயிகள் உருவாக்கும் 'நியூசென்ஸ்' என்றும் நம்பவைக்க அதே ஆதிக்க சாதிகள் மற்றும் வர்க்கங்களுக்குச் சொந்தமான பகாசுர ஊடகங்கள் நம்பவைக்க முயல்கின்றன. இவற்றின் ஒலி ஒளி வெள்ளப் பிரச்சாரங்களைத் தாண்டி விவசாயிகளின் உண்மையான கோரிக்கைகளையும் அவர்களது வீரம் செறிந்த போராட்டத்தின் நியாயங்களையும் செய்திகளையும் கவனப்படுத்துவதும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக நிற்பது மக்கள்சார் ஊடகங்களின் கடமை.

- ஆசிரியர் குழு

நேர்காணல்

மக்களை நோக்கி அறிவியல் எனும் ஓர் அறிவியல்க்கம் உருவாக்கப்படவேண்டும்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

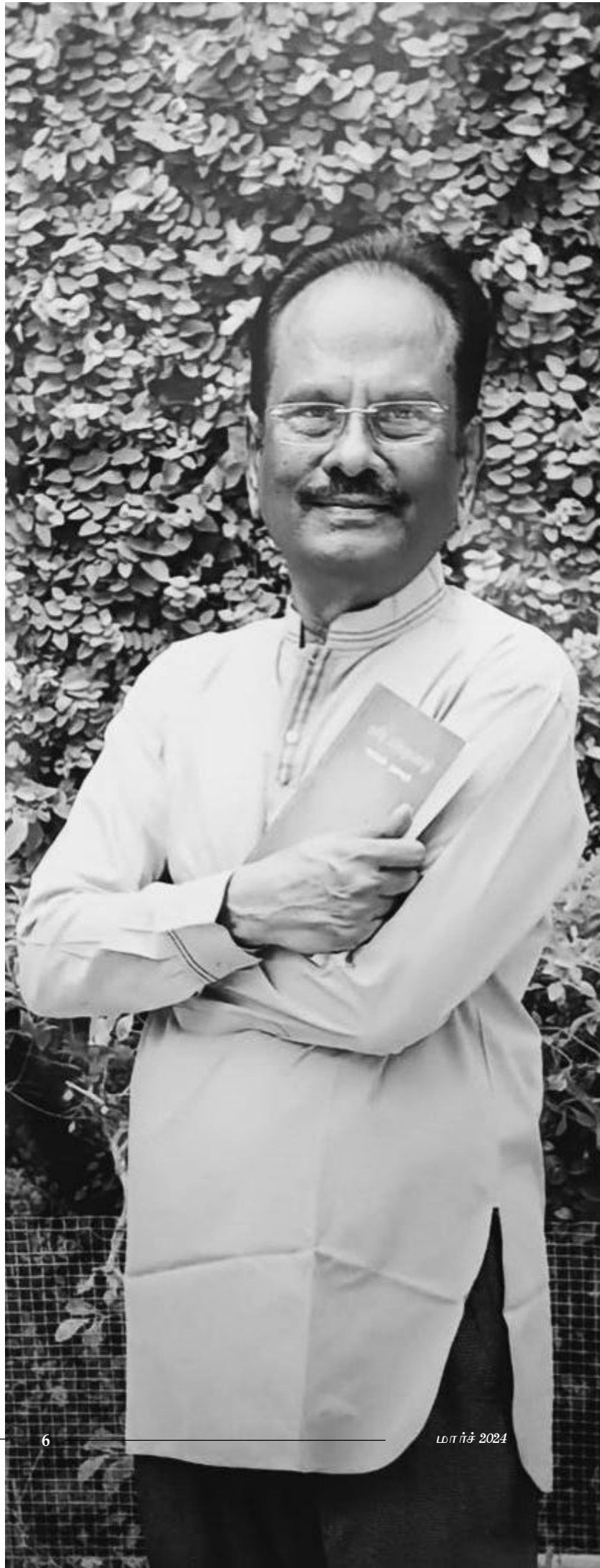
நேர்காணல்: ஜி.சரவணன்

தஞ்சை மருத்துவக்கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற பின் தற்போது சிறப்புநிலை அறுவை சிகிச்சைப் பேராசிரியராக தமிழ்நாடு டாக்டர் எம்ஜிஆர் மருத்துவப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரிந்து வருபவரும் கடந்த ஐம்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாக இடைவிடாது தஞ்சையில் நோயாளிகளுக்கு மருத்துவம் பார்த்து வருவதோடு பல நூறு மருத்துவ மாணவர்களுக்கும் செவிலியர்களுக்கும் மருத்துவப் பாடம் கற்பித்து வருபவருமான டாக்டர் சு.நரேந்திரன் அவர்கள் தமிழ் மொழிப்பற்றின் காரணமாகவும் அறிவியல் தமிழை வளர்த்தெடுக்கும் முயற்சியிலும் நாற்பத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களையும் இரண்டு மருத்துவக் களஞ்சியங்களையும் தமிழிலும் இரண்டு நூல்களை ஆங்கிலத்திலும் எழுதியவர்.

மருத்துவம் மற்றும் எழுத்துப்பணிகளுக்காக மைய, மாநில அரசு விருதுகளையும் மருத்துவப் பல்கலைக்கழக வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதையும் பல பாராட்டுப் பத்திரங்களையும் பெற்றுள்ளார். பொதுமக்களிடமும் சமூகத்திடமும் மகத்தானதொரு சாதனை மருத்துவராக அடையாளம் பெற்றுள்ள டாக்டர் சு.நரேந்திரன் அவர்களை தஞ்சை அரண்மனையின் நுழைவாயிலுக்கு நேரெதிரே அமைந்துள்ள அவரது இல்லத்தில் சந்தித்து உரையாடினோம்

நியூ செஞ்சரியின்

உங்கள் நாவகம்

அடிப்படையில் மருத்துவரான நீங்கள் தமிழில் நூல்கள் எழுதத் தொடங்கிய ஆர்வத்தின் பின்னணியைக் கூறுங்களேன்?

அந்தக் காலத்தில் எனது தந்தையார் சில இதழ்களின் செய்தி சேகரிப்பாளராகவும் விளம்பர முகவராகவும் செயல்பட்டு வந்தார். அப்போது எங்களது வீட்டுக்கு எட்டு பத்திரிகைகள் தினமும் வரும். தான் அனுப்பிய விளம்பரம் மற்றும் செய்திகள் வந்திருப்பதை எனது தந்தையார் பார்த்துக்கொண்டிருப்பார். நான் பள்ளிக்குச் செல்வதற்கு முன்பாக எல்லா பத்திரிகைகளையும் இயன்றளவுக்கு வாசிக்கும் ஆர்வம் எனக்குள் ஏற்பட்டது.

அப்போது எனது மூத்த சகோதரர் தினத்தந்தி நாளிதழில் உதவி ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து வந்தார். அவர் ஆஸ்திரேலியாவுக்குச் சென்று இதழியல் தொடர்பாக மேல்படிப்பு படித்து வந்தார். அதன்பிறகு நிறைய எழுதத் தொடங்கினார். அவர் அவற்றைப் படிக்கச் சொன்னபோது அவரது எழுத்துகளையெல்லாம் தொடர்ந்து படிப்பது எனக்கொரு வழக்கமானது.

நான் எம்பிபிஎஸ் படித்து முடித்துவிட்டு சென்னைக்கு எம்எஸ் படிக்கச் சென்றபோது என்னுடைய நண்பர் ஆடலரசன் “டாக்டர் நீங்க தினமும் காலையில் ஏழுநிமிடம் சென்னை வானொலியில் நலவாழ்வைப் பற்றிப் பேசுங்கள்” என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

அதையடுத்து நாற்பது முறை தொடர்ச்சியாக வானொலியில் உரை நிகழ்த்தினேன். அவ்வரை சாதாரண மக்களும் புரிந்துகொள்ளும்படி இருந்ததால் பெருமளவிலான மக்களிடம் போய்ச்சேர்ந்தது. அது எனக்கு மிகுந்த தெம்பாகவும் நிறைவாகவும் இருந்தது.

அதைத் தொடர்ந்து ‘நோயின்றி வாழ்வதெப்படி’ என்ற எனது சிறியநூலை அப்போது என்சிபிஎச் நிர்வாகியாக இருந்த உசேன் அவர்கள் முயற்சியெடுத்து வெளிக்கொண்டு வந்தார். அந்தப் புத்தகமும் பெரியளவில் விற்பனை ஆனது. இதற்குப் பிறகு இதழ்களில் எழுதுவது, குறிப்பாக அறிவியலைப் பற்றி, மருத்துவத்தைப் பற்றி எழுதுவது என்பது எனக்கு பொழுதுபோக்காகவே ஆகிப்போனது.

1983ஆம் ஆண்டு நான் எம்எஸ் முடித்துவிட்டு தஞ்சைக்கு வந்தபோது தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராக இருந்த வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அறிவியல் தமிழை மக்களுக்கு எடுத்துப் போகவேண்டாமா? நம் மக்களுக்கு என்ன சாப்பிடவேண்டும்? எப்படி, எப்போது, எதை சாப்பிடவேண்டும்? என்பதெல்லாம்கூடத் தெரியவில்லையே? என்றெல்லாம் கேட்டார்.

அதைத் தொடர்ந்து அறிவியல் தொடர்பான எல்லா செய்திகளும் மக்களிடம் சென்றடையவேண்டும். குறிப்பாக கிராம மக்களுக்கு இவை தெரியவேண்டும் என்று சொல்லி ‘அறிவியல் பண்ணை’ எனும் இயக்கத்தைத் தொடங்கி என்னை அய்யம்பேட்டை

என்னும் ஊருக்கு அனுப்பிவைத்தார். நான் அங்கே சென்று பேசத் தொடங்கியபோது இருந்தவர்களின் எண்ணிக்கை வெறும் எட்டுபேர்தான். ஆனால் நான் பேசி முடித்தபோது ஆயிரம்பேர் வரை கூடியிருந்தனர். அங்கிருந்த நெசவாளர்கள், விவசாயிகள் அனைவரும் என்னை வெளியேறவிடாமல் மருத்துவக் கேள்விகளையும் சந்தேகங்களையும் கேட்டுக்கேட்டுத் தெளிவு பெற்றனர். அதன்பிறகு அச்சொற்பொழிவை சிறுநூலாக தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டு பல பதிப்புகளைக் கண்டது. இதுபோன்ற நிகழ்வுகள் இனியும் தொடரவேண்டும். இதன் மூலம் அப்போது மக்களிடம் நாம் செல்லாததால்தான் அவர்களிடம் அறிவியல் குறித்த புரிதல் இல்லை என்ற ஆதங்கம் எனக்குள் ஏற்பட்டது.

அந்த நேரத்தில் வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் தமிழில் மருத்துவக்கல்வி வரவேண்டும், தமிழில் பொறியியல் கல்வி வரவேண்டும் என்றொரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார். அதற்கு இராமசுந்தரம் அவர்கள் இயக்குநராக இருந்தார். அதில் நான் உட்பட 13 பேராசிரியர்கள் நூல்கள் எழுதினோம். அப்போது நான் உதவிப்பேராசிரியர். இதில் ‘பொது அறுவை மருத்துவம்’ என்ற எனது நூல் தமிழக அரசின் முதல் பரிசைப் பெற்றது. அது எனக்கு மிகப்பெரிய ஊக்கத்தைக் கொடுத்தது. தொடர்ந்து புத்தகங்களை எழுதவேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டது.

எனது தந்தையார் நிறைய புத்தகங்கள் படிப்பார். அதாவது அர்த்தமுள்ள இந்துமதம் புத்தகம், அர்த்தமற்ற இந்துமதம் புத்தகம் இரண்டையும் ஒருசேரப் படிக்கிற வழக்கமுடையவர். அவரிடம் ஏறத்தாழ 3000 புத்தகங்கள் இருந்தன. அவர் என்னிடம் உனக்கு என்ன வேண்டும் என்று கேட்டபோது உங்களிடமுள்ள புத்தகங்களை மட்டும் எனக்குக் கொடுங்கள் என்று கேட்டேன். கம்பராமாயணம் முதல் பெரியார் களஞ்சியம் வரையிலான அந்தப் புத்தகங்களை இன்றளவும் வாசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

பின்னர் 1991ஆம் ஆண்டு ‘வயிற்றுநோய்களும் அவற்றின் மருத்துவமும், என்ற எனது நூல் தமிழக அரசின் முதல் பரிசை இரண்டாவது முறையாகப் பெற்றது. அதற்குப் பின்னர் நூல் எழுதுவது பொழுதுபோக்கு என்பது கடமை என்பதாக எனக்கு மாறியது. அப்போதிலிருந்து ‘அறிவியல் ஓளி’ ‘விஞ்ஞானி’. ‘நல்வழி’, ‘அறிக அறிவியல்’ எனும் அறிவியல் இதழ்களிலும் தினத்தந்தி, தினகரன், மாலைமுரசு போன்ற நாளிதழ்களிலும் தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டிருந்தேன். ‘கலைக்கதிர்’ மற்றும் சில ஆண்டு மலர்களிலும் அவ்வப்போது எழுதி வந்தேன்.

அறிவியலைத் தமிழில் முதலில் அறிமுகப் படுத்தியவர்கள் யார்?

சங்ககாலப் புலவர்கள் அறிவியலாளர்கள் அல்ல. ஆனால் அவர்கள் அறிந்தது, அனுபவித்தது, பயன்படுத்தியது, பயன்பட்டது இவையனைத்தையும்

அவர்கள் உள்வாங்கி செய்யுள் வடிவில் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தமிழில் அறிவியல் இல்லை என்று சொல்லமுடியாது. நமது உரையாசிரியர்களின் உரைகளில் அறிவியல் நூல்கள் அதிகளவில் பேசப்படுகிறது.

அப்போதே ஆஸ்தானகோலாகலம், கோலதீபிகை, பூகோளவிலாசம், அசுவசாஸ்திரம் என்றெல்லாம் நூல்கள் இருக்கின்றன என்று பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர், அடியார்க்குநல்லார், பரிமேலழகர், தக்கயாகப்பரணியாசிரியர் போன்றோரிடமிருந்து அறியமுடிகிறது. ஆக அந்தக் காலத்திலேயே அறிவியலை வளர்க்க நடந்த முயற்சிகள் முறையாக எழுதிவைக்கப்படவில்லை அல்லது காணக்கிடைக்கவில்லை.

இங்கிருந்து அரை கி.மீ தூரத்திலுள்ள தஞ்சைப் பெரிய கோயில் ஐந்தடி அஸ்திவாரத்தில்தான் நிற்கிறது. அதேபோல 'நடந்தாய் வாழி காவேரி' என்று ஓடிக்கொண்டேயிருக்கிற காவிரியாற்றின் குறுக்கேதான் புதை மணலுக்குள் கரிகாலன் கல்லணையைக் கட்டியிருக்கிறான். இன்றுவரை எப்படி எந்த அறிவியல் துணைகொண்டு இவர்கள் கட்டினார்கள் என்று வியப்பு மேலிகிறது. பாரம்பரியமாக வந்த நமது அறிவியல் அறிவை சொல்லித் தரக்கூடிய பள்ளிகள் அன்று இல்லை. அதாவது தச்சன் மகன் தச்சுத்தொழில் செய்வான் என்பது போன்ற குலத்தொழில் நம்பிக்கைப்படி இருந்திருப்பார்கள் என்று கருத இடமுண்டு. அவர்கள் அவற்றை எழுதி வைக்காததால் நாம் பெரும் இழப்புக்கு உள்ளானதென்னவோ உண்மை.

சங்ககாலப் புலவர்களின் பாடல்களில் பொருள்முதல்வாதக் கருத்துக்கள்கூட இடம் பெற்றுள்ளன. பல்லுயிரினச் சமுற்சி இடம்பெற்றுள்ளது. உருப்புகள், உருவம், உணவு, உறைவிடம், செய்கை, நடத்தைகளெல்லாம் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இனப்பெருக்கமுறைகூட கூறப்பட்டுள்ளது. இப்படியாக சங்கப்புலவர்கள் கூறியதையெல்லாம் பேராசிரியர்கள் பி.எல்.சாமி, சீனிவாசன் ஆகிய இரண்டு பேரும் தாவரங்கள் மற்றும் விலங்குகள் குறித்தெல்லாம் உள்ள பாடல்களை ஆய்வு செய்து நூல்கள் எழுதியுள்ளார்கள்.

எலியின் முடியில் போர்வை தயாரித்து போர்த்தப் பட்டிருந்ததாக சங்க இலக்கியத்தில் எழுதப்பட்டிருப்பதைக் கண்டறிய மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக்குச் சென்று ஆராய்ந்து அந்த எலியைக் கண்டுபிடித்து முடிகளுள்ள காடுவாழ் எலிகள் பற்றி ஆதாரபூர்வமாக அதிலெழுதியுள்ளார் பி.எல்.சாமி.

அய்ரோப்பியர்களுக்கும் அறிவியலுக்குமான உறவைப் பற்றிக் கூறுங்கள்?

ஒருகட்டத்தில் இந்தியாவுக்கு அய்ரோப்பியர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களின் முக்கியப்பணி

காலனியத்தை நிலைநாட்டுவது. அத்துடன் கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்புவது. அதற்காக அவர்கள் அந்தந்த மக்கள் மொழியில் பேசவேண்டும் என்பதற்காக விவிலியத்தை மொழிபெயர்க்கிறார்கள். அதில் சிறந்து விளங்கியவர்கள் சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்கள். மேலும் ஜி.யு.போப் மற்றும் கால்டுவெல் போன்றோர் திருவாசகம், திருக்குறள் போன்றவற்றை மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் செய்தாலும் கத்தோலிக்கர்கள் அறிவியலைத் தொட்டுக்கூடப் பார்க்கவில்லை. அவர்கள்தான் கல்லியோவையும் புருனோவையும் தண்டித்தவர்கள். ஆனால் அதன் விளைவு அண்மைக்காலத்தில் போப் அதற்காக மன்னிப்பு கேட்டிருக்கிறார்.

தமிழகத்திற்கு அறிவியலைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தவர்கள் யார் யார்?

அந்த நாளில் அறிவியலை தமிழ்நாட்டுக்குக் கொண்டு வந்தவர்கள் சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்கள். அதில் யுரேனியஸ் என்பவர்தான் முதலில் பூமி சாஸ்திரத்தைப் பற்றி எழுதியுள்ளார். அதன் முதல் பக்கத்தில் 'தமிழர்களுக்கு அறிவுண்டாகும்படி இந்நூல் எழுதப்படுகிறது' என்று எழுதியுள்ளார்.

இலங்கையிலிருந்து வந்த பிஷ்கிரீன் அவர்கள் அமெரிக்காவில் இருந்தபோது தமிழர்களிடம் தமிழைத் தானே கற்றுக்கொண்டவர். இங்கு வந்து அதைவிட சிறப்பாகக் கற்றுக்கொண்டதோடு தன்னுடைய மாணவர்களுடன் 11 நூல்களைத் தமிழில் எழுதுகிறார். அவை அத்தனையும் ஆங்கில மருத்துவம் குறித்த நூல்கள். இதற்கு இலங்கையில் வசித்த கிறித்தவர்களாக மாறிய யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மாணவர்களான டேனியல், சப்மென் ஆகியோர் உதவியாக இருந்துள்ளனர்.

மேலும் 33 மாணவர்களை தமிழில் மருத்துவம் படிக்கத் தூண்டுதலாக இருந்திருக்கிறார் பிஷ்கிரீன். அவர்களை டாக்டர்களாக உருவாக்குகிறார். அப்போது இலங்கையில் ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழி என்பதால். அரசாங்கப் பதவி கிடைக்காது என அவர்கள் தமிழில் படிக்க மறுக்கிறார்கள். இன்றைக்குபோல் அன்றைக்கும் தாய்மொழிக் கல்வி ஏற்புடையதாக இருக்கவில்லை. ஆனால் பிஷ்கிரீன் உறுதியாக இருக்கிறார். உங்களுக்கு பத்துநாட்கள் அவகாசம் தருகிறேன். மருத்துவம் படித்தால் நீ தமிழில் படி, இல்லாவிட்டால் நீ வேறு தொழிலை நாடு என்று சொல்லிவிடுகிறார். இதிலிருந்து பிஷ்கிரீனின் தமிழ் ஈடுபாடு எந்தளவு இருந்ததென்பதை நம்மால் உணரமுடிகிறது. அவர் சொல்கிறார். "பத்தாயிரம் தமிழர்களுக்கு ஒரு மருத்துவரை நியமிப்பது என்பது என்னுடைய கொள்கை. அதற்காகத் தமிழில் மருத்துவர்களை உருவாக்குவதற்கு நான் முயற்சிப்பேன்" என்கிறார்.

அந்தக் காலத்தில் கிறித்தவத்தை பரப்புவதற்காக வந்த பிஷ்கிரீன் தமிழில் அறிவியலை மட்டும்

சொல்லவில்லை. இங்கிருந்த மூடநம்பிக்கைகளை ஒழிக்கவேண்டியது பற்றி ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் எழுதி வந்துள்ளார். கெமிஸ்தம் என்ற புத்தகத்தில் 'ரஸவாதத்திற்கு பதிலாக பொருள்களின் கூறுகளைக் குறிக்கும் கெமிஸ்தம் என்ற வித்தையையும் ஜோதிட சாஸ்திரத்திற்குப் பதிலாக நட்சத்திரங்களின் தன்மைகளை சரியாகச் சொல்லும் வானசாஸ்திரத்தையும் இல்லாத ராட்சதர்களை, தேவதைகளைப் பற்றிய கதைகளுக்கு பதிலாக உள்ள கருத்துருக்களையும் சுருக்கிச் சொல்லும் பொய்யான கல்விக்கு பதிலாக மெய்யான அறிவியலை நிலைநிறுத்துவதே என்னுடைய கடமை" என்று கூறுகிறார்.

அவருக்கடுத்து ஜான் முர்டாக் நூறு வருட நூல்களுக்கான ஒரு நூலடைவைத் தயார் செய்கிறார். அது ஒரு மிகப்பெரிய பணி. அதாவது நூறாண்டுகளில் எந்த வகையான நூல் வெளிவந்தது? என்ன உள்ளடக்கம் கொண்டிருந்தது? யார் எழுதியது? எல்லாவற்றையும் அதில் இடம்பெறச் செய்துள்ளார். அந்த வகையில் அவரும் முக்கியமானவர். 1960களில் தமிழ்நாடு அரசு இந்நூலை மறுபதிப்பு செய்தது.

அடுத்து சாமுவேல் என்றொருவர் ரங்கூனிலிருந்தவர். அவர் அந்தக் காலத்திலேயே செக்ஸாலஜி எழுதுகிறார். சிசுவை எப்படிப் பராமரிப்பது என்பதைப் பற்றிய அந்த நூலின் பெயர் 'மானுட மரம் சாஸ்திரம் என்னும் சிசு உற்பத்தி சிந்தாமணி' என்பதாகும்.

அப்படிவென்றால் அறிவியலைப் பற்றி தமிழர்கள் எதுவுமே எழுதவில்லையா?

ஆம், எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் முதன்முதலில் எழுதியவர் ஒரு நாயுடு. அவர் 'சாரீர் வினாவிடை', 'பிரசவ வைத்தியம்' உள்ளிட்ட ஏழு நூல்கள் எழுதியுள்ளார். ஏழு நூல்களின் பெயர்களும் சமஸ்கிருதமாகத்தான் இருக்கிறது. கிறீனின் நூலின் பெயரே 'அங்காதிபாதம் சுசுரணவாதம் உற்பாலனம்' என்பதுதான்.

அந்தக் காலத்தில் பேச்சுமொழியில் சமஸ்கிருதமே அதிகளவில் புழங்கியது. மேலும் விஞ்ஞானம் என்பது வடமொழியில்தான் இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமும் இருந்தது. அதோடு ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதிகள் இல்லை. ஆங்கிலம் - சமஸ்கிருதம் என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டியிருந்தது. அதனால் தலைப்பிலிருந்து உள்ளடக்கம் வரை அப்படித்தானிருந்தது. இருப்பினும் அவர் தமிழ்க் கலைச்சொல் கோட்பாட்டை உருவாக்கி - கலைச்சொல் முதலில் தமிழில் தேடவும் இல்லாவிடில் சமஸ்கிருதத்தில் இருக்கலாம். அதுவும் இல்லையென்றால் ஆங்கிலத்தில் இருக்கலாம் என்கிறார். இப்படிச் சொன்னாலும் அவரது நூல்களின் தலைப்புகள்கூட வடமொழியில்தான் உள்ளன.

அதன் பிறகு வந்த மா.ஜெகந்நாத நாயுடு என்பவர் 'சாரீர் சாஸ்திரம்' என்றுதான் பெயர் வைக்கிறார்.

அண்மைக்காலத்தில் தமிழகத்தில் அறிவியலை பரந்துபட்டு கொடுத்தவர் டாக்டர் அ.கதிரேசன் அவர்கள்தான். அதற்கு மிகவும் துணைநின்றது உடைபடாத சோவியத் யூனியனும் தமிழகத்தின் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நிறுவனமும் தான். ஏறத்தாழ 60 புத்தகங்கள் எழுதியிருக்கிறார். இக்கட்டுரைகளை 'தாமரை' மாத இதழில் தொடராக எழுதிவந்த இவர் ஒரு இடதுசாரி சிந்தனையாளர். அவரைத் தமிழகத்தின் அறிவியல் முன்னோடி என்று சொல்லலாம்.

இதேபோல இலங்கையில் எப்.ஆர்.சி.எஸ் படித்த டாக்டர் சின்னதம்பி என்பவரும் ஒரு முன்னோடிதான். இவர் ஒரு மகளிர் மருத்துவ நிபுணர். ஏழு புத்தகங்கள் எழுதியுள்ளார். அதன்பிறகு ஓய்வு பெற்றபிறகும் கூட தமிழில் நூல்கள் வெளிவருவதற்காக தனது ஓய்வூதியத் தொகை முழுவதையும் செலவு செய்துள்ளார். அவருடைய நூல்கள் எதிலும் சமஸ்கிருதம் கிடையாது. எங்கும் கிரந்த எழுத்துகளும் கிடையாது. ஜெல்லி என்பதை யெல்லி என்பார். ஜப்பான் என்பதை யப்பான் என்பார். கிட்னி என்பதை குண்டிக்காய் என்பார். ஆக அவரது நடை கொஞ்சம் கரடுமுரடாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் நூலின் பெயரை 'நலம் பேணல் விஞ்ஞானம்' என்று தமிழ்ப்படுத்தி எழுதியிருப்பார்.

நல்ல தமிழில் கொண்டு வர வேண்டும் என்று விரும்பியிருக்கிறார். அவர் மொழிக்கு மட்டும் முதலிடம் கொடுத்துவிட்டு கருத்துக்கு முதலிடம் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் இப்போது நாம் கருத்துக்கு முதலிடமும் மொழிக்கு அடுத்த இடமும் கொடுக்கிறோம். அதோடு இப்போது இலக்கண நெகிழ்வும் வந்துவிட்டது. அதாவது குளோரோபார்ம் என்பதை க்குளோரோபார்ம் என்று இப்போது எழுதுவதில்லை.

சிங்கப்பூரில் பூரணஜீவியம் என்ற செக்ஸாலஜி நூல் வந்திருக்கிறது. ஏனெனில் காலனிய காலத்தில் கிரந்தி நோய்கள் அதிகம். காரணம் அப்போது சரியான மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்படாத காலம். இன்னும் சொல்லப்போனால் அந்தக் காலத்தில் அந்த நோயின் காரணத்தால் ஆண்குறியை வெட்டி எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆக செக்ஸாலஜி குறித்த நூல்கள் சிங்கப்பூரிலும் வந்திருக்கிறது. தமிழிலும் வந்திருக்கிறது.

தமிழ் வழிக் கல்வி எனும் குரல் வழங்கிவரும் வரலாற்றை தொடர்ந்து எழுதி வருகிறீர்கள். அதன் தற்போதைய நிலை என்னவாக இருக்கிறது?

தமிழ்நாட்டில் தமிழ் வழிக் கல்வி வரவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டவர் ராஜாஜி. அவர் அறிவியல் நூல்கள் எழுதியவர். ஆனால் அந்த நேரத்தில் இந்தியைத் திணிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். அரசு அமைத்த கலைச்சொல் குழுவில் வடமொழி ஆதிக்கம் வந்துவிடுகிறது. அதற்காகத்தான் இ.மு.சுப்பிரமணிய பிள்ளை சென்னை மாகாணத்

தமிழ்ச்சங்கத்தின் வழியாகப் போராடுகிறார். அதனால் சிறிதுகாலம் நன்றாக இருந்தாலும் பிறகு 1940இல் சீனிவாச சாஸ்திரியைக் கொண்டுவந்து முழுமையாக சமஸ்கிருத மயமாக்கல் தொடர்கிறது. மறுபடியும் இ.மு.சுப்பிரமணிய பிள்ளை இதனை எதிர்க்கிறார். இதற்காக நெற்றிப்பட்டையணிந்த முழுமையான சைவரான இவர் தந்தை பெரியாருடன் கைகோர்த்துக்கொள்கிறார்!

பெரியார் 'விடுதலை' இதழில் 6-11-46யிலும் 11-6-46யிலும் 'குதிரைக்கு முன் வண்டி', 'கலைச்சொல்லாக்கத்தில் கொலையா?' என்று இரண்டு தலையங்கங்கள் எழுதுகிறார். அதற்குப்பின் அந்தக் குழுவுக்குத் தலைவராக வந்தவர் சாமிநாதன் என்ற ஆங்கிலப்பேராசிரியர். தமிழ்க் கலைச்சொல்லாக்கத்திற்கு ஆங்கிலப் பேராசிரியர் எதற்கு என்று இ.மு.சுப்பிரமணிய பிள்ளை எதிர்க்கிறார்.

அப்போது வையாபுரி பிள்ளையை குழுவில் உறுப்பினராகப் போட்டாக வேண்டும் என்று சீனிவாச சாஸ்திரி விரும்புகிறார். ஆனால் வையாபுரி பிள்ளை சில தமிழ்ச் சொற்களை ஒத்துக்கொள்ள மறுக்கிறார். நூல் என்பதற்கு 'சாஸ்திரம்' என்றுதான் சொல்லவேண்டும் என்று வாதாடுகிறார். ஒருமுறை இ.மு.சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்களிடமும் இன்னொரு முறை சேலம் ராமசாமி கவுண்டரிடமும் வாக்குவாதம் ஏற்பட்டு வையாபுரி பிள்ளை கூடியிருந்த குழுவின் கூட்டத்திலிருந்து வெளியேறிச் சென்றுவிடுகிறார்.

பிறகு இ.மு.சுப்பிரமணிய பிள்ளையின் சொற்களை 'ஏ' பிரிவு என்றும் வையாபுரி பிள்ளையின் சொற்களை 'பி' பிரிவு என்றும் இரண்டையும் இணைந்தவற்றை 'சி' பிரிவு என்றுமாக 1946இல் ஒரு கலைச்சொல் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டது.

ஆக இந்தப் போராட்டம் 1932லிருந்து தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டே இருக்கிறது. தமிழ் வரக்கூடாது என்பதில் குறிப்பிட்ட பிரிவினர் முனைப்பாக இருந்துள்ளார்கள். 25 ஆண்டுகள் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராக இருந்த டாக்டர் ஏ.எல்.லட்சுமணசாமி முதலியார் எந்த நேரத்திலும் தமிழ் வரவேண்டும் என்று விரும்பியதே கிடையாது. 1970இல் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் அவரும் அவரது சகோதரர் ஏ.எல்.ராமசாமி முதலியாரும் சேர்ந்து 'ஆங்கில ஆதரவு மாநாடு' நடத்தினார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் ஆங்கில ஆதரவு மாநாடு, ஈரோட்டில் ஆயிரம் பேர் தமிழ்த் தேர்வு எழுதாமல் வெளியில் வருகிறார்கள். இதற்கு அப்போதைய ஸ்தாபன காங்கிரஸ் (சிண்டிகேட்) கட்சியும் துணை போகிறது. அந்நேரத்தில் ஆட்சிக்கு ஆபத்து வந்துவிடும் எனக்கருதி குன்றக்குடி அடிகளாரும் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதமும் கலைஞரிடத்தில் போய் தமிழ்வழிக்

கல்வி உத்தரவை தற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கச் சொல்லிக்கேட்கிறார்கள்! என்ன காரணத்தாலோ கலைஞரும் ஒப்புக்கொண்டுவிடுகிறார்.

கலைஞர் மறுபடியும் 1990இல் மெட்ரிகுஷேன் பள்ளிகளில் ஐந்தாம் வகுப்பு வரைக்கும் தமிழ்வழி வரவேண்டும் என்று அரசாணை கொண்டுவருகிறார். அதையும் மெட்ரிகுலேஷன் கூட்டமைப்பு நீதிமன்றம் சென்று தோற்கடிக்கச் செய்துவிடுகிறது (சில தென்மாநிலங்களில் அந்தந்த மாநில மொழிகளைப் பயில வேண்டும் என்ற விதிமுறை நடப்பில் உள்ளது). ஆக எப்படியும் தமிழகத்தில் தமிழ் வந்துவிடக்கூடாது என்பதில் மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளி நிர்வாகிகளும் ஆங்கிலம் தெரிந்த அறிஞர்களும் உறுதியாக இருந்தார்கள் - இருக்கிறார்கள் என்பது வெளிப்படை.

தமிழ்வழிக் கல்விக்கு வேறு என்ன மாதிரியான முயற்சிகள் தமிழகத்தில் நடந்தன?

1983இல் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் வந்த பின்னால் முதுமுனைவர் வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் தமிழில் பொறியியலைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று அரசிடம் முறையிடுகிறார். அரசும் ஒத்துக்கொண்டு 600 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இந்தந்த கல்லூரி என்று முடிவான பின்னர் தொழில்நுட்பக்கழகம் இதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று காரணம் கூறி தமிழ்வழிப் பொறியியல் படிக்க விரும்பியவர்கள் ஆங்கிலவழிக் கல்விக்குச் செல்ல நேரிட்டது.

ஆனால் அந்த நேரத்தில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் மூலம் மருத்துவம் மற்றும் பொறியியலில் தலா 13 நூல்கள் தமிழில் வெளிவந்துவிட்டன. தமிழ்வழியில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சியும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனாலும் ஒன்றிய அரசு ஒத்துழைப்பு கொடுக்காததால் மாநில அரசும் அமைதியாக இருக்க நேரிட்டது.

தமிழில் கலைச்சொல் உருவாக்கம் என்பதில் எந்தளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது எனக் கருதுகிறீர்கள்?

கலைச்சொல்லாக்கம் என்பதை ஏறத்தாழ 150 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். முதன்முதலில் யுரேனியஸ் 'பூமிசாஸ்திரம்' எழுதும்போதே 60 கலைச்சொற்களை உருவாக்கியுள்ளார். அதன்பின் பிஷ்கிரீன் கலைச்சொற்களைப் பற்றி இரண்டு புத்தகங்கள் எழுதுகிறார். அதற்குப் பிறகு வந்த எல்லா நூல்களிலும் கடைசியாக சில கலைச்சொற்கள் பட்டியலை வெளியிடுகிறார்கள். இப்படித்தான் இருந்ததே தவிர அவற்றை தரப்படுத்தி முறைப்படுத்தி கொண்டு வரப்படவில்லை.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தொடங்கப்பட்ட பிறகு இதில் ஆர்வங்காட்டி கலைச்சொல்லாக்கத்தில்

ஐந்து தொகுதிகள் வரை வெளிவந்தன. அறிவியல் களஞ்சியம்கூட வெளிவந்தது. கலைஞர் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு இதற்கென்று ஒரு அமைப்பை உருவாக்கி ஒவ்வொரு பல்கலைக்கழகத்திற்கும் இயற்பியல், வேதியியல், மருத்துவம் என்று தனித்தனியாக ஒதுக்கப்பட்டு 11 தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. கலைச்சொல் பேரகராதி ஒன்றும் கொண்டுவரப்பட்டது. அது மிகவும் பயனுடையதாக உள்ளது.

சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதி மிகச்சிறந்த முறையில் அமைந்திருக்கிறது. அது செம்மைப்படுத்தப்பட்டு புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். தமிழ் மருத்துவத்தைப் பற்றி மணவை முஸ்தபா சில அகராதிகளைக் கொண்டுவந்தார். பட்டுக்கோட்டையிலிருந்து ச.சம்பத்குமார் என்பவரும் சென்னை டாக்டர் சாமி.சண்முகம் என்பவரும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து ஜோசப் என்பவரும் கலைச்சொல் அகராதிகளைக் கொண்டுவந்துள்ளனர். எனவே தமிழில் கலைச்சொல் இல்லை. அதனால் தமிழில் அறிவியல் நூல்களையோ மருத்துவ நூல்களையோ எழுத இயலாது என்று இனிமேல் யாரும் கூறமுடியாது. அவ்வளவு கலைச்சொற்கள் இருக்கின்றன.

அண்மைச் செய்தியாக அகரமுதலி செயலகத்தில் 14 லட்சம் சொற்களை அவர்கள் திரட்டிவைத்திருப்பதாக செய்திகள் வெளிவந்துள்ளன. ஆனால் திரட்டிவைத்திருந்தல் மட்டும் போதாது. அவை சரிவர தரப்படுத்தம் செய்யப்படவேண்டும். ஏனெனில் மருத்துவத்தில் சொல்லுக்குப் பொருள் தெளிவாக இருக்கவேண்டும். கருத்துத் தெளிவு இருக்கவேண்டும். கருத்துக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே

தரப்படுத்துவதை முறையாகச் செய்யவேண்டியது மிகமிக அவசியம்.

தமிழ்வழிக் கல்வியின் இன்றைய நிலை என்ன?

இப்போதிருக்கிற தமிழக அரசு ரூ 2 கோடி ஒதுக்கி 'முத்தமிழறிஞர் மொழிபெயர்ப்புத் திட்டம்' எனக் கொண்டுவந்து தமிழ்நாடு பாடநூல் கழகத்தின் வழியாக ஓர் அமைப்பை நிறுவியுள்ளது. அதில் 100 மருத்துவம் உள்ளிட்ட அறிவியல் அறிஞர்கள் பங்காற்றி வருகின்றனர். இதன் மூலம் ஒவ்வொரு நூலாக இதுவரை 120 நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இன்னும் நிறைய வரவேண்டியுள்ளது. இதன் உள்நோக்கம் தமிழில் மருத்துவமும் மற்றைய தொழில் நுட்பங்களும் வரவேண்டும் என்பதுதான். மருத்துவக்கல்லூரி தமிழ் வழியில் தொடங்க தண்டையார்பேட்டையில் புற்றுநோய் மருத்துவமனைக்குப் பக்கத்தில் 40 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கியாகிவிட்டது என்று அமைச்சர் மா.சுப்பிரமணியன் அறிவித்துள்ளார். அது விரைவில் செயல்பாட்டுக்கு வரவேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் அரசுப் பள்ளி, மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளி, சிபிஎஸ்சி என மூன்று பிரிவாக பாடத்திட்டங்கள் இருக்கும் நிலையில் சீரான கல்வி என்பது எப்படி சாத்தியப்படும்? ஐரோப்பிய நாடுகளில் அனைவருக்கும் ஒரே கல்விமுறைதான் உள்ளது. இங்கு அப்படியில்லை. கல்வி பரப்பல், கல்வி பெறும் உரிமை இவையெல்லாம் சமச்சீராக இல்லை. கிராமச் சூழ்நிலை, பொருளாதாரச் சூழ்நிலை இவை கணக்கில் கொள்ளப்படுவதில்லை. இதில்தான் நீட் இடையூறாக இருக்கிறது. ஒரு மாணவர் நீட் தேர்வை எதிர்கொள்ள ஆண்டொன்றுக்கு இரண்டரை

லட்சம் செலவு செய்து படிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனை ஒரு கிராமத்து மாணவனால் எப்படி செய்யமுடியும்? இதன் உள்ளர்த்தம் எல்லோருக்கும் கல்வியைக் கொடுக்கக்கூடாது அல்லது எல்லோருக்கும் ஒரேமாதிரியான கல்வியைக் கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான்.

ஏறத்தாழ ஐம்பதாண்டுகளுக்கும் மேல் மருத்துவ சேவையில் ஈடுபட்டுள்ள உங்களின் அனுபவங்கள் குறித்து...

இரவு நேரங்களில் கூட எனக்கு சில நோயாளிகள் தொலைபேசியில் பேசுவார்கள். 'டாக்டர் என்னுடைய அம்மாவை நீங்கள் காப்பாற்றி விட்டீர்கள், இல்லையெனில் அவர் இறந்து போயிருப்பார்' என்றெல்லாம் சொல்லும்போது எனக்கு ஒரு கோடிருபாய் கிடைத்ததுபோல மகிழ்ச்சியாகிவிடும்.

துபாயில் ஒருவருடைய அம்மாவுக்கு இரவில் உடலெல்லாம் வியர்த்துக் கொட்டுகிறது. உடனே அவரது வாயில் சர்க்கரையைக் கொடுத்து மருத்துவமனைக்குக் கூட்டிச் செல்கிறார். அப்போது அங்கிருந்த மருத்துவர் இவருக்கு சர்க்கரை கொடுக்கவேண்டும் என்று உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது என்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு அவர் எங்க தஞ்சாவூர் டாக்டர் ஒரு நூலில் இப்படி எழுதியிருந்தார் என்று சொல்லியிருக்கிறார். சர்க்கரையின் அளவு குறைந்தால் இறந்துவிடுவார்கள் என்பதால் சர்க்கரையைக் கொடுத்து மருத்துவமனைக்குச் செல்லச் சொன்ன அந்த டாக்டருக்கு முதலில் நன்றி சொல்லுங்கள் என்று அவர் கூறியுள்ளார். அதனால் அவர் அந்த இரவில் என்னிடம் தொலைபேசியில் பேசினார்.

இதுபோன்ற நெகிழ்வான சம்பவங்கள் நிறைய உண்டு.

வயதுவாக தமிழகத்தில் இன்றைய மருத்துவம், மருத்துவர்கள் பற்றிக் கூறுங்களேன்.

மருத்துவர் என்பவர் சமுதாயத்துடன் ஒட்டி வாழவேண்டும். அதாவது நோயாளியிடம் இயல்பாகப் பேசவேண்டும். அவர்களின் குடும்ப சூழ்நிலையைக் கேட்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு அதற்கெல்லாம் மருத்துவர்களுக்கு நேரம் போதவில்லை. அரசு மருத்துவமனைகளில் மருத்துவர்கள் தலையைத் தூக்கிப் பார்க்கக்கூட நேரமில்லாமல் அதிக எண்ணிக்கையிலான நோயாளிகளுக்காக பணியாற்ற வேண்டியுள்ளது. இதனால் நோயாளிகளை முழுமையாக கவனிக்க முடிவதில்லை. அவர்களை விரைவாகக் கவனித்து வெளியே அனுப்புவதிலேயே குறியாக இருக்கிறார்கள். மருத்துவர்களுக்கு ஆர்வம் இருந்தாலும் நேரம் அனுமதிப்பதில்லை. ஒரு மருத்துவமனைக்கு இவ்வளவு நோயாளிகள் என்ற விகிதாச்சாரப்படி மருத்துவர்கள், செவிலியர்கள், உதவியாளர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டும்.

பெரிய பெரிய கட்டிடங்களால் நாம் மருத்துவத்தை வளர்க்கமுடியாது. தகுந்த மருத்துவர்கள் தகுந்த நேரத்தை மக்களுக்காக செலவு செய்தாலே நாம் சரியான மருத்துவத்தை அளிக்க முடியும்.

வெளிநாடுகளில் மருத்துவர்கள் ஒரு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை தங்களை மேம்படுத்திக்கொள்ள தொடர்ச்சியாக மருத்துவத்தை இன்றளவும் தெரிந்துகொள்வதற்காக புத்தொளி வகுப்புகளுடன் தேர்வுகளும் நடத்தப்படுகின்றன. அந்த நடைமுறை இங்கு இல்லை. இங்கு இந்திய மருத்துவக் கழகக் கூட்டங்களில் 1000 பேர் உறுப்பினர்கள் இருந்தால் 300பேர்கூட கலந்துகொள்வதில்லை. மருத்துவ மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பயிற்சிகளைப்போல இங்கு மருத்துவர்களுக்கும் அவ்வப்போது பயிற்சிகள் அவசியம் தரப்படவேண்டும். அரசு இவற்றையெல்லாம் மனதில் கொண்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

நீங்கள் மருத்துவத்துறையில் முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளீர்கள். அதைப்பற்றிக் கூறமுடியுமா?

மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மருத்துவர்கள் முனைவர் பட்டம் பதிவு செய்வதற்கு போதிய முறையான வழிவகைகள் செய்யப்படவில்லை. கலைத்துறையிலுள்ள பேராசிரியர்கள் முனைவர் பட்டம் பெற்றால் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதுபோல மருத்துவர்களுக்கு எந்தவித ஊதிய உயர்வும் கிடையாது. ஏன் இந்தப் பாகுபாடு எனத் தெரியவில்லை. விதிவிலக்காக என்னைப்போன்ற சிலர் முனைவர் பட்டத்திற்காகப் படிக்கிறார்கள். இதைச் செய்தாலும் பெரிய அங்கீகாரம் என்றெல்லாம் ஏதுமில்லை. ஆனால் இந்தத் துறையில் நாம் முதிர்ச்சி பெற்றவராக ஆவதற்கு இது உதவும். கூடுதல் மதிப்பாக சொல்லிக்கொள்வதோடு அலங்காரமாக முனைவர் பட்டத்தைப் போட்டுக்கொள்ளலாம்!

தமிழில் வெளிவந்த -வெளிவரும் மருத்துவ இதழ்கள் குறித்துக் கூறுங்கள்...

தமிழில் தொடக்ககாலத்தில் அதிகமாக வந்தவை மருத்துவ இதழ்கள்தான். ஹோமியோபதிக் கென்று 50 இதழ்கள் வெளிவந்தன. ஆயுர்வேதத்திற்கென்று 50 இதழ்கள் வெளிவந்தன. சித்த வைத்தியத்திற்கும் நிறைய இதழ்கள் வெளிவந்தன. இப்போது அதுபோல் வருவதில்லை. சமீபகாலத்தில் டாக்டர் விகடன், குங்குமம் டாக்டர் ஆகியவை வெளிவந்தன. 'நல்வழி' என்றொரு இதழ் பெரும்பாலும் மருத்துவம் சார்ந்து வெளிவந்தது. அறிவியல் ஒளி, அறிக அறிவியல், கலைக்கதிர் போன்ற இதழ்கள் வெளிவந்தன. கொரோனா காலத்தில் இந்த மூன்றைத் தவிர பெரும்பாலான இதழ்கள் நின்றுவிட்டன. கலைஞர் ஆட்சிக்காலத்தில் 'அறிவியல் தமிழ்' என்றொரு இதழ் வெளிவந்தது அதுவும் தற்போது வருவதில்லை.

சென்னையிலிருந்து ந.ச.சிதம்பரம் என்பவர் அவரது சொந்த முயற்சியில் 'அறிவியல் ஒளி' எனும்

பல வண்ண இதழைக் கொண்டுவருகிறார். இதற்கு தமிழ்நாடு அறிவியல் கழகம் உதவி செய்கிறது. குன்றக்குடி ஆதினம் சார்பில் 'அறிக அறிவியல்' எனும் இதழ் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. யுஜிசி நிதியுதவியில் 'கலைக்கதிர்' எனும் இதழ் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் 7000, 8000 என்ற எண்ணிக்கையோடு நின்றவிடுகின்றன. ஆனால் மக்களிடம் இவ்விதழ்கள் குறித்து எந்த ஆர்வமும் இல்லை.

மாணவர்களுக்கு தமிழ்வழி மருத்துவம் என்பது கிடைத்தால் என்னென்னவெல்லாம் சாத்தியப்படும் எனக் கருதுகிறீர்கள்?

நாம் நோயாளியிடம் தமிழில்தானே பேசுகிறோம். அப்படியானால் மருத்துவத்தை தமிழில் சொல்லிக் கொடுப்பதில் நாம் விருப்பமாகத்தானே இருக்கவேண்டும். தெரியாததனமாக ஒரு கிராமத்து மாணவன் நீட்டில் தேர்ச்சி பெற்று மருத்துவராகிவிட்டால் அவன் தமிழில்தானே நோயாளிகளை கவனிப்பான்?

என்னுடன் படித்த ஐந்து மருத்துவ மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தில் படிக்கமுடியாமல் முதலாண்டு தேர்ச்சிபெற இயலவில்லை என்பதால் மருத்துவக்கல்லூரியை விட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள். இது எனக்கு மிகப் பெரிய வலி.

ஆக அதுபோன்று ஆங்கிலம் படிக்க இயலாத மாணவர்களுக்கு தமிழில் நூல்கள் வந்துவிட்டால் எளிதாகப் படித்து ஆங்கில வழி மாணவர்களைவிட அதிக மதிப்பெண்கள் வாங்கிவிடுவார்கள். ஆக மருத்துவம் படிப்பவர்களுக்கு தமிழ் நூல்கள் மிக உதவியாக இருக்கும். இரண்டாவதாக தடுப்புமுறை மருத்துவம் போதிக்கப்படும். மேலும் அரசுக்கு செலவும் குறையும். அரசின் வேலைப்பளுவும் குறையும். எனவே ஒவ்வொரு மருத்துவரும் இதைப்பற்றி புரிந்து எழுதவேண்டும்.

தமிழ்வழிக் கல்வி படித்த மருத்துவர்கள்தான் இன்றைக்கு மருத்துவ சேவைபற்றி அதிகளவில் எழுதுகிறார்கள். ஆங்கிலவழிக் கல்வி படித்தவர்கள் குறைவாக எழுதுகிறார்கள் என்பது என்னுடைய கணிப்பு. தற்போதைய அரசின் முயற்சியில் 100 மருத்துவர்கள் மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட்டு எழுதி வருகிறார்கள். ஆக தேவை அதிகமாகும்போது இவர்கள் எழுதத் தயாராகிறார்கள்.

இவ்வாறாக ஏராளமான நூல்கள் தமிழில் அதிகமாக வெளிவருகிறபோது கலைச்சொற்கள் தானாகப் பெருகும். அவை தானாகத் தரப்படுத்தப்படும். ஆனால் அறிவியல் என்பது நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துகொண்டே செல்லக்கூடிய ஒன்று. ஆகவே ஒன்றை எழுதிவிட்டால் அது நாட்பட நிலைத்திருக்கும் என்று நம்புவதற்கில்லை. இன்று வருகிற ஒரு அறிவியல் புத்தகம் இரண்டாண்டுகள் கழித்து திருத்திப் புதுப்பிக்கப்பட்டு வெளிவரவேண்டிய சூழலிருக்கிறது.

தற்போதைய சூழலில் தமிழ்வழி மருத்துவக் கல்வியை சாத்தியப்படுத்த என்னென்ன செய்யலாம்?

புதுப்புது கண்டுபிடிப்புகளையும் புதிய அறிவியல் சிந்தனைகளையும் சேர்த்துக் கொண்டுவருவதற்காக அரசாங்கம் நிரந்தரமாக ஒரு குழு அமைக்கவேண்டும். அதைப் போல கலைச்சொல் லாக்கத்திற்கும் அவற்றைத் தரப்படுத்துவதற்காகவும் குழுக்கள் உருவாக்கப்படவேண்டும். இவையெல்லாம் அமைக்கப்பட்டால் தமிழ்வழிக் கல்வி என்பது இயலாத காரியமே கிடையாது.

வளர்ந்த நாடுகள் தாய்மொழிக் கல்வியில் 60, 70 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்த முன்னெடுப்பைச் செய்துவிட்டன. அந்நாடுகள் பொருளாதாரத்தில் பண்பாட்டில் பகுத்தறிவில் சிறந்து விளங்குகின்றன.. ஜெர்மன், ரஷ்யா, ஜப்பான், இஸ்ரேல் போன்ற பெரிய நாடுகளோடு நேற்றைக்கு சுதந்திரம் வாங்கிய சோமாலியாவில்கூட ஆங்கிலேயர் ஆட்சிபோய் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு ஆங்கிலத்தை உதறித் தள்ளிவிட்டு தம்முடைய மொழியை வளர்க்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு தமிழ்நாட்டிலும் தாய்மொழிக் கல்வியில் ஆர்வமும் ஈடுபாடும் வரவேண்டும்.

பொதுவாக சிலர் சொல்கிறபடி ஆங்கிலம் தவிர வேறு மொழிகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதமுடியாது என்பதில் உண்மையில்லை. உலகளவில் எழுதப்படும் மருத்துவக் கட்டுரைகளில் சுமார் 40 விழுக்காடு மட்டுமே ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படுகின்றன. மீதமெல்லாம் ருசிய, ஜப்பானிய, ஜெர்மானிய மொழிகளில்தான் எழுதப்படுகின்றன.

எனவே ஆய்வு நூல்கள் நம்மிடம் இல்லை, தமிழ்ப் புத்தகங்கள் நம்மிடம் இல்லை, கலைச்சொற்கள் இல்லை. ஆகவே முடியவே முடியாது என்று பேசுவதற்கு இயலவே இயலாது. நம்மிடம் கலைச்சொற்கள் உள்ளன. நூல்கள் எழுதத் தொடங்கிவிட்டார்கள். தேவை பெருகும்போது இன்னும் பெருகும். வெளிநாட்டு மொழிக் கட்டுரைகளை மொழிபெயர்த்துக் கொள்ளமுடியும். ஆகவே எதிர்காலத்தில் தமிழ்வழி மருத்துவக் கல்வி சாத்தியப்படும் என்றே சொல்லமுடியும்.

இது தொடர்பாக அரசு என்ன செய்யவேண்டும் எனக் கருதுகிறீர்கள்?

முதலில் நாடு முழுவதும் அறிவியலைப் பற்றிய புரிதலை ஏற்படுத்த வேண்டும். படித்தவர்களுக்குக்கூட அதில் ஆர்வமும் புரிதலும் இருப்பதில்லை. கல்விப் பாடங்களில் முழுமையாக அறிந்துகொள்ளும் நிலையுமில்லை. இந்நிலையில் அறிவியலைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள நம்மிடம் மக்கள் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பதைவிட மக்களை நோக்கி அறிவியலைக் கொண்டுசெல்வதற்கான ஓர் அறிவியக்கத்தை உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டியது தற்காலத் தேவையாகும்.

தமிழில் அனைத்துவிதமான உயர்கல்விச் செயல்பாட்டு நடவடிக்கைகளும் அறிவியல் சோதனை முயற்சிகளும் இன்றைய காலகட்டத்தில் நிச்சயம் சாத்தியப்படும் என்பதில் எவ்விதமான அய்யமுமில்லை. அதற்கான சூழலை விரிவாக்கம் செய்யவேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம். இன்றைய தமிழக அரசு செயல்படுத்திவரும் திட்டங்களில் ஒன்றான 'மக்களை நோக்கி மருத்துவம்' என்பதைப்போல 'மக்களை நோக்கி அறிவியல்' எனும் ஓர் அறிவியல்க்கம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். வீட்டுக்கு வீடு சென்று விளக்குவதன் மூலமாக படிப்படியாக தாய்மொழி வழியாக அறிவியல், மருத்துவம் போன்றவற்றை அறிந்துகொள்ளும் சூழலை உருவாக்க இயலும்.

தமிழர்களின் பாரம்பரிய உணவுமுறைக்கும் மருத்துவத்துக்குமான தொடர்பை விளக்கமுடியுமா?

ஆங்கில மருத்துவத்தில் உணவுத் தடுப்புமுறை மருத்துவம் மிகக் குறைவாகத்தான் சொல்லப்படுகிறது. உணவு மருத்துவம் என்பதும் குறைவுதான். ஆனால் உணவு மருத்துவம்தான் வாழ்க்கை என்று சொல்கிறது சித்தமருத்துவம். வாயு, பித்தம், கபம் என்பவற்றை உணவினாலேயே சரி செய்யலாம் என்று ஆயுர்வேத மருத்துவம் சொல்கிறது. அலோபதிக்கும் இவற்றுக்கும் நிறைய வித்தியாசங்கள் உள்ளன.

இப்போது உணவுச்சந்தையில் கிடைக்கிற துரித உணவுகள் மைதாவினால் செய்யப்படுகின்றன. மைதாவில் தயாரான உணவை உண்ணும்போது அடுத்தநாள் மலச்சிக்கல் ஏற்படுகிறது. மேலும் மைதாவில் எந்தவிதமான சத்துப்பொருளும் கிடையாது. என் நண்பரொருவர் மைதாவை 'குப்பை உணவு' எனக் குறிப்பிடுவார். துரித உணவுகளில் நான்குவிதமான ரசாயனங்கள் சேர்க்கப்படுகின்றன. அதாவது மணத்திற்காகவும் ருசிக்காகவும் **அஜினமோட்டோ**, அதிக மசாலா, அதிகமான உப்பு போன்றவை சேர்க்கப்படுவதால் அதிகளவில் இளம்பிள்ளைகளுக்கு ஊளைச்சதை உண்டாகிறது. பெண்களுக்கு மாதவிலக்குச் சிக்கல்கள் வருவதாகவும் கூறப்படுகிறது.

அதே நேரத்தில் இடலியை சாப்பிடச் சொல்வதற்கான காரணம் அதில் புரதம் மற்றும் கார்போஹைட்ரேட்டுடன் தேவையான அமினோஆசிட்களும் இருக்கின்றன. ஆக இடலி ஒரு மிகச்சிறந்த உணவு. சிறுகுழந்தை முதல் நோயாளி மற்றும் முதியவர்கள் வரை எளிதாகச் செரிமானம் ஆகக்கூடிய உணவு இடலி. ஆக அந்தந்த நோய்க்கான உணவை ஒவ்வொரு மருத்துவரும் அறிந்திருக்கவேண்டும். அண்மையில் ஸ்டான்லி மருத்துவமனையில் வயிற்று நோய்களுக்கான சிகிச்சையில் பழைய சோற்றை உண்ணக் கொடுத்து ஆய்வு செய்திருக்கிறார்கள். அதில் அதிகளவிலான **லேக்டோபசில்லஸ்** இருப்பதாகவும் இதனால் பல நோய்கள் குணமாவதாகவும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. பழைய சோற்றுடன் வெங்காயம் சேர்த்து உண்கிறபோது

கூடுதலான நோய் எதிர்ப்பாற்றல் உடலுக்குக் கிடைக்கும்.

குழந்தைகளுக்கு பாக்கெட் நொறுக்குத் தீனிகள் பெரும் கேடுகளைத் தருகின்றன. இன்றைக்கு கொழுக்கட்டை, சுண்டல் போன்ற வீட்டு உணவுகள் மறைந்துபோய்விட்டன. இவை உடலுக்கு ஊறு விளைவிக்காதவை. அவற்றை குழந்தைகளுக்குச் செய்து தரவேண்டும்.

ஒவ்வொரு காய்கறிக்கும் சில நோய்களைத் தீர்க்கக்கூடிய தன்மையுண்டு. உதாரணமாக கேரட் நுரையீரல் கேன்சர் நோயாளிகளுக்குக்கூட மிகச்சிறந்த உணவு. புகைபிடிப்பவர்களுக்கு உண்டாகும் நுரையீரல் பாதிப்பை கட்டுக்குள் வைக்கும் ஆற்றல் கேரட்டுக்கு உண்டு. வயிற்றுப்புண் உள்ளவர்கள் இஞ்சி, பூண்டு, பச்சை வெங்காயம், பச்சை மிளகாய் போன்றவற்றை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இவற்றையெல்லாம் ஒவ்வொரு மருத்துவர்களும் நோயாளிகளுக்கு எடுத்துக் கூறவேண்டும்.

தற்போது தாங்கள் செய்துகொண்டிருக்கும் நூலாக்க முயற்சிகள் குறித்து...

தமிழ்க் கலைச்சொல்லாக்கத்தின் வரலாறு, வளர்ச்சி இவைபற்றி முழுமையாக எழுதி தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனத்திற்கு அளித்துள்ளேன். தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் வருகைதரு பேராசிரியராக இருந்தபோது நானொருமுதல் 'மருத்துவம் வளர்த்த தமிழ்' எனும் நூலை தமிழக அரசு அச்சாக்கி விரைவில் வெளியிடவுள்ளது. 'தமிழ்வழிப் பயிற்றுமொழி கனவும் நனவும்' என்று தமிழில் வெளியான எனது நூல் தமிழக அரசு சார்பில் ஆங்கிலத்தில் வெளிவரவுள்ளது.

தமிழகத்தில் தாய்மொழிக் கல்வி வரவேண்டும் என்பது எனது கனவு. அனைத்துத் துறைகளிலும் தமிழ்வழிக் கல்வி மிக விரைவில் வந்தடையக்கூடும் என்பது எனது நம்பிக்கை. இதற்கு மக்களிடம் முழுமையான தாய்மொழிப் பற்றும் எழுச்சியும் வரவேண்டும். ஆங்கில மோகத்திலிருந்து விடுபட்டு வளர்ந்த நாடுகளைப்போல் ஒவ்வொருவருக்கும் தாய்மொழிப் பற்று முழுமையாக வரவேண்டும்.

வேளாண் கல்லூரி, தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளில் தமிழ்வழிப் பயிற்சி அளிக்க அரசு அறிவித்ததன் தொடர்ச்சியாக மருத்துவம், பொறியியல் உட்பட எல்லா தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளிலும் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டுவர ஆவன செய்யவேண்டும். அதற்கான செயல்திட்டங்கள் தீட்டி விரைவாக முன்னெடுத்துச் செல்லவேண்டும். அப்பொழுதுதான் வளர்ந்த நாடுகளைப்போல் நம் தமிழ்நாடும் பொருளாதாரம், பகுத்தறிவு, பண்பாடு ஆகியவற்றில் சிறந்து விளங்கமுடியும்.

டாக்டர் சு.நரேந்திரன் அவர்களின் கனவும் நம்பிக்கையும் விரைவில் கைகூடும் எனக் கூறி புத்துணர்வோடு விடை பெற்றோம்.

கட்டுரை

மணாளனே மங்கையின் பாக்கியம் (புருவச் சக்கரவர்த்தி கதை)

அ.கா.பெருமாள்

இராஜாக்கமங்கலம் வில்லிசைக் கலைஞர் கலைமாமணி சுயம்புராஜனிடமிருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளில் மகாபாரதம் தொடர்பாக ஆறு கதைகளைப் பார்த்தேன். அவற்றில் பஞ்ச பாண்டவர் வனவாசம் வில்லுப்பாட்டு கதையை அவர் எனக்குத் தந்தார்.

முழுப்பக்க நீண்ட நோட்டுப் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்ட அந்தக் கதை 5600 வரிகளைக் கொண்டது. கையெழுத்து தெளிவாக இருந்ததால் சீக்கிரம் படித்து விட்டேன். 1956 இல் அந்தக் கதையைப் பிரதி செய்திருக்கிறார். பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம் வில்லுப்பாட்டு புகழேந்திப் புலவரின் பெயரில் உள்ள பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம் அம்மானையை முழுதும் அடியொற்றி எழுதப்பட்டது என்றாலும் பாரதக் கதை தொடர்பான வட்டாரக் கதைகள் அதில் நிறையவே சேர்க்கப்பட்டிருந்தன.

உதாரணமாக பாரதக் கதையில் வரும் நச்சுப் பொய்கை அர்ஜுனன் தவம் செய்த இடம். அர்ஜுனன் பன்றியை வீழ்த்தி பரமசிவனிடம் சண்டைக்குச் சென்ற இடம் என சில நிகழ்ச்சிகள்

கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஊர்களுடன் சார்த்திக் கூறப்பட்டன. இதேபோக்கு தோல்பாவைக் கூத்து கலை நிகழ்ச்சிகளிலும் உண்டு. பரமசிவராவ் ஊருக்குத் தகுந்தவாறு கதையைச் சேர்த்தோ குறைத்தோ சொல்லுவார்.

பாண்டவர்களின் வனவாசத்தில் முதல் ஆண்டின் போது வியாசர் தருமரைச் சந்திப்பார். அப்போது பீமன் விறகு கீறிக் கொண்டிருந்தான். திரௌபதி மண்பானையைக் கழுவிக்கொண்டிருந்தாள். இதையெல்லாம் பார்த்து தருமர் சோகத்தோடு உட்கார்ந்திருந்தார். வாய்விட்டுப் புலம்பினார். இதைப் பார்த்த வியாசர் தருமரைச் சமாதானப்படுத்தினார். நளன் தமயந்தி கதையை விரிவாகச் சொல்லி அவர்களைப் போல் துன்பம் மிக்கவர்கள் உலகில் யாராவது இருக்கின்றார்களா என்று கேட்டார்.

இரண்டாம் ஆண்டு வனவாசத்தின் போது வியாசர் தருமரைச் சந்தித்தார். அப்போது புருவ சக்கரவர்த்தி கதையைச் சொன்னார். இந்தக் கதை சுயம்புராஜன் தந்த பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம் வில்லுப்பாட்டில் சுருக்கமாக வருகிறது. புகழேந்திப் புலவர் பேரில் உள்ள பஞ்ச பாண்டவர் வனவாசம் கதையில் புருவச்சக்கரவர்த்தியின் கதை இல்லை.

நான் மறுபடியும் சுயம்புராஜனைச் சந்தித்தபோது பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம் கதை வில்லுப்பாட்டில் புருவ சக்கரவர்த்தி கதையை யார் சேர்த்தார்கள் என்று கேட்டேன். ஆனால் அவருக்கு அதைப் பற்றி தெரியவில்லை. ஆனால் பெரும்பாலும் வில்லிசைக் கலைஞர் சித்திரை குட்டி சேர்த்து இருக்கலாம் என்று சொன்னார். எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் நான் சித்திரை குட்டி கலைஞரை சந்தித்தபோது அவருக்கு வயது தொண்ணூறைக் கடந்துவிட்டது. விரிவாக அப்போது இது பற்றிப் பேசவில்லை.

பஞ்ச பாண்டவர் வனவாச வில்லுப்பாட்டு கதையில் வரும் நிகழ்ச்சிகள் வித்தியாசமானவை. இதில் வரும் புருவனும் ஊர்வசியும் படும் துயரம் மிகுவித்து காட்டப்படுகிறது. அதோடு ஊர்வசிக்கும் புருவனுக்கும் ஒன்பது குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. அவர்களில் எட்டு பேர் காட்டு விலங்குகளால் கொல்லப்படுகின்றனர். எஞ்சிய ஒருவரின் வம்சாவளியினரே பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் புரு சக்கரவர்த்தியின் மனைவி தன் கணவன் எப்படியாவது ஊர்வசியை மீண்டும் சந்திக்க வேண்டும் என்று நோன்பு நோற்பதாகவும் உள்ள நிகழ்ச்சிகள் வில்லுப்பாட்டில் வருகின்றன.

புருவின் கதை மூலம் ரிக் வேத காலத்தில் தொடங்குகிறது. ஊர்வசி புருவின் கதை ரிக் வேதத்தில் வருகிறது என்கின்றனர். மேலும் சதப

பிரமாணம், விஷ்ணு புராணம், மகாபாரதம், கதா சரித்திர சாகரம், பாகவத புராணம் ஆகியவற்றிலும் இந்தக் கதை வருகின்றது என்கின்றனர்

ரிக் வேதத்தின் படி புருவன் சூரியவம்சத்தில் பிறந்தவன் பின்னர் சந்திர வம்சத்தினராக காட்டப்படுகிறான். இவன் திரேதா யுகத்தில் வாழ்ந்தவன். இவனது தந்தை புத்தன்; தாய் இளா; புத்தன் சந்திரனின் மகன் அதனால் சந்திர வம்சத்தினன் எனக் கொள்ளப்படுகிறான். இவன் புரு மலையில் பிறந்ததால் புருவன் எனப்பட்டான். இப்படியாக சில கதைகள் உள்ளன.

புராணங்களின்படி புருவனின் நாடு பிரஸ்தானம் (பிரயாசை) எனப்பட்டது. பிரம்மா புருவனுக்கு உலகம் முழுவதையும் ஆளுவதற்கு வரம் கொடுத்தார். இவன் நூறு யாகங்கள் செய்தான். மகாபாரத கதைப்படி இவன் கந்தர்வ லோகத்தில் இருந்து மூன்று வகை நெருப்பை பூமிக்குக் கொண்டு வந்தவன். இப்படியான கதைகளை விஷ்ணு புராணமும் கூறுகிறது.

புருவன் ஒருமுறை பிராமணர்களிடம் மாறுபாடு கொண்டான். அதனால் சனக்குமாரர் இவனைப் பழித்தார். புருவனின் மகன் ஜனமே ஜெயன் ஆவான். இவனது பேரன் துஷ்யந்தன். விஷ்ணு புராணம் இவனது சந்ததியர் 19 பேரைக் கூறுகின்றது. இவர்களில் பாண்டவர்களும் கவுரவர்களும் அடங்குவர்.

புருவனைப் பற்றி புராணங்களில் மட்டுமல்ல. வாய்மொழியில் வழங்கும் கதைகளும் உள்ளன. இவை கதாகாலட்சேபக்காரர்களால் புராணங்களில் இடைச்செருகல்களாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஊர்வசியைப் புருவன் காதுலிக்கும் போது அவன் அவனுடன் கூடுவதற்கு இரண்டு நிபந்தனைகளை விதித்தான்.

ஊர்வசி மேய்க்கும் மாடுகளை புரு பராமரிக்க வேண்டும். ஊர்வசி புரு இருவரும் சூரிய ஒளியில் ஒருவரை ஒருவர் நிர்வாணமாக பார்த்துக் கொள்ளக் கூடாது. இந்த நிபந்தனைகளுக்கு புரு இணங்கினான். ஆனால் இந்திரனின் சூழ்ச்சியால் புரு நிபந்தனையை மீற வேண்டி வந்தது. இதனால் ஊர்வசி புருவை விட்டுப் பிரிந்தான்.

புருவனும் இந்திரனும் நண்பர்கள். ஒருமுறை புரு சொர்க்கலோகத்திற்குப் போகும்போது கே சி என்ற அரக்கனிடமிருந்து ஊர்வசியைக் காப்பாற்றினான். அதனால் ஊர்வசி புருவிடம் காதல் கொண்டான். இந்தக் கதை வேறு வடிவங்களிலும் உள்ளது.

ஒருமுறை பரத முனிவன் இலக்குமியின் திருமணம் என்ற நாட்டிய நாடகத்தை நடத்தினார்.

லட்மியாக ஊர்வசி நடித்தாள். நாரதர் அவளிடம் நீ யாரை நினைக்கின்றாய் என்று கேட்பார். அவள் மகாவிஷ்ணுவின் பெயரைச் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் அப்போது புருவின் நினைவாக இருந்த ஊர்வசி புருவை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டாள்.

இந்த நாடகத்தைப் பார்த்த சொர்க்கவாசிகள் சிரித்தனர். பரதருக்குக் கோபம் வந்தது. நீ யாரை நினைத்து நாடகத்தை சீரழித்தாயோ அவனை மறந்து விடுவாய் என்று சாபம் கொடுத்தார். பின் சாப விமோசனமும் கொடுத்தார். அதன்படி புரு உன்னை மணந்து சில நாள் சேர்ந்திருப்பான் என்றார். அதன் படி தும்புரு முனிவர்களின் சாபத்தால் ஊர்வசியைப் பிரிந்தான் புருவன்.

தமிழகத்தில் ஊர்வசியின் கதை சிலப்பதிகார காலத்தில் வாய்மொழியாக பேசப்பட்டிருக்க வேண்டும். முழுக்கதை துணுக்குகளாக அன்று வழங்கப்பட்டிருக்கலாம். ஊர்வசியும் ஜெயந்தனும் அகத்தியரின் சாபத்தால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இந்திரனின் மகனான ஜெயந்தன் மூங்கிலாக பிறக்கின்றான். சிறந்த நடனக் கலைஞருக்குக் கொடுக்கப்படும் தலைக்கோல் என்ற நினைவுப் பொருளாக ஜெயந்தன் மாறுகிறான்.

ஊர்வசி மாதவியாகப் பிறந்து துன்பத்தை அனுபவிக்கிறாள். ஜெயந்தனும் ஊர்வசியும் சாப விமோசனம் பெற்று மறுபடியும் சொர்க்கலோகத்திற்குச் செல்கின்றனர். துறக்க உலகில் ஊர்வசி இந்திரனின் நர்த்தகியாக இருக்கும் போது பல நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன. இவள் ஒரு ரிஷியின் தொடையில் (ஊரு) பிறந்தவள் என்ற கதையும் உண்டு. சிலப்பதிகார உரையாசிரியர்கள் காலத்தில் இந்தக் கதைகள் பரவலாக அறியப்பட்டு இருக்கிறது.

இப்படியாக பல வாய்மொழிக் கதைகளைச் சேகரித்த மகாகவி காளிதாசன் வியாசரின் பாரதத்தின் அடிப்படையில் விக்கினமோர்வசியம் என்ற நாடகத்தை இயற்றியுள்ளான்.

சமஸ்கிருத செவ்வியல் இலக்கியங்களைப் படைத்தவர்களில் காளிதாசனும் பவபூதியும் முக்கியமானவர்கள். இவர்கள் இருவரும் நாட்டார் வழக்காற்று மரபுச் செய்திகளைச் சேகரித்தவர்கள், வாய்மொழி மரபின் செல்வாக்கு உடையவர்கள் என்று கூறுகின்றனர்.

காளிதாசனின் படைப்புகளில் சாகுந்தலம், மேகதூதம், ரகுவம்சம், குமார சம்பவம், மாளவிகாக்கினி மித்திரம். விக்ன மோர் வசியம் ரகுசம்காரம் ஆகியவை முக்கியமானவை. விக்கின

மோர்வசியம், புருவன் ஊர்வசி ஆகியோரின் காதல் பிரிவு தொடர்பான நாடகம்.

காளிதாசன் குப்தர்களின் காலத்தவன். இவன் ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவன் என்கின்றனர். இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் இவன் வாழ்ந்திருக்கிறான் (இமயமலை பகுதி, மத்திய இந்தியா, உஜ்ஜயினி, ஒடிசா, ஆந்திரா).

விக்கினமோர்வசியத்தில் புருரவஸ், ஆயுஸ் (புருவின் மகன்) ஊர்வசி, சித்திரலேகா (தோழி) தேவி (புருவின் பட்டத்து ராணி) முதலாக பதினோரு கதாபாத்திரங்கள் வருகின்றன. இந்த நாடகத்தின் சுருக்கம் வருமாறு:

பிரதிஷ்டா நகரத்தின் அரசன் புருரவன். ஒரு முறை தேவ உலகின் நர்த்தகியான ஊர்வசியை இரணிய குல கேசி என்பவன் கவர்ந்து சென்றான். புருரவன் கேசியுடன் போர் புரிந்து ஊர்வசியை மீட்டான், இதன் பிறகு இருவரும் பரஸ்பரம் காதல் கொண்டனர். பல இடையூறுகளுக்குப் பின் இருவரும் ஒன்று சேருகின்றனர். விக்கிரமம் (வீரம்), ஊர்வசியம் (ஊர்வசியின் காரணமாக,) அதாவது ஊர்வசியின் காரணமாக ஏற்பட்ட வீரம் விக்கிர மோர் வசியம் ஆகும்.

புருவச் சக்கரவர்த்தி கதை சில மாற்றங்களுடன் திரைப்படம் ஆயிருக்கிறது. "அழைக்காதே நினைக்காதே அவைதனிலே என்னையே ராஜா ஆருயிரே" என்னும் பாடலை யாரும் மறக்க முடியாது. பி.சுசீலா பாடிய இந்தப் பாடல் 1954 இல் வெளியான மணாளனே மங்கையின் பாக்கியம் என்ற திரைப்படத்தில் வந்தது

இந்தப் படத்தை இயக்கியவர் வேதாந்தம் ராகவய்யா. தயாரித்தவர் ஆதிநாராயணன். இவரது மனைவி அஞ்சலிதேவி ஸ்வர்ண சுந்தரி (ஊர்வசி) வேடத்தில் இப்படத்தில் நடித்திருந்தார். ஜெமினிகணேசனுக்கு ஜெயந்தன் வேடம் (புரு) மேலும் பி எஸ் துரைராஜ், எஸ்.வி.சுப்பையா, கருணாநிதி, ராஜ சுலோசனா ஆகியோரும் நடித்திருந்தனர்

இந்தத் திரைப்படம் பற்றி வெளியான விளம்பரங்களிலும் திரைப்பட பாட்டு புத்தகங்களிலும் இக்கதை நாட்டுப்புறக் கதையைத் தழுவி எழுதப்பட்டது என உள்ளது. இப்படம் வெளிவந்த காலத்து திரைப்பட விமர்சனங்களிலும் இது நாட்டுக்கதை எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. உண்மையில் இந்தத் திரைப்படக் கதை புகழேந்திப் புலவர் பெயரில் உள்ள புரு சக்கரவர்த்தி கதையைத் தழுவி எடுக்கப்பட்டது.

சொர்ண சுந்தரி இந்திரலோகத்தில் வாழும் நடன மங்கை. இந்தப் பேரழகி முழு நிலவு காலத்தில்

மணுவானே மங்கையின் பாக்கியம்

பூ உலகத்திற்கு வருகிறாள். ஒரு முறை ஜெயந்தன் (புரு) அவளைப் பார்க்கிறான். இருவருக்கும் காதல் அரும்புகிறது. அவர்களின் சந்திப்புக்கு இந்திரன் இடையூறாக இருக்கிறான். இந்தப் படத்தில் 12 பாடல்கள். மூன்றேகால் மணி நேரம் ஓடும். இந்த படம் தெலுங்கு மொழியிலும் வந்தது.

பெரிய எழுத்து புரு சக்கரவர்த்தி கதை 1886 இல் முதலில் அச்சில் வந்தது. பல பதிப்புகளைக் கண்டது. உரைநடையில் அமைந்த 107 பக்கங்களைக் கொண்ட பதிப்புகளில் வரைபடங்கள் இருந்தன. 1902 ஆம் ஆண்டு பதிப்பு ஒன்றில் புகழேந்திப் புலவர் பெயர் உள்ளது. ஆனால் பிற்காலத்தில் ரத்தின நாயக்கர் சன்ஸ், பி.ஆர் என் சன்ஸ், ஸ்ரீ மகள் கம்பெனி வெளியிட்ட பதிப்புகளில் புகழேந்தி பெயர் இல்லை.

தமிழில் வந்த புரு சக்கரவர்த்தி கதை புராணங்களும் பாரதமும் கூறும் கதைகளிலிருந்து வேறுபட்டது. புருவை சனீஸ்வரன் ஏழரை ஆண்டுகள் பிடித்து ஆட்டினான். அதனால் விளைந்த கஷ்டம் ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் விரிவாகப் பேசப்படுகிறது. ஒரு வகையில் நளனை சனீஸ்வரன் பிடித்து ஆட்டி துன்புறுத்திய நிகழ்ச்சிகள் புரு சக்கரவர்த்திக்கும் பொருந்துமாறு காட்டப்படுகிறது.

புரு மட்டுமல்ல அவனது மனைவி ஜெயப்பிரதா இரண்டு மக்கள் ஆகிய எல்லோருமே சனியால் துன்பப்படுகிறார்கள். சனி பிராமண உருவம் எடுத்து புரு சக்கரவர்த்தியைத் தொடர்ந்து செல்லுகிறான். பெரிய எழுத்து வடிவில் உள்ள இந்தக் கதையின் பல பகுதிகள் முந்திய புராணக் கதைகளில் இல்லாதவை.

முழுக்கவும் இது நாட்டார் கலைஞரின் கற்பனை. இந்தக் கற்பனையில் பெரிய அளவிலான மாற்றம் மணாளனே மங்கையின் பாக்கியம் திரைப்படத்தில் உள்ளது.

பின் இணைப்பு

பெரிய எழுத்து புரு சக்கரவர்த்தியின் கதைச் சுருக்கம்

புகழேந்திப் புலவரின் பெயரில் மகாபாரதம் தொடர்பாக அல்லி அரசாணி மாலை முதலாக 13 கதைகள் உள்ளன. இவை எல்லாமே மூலக்கதைகளில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபடுகின்றன.

மகாபாரத அம்மாளை அல்லாமல் வேறு கதைகளும் புகழேந்திப் புலவர் பெயரில் உள்ளன. இந்தக் கதைகளில் புரு சக்கரவர்த்தி கதை உரைநடையில் அமைந்தது. உத்தேசமாக இது 18ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம். பிற அம்மாளைகளைப் போலவே புரு சக்கரவர்த்தி கதையும் மூலக் கதையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபடுகிறது.

காமிய வனத்தில் பாண்டவர்கள் வனவாசம் செய்த போது வியாசர் வருகிறார். நளனின் கதையைக் கூறி தருமரை சமாதானம் செய்கிறார். அப்போது வியாசர் "தருமனே உன்னுடைய முன்னோர் ஒருவனும் இதுபோன்று துன்பப்பட்டான். அவன் சந்திர வம்சத்தில் பிறந்த புரு என்ற அரசன்" என்று கூறினார்.

வியாசர் தர்மரிடம் அர்ஜுனன் காம மூர்த்தியை நோக்கி தவமிருந்து பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பெற்றால் வெற்றி கிடைக்கும் என்றார். அர்ஜுனன் சிவனை நோக்கி தவம் இருக்க இமயமலை சென்றான். சிவனைக் கண்டான். வெற்றி பெற்றான்.

ஒரு முறை இந்திரன் அர்ஜுனனை இந்திரலோகத்திற்கு அழைத்துச் சென்றான். இந்த நேரத்தில் வியாசர் தருமனைப் பார்க்க வந்தார். அவர் அப்போது புரு சக்கரவர்த்தியின் கதையைச் சொன்னார். இந்தச் செய்திகள் எல்லாம் புருசக்கரவர்த்தி கதையின் பாயிரத்தில் வருகின்றன.

மனுவால் உருவாக்கப்பட்ட இளா தேவி என்பவள் ஒருமுறை புதனின் ஆசிரமத்துக்கு சென்றாள். புதன் இளாதேவியைப் பார்த்தான். பேரழகியான அவளைக் கண்டதும் கந்தர்வ மணம் செய்து கொண்டான். அவளுடன் கூடிக் கலந்து புருரவ என்னும் புத்திரனைப் பெற்றான் பின் புதன் இளாவைப் பிரிந்து சென்றான்.

இளா தன் மகனை அழைத்துக் கொண்டு வசிட்டரிடம் போனாள். அவர் இருவரையும் ஆசீர்வதித்தார். இளா தேவி ஆணாக மாறும் வரம் உள்ளது. உன் மகன் பிரதிஷ்டானபுரத்தை ஆண்டு

வருவான். இறுதியில் வானப்பிரஸ்தமடைவான் என்றார் வசிட்டர்

இது இப்படி இருக்க தேவ உலகில் இந்திர சபையில் மித்ர வர்ணாள் என்னும் நடன மாது வந்தாள். ஊர்வசி அவளைக் கவனிக்காமல் இருந்தாள். இதனால் கோபம் கொண்ட மித்ரவர்ணாள் ஊர் வசியைப் பார்த்து நீ கொஞ்ச நாள் பூவுலகில் ஒரு மானுடனுடன் வசிப்பாய் என்று சாபம் கொடுத்தாள். ஊர்வசி ஏற்கனவே பூவுலகு அரசனான புருவனை அடைய நாரதரிடம் வேண்டி இருந்தாள்.

ஒருமுறை புருவன் உச்சியான வனத்துக்குச் சென்ற போது ஊர்வசியைக் கண்டான். அவளைக் கந்தர்வ மணம் செய்து கொண்டு சுகம் அனுபவித்தான். அவள் என் முந்தைய சாபப்படி எப்படையும் நான் உன்னை விட்டுப் பிரிந்து விடுவேன். அப்போது நீ விடை கொடுக்க வேண்டும் என்றாள். அவனும் அதற்கு இணங்கினான்.

இந்த நேரத்தில் இந்திரன் கந்தர்வர்களிடம் ஊர்வசி தேவ உலகில் நடனமாட வரவேண்டும் அழைத்து வாருங்கள் என்று ஆணையிட்டான். அவர்கள் ஊர்வசி பூவுலகு காட்டில் இருப்பதை அறிந்து அங்கே சென்றனர். ஊர்வசி வளர்த்து வந்த ஆட்டைத் திருடினர். அதைக் கண்டு ஊர்வசி புருவை எழுப்பினாள். அரசன் திருடர்களின் பின்னே சென்றான். ஆட்டை மீட்டான். ஊர்வசி அதற்குள் இந்திரலோகம் சென்று விட்டாள்.

புருவன் ஊர்வசியைத் தேடினான். கண்டுபிடித்தான். அவள் அவனிடம் ஒரு ஆண்டு கழித்து உன்னிடம் வருவேன். அதுவரை தனியே இருப்பாய் என்றாள். பின் மறுபடியும் வந்தாள். அவனுடன் சேர்ந்து இருந்தாள். ஏழு ஆண்டுகளைப் பெற்றாள்.

இது இப்படி இருக்க விசால தேசத்து அரசன் காமதத்தன் என்பவனின் மகள் ஜெயப்பிரதைக்கு சுயம்வரம் வைத்தான். எல்லா மன்னர்களையும் அழைத்தான். புருவன் சென்றிருந்தான். ஜெயப்பிரதா புருவனுக்கு மாலையிட்டாள். அவளை அழைத்துக் கொண்டு தன் நாட்டிற்கு சென்றான்.

அவர்களின் வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. ஜெயப்பிரதை இரண்டு குழந்தைகளைப் பெற்றாள். ஒருமுறை சிற்றரசர்கள் எல்லோரும் படையுடன் புருவின் நாட்டை சுற்றி வளைத்தார்கள். புருவனை அப்போது சனீஸ்வரன் பிடித்திருந்தால் அரசனுக்கு வேறு வழி இல்லை. போரிட முடியாது. குடியானவனைப் போல் வேடமிட்டு மக்களை அழைத்துக் கொண்டு காட்டு வழி சென்றான்.

காட்டைக் கடந்து ஒரு சிறு கிராமத்தை அடைந்தான். அங்கே மராமத்து ஒப்பந்தக்காரர் ஒருவரிடம் கணக்கெழுதும் வேலையில் அமர்ந்தான். ஒரு சமயம் செட்டியார் ஒருவர் வேண்டுகோளுக்காக மராமத்து ஒப்பந்தக்காரருடன் குளம் தோண்ட போயிருந்தான். செட்டியார் கூலியாட்கள் உட்பட எல்லோரின் மனைவிகள் மட்டுமே கூலி வாங்க வரவேண்டும் என்று நிபந்தனை விடுத்தார்.

கூலி வாங்குவதற்குக் கணக்கு எழுதியவரின் மனைவி ஜெயப்பிரதா போனாள். செட்டியார் அவளைப் பார்த்ததும் ஆசை கொண்டார். எளிய உடையில் அவள் அழகாக இருந்தாள். செட்டியார் அவளைச் சூழ்ச்சியாக ஒரு அறையில் அடைத்தார். அவள் அந்த அறையில் இருந்த பெட்டிக்குள் அமர்ந்து கொண்டாள். செட்டியார் பெட்டியைத் திறக்க முயன்றார்; முடியவில்லை.

செட்டியாருக்குப் பயம் பிடித்துக் கொண்டது. பெட்டியுடன் அங்கே ஒரு தீவிற்குச் சென்றார். அங்கே வணிகம் செய்து சம்பாதித்து வீடு கட்டிக் கொண்டார். பெட்டியை ஒரு இடத்தில் வைத்து பாதுகாத்தார். புருவன் மனைவியைத் தேடினான். காணவில்லை. மக்களை அழைத்துக் கொண்டு செட்டியாரின் வீட்டுக்குப் போனான். அங்கு அவரது வீடு எரிந்து சாம்பலாகக் கிடந்தது.

சனீஸ்வரன் புருவனை மேலும் துன்புறுத்த நினைத்தான். பெரும் மழை பெய்தது. மழை வெள்ளத்தில் இரண்டு மக்களும் அவனை விட்டு பிரிந்தனர். புருவன் இடையர் ஒருவரிடம் அடைக்கலம் ஆனான். அவர்களின் மாடுகளை மேய்த்தான். அவர்களின் தயவைச் சம்பாதித்தான்.

இந்தச் சமயத்தில் புருவனின் மக்களை இடைச்சி ஒருத்தி கண்டெடுத்து வளர்த்தாள். அவர்களை பள்ளிக்கூடம் அனுப்பவில்லை; மாடு மேய்க்க அனுப்பினாள். ஆனால் அவர்கள் வீரர்கள் அரசு மரபினர் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு போர்க்கலை கற்க அனுப்பி வைத்தாள்.

புருவன் மாடு மேய்க்கும் தொழிலை ஒழுங்காக செய்து வந்தான். ஒருமுறை சனியின் சூழ்ச்சியால் அவன் அந்த நாட்டு அரசரின் மனைவியின் அணிகளை திருடியவன் என்று சந்தேகப்பட வைத்து காட்டில் விடப்பட்டான். அவனது கைகால்களை வெட்டும்படி உத்தரவிட்டான் அரசன். ஆனால் காளியின் அருளால் அவனது காயம் குணமாகியது. ஆனால் முடவனாக இருந்தான்.

ஒரு முறை காலை இழந்த புருவன் தன் சோக அனுபவத்தை நினைத்துப் பாடினான். புஷ்பாஞ்சலி என்ற இந்த இளவரசி அவனின் பாட்டைக் கேட்டு

மயங்கி அவனை மணக்க விரும்பினாள். அவள் தந்தைக்கு அதில் விருப்பமில்லை. என்ன செய்வது என்று திகைத்து நின்றாள். அப்போது அவனது மந்திரி ஒருவன் ஒரு கதை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் என்று சொன்னார்.

மந்திரி அரசனிடம் "அரசு விதி வலிமையானது. ஒருவனைச் சனி பிடித்துக் கொண்டால் காப்பாற்ற முடியாது. விஷால் நகரத்தில் பூபதி என்ற அரசன் இருந்தான். அவனுக்கு ஒரு அழகான மகள் இருந்தாள். அரசனின் மனைவி தன் அண்ணன் மகனுக்கு மகளைக் கட்டிக் கொடுக்க விருப்பப்பட்டாள். அரசனுக்கு அதில் விருப்பமில்லை.

இப்படியாக அரசனும் அரசியும் மகளுக்குத் திருமணம் செய்து வைப்பதில் முரண்பாடு கொண்டு சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த போது பிரம்மா விஷ்ணுவிடம் இவள் யாரை கல்யாணம் செய்வாள் தெரியுமா என்று கேட்டார். விஷ்ணு பதில் பேசவில்லை. பிரம்மா இவளது விதிப்படி தொழுநோய் பிடித்த ஒருவனை இவள் திருமணம் செய்யப் போகிறாள். அவன் இந்த ஊர் எல்லையில் ஒரு கோவில் வாசலில் இருக்கிறான்" என்றார்.

விஷ்ணு இதை நான் மாற்றிக் காட்டுகிறேன் பார் என்றார். கருடனை அழைத்து அந்தத் தொழு நோயாளியை ஏழு கடலுக்கு அப்பால் ஒரு தீவில் கொண்டு வைக்கச் சொன்னார். கருடன் அப்படியே செய்தான். அப்போது தொழு நோயாளி ஐயா என்ன பாவம் செய்தேன். இப்படி என்னை செய்து விட்டீர் எனக்கு உணவாவது தரக்கூடாதா?" என்று கேட்டான். கருடன் சரி எடுத்து வருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு போனார்.

இதற்கிடையில் பூபதி தன் மகளுக்குச் சுயம்வர ஏற்பாடுகளை செய்து கொண்டிருந்தான். அவனது மனைவியோ மகளை ஒரு பெட்டியிலிருத்தி நிறைய உணவுப் பொட்டலங்களை வைத்து அவள் கையில் ஒரு மாங்கல்யத்தை கொடுத்து பெட்டி திறப்பவன் உனக்கு இந்த மாங்கல்யத்தைக் கட்டுவான் என்று சொன்னாள். பெட்டியை வேலைக்காரன் கையில் கொடுத்து என் தம்பி மகனிடம் இந்தப் பெட்டியை ஒப்படைத்துவிடு என்றாள்.

வேலைக்காரன் பெட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு போகிறான். அப்போது அங்கு வந்த கருடன் பெட்டியில் சுவையான உணவு இருப்பதை அதன் வாசனையால் அறிந்தான். பெட்டியைத் தூக்கிவந்த வேலைக்காரனை விரட்டினான். பெட்டியை அப்படியே தூக்கிக் கொண்டு போய் குஷ்ட நோயாளியின் முன்னே வைத்தான். இதில் உள்ள பலகாரங்களை சாப்பிடு என்றான்.

குஷ்டரோகி பெட்டியைத் திறந்தான். அங்கே ஒரு அழகி இருந்தாள். அவள் கையில் உள்ள மாங்கல்யத்தைப் பார்த்தான். அதை அவள் தன் கழுத்தில் கட்டச் சொன்னாள். அவன் அப்படியே செய்தான். விதி வெற்றி பெற்றது.

அந்தத் தீவில் இருவரும் தனியாக இருந்தனர். இதையெல்லாம் தன் ஞான திருஷ்டியால் அறிந்த விஷ்ணு பிரம்மவிடம் விதியை மாற்ற முடியாது என்று எண்ணி நமது விளையாட்டுக்கு இந்த இளவரசி பலியாக வேண்டாம். இவளை நல்லபடியாக வாழவிடுவோம் என்று நினைத்தார். அந்தத் தொழுநோயாளியைக் குணப்படுத்தினார். அவனை ராஜகுமாரனாக மாற்றி பெற்றவர்களிடம் ஒப்படைக்கிறேன் என்றார். அப்படியே செய்தார்.

இந்தக் கதையை மந்திரி புஷ்பாஞ்சலியின் தந்தைக்குச் சொன்னார். அவர் உடனே சுயம்வரத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தார். சுயம்வரத்திற்கு முடவராக இருந்த புருவனும் போனான். அவன் கழுத்தில் மாலை விழுந்தது. புஷ்பாஞ்சலியின் தாய் இதை என்னால் பார்க்க முடியவில்லை என்று மயங்கினாள்.

அடுத்த நாள் முடவனான இடையனும் இளவரசியும் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். அங்கே சனீஸ்வரன் வந்தான். உன்னைப் பிடித்த சனி இன்றுடன் தீர்ந்து விட்டது என்றான். உடனே இடையன் முழு உருவம் பெற்று இளமையோடு இருந்தான். அவன் புருவன் என்பதை அரசன் அறிந்து கொண்டான். மகளையும் மருமகளையும் தன் அரண்மனைக்கு அழைத்துக் கொண்டான்.

இடையர்களிடம் வீரர்களாக இருந்த இரண்டு மக்களும் தந்தையை அடையாளம் கண்டு புருவனுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். இந்த நேரத்தில் அவனது மனைவி ஜெயப்பிரதா இருந்த பெட்டியை செட்டியார் கொண்டு வந்தார். புருவனிடம் கொடுத்து நீயே திறப்பாய் என்றார். அவன் பெட்டியைத் திறந்தான். ஜெயப்பிரதா இருந்தாள். எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்தனர்.

இந்தக் கதையில், விதி திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்தப்படுகிறது. ஒருவனை சனி பிடித்துக் கொண்டால் அவனை எதுவும் தடுக்க முடியாது காப்பாற்ற முடியாது என்பதை வலியுறுத்துவது போல் அமைந்தது. இத்தக் கதை தருமனைச் சமாதானப்படுத்த வியாசர் கூறுவதாக புனையப்பட்டுள்ளது.

கட்டுரையாளர், ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர். நாட்டார் வழக்காற்றியல் மற்றும் சமூகப் பண்பாட்டு ஆய்வாளர்.

கட்டுரை

சமூகப் போராளிகளை இனம் காண்போம்... கொண்டாடுவோம்!

வீ.அரசு

தோழர் சி.துரைக்கண்ணு அவர்களின் தன்வரலாற்று நூலான 'நிற்க அதற்குத் தக' எனும் நூற்றைம்பது பக்க நூலை ஒரே மூச்சில் படிக்க முடிந்தது. என்னுள் பல்வேறு சிந்தனையோட்டங்களை அந்த நூல் உருவாக்கியது. அதனைப் பகிர்ந்துகொள்வது ஒரு சமூகப் போராளியைக் கொண்டாடுவதாக அமையும் என்பது என் எண்ணம். அந்த நூலில் பேசப்பட்டுள்ள காட்சி வடிவ நிகழ்வுகளை உரையாடலுக்குட்படுத்துவது சமூக ஈடுபாடு உள்ள ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும் தோழர் துரைக்கண்ணு அவர்களின் பதிவுகளைப் புரிந்துகொள்ள பின்கண்டவாறு பகுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஒருக்கப்படும் பட்டியல் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சிறுவனின் இளமைக்காலம் என்பது. அவன் வாழும் சமூகப் பின்புலங்களில் எவ்வாறெல்லாம் தாக்கமுறுகிறது; அதனைக் குறிப்பிட்ட அந்தச் சிறுவன் எவ்வாறு எதிர்கொள்கிறான்? அந்தக் கடுமையான எதிர்நீச்சலில், எப்படி நீந்தி பொதுவெளி சமூகத்தில் தன்னையும் ஓர் அடையாளம் உடைய உயிரியாகக் கட்டமைத்துக்கொள்ள முடிகிறது; என்ற தமிழ்ச் சமூகத்தின் இயங்குமுறையை இந்நூல் எவ்வாறு பதிவு செய்துள்ளது என்பது குறித்துப் பேசமுடியும்.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் அரசியல் கருத்துநிலை சார்ந்த இயங்குதளத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி பல்வேறு போக்குகள் உருப்பெற்று வளர்ந்து வருவதை நாம் அறிவோம். வள்ளலாரின் சுத்த சன்மார்க்க மரபு, அயோத்திதாசரின் பவுத்த மரபு சார்ந்த ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான விடுதலை, தந்தை பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கம் என்பவை இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவை. இம்மரபுகளின் தொடர்ச்சியை அங்கீகரிக்கும் அதேவேளையில், பிரபஞ்சம் தழுவி மனித விடுதலைக்கான கருத்துநிலையை முன்னெடுக்கும் மார்க்சிய தத்துவ மரபும் தமிழ்ச்சூழலில் 1920கள் முதல் நடைமுறையில் உள்ளது. இம்மரபு இந்தியச் சூழலில் 1960களின் இறுதியில் நக்சல்பாரி இயக்கமாக வடிவம் பெற்றது. இந்த இயக்கத்தில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட ஒரு கல்லூரி மாணவனின் நேரடிப் பதிவாக தோழர் சி.துரைக்கண்ணு அவர்களின் பதிவு அமைகிறது. தமிழ்ச் சமூகத்தில் 1970களில் செயல்பட்ட நக்சல்பாரி இயக்கத்தின் செயல்பாடுகள், அதில் தோழர் துரைக்கண்ணு போன்ற இளைஞர்களின் ஈடுபாடு என்பதை தமிழ்ச் சமூகத்தின் இடதுசாரி கருத்துமரபின் இயங்குதளத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கான அரிய ஆவணமாக, இந்த நூல் அமைகிறது. அத்தன்மை குறித்த உரையாடலையும் நாம் முன்னெடுக்க முடியும்.

தாம் வாழும் சமூகத்தில் பெரிய மாற்றத்தை/புரட்சியை விரும்பிய ஒரு இளைஞன், அது எந்த வகையில் சாத்தியமாகும்? சாத்தியப்படாமல் போகுமா? அது நிகழ் வெகுகாலம் எடுக்குமா? என்ற கேள்விகளை முன்னிறுத்தும்போது, தாம் வாழும் சமூகத்தின் உடனடிச் சிக்கல்களுக்கு எப்படி முகம் கொடுப்பது? அதில் எவ்வகையில் செயல்படுவது; என்ற கேள்விகளுக்கான விடையளிப்பதாகவே தோழர் துரைக்கண்ணு அவர்களின் நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டப் பள்ளிக்கூடங்களுடன் இணைந்து செயல்பட்ட நிகழ்வுகளைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. சமூகப் புரட்சியைக் கனவுகண்ட இளைஞன், சமூகத்தின் அறிவுத்தளத்தை மற்றும் தனிமனித சுயமரியாதை உருவாக்கும் கல்வி நிறுவனங்கள் சார்ந்து செயல்பட்ட வரலாறு, வியப்பும் ஆச்சரியமும் அளிக்கவல்லதாக உள்ளது. அதுகுறித்த உரையாடலை நிகழ்த்தும் தேவையுண்டு.

மறுக்கப்பட்ட கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான போராட்டம்; கருத்துநிலை சார்ந்து சமூக மாற்றத்திற்காகச் செயல்பட்ட பல்வேறு தளங்கள் ஆகியவற்றைக் குறித்து 'நிற்க அதற்குத் தக' எனும் ஆவணம் பேசுவதை மேலே பதிவு செய்தோம். இத்தன்மைகள் குறித்த விரிவான உரையாடலை மேற்கொள்ளும் தேவையுண்டு.

○ ○ ○

“சுதந்திரம் பெற்ற பிறகும் கூட ஊரில் பள்ளிகள் வரவில்லை. பிள்ளைமார் ஒவ்வொரு சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்மணி, கிராமத்தில் ஒரு பள்ளியைத் தொடங்க வேண்டும் என்று தம் சொந்த நிலத்தைக் கொடுத்து உதவினார். மராட்டிய மாநிலத்தைச் சேர்ந்த கோவிந்தராவ் என்பவர் 'சிவாஜி' நடுநிலைப்பள்ளி தொடங்கினார். அய்யருடைய (அய்யர் - கிராமப் பண்ணையார்) எதிர்ப்பை எல்லாம் மீறித்தான் நடுநிலைப்பள்ளி ஊருக்கு வந்தது. அனைத்து சமூகங்களையும் சேர்த்துப் பார்த்தாலும், அங்குக் கல்வியறிவு மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. பள்ளிப்படிப்பைக்கூட முடிக்காதவர்கள் எல்லாச் சாதியிலும் இருந்தார்கள். அதில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நிலையை நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாது. இப்படியான சூழல்தான் நான் சிறுவனாக வளர்ந்த காலத்தில் நிலவியது.” (நூல்:ப:21)

இந்தக் குறிப்பின் மூலம் ஒடுக்கப்பட்ட பட்டியலினச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பள்ளிக்கல்வி பெறுவது என்பது இயல்பானது இல்லை. பெரிய பண்ணையாருக்குச் சொந்தமான ஊரில் பிறந்து வளர்ந்த தோழர் துரைக்கண்ணு எவ்வாறு பள்ளிக்கல்வியைப் பெற முடிந்தது. அதில் பண்ணையார்களுடைய 'தர்மகர்த்தா' மனநிலையின் செயல்பாடுகள் எத்தகையது? பார்ப்பனச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களே திறமையான ஆசிரியர்களாக இருந்த சூழலும் அவர்கள், ஒருவகையில் ஏழைகளுக்கு உதவவேண்டும் என்னும் 'தர்மகர்த்தா' மனநிலையில் செயல்பட்டதும் பற்றியான பின்புலங்களை இந்நூலில் காண்கிறோம். கிறித்தவப் பள்ளிக்கூடங்களே தரமான பயிற்சியை மாணவர்களுக்கு வழங்கும் சூழல் நிலவியதையும் தோழர் துரைக்கண்ணு பதிவுசெய்கிறார். கிறித்தவப் பள்ளிக்கூடங்களில் கிடைத்த பயிற்சி, தான் வளருவதற்கு எந்த அளவுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது என்பதையும் கூறுகிறார். நல்வாய்ப்பாக ஒரு பட்டியலின மாணவருக்குக் கிடைத்த வாய்ப்புகள், எவ்வகையான வளர்ச்சிக்கு உதவியது என்பதை அறியமுடிகிறது. இவ்வகையான வாய்ப்பு அனைத்துப் பட்டியல் சமூக மாணவர்களுக்கும் கிடைக்க வாய்ப்பற்ற நிலை இருந்தது என்பதையும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இப்படி வளர்ந்த தோழர் துரைக்கண்ணு எவ்வகையான அரசியல் கருத்துநிலைகளுக்குத் தன்னை உருவாக்கிக் கொள்ள முடிந்தது என்பதற்குப் பல்வேறு நிகழ்வுகளைச் சொல்கிறார். இதில் பெரியார் குறித்த அறிமுகம் அவருக்குக் கிடைத்த சூழலைப் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறார்.

“நான் பள்ளியில் படிக்கும் காலத்தில், எங்கள் பகுதியில் டி.எம்.மணி என்ற தலைவர் இருந்தார். அவரை திருப்பனந்தாள் மணி என்பார்கள். இரவுப் பள்ளிகள், பெரியார் படிப்பகம் என 70களில்

கிராமந்தோறும் தொடங்கினார். அடிப்படையில் அவர் ஒரு டைலர். பகல் முழுவதும் தையல் கடையில் வேலைகளைச் செய்வார். மாலை நேரங்களில் வேலையில்லாத பட்டதாரி மாணவர்களுடன் கிராமங்களுக்குச் சென்று பெரியார் பற்றிய பகுத்தறிவுக் கருத்துகளை மக்களிடம் பரப்புவார். அந்தப் பேச்சை இளமையில் கேட்பதற்கு உற்சாகமாக இருக்கும். மணியின் பிரச்சாரப் பணிகள் பெரிய அளவில் கிராமங்களில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தின. முதலில் அவர் பெரியாரைத்தான் அறிமுகப்படுத்தினார். அப்போது அம்பேத்கர் பற்றிய செய்திகள் அவ்வளவாக அறிமுகமாகவில்லை. கடவுளைப் பற்றிய கேள்வியெல்லாம் அப்போதுதான் எனக்குள் வருகிறது. எட்டாம் வகுப்பு படிக்கும்போது இந்து மதம்தான் மோசமானது, கிறித்துவ மதம் நல்லது என்பது மாதிரியான எண்ணம் இருந்தது.

தினத்தந்தியில் வெளியான அறிவிப்பில் இலவச பைபிள் வேண்டுவோர் முகவரி அனுப்புங்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. நான் போஸ்ட்கார்டு எழுதி பைபிள் பெற்று வாசித்திருக்கிறேன். கிறித்துவப் பள்ளிக்குச் செல்வதற்கு முன்பே பைபிள் பற்றிய அறிமுகம் எனக்கிருந்தது” (நூல்:ப:29-30).

பின்காலனிய சமூக அமைப்பில் மதங்கள் சார்ந்த செயல்பாடுகள் மக்களைத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஆதிக்கம் செலுத்திய காலங்களில், கிறித்தவம் பற்றிய இவருக்கான அறிமுகம் என்பது மிகப் பின்தங்கிய சாதிய சமய ஆசாரங்களைக் கொண்டிருந்த ‘இந்து மதம்’ எனும் பிடியிலிருந்து விடுபட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். இளம் வயதிலேயே மனரீதியாக, சாதிய நிலவுடைமைப் பண்புகள் நிலவிய சூழலிலிருந்து மாற்றிச் சிந்திக்கும் வாய்ப்பை இவர் பெற்றிருக்கிறார். அதில் பெரியார் குறித்த அறிமுகம் பள்ளிக் கல்வியிலேயே ஏற்பட்டதும் அதனால் கிறித்தவப் பள்ளியில் அவருக்கு நேர்ந்த செயல்களையும் சுவையாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

தோழர் துரைக்கண்ணு ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் பிறந்து வளர்ந்த பின்னணி என்பது தனித்த நிலையில் இருப்பதாகவே உணரமுடிகிறது. பரவலாக, ஒடுக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கு இப்படியான வாய்ப்புகள், அந்தக் காலச் சூழலில் கிடைத்திருக்குமா? என்ற உரையாடல் அவசியம். இதில் கிறித்துவ சபைகளின் செயல்கள் குறித்து அறிய முடிகிறது. இச்சூழல் தமிழகம் முழுவதும் இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. இதில், இளம்வயதிலேயே பெரியார் குறித்த அறிமுகத்துடன் வளர்ந்த இவரது மனநிலை சுயமரியாதை உணர்வையும் உழைக்கும் மனநிலையையும் பெற்றிருப்பதாகவே கருத முடிகிறது. பொறியியல் கல்லூரி மாணவராகச் சேரும் காலத்திலேயே இவருக்குள் உருவான

கருத்துநிலைதான், சூழலையும் மீறிச் செயல்படும் உத்வேகத்தைக் கொடுத்திருப்பதாக அறிய முடிகிறது. நிலவுடைமை சார்ந்த பண்ணையார் சூழல், கிறித்தவப் பள்ளிக்கூடச் சூழல், பெரியாரின் கருத்து மரபுகளை உள்வாங்கிய மனநிலை ஆகிய அனைத்தும் ஒரு இளைஞனை எங்கே கொண்டு செல்கிறது என்பதான புரிதலாகவே தோழர் துரைக்கண்ணு அவர்களின் இளமைக்கால வாழ்வைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இதுவே பொதுவான சூழலாக அமையாவிட்டாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட தனிநபரின் இந்தப் பின்புலம், ஒடுக்குமுறையிலிருந்து விடுபட்டு சுயமரியாதை உடைய மனிதராக வாழும் பயிற்சி பெற்ற வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இதுவே இவரை அடுத்தகட்ட அரசியல் சிந்தனை மரபுக்கு வளர்த்தெடுத்திருக்கிறது.

○ ○ ○

“எனக்குக் கிடைத்த தகவல்படி 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அதாவது இயக்கச் செயல்பாடுகளுக்கு வந்த பிறகு தோழர் தமிழரசன் சட்டையே போடவில்லை என்று சொல்வார்கள். ஆண்டிமடம் பகுதியில் உள்ள முந்திரிக்காட்டு விவசாயி போலவே தோலெல்லாம் கருத்துப்போயிருப்பார். அவரது தோற்றத்தைப் பார்க்கும்போது கல்லூரியில் படித்தவர் என்று நம்பமுடியாது. அறிவுஜீவி என்கிற எந்த அடையாளத்தையும் அவரிடம் காண முடியாது. தமிழ்நாடு முழுவதும் காவல்துறையால் தேடப்படும் முக்கியத் தலைவராக அவர் இருந்தார். அவரைத் தேடுவதற்காகப் பல நாட்கள் போலீஸ்காரர்கள் தூங்காமல் தவிப்பதாகச் சொல்வார்கள்.” (நூல்:ப:55)

மேலே உள்ள மேற்கோள் மூலம் அன்றைய தென்ஆற்காடு மாவட்டம் சார்ந்த அரசியல் செயல்பாடுகளைப் புரிந்துகொள்கிறோம். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகச் சூழலில் மார்க்சிய லெனினியச் செயல்பாடுகளும் அன்றைய தலைமறைவு இயக்கங்களில் செயல்பட்ட புலவர் கலியபெருமாள் மற்றும் தமிழரசன் சார்ந்த செயல்பாடுகளும் குறித்து அறிகிறோம். இதில் நேரடியாகப் பங்குகொண்ட இளைஞனாகத் தோழர் துரைக்கண்ணு செயல்பட்ட வரலாறு என்பது சுயமரியாதை இயக்க மரபின் தொடர்ச்சியாகப் புரட்சிகர மார்க்சிய லெனினிய இயக்கத்தோடு ஐக்கியப்படும் இயல்பான வளர்ச்சியைக் காண்கிறோம். இதுகுறித்த தோழர் துரைக்கண்ணு பதிவு வருமாறு:

“எம்எல் இயக்கத்தில் இன்னும் ஐந்து ஆண்டுகளில் நிலத்தை எல்லாம் பிரித்துக் கொடுத்துவிடுவோம் என்றார்கள். நல்ல மாற்றம் நிகழ்ப்போகிறது என்று மகிழ்ச்சியடைந்தோம். மாணவர் இயக்கத்தில் ஈடுபடுவதில் எந்தத் தயக்கமும் பயமும் ஏற்படவில்லை. அமைப்பின்

மீதிருந்த அதீத நம்பிக்கையால் பலருக்குப் படிப்பில் ஆர்வம் குறைந்தது. சிதம்பரத்தில் மாநில மாநாடு சிறப்பாக நடந்தது. என்னைக் கொடியேற்றி மாநாட்டைத் தொடங்கிவைக்கச் சொன்னார்கள். நடராசர் கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் நாடார் மகாஜன திருமண மண்டபம். சதாசிவத்துக்குத் தொடர்பு இருந்ததால், அவர்தான் மண்டப நிர்வாகத்துடன் பேசி அனுமதி வாங்கினார். கோயிலுக்குள் நுழையும் இடத்தில் மண்டபம் இருக்கிறது. அதன் வாயிலில் சிவப்புக் கொடியேற்றி “நக்சல்பாரிகள் தேசபக்தர்கள்... நக்சல்பாரிகள் தேசபக்தர்கள்...” என்று முழக்கமிட்டோம். மாநாடு சிறப்பாக நடந்து முடிந்தது.” (நூல்:ப:45)

மேலே குறித்தவாறு மார்க்சிய லெனினிய இயக்கத்தில் செயல்பட்ட தோழர்கள் அதன் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சியாக என்ன செய்திருக்க வேண்டும்; அது தமிழ்ச் சூழலில் சாத்தியமாயிற்றா? என்ற கேள்வி முதன்மைப்படுத்தப்படுகிறது. இயக்க வளர்ச்சிநிலை எவ்வாறு இருந்தது என்பதை தோழர் துரைக்கண்ணு பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறார்.

“1986ஆம் ஆண்டு என்எல்சிக்கு வரும்போது இயக்கத்திற்குள் அதிக முரண்பாடுகளும் சிக்கல்களும் இருப்பதாகச் செய்திகள் பத்திரிகைகளில் கசிந்தன. வெகுஜன அமைப்புகள் தொய்வடைந்திருந்தன. அடுத்து என்ன செய்வது என்ற நிலையில், கல்விச் சீர்கேடுகளைக் களைவதற்காகப் பணியாற்றலாம் என்ற திட்டத்தைக் கல்யாணிதான் முன்வைத்தார். அப்போது அவர் திண்டிவனம் பகுதியில் செயலாற்றி வந்தார். எம்எல் இயக்கத்திலிருந்து வெளியே வந்தவுடன் வெகுஜனப் பிரச்சினைகள், மாணவர்களின் கல்விப் பணிகளில் கவனம் செலுத்தினார்.

அப்போதுதான் கல்யாணி, அ.மார்க்ஸ், கோச்சடை, ரவிக்குமார் போன்றோருடன் சேர்ந்து மாநில அளவில் மக்கள் கல்வி இயக்கத்தைத் தொடங்கினோம். திண்டிவனத்தை மையமாக வைத்து எல்லா வேலைகளும் நடந்துகொண்டிருந்தன. நெய்வேலியில் என்எல்சி நிர்வகிக்கும் ஐவஹர் மெட்ரிக்குலேஷன், சிபிஎஸ்இ என இரு பள்ளிகள் இருந்தன. அங்கு சுந்தரம் என்ற தமிழாசிரியர் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். பள்ளி மாணவர்கள் தமிழில் பேசினால் அபராதம் செலுத்த வேண்டும் எனக் கூடுதல் கட்டுப்பாடுகளுடன் நடத்திவந்தார். அதையெல்லாம் கேள்விப்படும்போது கவலையாக இருந்தது.” (நூல்:ப:57)

மக்கள் கல்வி இயக்கத்தில் செயல்பட முனையும்போது அவருக்கு மார்க்சிய லெனினிய இயக்கங்களில் செயல்பட்ட அனுபவம் உள்ளது. முற்போக்கு மாணவர் சங்கம், முற்போக்கு இளைஞர்களணி, புரட்சிப் பண்பாட்டு இயக்கம்

ஆகிய அமைப்புகள் தொடங்கப்பட்ட காலங்களில் அதில் முன்னணி ஊழியராக இருந்த துரைக்கண்ணு அவர்கள், அவ்வகையான பணிகளில் தொடர்ந்து செயல்பட இயலாத சூழலில், களத்தில் உள்ள எதார்த்தங்களை நோக்கிய செயல்பாடுகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள முற்பட்ட மனநிலையையே மேலே உள்ள பதிவு சொல்கிறது. இந்த மனநிலை சார்ந்து அவர் பணியாற்றிய பாங்கு எத்தகையது? புரட்சிகர மனநிலையில் செயல்பட்டவரின் மாற்றுச் செயல்பாடு எத்தகையதாக இருக்கிறது. அது நேரடியான கல்விப் பணிகளில் எவ்வாறு செயல்பட முடிகிறது? அதன் பரிமாணங்கள் எத்தகையது என்ற விவரணங்கள் மிகவும் உற்சாகமளிக்கும் நிகழ்வுகளாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இவ்வாறு இவர் செயல்படுவதற்கு கிடைத்த மற்றொரு முன் அனுபவம் என்பது, தமிழக அரசு சார்ந்த பொதுப்பணித்துறையில் சில ஆண்டுகாலம் பொறியாளராகச் செயல்பட்டது. அந்தக்கால அவரது மனநிலையை கீழ்வரும் பகுதி சொல்கிறது.

“வெளியில் போனால் சுதந்திரமாக வேலை செய்யலாம் என்றுதான் பொதுப்பணித்துறை பணிக்குச் சென்றேன். ஆனால் உள்ளே போனதும் ஊழல் கறையான்களும் சூழ்ச்சிகளும், ஒருவருக்கொருவர் காலை வாருவதுமாக இருந்ததைப் பார்த்தபோது வெறுத்துப் போனேன். எனக்கும் 22வயது. நக்சல்பாரி இயக்கத்தில் வேறு செயல்பாட்டாளராக இருக்கிறோம். மேலும், உலகையே புரட்சியின் மூலம் மாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் சுற்றுகிறோம். லஞ்ச லாவண்யங்களுக்கு மத்தியில் வேலை பார்ப்பதா என்று கேள்வியை மனம் எழுப்பியது.” (நூல்:ப:56)

இவ்வாறு பள்ளி, கல்லூரி காலங்களிலேயே சுயமரியாதை இயக்கம். இடதுசாரி இயக்கம் ஆகியவற்றின் தொடர்பால் உருவான மனநிலை, அரசு நிறுவனங்களில் செயல்பட முடியாத நிலையை உருவாக்குகிறது. ஆனால், அந்த அனுபவம் சார்ந்து, அரசு சார்ந்த பொது நிறுவனம் ஒன்றில் எவ்வாறு செயல்பட முடிந்தது? அதன்மூலம் நிகழ்த்திய சாதனைகள் எத்தகையது? என்ற கேள்விகளுக்கு விடையாகவே நெய்வேலி பள்ளிக்கூடங்களில் அவரது செயல்கள் அமைகின்றன. அவர் பொறுப்பேற்ற காலங்களில் பள்ளிகளின் நிலைமை எவ்வாறு இருந்தது? கீழ்வரும் பகுதி அதனைச் சொல்கிறது:

“18 பள்ளிகளின் கல்விச் செயலாளர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டேன். அந்தத் தருணத்தில் என்எல்சி பள்ளி ஆசிரியர்கள் குறிப்பாக அறிவியல் கணித ஆசிரியர்கள் ஐவஹர் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு முழுமூச்சாக டியூசன் எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதாவது அனுபவமுள்ள அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்கள்,

இவர்கள்தான் பொதுத்தேர்வுக்குக் கேள்வித்தாள் தயாரிக்கிறார்கள் என்ற கருத்துப் பெற்றோர்களிடம் பரவியிருந்தது. அவர்களிடம் பிள்ளைகள் படித்தால் 200க்கு 200 மதிப்பெண்கள் எடுத்துவிடலாம் என்று நினைத்தார்கள். கூட்டம் கூட்டமாகப் போய் அவர்களிடம் டியூசன் படித்தார்கள். ஜவஹர் பள்ளி மாணவர்களின் டியூசன் தேர்வுத் தாளை என்எல்சி பள்ளியில் உட்கார்ந்து அந்த ஆசான்கள் திருத்துவதும், அதை என்எல்சி பள்ளிப் பிள்ளைகளிடம் கொடுத்து மொத்த மதிப்பெண்கள் போடச் சொல்வதும் என மிக மோசமான சூழல், காலையில் இரண்டு பேட்ச், மாலையில் இரண்டு பேட்ச் டியூசன் நடத்திவிட்டுப் பள்ளியில் வந்து எப்படிப் பாடம் நடத்த முடியும், என்எல்சி மாணவர்களின் கல்வித்தரம் அதலபாதாளத்திற்குச் சென்றுகொண்டிருந்தது.” (நூல்:ப:74)

நடுவணரசு சார்ந்த பொதுத்துறையில் தனிப்பயிற்சி (Tuition) என்ற செயல்பாடு மூலம் பள்ளியின் கல்வித்தரத்தை ஒழித்த ஆசிரியர்களின் செயல்பாடுகளுக்கு எதிராக, “தனிப்பயிற்சி ஒழிப்பு மாநாடு” (1992) ஒன்றை நெய்வேலியில் நடத்திக்காட்ட இவரால் முடிந்தது. இதனால் ஆசிரியர்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் ஒழுங்காக பாடம் எடுக்கும் சூழல் உருவானது. பள்ளி நிர்வாகச் சீர்கேடு, பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதில் உள்ள ஊழல் இவ்வகையான சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள தோழர் துரைக்கண்ணு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள், அதில் அவர் எதிர்கொண்ட தனிமனிதன் சார்ந்த துன்பங்கள், பேராசிரியர் கல்யாணி (கல்விமணி) அவர்களின் ஒத்துழைப்பு ஆகிய பல செயல்பாடுகள். புரட்சியை உருவாக்க நினைத்த இளைஞனின் சமூக எதார்த்தமாக அமைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். சமூகப் புரட்சிமீது தீராக் காதல் கொண்ட மனிதருக்கு, அதற்கான சூழல் கனியாதபோது, குடிமைச் சமூகச் செயல்பாடுகளை முன்னெடுத்து அதில் பெரும் வெற்றிகள் என்பவை முக்கியமானது. இந்தச் செயலின்மூலம் சாதாரண ஏழை எளிய மாணவர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் மாறுதல்கள் எத்தகையன? என்ற கேள்விக்குப் பதிலாகவே தோழர் துரைக்கண்ணு அவர்களின் நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்கம் சார்ந்த பணிகளைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. மிகப்பெரிய பொது நிறுவனங்களில், சாதாரணமான ஒரு தனிமனிதரின் செயல்பாடு என்பது, அவர் உள்வாங்கிய அரசியல் கருத்துநிலை சார்ந்தே செயல்பட முடியும். அதனைக் காட்டுவதாகவே துரைக்கண்ணு அவர்களின் செயல்பாடுகள் நிகழ்ந்திருப்பதை இந்த நூல் பதிவுகள் சொல்கின்றன.

தோழர் துரைக்கண்ணு அவர்கள் இப்போது, பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை எனும் கல்வி

நிறுவனத்தின் செயலாளராக செயல்படுகிறார். அதுபற்றிய குறிப்புகள் இந்த நூல் பிரிவில் இல்லை. இரண்டாம் பகுதியாக வெளிவர வேண்டிய இவரது வாழ்க்கை வரலாறு, பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையின் செயல்பாடுகளாகவே இருக்கும்.

1842இல் தொடங்கப்பெற்ற பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையின் கல்வி நிறுவனங்கள் சீரழிவின் உச்சத்தில் இருக்கிற இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் இவர் வந்திருக்கிறார். அறக்கட்டளை உறுப்பினர்களின் அரசியல் கட்சி சார்ந்து, பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைச் சொத்துக்கள் களவாடப்பட்டன. ஆசிரியர்கள் நியமனம் என்பது எவ்விதமான அடிப்படை அறமும் இன்றி இலட்சக்கணக்கான பணங்களை, வெளிப்படையாகவே வாங்கிக்கொண்டு நடைபெற்றது. ஆசிரியர் மரபு சார்ந்த அறம் இல்லாது போனது. அந்த நிறுவனத்தில் படிக்கும் மாணவர்களை ரவுடிகளாக தமிழ்த் திரைப்பட உலகம் சித்தரித்து வருகிறது. ஆசிரியர்கள் முறையாக வகுப்புக்குச் செல்லாது, லேவாதேவி தொழில்களான திரைப்பட பணமுதலீடு, ரியல் எஸ்டேட் தொழில்கள் செய்பவர்களாகவே கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருந்து வந்தனர். அந்த சூழலுக்குள் தோழர் துரைக்கண்ணு வந்திருக்கிறார். தகுதி இல்லாதவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, தண்டிக்கும் நடைமுறைகள் இப்போது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆசிரியர் நியமனத்திற்குப் பல இலட்சம் பேரம் பேசும் நிர்வாகம் இல்லை; நேரடியான ஆசிரியர் நியமனத்திற்கான அறிவிப்பு வந்துள்ளது. இதனை அரசாங்கம் கொண்டாட வேண்டும். ஆனால், அதனை எதிர்த்து அரசு அறிக்கை அனுப்புகிறது. அதனை எதிர்கொள்ளும் இக்கட்டான சூழல் அவருக்கு உருவாகியுள்ளது.

இளம் வயதில் சுயமரியாதை மரபோடு வளர்ந்து, பின்னர் மார்க்சிய கருத்துநிலை சார்ந்து செயல்பட்டு, அரசுப்பணியைத் தூக்கியெறிந்துவிட்டு தனிப்பட்ட நிறுவனம் ஒன்றில் நேர்மையான கல்விச் செயல்பாடுகளில் தன்னை ஆட்படுத்திக் கொண்ட வரலாறுதான் தோழர் துரைக்கண்ணு அவர்களின் ‘நிற்க அதற்குத் தக’ எனும் நூல். இதன் தொடர்ச்சியை பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையின் அவருடைய செயல்பாடுகள் வழி அறியக் காத்திருக்கிறோம். தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஒரு மனிதரின் செயல்பாடு என்பது கல்விப்புலம் சார்ந்து நிகழ்ந்த வரலாற்றின் ஆவணமாக இந்த நூல் இருக்கிறது. இதனைப் பதிவு செய்த சமூகப் போராளி சி.துரைக்கண்ணு நமது வணக்கத்திற்குரிய அரிய மனிதராகவே இருக்கிறார். இப்போராளியைக் கொண்டாடும் கடமை தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு உண்டு.

கட்டுரையாளர், ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர்.

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

**திணைக்கொள்கை உருவாக்கமும்
சடங்கியல் தொன்மவியல்
மூலங்களும்**

Tamil Translation of Ritual and Mythological Source of Early Tamil Poetry
(மணிகை தகவல்) சைக்கிள்களில் சடங்கியல்
மூலங்களையும் மூலங்கள் எனும் நூலின் நாயகர்கள்

அலெக்சாந்தர் எம்.துமியான்ஸ்கி

நாட்டி
பு.காமலக்கண்ணன்

₹ 400/-

**தேவதாசி முறை ஒழிப்பில்
ஏழிகார்மைக்கேல்**

முனைவர் த.ஆர்.சி பால்ராஜ்

₹ 120/-

**மழலையின் வளர்ப்பில்
மரபும் சூழலும்**

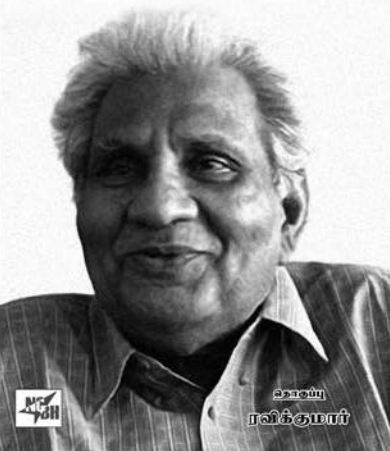
முனைவர் ப.வைத்திலிங்கம்

₹ 170/-

நூர்ந்தும் அவியா ஒளி

(யேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி குறித்த
நினைவுகளும் மதிப்பீடுகளும்)

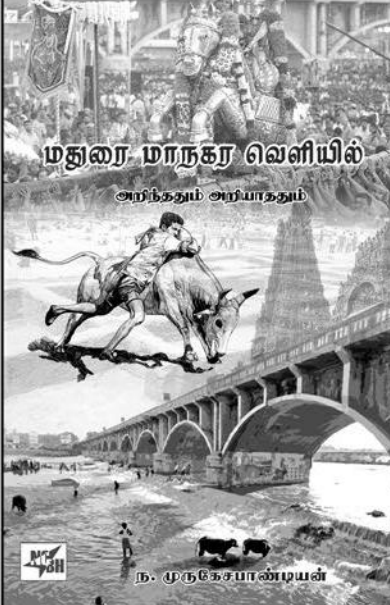

சாஷ்ய
ரவிக்குமார்

₹ 140/-

**மதுரை மாநகர வெளியில்
அறிந்தும் அறியாதும்**

ந. முருகேசயாராயன்

₹ 230/-

**மேற்குத்
தொடர்ச்சி
மலைகள்**

ஆட்டவத்தி

₹ 300/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி.சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

மதிப்புரை

நான்கு கணங்கள்

பாவண்ணன்

அதீதம் என்பதற்கான வரையறையை வகுத்துக்கொண்டால் ஸ்ரீராமின் குறுநாவலை வாசிப்பது எளிதாகிவிடும். இயல்பான நிலையிலிருந்து மாறுபட்டது என்பது அதீதத்தின் முதல் குணம். அரைக்கணமோ ஒரு கணமோ மட்டும் நீடித்து உச்சத்தைத் தொட்டு மறைந்துபோவது என்பது இரண்டாவது குணம். உண்மையிலேயே அப்படி ஒரு கணம் நிகழ்ந்ததா என எண்ணித் துணுக்குறும் அளவுக்கு கண்ணை மூடி கண்ணைத் திறப்பதற்குள் நிகழ்ந்து முடிந்து இயல்பான நிலைக்குத் திரும்பி நிற்பது என்பது மூன்றாவது குணம். அதீதத்தால் நேர்ந்தது என சுட்டிக்காட்டிச் சொல்லத்தக்க வகையில் ஒரு விளைவை நம் கண் முன்னால் பார்க்கும்போது அதை நம்மால் முற்றிலும் மறுக்கவும் முடியாமல் முற்றிலும் ஏற்கவும் முடியாமல் தடுமாறி நின்றிடுகிறோம். அந்த மாயநிலை அதன் நான்காவது குணம். அத்தகு மாயத்தன்மை பொருந்திய ஒரு தருணமே மாயாதீதமான கணம். ஸ்ரீராம் தன் குறுநாவலில் அத்தகு ஒரு மாயாதீதமான கணத்தையும் அதன் தொடர்விளைவுகளையும் நிகழ்த்திக்காட்டுகிறார்.

2004ஆம் ஆண்டில் உருவான ஆழிப்பேரலையின் எழுச்சி நாம் அனைவரும் கண்ட ஒரு மாயாதீதமான கணம். அதற்கு முன்பும் நாம் அதைக் கண்டதில்லை. அதற்குப் பிறகும் அதைக் கண்டதில்லை. அந்த மாயாதீதம் அப்படியே காலத்தில் உறைந்துவிட்டது.

ஆழிப்பேரலையை இந்த உலகமே பார்த்து உறைந்து நின்ற காரணத்தால் அனைவருமே அப்படி ஒரு மாயாதீதம் நிகழ்வதற்குச் சாத்தியமான ஒன்றுதான் என்று நம்பத் தொடங்கிவிட்டோம். நாம் நம் கண்களால் பார்த்த ஒரே மாயாதீதம் அதுதான். நம்மால் பார்க்கமுடியாத அத்தகு மாயாதீதங்கள் இக்கணத்தில் இந்த மண்ணில் எங்கோ ஓரிடத்தில் நிகழ்ந்தபடி இருப்பதற்கு சாத்தியமுண்டு.

இயற்கையின் மாயாதீதங்கள் நிகழ்வது தொடர்பாக எளிய மனிதர்கள் கேள்வி கேட்டு காலமெல்லாம் உரையாடியபடியே இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு கலைஞனின் வழி அதுவல்ல. அத்தகு சாத்தியத்துக்குப் பிறகு என்னென்ன நேரக்கூடும் என்பதை தன் கற்பனையின் துணையோடு அடுத்தடுத்த படிக்கட்டுகளில் இறங்கிச் செல்வதே அவன் வகுத்துக்கொண்ட வழி.

எழுத்தாளர் என்.ஸ்ரீராம் எழுதி வெளிவந்திருக்கும் மாயாதீதம் குறுநாவலில் இயற்கையின் மாயாதீதம் நிகழும் ஓர் அற்புதக்கணம் தொடக்கப்புள்ளியாக அமைந்திருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து, அக்கணத்தினால் நிகழும் விளைவுகள் என்னென்ன என்பதை தொகுத்துக்கொண்டே செல்வதுதான் நாவலின் பாதையாக இருக்கிறது.

ஊரையும் உறவுகளையும் உதறிவிட்டு வடக்கே அசாம் பகுதியில் எங்கோ ஓரிடத்தில் தன் பத்து

வயது மகனோடு தங்கி ஓவியம் தீட்டியபடி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறான் ஒருவன். அந்தச் சிறுவனின் பெயர் வேணு. அவன் கண்களில் விசித்திரமானதொரு பிரச்சினை. ஓயாத வலி அவனை வாட்டி வதைக்கிறது. மருத்துவர்கள் கொடுக்கும் சொட்டு மருந்துகள் பலனளிக்கவில்லை. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கண்பார்வையை இழப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று சின்ன மருத்துவர்கள் முதல் பெரிய மருத்துவர்கள் வரை கைவிரித்துவிடுகிறார்கள். மிக விரைவில் தன் மகனின் பார்வை பறிபோய்விடப் போகிறது என்னும் உண்மை அந்த ஓவியரான அப்பாவை வாட்டி வதைக்கிறது.

எந்த மருந்தும் இனி பயனில்லை என்ற நிலைக்கு வந்த சமயத்தில் அவர் தன் சொந்த ஊரை நினைத்துக்கொள்கிறார். தன் ஊருக்கு அருகிலேயே உள்ள கோட்டை மாரியம்மன் கோவிலையும் நினைத்துக்கொள்கிறார். அந்த வட்டாரத்தில் பார்வைத்திறனை இழந்த பலருக்கு அந்த அம்மன் பார்வையை மீண்டும் அளித்திருக்கிறான். பார்வைத்திறனை இழந்தவர்கள் பல திசைகளிலிருந்து அந்தக் கோவிலுக்கு வந்து மனமுருக அந்த மாரியம்மனை வேண்டிக்கொள்கிறார்கள். பிறகு அந்த வளாகத்திலேயே நாட்கணக்கில் தங்குகிறார்கள். தினமும் அருகிலிருக்கும் குளத்திலேயே குளித்து மூழ்கியெழுந்து, ஊரார் அளிக்கும் உணவை உட்கொண்டு விரதமிருக்கிறார்கள். அம்மனின் அருளால் குறிப்பிட்ட காலத்துக்குப் பிறகு அவர்களுக்கு பார்வைத்திறன் திரும்பிவிடுகிறது. அந்த மாயாதீதத்தினால் பார்வைத்திறனை திரும்பப் பெற்றவர்கள் மாரியம்மனின் புகழைப் பாடி ஊரெங்கும் பரப்புகிறார்கள்.

ஊரில் அவருடைய தம்பியின் குடும்பத்தை அடைக்கலமாக நினைத்து வருகிறார். தம்பிக்கு மனைவியும் மனவளர்ச்சி குறைந்த ஒரு மகனும் இருக்கிறார்கள். அண்ணன் மகனை தன் மகனாகவே நினைத்து அவனை கோவிலுக்கு அழைத்துச் செல்கிறார் தம்பி. அம்மனிடம் மனமுருக வேண்டிக்கொள்கிறார்கள். பூசாரி தீபாராதனை காட்டி அவன் கண்களில் தீர்த்தம் தெளிக்கிறார். கோவிலைச் சுற்றி பெரிய மண்ணாலான பிராகாரம் இருக்கிறது. ஒரு மூலையில் கோவிலுக்குச் சொந்தமான மடம் இருக்கிறது சித்தப்பாவும் வேணுவும் அங்கேயே தங்கிக்கொள்கின்றனர். கண்பார்வை கோளாறு கொண்டவர்கள் பலர் அங்கே தங்கியிருக்கின்றனர். பக்கத்திலேயே நடந்துசெல்லும் தொலைவில் ஓர் ஆறு ஓடுகிறது. அந்த ஆற்றில் குளித்து மண்கலயமேந்தி ஊருக்குள் சென்று உணவு பெற்று வந்து உண்டுவிட்டு அங்கேயே காத்திருக்கிறார்கள்.

நாட்கள் கழிந்தபோதும் சிறுவனின் கண் பிரச்சினை அப்படியே நீடிக்கிறது. பொறுமை இழந்த அப்பா அறிவியல் வழியில் செல்ல முடிவெடுத்து அவனை கோவை அரசுநீதி மருத்துவமனைக்கு வேகமாக அழைத்துச் செல்கிறார். ஆனால் பல கட்ட

சோதனைகளுக்குப் பிறகு அவனுக்குப் பார்வை திரும்ப சாத்தியமில்லை என்னும் பதிலையே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். வேறு வழியில்லாமல் அவர் மீண்டும் சிறுவனை கோவில் வளாகத்துக்கே அழைத்துவந்து விட்டுவிட்டுச் செல்கிறார். பல நாட்கள் அந்த வளாகத்திலேயே தங்கி மாரியம்மனை வழிபட்டு வருகின்றான் அச்சிறுவன். அவனோடு தங்கியிருந்த பலர் பார்வை சீரடைந்து ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்ல, அவன் மட்டுமே ஒரு முன்னேற்றமும் இல்லாமல் அப்படியே இருக்கிறான்.

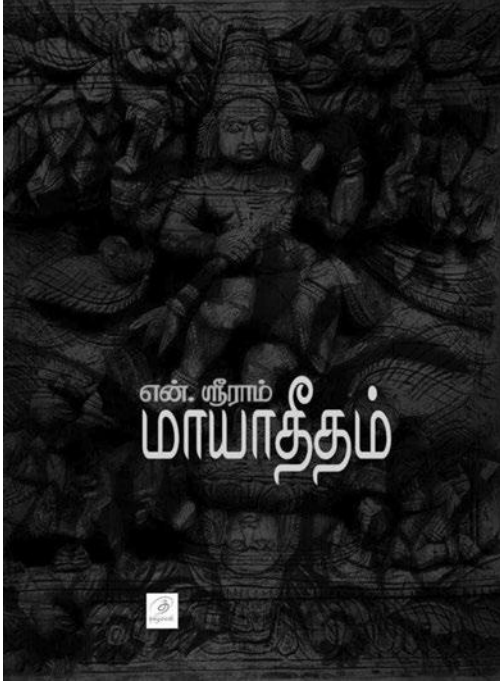
எதிர்பாராத விதமாக ஒருநாள் கந்தலணிந்த ஒரு நாடோடி அந்தக் கோவிலுக்கு வருகிறார். அவரோடு ஒரு கரிய நாயும் வருகிறது. ஆற்றங்கரையில் சிறுவனைப் பார்த்ததும் அவர் அவனுக்கு ஒரு பயிற்சியை அளிக்கிறார். அவனும் அதை ஆவலோடு செய்கிறான்.

நீண்ட நாட்களாகியும் குணமாகவில்லையே என்னும் ஏக்கத்தில் அவன் தந்தையார் சோதிடர் ஒருவரைச் சென்று சந்திக்கிறார். சிறுவனின் ஜாதகத்தைப் பார்த்த சோதிடர் அவனுக்கு ஆயுள் குறைவு என்று அறிவிக்கிறார். ஏற்கனவே பார்வைப் பிரச்சினையில் சிக்கியிருக்கும் சிறுவனுக்கு ஆயுள்காலமும் ஒரு பிரச்சினையாக அமையும் என அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. உடனே தன் மகனைப் பார்க்கும் ஆவலில் கோவிலுக்கு ஓடி வருகிறார் அவன் அப்பா. அந்த நாடோடி அவருடைய மன ஓட்டத்தைப் புரிந்துகொண்டு அவன் ஆயுட் பிரச்சினை தான் கொடுத்திருக்கும் பயிற்சியால் உறுதியாகச் சரியாகிவிடும் என்றும் கண் பிரச்சினைக்கு பக்கத்து ஊரில் வசிக்கும் வைத்தியரிடம் காட்டி மூலிகைச்சாறு வைத்தியம் செய்துகொள்ளுமாறு ஆலோசனை வழங்குகிறார்.

தொடக்கத்தில் நம்பிக்கை இல்லாவிட்டாலும் பல தயக்கங்களுக்குப் பிறகு அந்த வைத்தியரிடம் சிகிச்சை பெற்றுக்கொள்ள வழி செய்கிறார் சிறுவனின் அப்பா. தொடர் பயிற்சிகளும் சிகிச்சைகளும் வியக்கத்தக்க அளவில் அவன் பார்வையில் முன்னேற்றத்தை அளிக்கின்றன. நவீன மருத்துவமும் பல மருத்துவர்களும் இனி பார்வை திரும்ப வழியே இல்லை என்று கைவிட்ட அவனுக்கு வெகுவிரைவிலேயே மூலிகைச்சாறு மருத்துவத்தாலும் அம்மனின் அருளாலும் பார்வை திரும்பிவிடுகிறது. வேணுவின் வாழ்வில் முதன்முதலாக மாயாதீதம் நிகழும் கணம் அது.

பார்வை திரும்பியதும் அவன் பள்ளிக்குச் சென்று படிக்கத் தொடங்குகிறான். அப்பாவைப்போலவே அவனிடமும் ஓவியத்திறமை நிறைந்துள்ளது. அதை மேலும் வளர்த்துக்கொள்ள கும்பகோணம் ஓவியக்கல்லூரிக்குச் சென்று ஓவியம் படித்துத் தேர்ச்சி அடைகிறான். மூளை வளர்ச்சி இல்லாத சித்தப்பா மகனும் இளைஞனாக வளர்ந்து நிற்கிறான்.

விடுப்புக்காலத்தில் ஊருக்குத் திரும்பி ஓய்வெடுத்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் அவனுடைய

(மாயாதீதம் | என்.ஸ்ரீராம் | தமிழ்வேளி பதிப்பகம்,
1, பாரதிதாசன் தெரு, சீனிவாசா நகர், மலையம்பாக்கம்,
சென்னை - 122. விலை. ரூ.120)

சித்தி கால்முறிவின் காரணமாக கட்டு கட்டிக்கொண்டு வீட்டிலேயே படுக்கையில் இருக்கிறாள். வீட்டு வேலைக்குத் துணையாக அவளுடைய அண்ணன் மகள் வந்து சேர்கிறாள். அவளுடைய வசீகரமான முகத்தைக் கண்டு அவள் மீது காதல் கொள்கிறாள் வேணு. அவன் காதலை அவளும் ஏற்றுக்கொள்கிறாள். உள்ளத்தால் இணைந்த இருவரும் ஒருநாள் வீட்டுக்குள்ளேயே கிடைத்த தனிமைப் பொழுதில் உடலாலும் இணைந்துவிடுகிறார்கள்.

கல்லூரி சார்பாக வைக்கப்பட இருக்கும் கண்காட்சிக்காக ஓவியங்களைத் தீட்ட அவன் கல்லூரிக்குச் செல்கிறான். காதலியின் நினைவு அவனைத் துரத்தியபடியே இருக்கிறது. அவள் உருவத்தையே வெவ்வேறு நிலைகளில் அவன் ஓவியமாக வரைகிறான். அந்த ஓவியங்களையே அவன் கண்காட்சிக்கு அனுப்பி வைக்கிறான். அவன் தீட்டிய ஓவியத்துக்கு விருது கிடைக்கிறது.

ஒரு கலை இயக்குநர் அவனுக்கு திரைப்பட வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுத்து தன்னோடு கர்நாடகத்துக்கு அழைத்துச் சென்றுவிடுகிறார். ஊருக்குச் சென்று காதலியைச் சந்தித்துவிட்டுத் திரும்புவதற்குக் கூட அவனுக்கு நேரமில்லாமல் போய்விடுகிறது. நிலைமையை விவரித்து அவளுக்கு தினந்தோறும் கடிதங்களை எழுதுகிறான்.

அவன் பணியாற்றிய திரைப்பட வேலைகள் முடிந்த கையோடு சில மாதங்களுக்குப் பிறகு அவன் கும்பகோணத்துக்குத் திரும்பி வருகிறான். அவள் எழுதிய கடிதங்கள் எல்லாம் அங்கே வந்திருக்கின்றன.

அவற்றைப் படித்த பிறகு அவளைச் சந்திக்கும் ஆவலில் ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்கிறான்.

இடைப்பட்ட காலத்தில் நினைத்துக்கூட பார்க்கமுடியாத அளவுக்கு பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துவிடுகின்றன. அவள் கருவுற்றிருப்பதை அவளுடைய குடும்பம் அறிந்துகொண்டுவிடுகிறது. கருவுறக் காரணமானவனை அவள் கடைசிவரைக்கும் சொல்லவே இல்லை. அவள் குடும்பத்துக்கு உதவுவதுபோல மனவளர்ச்சி குன்றிய தன் மகனுக்கு மணம் செய்துவைக்க சித்தியே முன்னின்று ஏற்பாடு செய்கிறாள். அவனுடைய எதிர்காலம் வளமாக அமைய அதுவே சிறந்த வழி என்பது அவள் திட்டம்.

காதலியைப் பார்க்கும் ஆவலோடு திரும்பி வந்தவனை எதார்த்தக் காட்சிகள் குழப்பத்தில் ஆழ்த்துகின்றன. எதிர்பாராத அவன் வருகையால் அவன் சித்தியும் தடுமாறி நிற்கிறாள். சூழலை தனக்குச் சாதமாக மாற்றிக்கொள்ள அவள் வகுத்த திட்டங்கள் கைகூடி வரும் கணத்தில் அவனுடைய வருகை அவளை நிலைகுலைய வைக்கிறது. பிள்ளைப்பாசம் அவள் கண்ணை மறைக்கிறது. தன்னை மீறி, தன் நிலை மறந்து, அவன் காலில் விழுந்து தன் மகனுக்காக மடிப்பிச்சை ஏந்துகிறாள் சித்தி. அதுவும் ஒருவகையில் மாயாதீதமான கணம். மனிதமனம் உருவாக்கிய மாயாதீதம்.

அந்த வீடுதான் அவனுக்குப் புகலிடமாக இருந்தது. அந்த வீட்டில் அவர்களுடைய ஆதரவில் இருக்கும்போதுதான் அவனுக்கு பார்வை திரும்பக் கிடைத்தது. அவர்களுடைய உதவியால்தான் அவன் கல்வியும் கலைத்திறமையும் உள்ளவனாக மாறினான். அவர்களுக்கு அவன் ஒருவகையில் செஞ்சோற்றுக்கடன் பட்டவன். அவன் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய நெருக்கடிக்கு ஆளாகிறான் அவன். ஒருபக்கம் காதலி. சொந்த வாழ்க்கை. குழந்தை. இனிய இல்லறக்கனவுகள். இன்னொரு பக்கம் செஞ்சோற்றுக்கடன். அவன் மனம் செஞ்சோற்றுக்கடனுக்காக காதலை உதறிவிட முடிவெடுத்து அக்கணமே ஊரைவிட்டுச் சென்றுவிடுகிறான்.

அவனுடைய கலை இயக்குநர் அவனுக்கு பல வாய்ப்புகளை உருவாக்கிக் கொடுக்கிறார். இந்தியாவில் பல பெரிய நகரங்களுக்கு அவன் பறந்து பறந்து வேலை செய்கிறான். பத்தாண்டுகளில் கலைத்துறையில் மிகப்பெரிய இடத்தை அடைகிறான். ஆனால் அவன் உள்ளூர சுமந்துகொண்டிருக்கும் காதல் தோல்வியின் பாரம் அவனை அழுத்திக்கொண்டே இருக்கிறது.

பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு ஏதோ ஒரு வேகத்தில் சொந்த ஊருக்குச் செல்கிறான். அவன் மீது கொண்ட கோபம் அடங்காதவராகவே இருக்கிறார் அவனுடைய சித்தப்பா. அவனைக் கண்டதும் அவனை அடிப்பதற்கு ஓடி வருகிறார். தன் மருமகனின் கருவுக்கு அவனே காரணம் என்பதும் அவனை ஏமாற்றிவிட்டு அவன்

ஊரைவிட்டுச் சென்றுவிட்டான் என்பதும் அவர் ஆழ்மனத்தில் பதிந்துவிட்ட நினைவுகளாக உள்ளன. தன் மனைவியின் தந்திரத்தை அவர் அறியவில்லை.

அவனை ஆவேசத்துடன் அம்மன் கோவில் சன்னதி முன்னால் இழுத்துச் சென்று நிற்கவைத்து “பார்கவியை நீ ஏமாற்றினாயா, இல்லையா?” என்று கேட்கிறார். கற்பூரம் ஏற்றி சத்தியம் செய்யச் சொல்கிறார். “உனக்கு கண்ணு குடுத்த சாமி இது. பொய்ச் சத்தியம் செஞ்சா நீ விளங்காம போயிடுவ” என்று பொங்குகிறார். தன் நெஞ்சறிந்த உண்மையைச் சொல்லி சத்தியம் செய்வதா அல்லது தான் சித்திக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுவதா என்று ஒருகணம் வேணு மனம் தடுமாறுகிறான். அடுத்த கணம் தன்னை மீறி ”நான் அவளை ஏமாற்றவில்லை” என்று சொன்னபடி கற்பூரத்தை அணைத்து சத்தியம் செய்கிறான். அவன் சித்தப்பா அக்கணமே பேச்சிழந்தவராக அங்கிருந்து வெளியேறிவிடுகிறார். அவனும் மனபாரம் குறையாதவனாக மும்பைக்கு வண்டியேறிவிடுகிறான்.

இரண்டு ஆண்டுகள் இடைவிடாத வேலை. சொந்த வாழ்க்கையின் துயரத்தை மறந்து வேலையில் மூழ்கிக்கிடக்கிறான். மீண்டும் கிடைத்த ஓய்வு அவனை தடுமாற்றத்தில் ஆழ்த்தி தவிக்க வைக்கிறது. குற்ற உணர்வில் அவன் தவிக்கிறான். அம்மனின் அருளால் தனக்குக் கிடைத்த நீடித்த ஆயுளும் பார்வைத்திறமும் இந்த வேதனையில் வாடுவதற்குத்தானோ என நினைத்து துயரத்தில் மூழ்கிவிடுகிறான். மீண்டும் அம்மனின் சன்னதிக்குச் சென்று தன் பொய்ச்சத்தியத்துக்கு ஈடாக தன் பார்வையையும் உயிரையும் அவளே எடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் நின்றுவிடவேண்டும் என்று அவனுக்கு ஒரு வேகம் வருகிறது. மறு யோசனைக்கு இடம்கொடுக்காமல் அடுத்த நொடியே ஊருக்குப் புறப்பட்டுவிடுகிறான்.

இரவு நேரத்தில் அம்மன் குதிரையில் ஏறி கோயிலிலிருந்து புறப்பட்டு வேட்டைக்குச் செல்வதாக ஒரு நம்பிக்கை உண்டு. அதுதான் அவன் பலி வாங்கும் நேரம். அந்த நேரத்துக்குத் தோதாக அவன் கோவில் வளாகத்துக்குச் சென்று அவன் பார்வையிலேயே படும் வண்ணம் வாசலில் படுத்துக் கிடக்கிறான். அன்று இரவு தன் மரணம் நிச்சயம் என்றும் அன்னை தனக்கு வழங்கிய வரத்தை அவளே திரும்ப எடுத்துக்கொண்டு தன் கணக்கை முடித்துவிடப் போகிறான் என்றும் நினைத்துக்கொள்கிறான். எப்போது தூங்கினோம் என்பது தெரியாமலேயே அவன் துயிலில் ஆழ்ந்துவிடுகிறான். கால் துயிலும் அரைத்துயிலுமாக அவன் புரண்டுபுரண்டு படுக்கும்போதே விடிந்துவிடுகிறது.

கண்விழித்ததும் தான் உயிர்த்திருப்பது அவனுக்கே ஆச்சரியமளிக்கிறது. தனக்கு தண்டனை ஏன் கிடைக்கவில்லை என்பது அவனுக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. கோவில் வளாகத்தை விட்டிற்றங்கி ஆற்றங்கரையை நோக்கி மெதுவாக நடந்து செல்கிறான்.

அப்போது வயதான ஒரு பெரியவரும் பார்வையில்லாத ஒரு சிறுவனும் உரையாடியபடி வருவது தெரிகிறது. தனக்கு கண்பார்வை திரும்புமா என்பதைப்பற்றி அச்சிறுவன் கேட்பது அவன் காதில் விழுகிறது. அவர்கள் உரையாடலை ஊன்றிக் கேட்கும்போதுதான் அந்தத் தாத்தா தன் சித்தப்பா என்பதும் அச்சிறுவன் தன் மகன் என்பதும் அவனுக்குப் புரிகிறது. ஐயோ என திடுக்கிட்டு அலறியபடி அவர்களை நோக்கி ஓடுகிறான். அச்சிறுவனை அந்தப் பெரியவரிடமிருந்து வாங்கி தோளோடு அணைத்தபடி கோவிலை நோக்கி நடக்கத் தொடங்குகிறான்.

இதுவும் ஒரு மாயாதீதமான கணம். மரணம் ஒரு பெரிய தண்டனை என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் மரணத்தில் எல்லாத் துன்பங்களும் ஒரே கணத்தில் முடிவடைந்துவிடுகின்றன. கண்முன்னால் ஒரு வேதனைக்காட்சியை ஒவ்வொரு கணமும் பார்த்தபடி நிற்பது பெருந்துன்பம். தலைக்கு வந்தது தலைப்பாகையோடு போனாலும், அது மரணத்தைவிட பெரிய தண்டனை. மரணத்துக்காகக் காத்திருந்தவனுக்கு மரணத்தைவிட பெரிய தண்டனை கிடைத்துவிடுகிறது.

முதல் மாயாதீதக்கணம் அவனுக்கு ஆயுளையும் பார்வையையும் அளிக்கிறது. இரண்டாவது மாயாதீதக்கணம் செஞ்சோற்றுக்கடனில் சிக்கவைத்து வாய்பேச முடியாத ஊமையாக்கி வைக்கிறது. மூன்றாவது மாயாதீதக்கணம் அதே செஞ்சோற்றுக்கடனுக்காக பொய் பேச வைக்கிறது. நான்காவது மாயாதீதக்கணம் மாபெரும் துன்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வைக்கிறது.

ஒரு வேளை, பார்வையில்லாதவனாகவே வேணு வாழ்ந்திருந்தால், அவன் வாழ்க்கை விதியின் கணக்குப்படி காலமெல்லாம் அப்படியே நீடித்திருக்கும். பார்வை இல்லை என்பதைத் தவிர வேறெந்தப் பிரச்சினையும் இருந்திருக்காது. ஆனால் ஒரு வரம் போல அவனுக்குப் பார்வை கிடைக்கிறது. எனினும் அந்த வரம் வரமாக நீடிக்கவில்லை. ஒரு சாபமென மாறிவிடுகிறது. அவன் தன் காதலையே பலியென கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ”நந்தனத்தில் ஓர் ஆண்டி அவன் நாலாறு மாதமாய் குயவனை வேண்டி கொண்டுவந்தானொரு தோண்டி. அதைக் கூத்தாடி கூத்தாடி போட்டுடைத்தான்டி” என்னும் சித்தரின் பாடலை இக்கணத்தில் நினைத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கமுடியவில்லை. செஞ்சோற்றுக்கடன் என்னும் பெயரில் தனக்கு வரமாக கிடைத்த ஒன்றை வேணுவே போட்டு உடைத்துவிடுகிறான். ஒரு காலத்தில் தன் சித்தப்பா தனக்குச் செய்ததையெல்லாம், தன் பிள்ளைக்கு தானே ஒரு பெரியப்பாவாக நின்று செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஒருவகையில் அது அவன் அச்சாபத்திலிருந்து மீள்வதற்கான கழுவாயாகவும் இருக்கலாம். வாழ்க்கையின் ரகசியத்தை நம்மால் முழுமையாக அறிந்துகொள்ள முடியுமா, என்ன?

கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர்

கட்டுரை

பிராகிருத நாடகத்தில் தென்னிந்தியக் குறிப்புகள்

ஆ.கார்த்திகேயன்

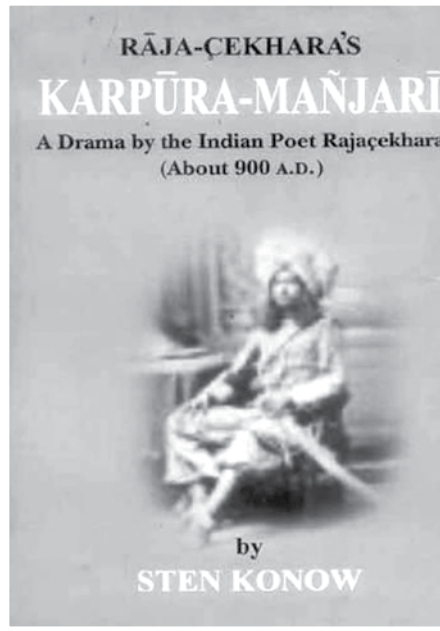
கற்பூர மஞ்சரி என்றொரு நாடகம். அது பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்டது. குறிப்பாக மகாராஷ்டிரி என்ற கிளைமொழியில் படைக்கப்பட்டது. இக்கிளைமொழி பிராகிருத கிளை மொழிகளில் மிகவும் சிறந்தது (Prakrit Par Excellence). பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்ட ஒரே நாடகமும் இதுதான். சமஸ்கிருத நாடகங்களில் பிராகிருத கிளை மொழிகளும் கலந்து வரும். ஆனால் கற்பூர மஞ்சரியில் ஒரே கிளை மொழிதான் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது நாடக ஆசிரியரின் மொழிப்பற்றினை வெளிப்படுத்துகிறது.

இந்நாடகத்தை எழுதியவர் ராஜசேகரன் என்ற பெரும் புலவராவார். அவருக்கென்று பிராகிருத இலக்கிய வரலாற்றில் தனி இடமுண்டு. இவர் தக்காணத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர். தென்னிந்தியாவைக் குறித்து அறிந்தவர். அவர் படைத்த இந்நாடகத்தில் தென்னகத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். மேலும் இந்த நாடகத்தில் பாணர்கள்

(bards) இடையிடையே வந்து செல்கின்றனர். அவர்கள் அரசர்களை வாழ்த்துவதைக் காண முடிகிறது. பழந்தமிழில் வரும் பாணர்களோடு (Bards) இவர்களை ஒப்பிட்டுக் காட்டலாம். நாடகத்தில் வரும் சுமார் 150 சொற்கள் தமிழிலும் காணப்படுகின்றன. அவை பொதுவான சொற்கள் (Common Vocabulary) எனக் கொள்ளலாம். இச்சொற்களில் சொற்பொருள் மாற்றங்கள் அறிந்து கொள்ளத் தக்கவை. ஒலிமாற்றங்களும் ஆராயத்தக்கவை.

ராஜசேகர நாடக ஆசிரியர்:

ராஜசேகரா கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். வேறு சிலர் 8-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர் என்று தெரிவிக்கின்றனர். மகேந்திரபாலர் (நிர்பயராஜா என்ற பெயரும் உண்டு) என்ற அரசருக்கு தாம் சமயகுரு என்று ராஜசேகரா குறிப்பிடுகிறார். நர்மதைக்கு வடக்கே நிலவிய ஆரியவர்த்தா என்ற பகுதியை ஆண்ட மகிபாலரும் (10-ஆம் நூற்றாண்டில்) நாடக

ஆசிரியருக்கு தெரியும். 'சங்கரதிக்கவிஜயம்' என்ற நூலில் ராஜசேகரா குறிப்பிடப்படுவதால் ஆதிசங்கரர் சமகாலத்தவர் என்றும் கேரளாவைச் (மலைய) ஆண்ட குலசேகர பெருமாளே ராஜசேகரா என்ற குறிப்பும் காணப்படுகிறது. இக்கருத்து தவறானது என்று நோவ் (Konow) நம்புகிறார்.

ராஜசேகரா யாயாவர (Yaayaavara) பார்ப்பன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். பார்ப்பனரில் இருவகை கிரஹஸ்தர் உள்ளனரென்றும், ஒன்று: சாலீன கிருஹஸ்தர், மற்றொன்று: யாயாவர கிரஹஸ்தர் என்றும் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இவர் சைவ சமயத்தை சார்ந்தவர்; சிவனையும் பார்வதியையும் நாடகத்தின் தொடக்கத்தில் வழிபடுகிறார். ராஜசேகராவின் மூதாதையர் மராட்டியத்தில் விதர்பா, குந்தலா பகுதியில் வசித்தவர்கள். 'மகாராஷ்டிர சூடாமணி' என்னும் பட்டப்பெயர் இவருக்கும் இவரது மூதாதையருக்கும் இருந்தது.

நாடக ஆசிரியர் குறித்து ஆப்தே இவ்வாறு கருதுகிறார்: ராஜசேகராவுக்குத் தென்னிந்தியப் பழக்க வழக்கங்கள், இடப்பெயர்ர்கள் யாவும் தெரியும். கருத்த கன்னங்களையும் வெள்ளந்தி புன்னகையையும் வெற்றிலையால் சிவந்த வெண்பற்களையும் உடைய திராவிடப் பெண்களையும் நெளிந்த கருங் குழலையுடைய கர்நாடகப் பெண்களையும் ராஜசேகரா வருணிக்கிறார். இவை மட்டுமின்றி ஆந்திர (praudhaandhriistanapiditaha), மலையப் (malayastritarjinitarjitaha) பெண்கள் குறித்தும் கூட்டுகிறார். காம்பே முதல் குமரி வரை உள்ள நாடுகளை இவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

கன்னோஜை ஆண்ட மகேந்திரபாலரது அவைக்களத்திலும் அவரது மகன் மகிபாலன் அவையிலும் புலவராகத் திகழ்ந்தார். தமிழகத்திலும் மகிபாலன் பட்டி என்றொரு ஊர் இருக்கிறதன்றோ? தக்காணத்தில் பிறந்தாலும் வடக்கே சென்று கன்னோஜில் அவையில் புலவராகத் திகழ்ந்தார். சேதிநாட்டுடனும் ராஜசேகரா தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.

நாடக அமைப்பு:

கற்பூர மஞ்சரி நாடகம் நான்கு அங்கங்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் உட்பிரிவாகக் காட்சிகள் அமைந்துள்ளன. நாடகத்தின் கதைக்களம் தக்காணம் (அ) தென்னிந்தியாவாக இருக்கலாம். அது பற்றிய தெளிவான தகவல்கள் இல்லை. இந்நாடகம் ஓர் காதல் கதை. அரசன் அரசி இருக்கவே கற்பூரமஞ்சரி என்ற தலைவியை காதலித்து மணந்து கொள்வது. இதற்கு அரசி பல தடைகளை ஏற்படுத்துகிறாள். அவற்றை முறியடித்து மணப்பது தான் கதை வளர்ச்சி.

நாடகத் தொடக்கத்தில் அரசன் அரசியை நோக்கி 'தக்காண அரசின் புதல்வி' (Daughter of Sovereign of Deccan) என்று வருவதால் கதைக்களம் அதுவே என்று நம்பப்படுகிறது. கதை நடைபெறும் காலம் வசந்த காலமும் கோடையும் ஆகும். நாடகம் கடவுள் வாழ்த்துடன் தொடங்குகிறது. சரஸ்வதி, வியாசர் முதலிய புலவர்களுக்கு வணக்கம். சகோரப் பறவை நிலவின் கதிர்களை உண்டு ஜீவிப்பதைப் போல புலவர்களும் கவிதை மொழியை உச்சரித்து உயிர்க்கின்றனர்.

பின்னர் அரங்க மேலாளர் பிரவேசிக்கிறார். கடவுளர்க்கெல்லாம் கடவுளான சிவனையும் பார்வதியையும் வணங்குவோம். அவர்தம் மகனான ஆறு முகங்களை உடைய (கார்த்திகேயனை) வணங்குவோம்.

அ.மேலாளர்: நாடகத்தின் ஆசிரியர் யார்?

உதவியாளர்: பதில் சொல்கிறேன். தலையில் நிலவை அணிந்தவர் யார்? மகேந்திர பாலரின் குரு யார்?

அ.மேலாளர்: கேள்விக்குக் கேள்வியே பதிலா? ராஜ-----சேகரா? அ.மேலாளர் தொடர்கிறார்: "ஆசிரியர் சமஸ்கிருத மொழியைத் தவிர்த்து பிராகிருத மொழியை ஏன் தேர்ந்தெடுத்தார்.

உதவியாளர்: சமஸ்கிருத கவிதைகள் கரடுமுரடானவை. பிராகிருத கவிதை மென்மையானவை. ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு அவற்றிற்கிடையே உள்ளது. இவ்விடத்தில் ஆசிரியர் மொழிப்பற்றை வெளிப்படுத்துகிறார். இவ்வாறு கதையாடல் செல்கிறது. பின்னர் அரசனும் அரசியும் மேடையில் தோன்றுகின்றனர். இருவரும் வசந்தகாலத்தை வரவேற்று வாழ்த்திக்கொள்கின்றனர். அவ்வேளையில் பாணர்கள் இருவர் திரைக்குப் பின்னால் இருந்து "வசந்தம் தங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவதாக" என்று புகழரை ஒலிக்கின்றனர். ஒரு பாணன் தென்றலை விதந்து ஓதுகிறார்.

"குளிர் மலைய வரையின்றும் தென்றலாய் வருகிறது/அது பாண்டி நாட்டுப் பெண்களின் கன்னங்களைத் தழுவி / காஞ்சியின் இளம்பெண்களின் கர்வத்தைத் தகர்த்து/சோழநாட்டுப் பெண்களின் காதலில் நிரம்பி வழிந்து/கர்நாடக அழகிகளின் கூந்தலை அலைக்கழித்து/குந்தல நாட்டுக் காதலர்களை இணைக்க "தென்றல் வருகிறதாம். இரண்டாவது பாணனும் செண்பகம் முதலிய மலர்களையும் அவற்றின் மணத்தையும் வர்ணிக்க, அரசியும் பாணர்களை ஆமோதித்து தென்றலைப் போற்றுகிறார்.

"இலங்கையின் கதவுகளில் தோரணமலைகளை அசைத்து/ அகத்திய முனிவரின் ஆஸ்ரமத்தில் சந்தன

மரங்களைத் தாலாட்டி/ கற்பூர மணம் கலந்து, அசோக மரங்களின் கிளைகளை நடுங்கச் செய்து/ வெற்றிலைக் கொடிகளை நடனமிடச் செய்து/ தாமிரபரணி தண்ணீரை முத்தமிட்டு/ தென்றல் வீசத் தொடங்கிற்று".

இவ்விடத்தில் பாண்டி நாடு, சோழநாடு, காஞ்சி, தாமிரபரணி, அகத்தியர் வாழும் பொதியமலை, மலைய நாடு (மலாடு , மலபார் நாடு) ஆகிய தென்னியப் பகுதிகளைக் குறித்த செய்திகளைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. தமிழின் புற வரலாற்றை (External History of Tamil) அறிந்து கொள்ள இத்தரவுகள் உதவும். (காண்க: குறிப்பு-2)

பாணர்கள்:

ஒவ்வொரு அங்கத்தின் இடையே அல்லது நிறைவில் பாணர் வந்து செல்வதைக் காண்கிறோம். பாணர் அரசரைப் போற்றி ஊக்கப் படுத்துபவர்களாக வந்து செல்கின்றனர். ஓரிரு பாணரின் வாழ்த்து மொழிகளைக் காணலாம்:

1) அரசே உங்கட்கு வெற்றி உண்டாகுக! நீ கிழக்கு தேசநாடுகளின் மங்கையை வசீகரிக்கும் ஆற்றல் உடையே. சம்பா நாட்டின் செண்பக மலர்களைப் போல் அணிகலன் அணிந்துள்ளாய். வங்காளதேச அழகிகளின் ஒளியைப் பொருந்தியவனே! அழகிய பொன்னின் நிறத்தை உடையவனே! வசந்தத்தின் தொடக்கம் தங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரட்டும். (பக்கம்-227).

இன்னொரு இடத்தில் பகற்பொழுது மறைவதை பின்வருமாறு பாணர் வருணிக்கிறார். "மாலைப்பொழுது அரசருக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கட்டும். பகற்பொழுதின் ஆன்மாவாகத் திகழும் ஞாயிறு எங்கே மறையப் போகிறது? பகல்நேரம் சா(யு)குங்காலம் வந்தது. ஞாயிறு மறைந்ததைக் கண்டு தாமரைகள் சுருண்டு கண்களை மூடிக் கொண்டன." (பக்கம்-242). கடைசி அங்கத்தில் அரசனுக்கும் கற்பூர மஞ்சரிக்கும் திருமணம் நடக்கிறது. அப்போதும் பாணர்,

அரசரை வாழ்த்துகிறார். "திருமண விருந்து இன்பத்தை நல்கட்டும்."

பல்வேறு உணவுப் பொருட்களின் பெயர்களைப் பட்டியல் இடுகிறார். இவ்வாறு பாணர்கள் அவ்வப்போது மன்னர்களைப் போற்றுவதை நமது பழைய இலக்கியங்களில் காணலாம். "வைகறைப் பொழுதிலும் மாலைப் பொழுதிலும் வள்ளல்களின் கடைத்தலையில் நின்று வாழ்த்திப் பாடுவது பொருநர் மரபாகத் தெரிகிறது. "(அ.தட்சிணாமூர்த்தி,

பக.287,2016) "ஓய்மா நாட்டு நல்லியக்கோடனை, "முதுவோர்க்கு முகிழ்ந்த கையினை எனவும்/ இளையோர்க்கு மலர்ந்த மாப்பினை எனவும்/ ஏரோர்க்கு நின்ற கோலினை எனவும்/ தேரோர்க்கு அழன்ற வேலினை எனவும்" சிறுபாணாற்றுப்படையில் பாணன் வாழ்த்துகிறான்.

(மேற்படி நூல் பக்-287). பாணர்கள் "சுரம் பல கடந்து, வடியா நாவின் வல்லாங்கு பாடி" பரிசிலுக்கு ஏங்குபவர் என்பதை இங்கு நினைவு கூரலாம்.

கற்பூரமஞ்சரி:

நிறைவு நாடகத்தின் முடிவு பரதரின் நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் வரும் மேற்கோளோடு நிறைவடைகிறது. அதாவது: "வறுமை காட்டுத் தீயைப் போன்றது. அத் தீ புலவர்களை நாளுக்கு நாள் மிகவும் நலிவடையச் செய்கிறது. கலைஞர்களின்/ கற்ற புலவர்களின் திறமையைக் குலைத்து விடுகிறது. திருமகளின் (fortune) கடைக்கண் பட்டு வறுமைத் தீ அணைவதாக! "இந்தக் குறிப்புடன் நாடகம் நிறைவடைகிறது. சங்ககால கலைஞர்களும் "பசியால் வாடினர்; வாடிய உடம்பினர். இப்பசி அறிவு முதலானவற்றை அழித்ததற்குக் காரணமானது. கற்ற கல்வியே வெறுக்கச் செய்வது; ஓடுக்குவதற்கு காரணமானது; தன்னையே வெறுக்கச் செய்வது" (காண்க: கா.சுப்பிரமணியன், பக்-79;1982) புலவர்பால் கொண்ட இரக்கத்தினையும் அரசர் அவர்களுக்கு உதவும் விழைவினையும் காண்கிறோம்.

வாதுவான சொற்கள்:

தமிழில் காணப்படும் சொற்கள் சுமார் 150 -கும் மேல் கற்பூரமஞ்சரி நாடகத்திலும் கிடைக்கின்றன. இவை சமஸ்கிருத மொழியிலும் உள்ளவை. எல்லா சொற்களும் இங்குத் தரப்படவில்லை. வடசொற்கள் தமிழ்ப்படுத்தும் போது (Nativise) கடன் சொற்களுடன் -அம், -அன், ஐ விசுதிகள் சேர்க்கப்படும். வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பெழுத்துக்கள் தவிர்க்கப்பட்டுத் தமிழ் எழுத்தால் மாற்றி அமைக்கப்படும்.

க.மஞ்.	தமிழ்.	பொருள்.
காளி	காளி.	'கொற்றவை'
குமரி.	குமரி.	'பெண்'
உமா.	உமா.	'இறைவி'
கோடி.	கோடி.	'எண்'
கிரி.	கிரி.	'மலை'
குரு.	குரு.	'ஆசிரியர்'
சூடாமணி.	சூடாமணி	-----
ஜல.	ஜல.	'நீர்'
துலா.	துலா.	'எடை'

பரம்.	பரம்.	‘உயர்ந்த’
பலி.	பலி.	-----
அம் சேர்ந்தவை:		
அங்க.	அங்கம்	‘உடல்பாகம்’
அங்கண.	அங்கணம்	‘சாக்கடை’
ஆரம்ப.	ஆரம்பம்.	‘தொடக்கம்’
களங்க.	களங்கம்	‘குற்றம்குறை’
காரண.	காரணம்	-----
கும்ப	கும்பம்.	‘நீர்க்குடம்’

ஐ விசுவாச சேர்த்து:

ஆணா.	ஆணை	‘கட்டளை’
திசா.	திசை.	‘திசை’
பரம்பரா.	பரம்பரை	‘வம்சம்’
மாலா.	மாலை.	‘(பூ)மாலை’
வேலா.	வேளை	‘நேரம்’

அர்/அன் விசுவாச:

அசுர.	அசுரர்.	‘தேவர்- எதிரி’
-------	---------	----------------

பிராகிருத மொழியில் டண்ணகரம் (நாமடி மூக்கொலி) மட்டும்தான் உண்டு. ஹன்னகரம் இல்லை. னகரம் வரும் இடத்தில் னகரம் வரும் என்பது பொது விதி. இது திராவிட மொழிகளின் தாக்கம். சொற்களைப் பிற மொழிகளில் இருந்து கடனாளும் போது சொற் பொருண்மையில் மாற்றங்கள் ஏற்படலாம். எடுத்துக்காட்டாக, ‘சத்த’ என்ற சொல் ‘word, speech, sound, noise’ போன்ற பொருளில் வருகின்றன. ஆனால் அதே தமிழில் ‘sound, noise’ என்ற இரு பொருண்மையில் மட்டுமே வருகின்றன. இன்னொரு எடுத்துக்காட்டு: ‘சம்பவ’ என்ற சொல் பிறப்பு, மூலம் (birth, origination) ஆகிய பொருண்மையில் வர தமிழில் நிகழ்ச்சி, நிகழ்வு (incident) ஆகிய பொருளில் மட்டுமே வருகிறது. மற்றொரு எடுத்துக்காட்டாக: ‘சரள’ என்ற சொல் ‘straight, honest’ என்ற பொருளில் வர தமிழில் சரளமாக பேசுதல் என்று வருகிறது. ‘காண’ one eyed (person) என்ற சொல் காணப்படுகிறது. இதற்குத் தமிழ்ச்சொல்லான கண்/காண் மூலமாக இருக்கலாம். ராஜசேகரா ஏராளமான தேசிச்சொற்களை (provincial words) பயன்படுத்தி உள்ளார். அவற்றின் மூலம் பிறமொழிக் குடும்பங்களாக இருக்கலாம். இந்நாடகத்தில் ஊஞ்சல் திருவிழா வருகிறது. தாய்லாந்தில் தாய் பிராமணர்கள் ‘லோஜிஞ்சா’ என்ற ஊஞ்சல் விழா நடத்துவதை அறிஞர் சுட்டுவர்.

குறிப்பு :

- 1) நாடகத்தின் மூன்று பிரதிகள் தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் இருந்ததாகவும், இப் படிக்களில் முகர எழுத்து இருப்பதாகவும் அறிய முடிகிறது.
- 2) அசோகரின் கல்வெட்டுகளிலும் தென்னிந்தியா குறித்த தகவல் கிடைக்கின்றன. "புனித, கருணையுள்ள,

மேன்மை தங்கிய மன்னர் தனது ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளிலும், தனது நாட்டிற்கு அருகிலுள்ள சோழ, பாண்டிய, சேர் நாடுகளிலும், சதியபுத்ராவிலும் தாமிரபரணி ஆறு வரையிலும் ----- நோய் தீர்க்கும் ஏற்பாடுகளை செய்திருக்கிறார். (கிர்னார் வாசகம், வின்செட்)

துணை நூல்கள்:

1. சுப்பிரமணியம், கா. (1982). சங்ககாலச் சமுதாயம். நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் லிட்., சென்னை.
2. தட்சிணாமூர்த்தி, அ. (2016). சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மனித உறவுகள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் லிட். சென்னை.
3. வின்சென்ட் கி . ஸ்மித். (2009). அசோகர் இந்தியாவின் பௌத்த பேரரசர். சந்தியா பதிப்பகம். சென்னை -63
4. மீனாட்சிசுந்தரன். தெ. பொ. (1965) தமிழ் மொழி வரலாறு. சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை, மதுரை.
5. Rajasekara's Karpuramanjari. (1963) Edited with Translation, Index by Sten Konow. Motilal Banarsidass: Delhi. Second edition.

கட்டுரையாளர், ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர்.

**புத்தகங்கள் அச்சிட
அற்புதத் தீர்வு
குறைந்த செலவு
அதிகபட்ச தரம்**

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாளர், அச்சு மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

**REAL IMPACT
SOLUTIONS, CHENNAI**

தொடர்பு கொள்ள

98412 93503

கட்டுரை

கலைஞர் நூற்றாண்டு: மறுவாசிப்பில் கலைஞரின் 'நளாயினி'

இரா.காமராசு

கலைஞர் மு. கருணாநிதி அரசியல் அரங்கில் நிலை பெற்றாலும் கலை இலக்கியதளத்தில் பன்முக ஆளுமையாகத் திகழ்ந்தவர். அவர் அடிப்படையில் கவித்துவ உள்ளம் படைத்தவர். இந்த இயல்புக்கப் பரவலை அவரின் ஓட்டுமொத்த வரலாற்றின் இயங்குசக்தி எனலாம். பேச்சு, எழுத்து, நடிப்பு என முத்தளங்களிலும் காலான்றியவர். எழுத்தில் கவிதை அவரின் வேர். கதை, நாவல், நாடகம், கடிதம், கட்டுரை, பத்தி எழுத்து, ஆராய்ச்சி, உரை, கருத்துப்படம், துணுக்கு, தன் வரலாறு... என எழுத்தின் எல்லா வடிவங்களையும் கைக் கொண்டவர்.

கலைஞரின் தன் வரலாறும், மடல்களும் அரசியல் இயக்கப் பரந்த வெளியால் அதிகக் கவனம் பெற்றன. மேடைகளால், திரைப்படங்களால் பாடல்கள், கவிதைகள் போற்றப்பட்டன. நாடகங்களும், புதினங்களும் பரந்த வாசக ஈர்ப்பால் கொண்டாடப்பட்டன. ஆராய்ச்சியும், உரைகளும் தமிழ் அறிவுலகில் சிறப்புப் பெற்றன. கருத்துப்படங்களும், துணுக்குகளும் கூட இதழியல் உலகில் முக்கியத்துவம் பெற்றன. இவற்றில் தனித்துவிடப்பட்டது சிறுகதைகள் தான்.

தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சி வரலாற்றில் காலம் தோறும் பல்வேறு வடிவ, கருத்து நிலை மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. உருவம், உள்ளடக்கம் ஆகிய இரண்டிலும் திராவிட இயக்கத்தவரின் பங்களிப்பு உண்டு. கலைஞர் மு. கருணாநிதி பத்திரிகைகளில் குறிப்பாக முரசொலியில் தன் சிறுகதைகளைப் படைத்தளித்தார். சமூக நீதியை மையமிட்டு அவரது கதைகள் அமைந்தன. அவருக்கே உரிய மொழி நடை, எள்ளல், வசன வீச்சு போன்ற உரையாடல் தன்மை, கருத்தியல் தெளிவு அவரின் பெரும்பாலான கதைகளில் புலப்பட்டன. போலியான சமூகத்தை மட்டுமின்றி போலிமைமிக்க தனிமனிதர்களையும் தன் படைப்பில் தோலுரித்தார். குறிப்பாக மேதைமை நிறைந்ததாகக் காட்டிக் கொண்ட இலக்கியவாணர்களை நோக்கியும் அவரின் பேனா சுட்டுவிரல் நீட்டிற்று.

சிட்டி - சிவபாதசுந்தரம் ஆகியோர் கலைஞரின் சிறுகதைகளைப்பற்றி, “இவருடைய கதைகளில் பல சிறுகதைகள் வடிவ அமைதி கொண்டுள்ளன என்பது தனிச்சிறப்பு.”

“பொதுவாக கருணாநிதியின் சிறுகதைகள் யாவும் பாத்திர ஒருமை, சம்பவ ஒருமை, உணர்வொருமை என்ற சிறுகதை இலக்கணத்துக்கமைய இருப்பது இந்த ஆசிரியரின் சிறப்பான கைவண்ணத்தைக் காட்டுகிறது” என்பர். (தமிழில் சிறுகதை வரலாறும் வளர்ச்சியும், பக்.236 - 237, 2016)

“ஒரு படைப்பாளர் என்ற முறையில் தம் தனிப்பட்ட கண்ணோட்டமும் சமுதாயம் பற்றிய ஆழமான சிந்தனையோட்டமும் விளங்கச் சிறுகதைகளை உருவாக்கியுள்ளார் கலைஞர்” என மதிப்பிடுகிறார் இரா. மோகன் (கலைஞர் தமிழ், 1999; 158.)

திராவிட இயக்கத்தின் அடிப்படையான கருத்தியல் மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பும் பகுத்தறிவுப் பரப்புதலும். கலைஞரின் எல்லா படைப்புகளிலும் இவை இடம் பெறக் காணலாம். புராண இதிகாசங்களை தன் பிற எழுத்துக்களில் கடுமையாகச் சாடும் கலைஞர், தொன்மக் கருத்து ஒன்றை மறுவாசிப்பு செய்து சிறுகதையொன்றைப் படைத்துச் சாதனை செய்துள்ளார்.

‘தொன்மம்’ எனப்படுவது பழமையானது. வழக்கொழிந்து போனது. ஆனால் ஆழ்நினைவில் கொண்டாடப்படுவது. புராணத் தொன்மங்கள் மக்கள் வாழ்வில் நீங்கா இடம் பெற்றவை. கால வளர்ச்சியில் இத்தகுத் தொன்மங்களை குறுக்கீடு செய்து மறு படைப்பாக்கம் செய்ய படைப்பாளிகள் முயல்வர். புதுமைப்பித்தன் அகலிகை தொன்மத்தை தன் சிறுகதையில் ‘சாப விமோசனமாக’ மறு படைப்பாக்கம் செய்திருப்பார். அப்படி கலைஞர் ‘நளாயினி’ எனும் தொன்மத்தைத் தன் சிறுகதையில் மீள்ப் படைத்து புரட்சி செய்கிறார்.

கலைஞரின் நளாயினி சிறுகதையில் அவர் நளாயினியை அறிமுகப்படுத்துகின்றார்:

“அழகான பெண். ஒளிமுகம் படைத்த உருக்குலையா மங்கை, வெள்ளை உடையால் அவள் நடைக்கு அழகு சேர்க்கிறாள். சிவந்த கழுத்திலே ஒரு கறுப்பு மணிமாலை. அந்தக் கோதி முடிந்த கூந்தலையுடைய கோதை - தலையிலே ஒரு கூடையுடன் தெருவிலே போகிறாள்.”

சரி. கூடையில் என்ன இருக்கிறது “அந்த ஜோதி மழை பொழியும் சொர்ணச் சிலையின் தலையிலே கூடை; கூடையிலோ, தூர்வாடை! ஆமாம் அழகியின் தலையில் ஓர் அழகிய உருவம்.”

கூடையில் இருப்பவரை அறிமுகப் படுத்துகிறார் கலைஞர்:

“தனக்கென உரிய உடலில் கால் பாகத்துக்கு மேல் இழுந்துவிட்ட மனிதன்; மகரிஷி! மௌத்கல்யர் என்னும் பெயருடைய மகான். ‘பெரிய’ மனுஷன், ‘பெரிய’ ஆள். ‘பெரிய’ செல்வந்தன், ‘பெரிய’ பண்ணையார் என்பது போலப் ‘பெரிய’ வியாதி என்று ஒன்று உண்டே! அந்தப் பெருவியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவர் அந்தப் பெரிய மாகன்”.

நளாயினியை வேகமாக நடக்கவும் சொல்கிறான். கீழே போட்டுவிடக்கூடாது எனவும் முனிவன் எச்சரிக்கிறான். நளாயினி மறுமொழியாகக் கலைஞர் எழுதுகிறார்:

“என் தெய்வமே! என்னை ஏன் இப்படிச் சோதிக்கிறீர்கள்? என் கூடுவிட்டு ஆவி போனாலும் கூடையைக் கீழே போடமாட்டேன். கூடையிலென்ன வியாபாரப் பொருளா இருக்கிறது? வீட்டுச் சாமானா தூக்கிச் செல்கிறேன்! விலை மதிக்கவொண்ணா என் ரத்தினமல்லவா தாங்கள்! தங்களையா கீழே போட்டு விடுவேன்! அபச்சாரம்! அபச்சாரம்!” அடுத்து. நளாயினி முனிவரை, தன் மணாளரைக் கூடையில் சுமந்து செல்லும் இந்தப் பயணம் எதற்காக? கலைஞர் வினா எழுப்பி விடைகளை அடுக்கி இப்படி முடிக்கிறார்.

“தவம் புரியவுமல்ல! தலம் காணவுமல்ல! பிறகு எங்கே போகிறார் தபோதனர்? தாசி வீட்டுக்குப் போகிறார்! ஏன்? ‘வேசித் தொழில் கூடாது! காசிநாதனைத் தொழு!’ என்று போதனை புரிவதற்காகவா? அதற்காகவும் செல்லவில்லை. அந்த குஷ்டரோகி, பரத்தையின் வீட்டை பக்திக் கூடமாக்க அல்ல! பகவான் பற்றிய விளக்கமுரைக்க அல்ல! கமண்டலமேந்தியார் செல்வது கணிகையின் கட்டிலறைக்கு! முனிவரின் மோகம் முக்கண்ணனைக் காண அல்ல! நான்கு கண்களும் சந்திக்க அந்த நயனவலிதத்தை வந்திக்க!”

நளாயினியின் இளமையை, அழகை வாசகர் கண்முன் நிறுத்துகிறார்:

“பூத்திருக்கும் ரோஜா! அந்த ரோஜா, அழுகிப் போன வண்டை கருகிப் போன ஒரு மலரிடம் எடுத்துச் செல்கிறது.”

ரோஜா, அழுகிப் போன வண்டு, கருகிப்போன மலர்... அட்டா எத்தனை நயம்?

நளாயினியின் காட்சிச்சித்திரம்.

“வானவில்லோ! என்பர் வர்ணனையாளர் அருகே இருந்தால்!” “மான் துள்ளுமா இப்படி! என்பவர் ஏடுமுதுவோர்!” “ஒரு விநாடி அப்படியே வளைத்து நில் போதும். உலகை விலையாகக் கேட்கும் ஓவியம்

தீட்டுகிறேன்” என்பான் சித்திரக்காரன் அருகே நின்றால்!

இப்படி இச்சிறுகதை முழுக்க எள்ளும் துள்ளும் சமூக விமரிசனமும் கரிசனமும் விரவிக் கிடக்கின்றன.

நளாயினி எனும் தொன்மம்

நளாயினி மகாபாரதத்தில் வரும் ஒரு கதாபாத்திரம். கற்புக்கரசியாகப் புராணக் கதைகளில் சித்தரிக்கப்படுகிறாள். தொழுநோயாளியாகிவிட்ட தன் கணவனைக் கூடையில் சுமந்து வேசியிடம் எடுத்துச் சென்றாள். அப்போது திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப் பெற்ற மாண்டவ்யர் என்ற முனிவர் கழுவிலேற்றப்பட்டிருந்தார். நளாயினியின் கூடை நுனி கழுவிலே இடிக்க வலியால் துடித்த மாண்டவ்யர், ‘சூரியன் உதித்தால் உன் கணவர் உயிர் துறப்பான்’ எனச் சாபமிடுகிறார். உடனே நளாயினி ‘இனி சூரியன் உதயமாகவே கூடாது’ என மறு சாபம் இடுகிறாள். உலகம் இருண்டு போகிறது. மன்னன் மாண்டவ்யரிடம் வேண்டி, தண்டனையை நீக்குகிறான். மக்கள் நலன் வேண்டி, சூரியனை உதிக்கச் செய்ய முனிவர் நளாயினியிடம் வேண்டுகிறார். நளாயினி தன் சாபத்திலிருந்து சூரியனை விடுவிக்கிறாள். இப்படிப் பல கதைகள் உண்டு. கற்பு, பத்தினித்தன்மை, பதிவிரதை போன்றவற்றுக்கு நளாயினியை இலக்கணச் சான்றாக்குவது வழக்கம்.

கலைஞரின் நளாயினி

‘குஷ்டரோகக் கணவனைக் கூடையிலே சுமந்து தாசி வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்ற கற்புக்கரசி!’ என்பதுதான் நளாயினி பற்றிய வளமையான சித்திரம். இதனை தன் புதிய எண்ணமெனும் வலிமை கொண்டு உடைத்து நொறுக்குகிறார் கலைஞர்.

நளாயினி, தன் குஷ்டரோகி கணவனைத் தாசி வீட்டுக்குக் கூடையில் வைத்து தூக்கிச் செல்கிறாள். அவனின் கடுமையான ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் பதில் பேசாது அமைதி காக்கிறாள். அவனைப் போற்றித் துதிக்கிறாள். இதனால் உலகோர் பார்வையில் அவள் ‘கற்புக்கரசி’ ஆக்கப்பட்டாள். ஆனால் இக்கதையில் இவற்றுக்கான காரணங்களை மறுமொழிகளாக தன் நெஞ்சோடு பேசுவது போல ‘இதயா’ எனும் கற்பனைத் தோழிக்கு நளாயினி உரைப்பதாக கலைஞர் படைத்துக் காட்டுகிறார். ஒரு வகையில் ‘இதயா’ நளாயினியின் கற்பனைப் பிரதிதான். நளாயினியின் உண்மைக் குரல்:

“குஷ்டரோகம் பிடித்தவனோடு கூடிக்கிடக்க எனக்கு விருப்பமில்லை. அவனோ என்னை ஆசையோடு அழைக்கிறான். அணைக்கவோ என் கை நடுங்குகிறது. ஆகவேதான் அவனை தாசி வீட்டுக்கு

அனுப்பினேன். என் அழகுக்கு ஆபத்து வராமல் அவன் ஆவல் தீர்ந்தால் சரியென்று எண்ணினேன். இந்தத் தந்திரம் உனக்குத் தெரியாதா, இதயா?....”

“தலையில் தூக்கிக் கொண்டு போனேன் என்கிறாயே நீயும்! திருத்திக் கொள்; கூடையில் வைத்துத் தலையில் தூக்கிக்கொண்டு போனேன். குஷ்டரோகியைக் கையால் தொட்டு தலையில் தூக்கிப் போக எனக்கென்ன பைத்தியமா? அதெல்லாம் ஜாக்கிரதையாகக் கூடையில் வைத்துத்தான் கொண்டு போனேன்” (ப. 17)

“கணவன் திட்டினான். நான் மறுமொழி பேசவில்லை. உண்மைதான்! குஷ்டரோகி தானே தீட்டுகிறான் என அலட்சியப்படுத்தினேன். நானும் அவனுடன் பேசினால் பேச்சு வளரும். அந்த வாதத்தின் காரணமாக அவனோடு நெருங்கி நின்று வார்த்தையாட வேண்டும். அதற்காகத்தானடி, அந்தக் குஷ்டம் பிடித்தவன் குரைத்துக் கொண்டிருக்கட்டும் என்று விட்டேன்” (பக். 17 - 18)

என்று நளாயினி தன் குஷ்டரோகக் கணவன் மொளத்கல்யரை வேசியர் வீட்டிற்குக் கூடையில் சுமந்து சென்றதற்கும், அவனின் இழி சொற்களுக்குப் பதிலுரைக்காததற்கும் உளவியல் அடிப்படையில் உண்மையை உரக்கச் சொல்வது போல் அமைந்து புதுப்பாதைக் காட்டுகிறார் கலைஞர்.

சரி, இச்சிறுகதை இதை மட்டுமா சொல்கிறது. பெண்ணின் பாலியல் விழைவை - உரிமையை உடல் அரசியலையும் முன்வைக்கிறது.

“உம்..எப்படியோ பத்தினி என்ற பட்டம் பெற்று விட்டாய். பார் புகழும் பதிவிரதை - பதிபக்தி மிகுந்தவள் என்றெல்லாம் உலகா புகழ்ந்து விட்டாள் உன்னை!”

என்கிறாள் இதயா.

நளாயினியோ “உலகாவுக்கு என்னடி தெரியும் என் உள்ளத்தில் இருக்கும் எரிமலை? பத்தினிப் பட்டம் போதுமா? பருவக்களை சொட்டும் இந்தப் பரிதாபத்துக்குரியவளுக்கு சொல்லடி இதயா! சொல்லு! சுகவாழ்வுக்கு வழி சொல்லு!” எனக் கதறுகிறாள்.

“வழி சொல்கிறேன் - நளாயினி! நான் ஒரு புதிய வரம் தருகிறேன். இந்த ஜென்மத்தைச் சீக்கிரம் கழித்து விட்டு விரைவில் அடுத்த ஜென்மம் எடு! அந்த ஜென்மத்தில் நீ திரௌபதியாகப் பிறக்கப் போகிறாய்! ஒரு கணவன் இருந்தும் உனக்கு உற்சாகம் இல்லை. உல்லாசமில்லை. உள்ளமோ வேதனைக் களமாய் இருக்கிறது உனக்கு! ஆகவே அடுத்த பிறவியில் ஐந்து கணவரோடு ஆனந்த வாழ்வு வாழ அருமையான வரம் தருகிறேன்” (ப.18).

இது புதுமை. பெண்ணின் உடலிய தேவையை வெளிப்படையாகப் பெண்ணே பேசுவதும், புராணக் கதைப்படியே அதற்குத் தீர்வைத் தருவதும் கலைஞரின் சிந்தனைத் திறன். ‘புராணக் கதைப்படி நளாயினிதான் திரௌபதியாக பிறந்திருக்கிறாளாம்’ எனவும் முடிவுக் குறிப்பில் தருகிறார் கலைஞர்.

இக்கதை மிக நேர்த்தியாக, அழகியலோடு அமைந்துள்ளது. நளாயினியை வர்ணிப்பது, முனிவரை ஏளனம் செய்வது... எல்லாமே கலைஞரின் கலையாற்றல். கதை ஒரு பகுதி இயல்பாக வளமையானச் சிந்தனை போக்கில் செல்வது போல அமைந்துள்ளது. நளாயினியை வியக்கும் உலகா (உலகம் - சமூகம்), அவளை கற்புக்கரசியாகக் கட்டமைக்கிறார். பின் அவளே தன் காதல் இணையோடு களிப்புறுகிறார். நளாயினி அவதியிறுகிறார். இதயா (தனியன்) எனும் தன் மனப் பிரதிமையுடன் உரையாட ‘புதுவெடிப்பு’ உருவாகிறது. இந்த இரண்டு காட்சிக் கட்டமைப்பு வழி வாசக மனதில் பழமைக்கும் புதுமைக்குமான முரணை, பகையை மிக இயல்பாக கலைஞர் பதிவு செய்து விடுகிறார்.

சரி கலைஞருக்கு முன் புதுமைப்பித்தனின் ‘சாப விமோசனம்’ அகலிகையை மீட்டுருவாக்கம் செய்து புகழ் பெற்றது. ‘கற்பு’ என்பது கற்பிதம் என்பதை அவரின் ‘பொன்னகரம்’ உரத்துச் சொன்னது. இவை இரண்டும் பெண் விடுதலை நோக்கில் கொண்டாடப்பட்டன. பின்னர் ஜெயகாந்தனின் ‘அக்னிப்பிரவேசம்’ அதே காரணத்தால் புகழ் பெற்றது. இவர்கள் இருவருக்கும் இடையில் தேர்ந்த கருத்தியல் - கலையில் தன்மைகளுடன் கலைஞரால் படைக்கப்பெற்ற ‘நளாயினி’ ஏன் தமிழ்ச் சிறுகதை உலகில் கண்டு கொள்ளப்படவில்லை? என்பது நியாயமான கேள்வி.

நளாயினி என்கிற புராணத்தை - தொன்மக் கற்பிதத்தை எதிர்ப்பது என்பதைக்காட்டிலும், இதன் வழியாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட ஆணாதிக்கத் தகர்ப்பு என்பதுதான் கலைஞரின் நோக்கம் எனலாம். ‘கல் ஆனாலும் கணவன் புல் ஆனாலும் புருஷன்’, ‘சாண்பிள்ளை ஆனாலும் ஆண்பிள்ளை’, கொழுநன் தொழுதெழுவான், ‘பதிவிரதை’ ‘கற்புக்கரசி’ என்ற புனைவுகளை பெண்களுக்கு ‘கற்பு’ என விதித்திருக்கும் சமூகத்தைக் கேள்வி கேட்கிறது இக்கதை. ஆணின் பாதி, ஆணுக்காகவே படைக்கப்பட்டவள் பெண் என்பதை மறுத்து பெண்ணும் ‘மனுஷி’, அவளுக்கும் உணர்வுகள் உண்டு என நளாயினி எனும் தொன்மத்தை மீட்டுருவாக்கம் செய்கிறார் கலைஞர்.

“மொழி, அதிகாரம், சுயமரியாதை, கலை இலக்கிய வடிவங்கள், திரைப்படங்கள் எல்லாம் ஒன்றிணைந்து அரசியலில் ஒரு தனித்துவமான அதிர்வுகளை அளிக்கும் ஒரு மாநிலத்தில் கருணாநிதியின் வாழ்க்கை நவீன தமிழகத்திற்கான ஒருவித இயல்பான உருவகமாக மாறிவிட்டது.

எப்படி திராவிட இயக்கம் தமிழகத்தில் இயல்பாகவே எழுச்சி பெற்றது என்பதை அறிந்து கொள்ள அவரது பன்முகத்தன்மை கொண்ட ஆளுமை உதவுகிறது!” (கலைஞர் மு.கருணாநிதி வரலாறு, ஏ. ஏஸ். பன்னீர் செல்வன், 2021: 27-28)

திராவிட இயக்க எழுத்துக்களைப் புறக்கணிப்பது சமகால இலக்கிய வரலாற்றில் நேரத்தான் செய்தது. நவீன இலக்கியவாணர்கள் மொழிதல் முறையையும் உள்ளடக்க வீச்சையும் கண்டு முகங்கழிக்கவே செய்தார்கள். “நவீன இலக்கிய உலகத்தின் உரையாடல்களில் எப்போதும் இத்திராவிட இயக்கச் சிறுகதையாளர்களின் பெயர்கள் இடம்பெறுவதே இல்லை. ஏனெனில் இவை பிரச்சாரத்துக்காக எழுதப்பட்டவை என்பதால் என்பார்கள். சொந்த நாட்குறிப்புகளைத் தவிர மற்ற எல்லா எழுத்துக்களும் பிறர் வாசிப்பதற்காக எழுதப்படுபவை என்கிற போது பிரச்சாரம் என்று தனியாக ஒன்று எங்கே இருக்கிறது. ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகாதார் திருவாசகத்துக்கு உருகுவார் எனப்படும் பக்தி இலக்கியங்களிலிருந்து எல்லாமே பிரச்சாரம் தான். எழுதப்பட்ட கதை அதற்குண்டான வடிவ அமைதி பெற்றிருக்கிறதா என்று பார்க்கலாம். பிரச்சாரம் என்று முத்திரை குத்தி வாசிக்காமலே புறக்கணிப்பது அரசியல் தான்” என்பார். (ச. தமிழ்ச்செல்வன், தமிழ்ச்சிறுகதைகளின் தடங்கள், 2022:513)

‘கையெழுத்துப் பிரதியில் தொடங்கி, கல்வெட்டுப் பிரதியாக வாழ்க்கையைச் செதுக்கிக் கொண்டவர் கலைஞர். தமிழுக்காக இவர் தலைகொடுத்த தண்டவாளத்தின் மேல்தான் திராவிட இரயில் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது’ என்பார் பிரபஞ்சன் (கலைஞர். 75; 7.6.9.8, கல்கி)

இது அரசியலுக்கு மட்டுமல்ல திராவிட இலக்கியத்துக்கும் பொருந்தும். தமிழ்ச் சூழலில் திராவிட அரசியல் கவனம் பெற்ற அளவுக்கு திராவிட இலக்கியம் விவாதிக்கப் பெறவில்லை. கலை இலக்கியம் எனும் பண்பாட்டுப் பலகனி வாயிலாக ஆட்சியதிகாரத்தையே கைப்பற்றிய ஓர் இயக்கத்தின் அடித்தளத்தை அவ்வளவு எளிதில் ஒதுக்கிவிட முடியாது. கருத்து, உணர்ச்சி, கற்பனை, வடிவம் சார்ந்து ஆராய்ந்திட வேண்டும்.

மாற்று அழகியலை, கருத்தியலை கலை இலக்கிய வடிவங்களில் ‘அரசியல்’ புரிதலோடு வெளிப்படுத்தியது திராவிட இயக்கம். புத்திலக்கியங்களில் அதன் செல்நெறிகளை, செல்வாக்கை இந்தத் தருணத்திலாவது கணக்கிட வேண்டும். அதற்கு கலைஞர் நூற்றாண்டு களம் அமைக்கட்டும்!

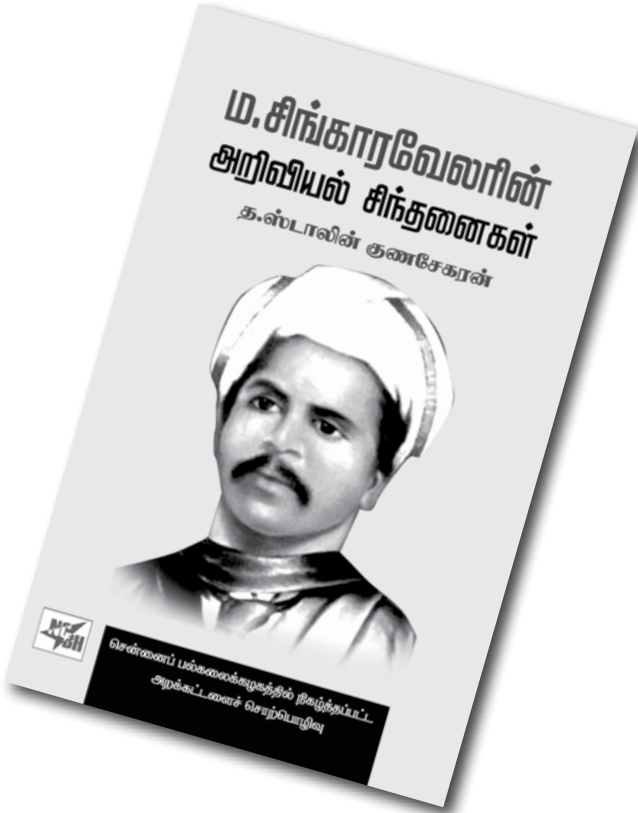
கட்டுரையாளர், பேராசிரியர், தலைவர், நாட்டுப்புறவியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

நூல்
அறிமுகம்

சிங்காரவேலரும் அறிவியலும்

சுப்ரபாரதிமணியன்

ம.சிங்காரவேலரின் அறிவியல் சிந்தனைகள்
த.ஸ்டாலின் குணசேரன்,
வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை,
விலை: ரூ.80

ம. சிங்காரவேலரின் அறிவியல் சிந்தனைகள் என்றொரு நூல் தோழர் த ஸ்டாலின் குணசேகரன் எழுதி என்சிபிஎச் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. நூலின் தொடக்கத்தில் "சிங்காரவேலர்... காந்தியடிகளைவிட ஒன்பது வயது மூத்தவர். தந்தை பெரியாரைவிட பத்தொன்பது வயது மூத்தவர்" பக்கம் -19 ; "கொஞ்சம் ஆழமாகப் பார்க்கிறபோதுதான் ஓ... காந்தியடிகளுக்கு ஒன்பது ஆண்டுகள் மூத்தவரா... பெரியாருக்கு பத்தொன்பது ஆண்டுகள் மூத்தவரா" என்ற வியப்பு ஏற்படுகிறது. வியப்போடு நின்று விடாமல் வரலாற்று வரிசை வெளிப்படுகிறது.

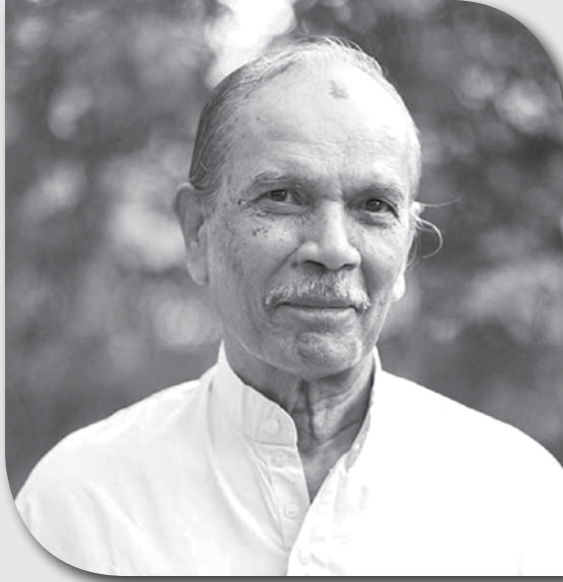
"இப்படிப்பட்ட துல்லியமான வரலாற்று உண்மைகள் சில சமயங்களில் ஒருவரைப் பற்றியான மதிப்பீடு மாறுவதற்குக்கூட வழிவகுக்கும்" பக்கம்-20.

உண்மையில் இதுவொரு முக்கியமான சுட்டிக்காட்டல். குறிப்பாக பொதுவுடமை - திராவிட இயக்கங்களின் வரலாற்று வரிசையையும்; சிங்காரவேலர் - பெரியார் ஆகியோரில் யார் யாருக்கு வழிகாட்டி என்பதையும் சுட்டுகிற முக்கியத்துவமுடைய வரிகள். அதைத்தான் "ஒருவரைப் பற்றியான மதிப்பீடு மாறுவதாக" நூலாசிரியர் உணர்த்தவும் செய்கிறார்.

சிங்காரவேலர் அக்காலத்திலேயே 20,000 நூல்களை சேகரித்திருந்தார் என்பதும் மதிப்புமிருந்த அவைகளைனத்தும் இப்போதும் இரசியாவில் வெளின் நூலகத்தில் "சிங்காரவேலர் நூலக நூல்கள்" என்று தனிப்பிரிவாக இருக்கிறதென்பதும் எவ்வளவு இனிப்பானது.

இந்நூல், ஒரு உரையின் தொகுப்பு. உரைக்கு தலைப்பாக "ம.சிங்காரவேலரின் அறிவியல் சிந்தனைகள்" என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். நூலாசிரியரும் அறிவியல் என்றால், உயிரியல் - இயற்பியல் - வேதியல் - வானவியல் என்று கருதிக்கொண்டு சிங்காரவேலர் அதிலெல்லாம் ஆழ்ந்த அறிவோடு இருந்த விசயங்களை மாய்ந்து மாய்ந்து பேசியிருக்கிறார். ஏனோ மார்க்சியமும் விஞ்ஞானம்தான், அதனால் அதன்வழியிலான கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் செயல்பாடுகளும் விஞ்ஞான வழிபட்ட நடைமுறைகள்தான், அதனால்தான் சிங்காரவேலர் இவற்றிலெல்லாம் முன்னோடியாக இருந்தார் என்கிற விஞ்ஞான உண்மை தோழர் ஸ்டாலின் குணசேகரனுக்கு பிடிபடவேயில்லை போலும். அதனால் சிங்காரவேலரின் அறிவியல் வகையிலான சமூகச் செயல்பாடு குறித்து நூலில் மருந்துக்கும் இடமில்லை. நம்மவர்களுக்கு மார்க்சியம் ஒரு சமூக விஞ்ஞானம் என்பதை நினைவுபடுத்தி யாராவது வகுப்பு எடுக்க வேண்டும். நிறைய தகவல்களைக் கொண்ட நூல்.

கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர்

அஞ்சலி

நடுநாட்டு எழுத்தாளர்
அஸ்வகோஷ் எனும்
இராஜேந்திர சோழன் மறைவுக்கு
'நியூ செஞ்சரியின் உங்கள் நூலகம்'
அஞ்சலியைத்
தெரிவித்துக்கொள்கிறது.
எளிய மக்களின் வாழ்வியலைப்
பேசும் அவரது எழுத்துகள் காலம்
கடந்தும் நிலைத்திருக்கும்.

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு பேண்ட்லோள்!

**உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள்
தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற
புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்**

உங்கள் நூலகம்
நியூ செஞ்சரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்..
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

மார்ச் மாதத்துடன் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

7416	7417	7414	3637	3635
7832	7419	1524	5463	3640
4267	7418	1525	3636	
1654	7415	6864	3634	

தனி இதழ் ₹ 45.00
ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00
மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00.
ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00
சந்தாத் தொகையை
New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050
A/c.No. 1035249018
IFSC Code : CBIN0282161
என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106,
திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554,
சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726,
ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773,
விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 - 234990.

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் ரஷ்ய நாவல்களின் வருகையும் வரவேற்பும்

கா.தங்கதுரை

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் அதிக கவனம் பெறாமல் இருந்து தற்போது ஓரளவிற்கு கவனம் பெற்று வருபவை மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்கள் ஆகும். ரஷ்ய மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் பற்றிய வரலாறு முழுமையாகத் தமிழில் இதுவரை எழுதப்படவில்லை. ஒரு சில முயற்சிகளைத் தவிர, ஒரு ரஷ்ய - தமிழ் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு வரலாறு முறையாக எழுதப்படும் பட்சத்தில் ரஷ்ய இலக்கியங்களுக்குத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலிலிருந்த வரவேற்பை உணர்ந்துகொள்ள முடியும். மேலும், அம்மொழிபெயர்ப்புகளின் ஊடாகத் தமிழ் இலக்கியப் போக்கில் நடந்துள்ள மாற்றத்தையும், தாக்கத்தையும் அறிந்துகொள்ள இயலும். இவ்வாறான மொழிபெயர்ப்புச் சூழலில் இலக்கியங்கள் மட்டுமல்லாது, அவற்றின் வழியாகப் பண்பாடு, பழக்கவழக்கம், அவ்விலக்கியங்கள் உருவான நிலப்பரப்பில் பின்பற்றப்பட்ட இலக்கிய உத்திகள், அரசியல் சூழல் போன்றவையும் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன. இத்தகைய புனைவு இலக்கியங்கள் மொழிபெயர்க்கப்படும் பொழுது

வேற்று மொழிச்சூழலில் அவ்விலக்கியங்களுக்கு இருக்கும் வரவேற்பை அறிந்துகொள்ள முடியும். அந்த வகையில் ரஷ்ய மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு வந்துள்ள புனைகதைகளை ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு நெறிகளில் ஒன்றான வரவேற்புக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

ஒப்பிலக்கிய ஆய்வில் வரவேற்புக் கோட்பாடு

இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட இலக்கியங்களைத் தகுந்த ஆய்வு அணுகுமுறைகளின் அடிப்படையில் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது ஒப்பிலக்கியமாகும். பிரஞ்சு இலக்கியச் சிந்தனை மரபில் தோன்றிய இவ்வாய்வு அணுகுமுறை பின்னர் அமெரிக்க ஒப்பியல் அறிஞர்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவில் இக்கொள்கை வரவேற்பு, தாக்கம், இணைவரை என மூன்று நிலைகளாகப் பிரித்து ஆராயப்பட்டது. தமிழிலும் இத்தகைய அணுகுமுறையே பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. த. ஜெகதீசன் 'தற்காலத்

தமிழ்ப் புனைகதைகளில் நவீன பிரெஞ்சுப் புனைகதை மொழிபெயர்ப்புகளின் தாக்கம்' (1980-2010) (2016)' என்ற தமது முனைவர் பட்ட ஆய்வேட்டில் ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுப் பரப்பில் வரவேற்பும், தாக்கமும் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையன; தமிழ் இலக்கியத்தின் மீதான பிற மொழி இலக்கியங்களின் தாக்கம் மொழிபெயர்ப்பின் வழி நிகழ்வதால் மொழிபெயர்ப்பின் வருகை பற்றிய ஆய்வானது மிக முக்கியமானது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே இலக்கியங்கள் மொழிபெயர்க்கப்படும்போது இலக்கு மொழிச்சூழலில் அவ்விலக்கியங்கள் தகவமைத்துக்கொள்ளும் முறைபற்றிய ஆய்வே வரவேற்புக் கோட்பாடாகும்.

ஐரோப்பிய நாடுகளில் இத்தகைய ஆய்வுகள் பெருமளவில் நடைபெற்றுள்ளன. ஷேக்ஸ்பியர், மாப்பஸான் ஆகியோரின் படைப்புகள் பிற மொழிச்சூழலில் பெற்றுள்ள வரவேற்பு பற்றிய ஆய்வுகள் பெருமளவில் நடைபெற்றுள்ளன. ஆனால் ரஷ்ய எழுத்தாளர்களான டால்ஸ்டாய், தஸ்தாவஸ்க்கி மற்றும் கார்க்கி முதலியோரின் படைப்புகள் பிற மொழிச்சூழலில், குறிப்பாகத் தமிழில் பெற்றுள்ள வரவேற்பைப் பற்றிய ஆய்வுகள் பெருமளவில் நடைபெறவில்லை. அவ்வகையில் நவீனத் தமிழ் இலக்கிய உருவாக்கத்தில் வரவேற்பைப் பெற்றுள்ள ரஷ்ய இலக்கிய நாவல் மொழிபெயர்ப்புகளைப் பகுத்து ஆராய்வது இன்றியமையாததாகின்றது.

வரவேற்பு ஆய்விற்கான தரவுகள்

மூல மொழியில் உள்ள இலக்கியங்களுக்குப் வேற்று மொழிச்சூழலில் கிடைக்கும் வரவேற்பை ஆய்வு செய்ய பதிப்பு விவரங்கள், மறு பதிப்பு விவரங்கள், பதிப்பாளரின் குறிப்புகள், பதிப்பகத்தின் குறிப்புகள், மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்புகள், முகவுரை, பின்னூரை, முன், பின், உள் அட்டையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தகவல்கள், அம்மொழிபெயர்ப்பு பற்றிய விவாதங்கள், பதிப்பகத்தாரின் விளம்பரங்கள் ஆகியவை முதன்மைத் தரவுகளாக அமைகின்றன.

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் டால்ஸ்டாயின் நாவல்கள்

தற்போதைய தரவுகளின்படி ரஷ்ய மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு முதலில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நாவல் டால்ஸ்டாயின் 'கழிந்த காமம்' ஆகும். இந்நாவல் 1937ஆம் ஆண்டு யோகி சுப்பிரமணியத்தின் மொழிபெயர்ப்பில் சுதந்திர சங்கு காரியாலயத்தின் வெளியீடாக வந்தது. இதன் மூலம் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் அறிமுகமான முதல் ரஷ்ய எழுத்தாளர் என்ற பெருமையை லியோ டால்ஸ்டாய் அடைந்தார். தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நாவல்களில் 1937ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2023ஆம் ஆண்டு வரை டால்ஸ்டாயின் நாற்பது நாவல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் வி.எஸ். வெங்கடேசன் மொழிபெயர்ப்பில் வெளியான இரண்டு குதிரை வீரர்கள், காட்டுமலர், தேக்கு

மரக்காடு, விஷப் பணம், புனித வாழ்க்கை, பனிப்புயல் ஆகிய நாவல்களும் ஆர்.எச்.நாதன் மொழிபெயர்ப்பில் வெளியான துறவியின் மோகம், நா.பாஸ்கரனின் மொழிபெயர்ப்பில் வெளியான கைதி, சுப. நாராயணன் மொழிபெயர்த்த படையெடுப்பு போன்ற மொழிபெயர்ப்புகள் குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும். டால்ஸ்டாயின் நாவல்கள் பல மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தாலும் அன்னா கரீனினா, புத்துயிர்ப்பு மற்றும் போரும் அமைதியும் ஆகிய நாவல் மொழிபெயர்ப்புகளே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. அன்னா கரீனினா நாவலை முதலில் சீமாட்டி கார்த்தியாயினி எனும் பெயரில் தழுவல் மொழிபெயர்ப்பாக நாரண துரைக்கண்ணன் கொண்டுவந்தார். இம்மொழிபெயர்ப்பு 1947 ஆம் ஆண்டிற்குள் மூன்று முறை பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் முன்னுரையில்,

“அன்னா கரீனினா ஓர் உன்னதமான உயிர்ச் சித்திரம்: வெறுங் கற்பனைச் சித்திரமாக இருக்க முடியாது. நான் படித்த மேனாட்டு நவீனங்களில் டால்ஸ்டாயின் Resurrection, Anna Karenina, விக்டர் ஹ்யூகோவின் Les Miserable, Hunchback of Notre Dame, சார்லஸ் டிக்கன்ஸின் Tale of The Two Cities ஆகியவைகள் என் மனதை முற்றும் கவர்ந்து மகிழ வைத்தது போல் வேறெதுவுஞ் செய்யவில்லை என்றும் இவ்விதம் நான் படித்து மகிழ்ந்த 'அன்னா காரீனினா'வை என்னுடைய சகோதர சகோதரிகளும் படித்து இன்புற வேண்டும் - பயன் பெற வேண்டும் - என்ற எண்ணத்தோடுதான், 'சீமாட்டி கார்த்தியாயினி' என்ற பெயரோடு தமிழில் தருகிறேன்”¹

என்று குறிப்பிடுகின்றார். சீமாட்டி கார்த்தியாயினி நாவல் மொழிபெயர்ப்பைத் தொடர்ந்து அன்னா கரீனினாவின் இரண்டாவது மொழிபெயர்ப்பு 1947 ஆம் ஆண்டு தமிழ்ச்சுடர் நிலையத்தின் வெளியீடாக வந்தது. வெ. சந்தானத்தின் மொழிபெயர்ப்பில் வெளிவந்த இந்நாவல் நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு 2022ஆம் ஆண்டில் வ.உ.சி.நூலகத்தின் வெளியீடாக மறுபதிப்பில் வெளிவந்துள்ளது. சோவியத் ரஷ்யாவின் ராதுகா பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக வருகை தந்த அன்னா கரீனினா நாவலை தற்போது அதிகமாகப் பதிப்பில் உள்ளது. நா.தர்மராஜனின் மொழிபெயர்ப்பில் வெளியான இந்த நாவலை நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுசும், பாரதி புக் ஹவுசும் தொடர்ந்து பதிப்பித்து வருகின்றன. சிவனின் அன்னா கரீனினா மொழிபெயர்ப்பானது அந்நாவலின் கதைச் சுருக்கமாக அமைந்துள்ளது. இம்மொழிபெயர்ப்பை கவிதா பப்ளிகேஷன்ஸ் 2006ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளது.

ந.இராமசாமி மொழிபெயர்ப்பில் 1955ஆம் ஆண்டு டால்ஸ்டாயின் புத்துயிர்ப்பு நாவல் 'புத்துணர்ச்சி' எனும் பெயரில் திருமகள் வெளியீடாக வந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து வாணீசரணன் மொழிபெயர்ப்பில் 1962ஆம் ஆண்டு இந்நாவல் வெளியானது.

இவ்விரு மொழிபெயர்ப்புகளும் ரா.கிருஷ்ணையாவின்கொண்டுவந்துவரும்வரைஅதிகமாகப்பதிப்பிலிருந்தது.1979ஆம்ஆண்டுசோவியத்ரஷ்யாவின்முன்னேற்றப்பதிப்பகம்ரா.கிருஷ்ணையாவைக்கொண்டுபுத்துயிர்ப்புநாவலைமொழிபெயர்த்துவெளியிட்டது.இம்மொழிபெயர்ப்பைநியூசெஞ்சுரிபுக்ஹவுஸ்தொடர்ந்துபதிப்பித்துவெளியிட்டுவந்தாலும்அடையாளம்,வளரி,நற்றிணைபோன்றபதிப்பகங்களும்பதிப்பித்துவிற்பனைசெய்துவருகின்றன.2019ஆம்ஆண்டுஅடையாளம்பதிப்பகமும்2022ஆம்ஆண்டுநியூசெஞ்சுரிபுக்ஹவுஸ்,வளரிவெளியீடுமற்றும்நற்றிணைஆகியபதிப்பகங்களும்கடைசியாகப்பதிப்பித்துவெளியிட்டுள்ளன.மேலும்இப்பதிப்பகங்கள்பதிப்பிக்கும்பணியில்ஈடுபட்டுள்ளதிலிருந்துரா.கிருஷ்ணையாவின்கொண்டுவந்துவரும்வரைதமிழ்வாசகர்களிடையேநல்லவரவேற்பைப்பெற்றுள்ளதுஎன்பதுதெளிவாகிறது.பாரதிபுத்தகாலயம்சரிச்சன்சூஞ்சுமொழிபெயர்த்தபுத்துயிர்ப்புநாவலைத்தொடர்ந்துபதிப்பித்துவெளியிட்டுவருகிறது.

தமிழில்1951ஆம்ஆண்டுடால்ஸ்டாயின்வார்அண்ட்பீஸ்நாவல்கமர்ஷியல்பிரிண்டிங்அண்டுபப்ளிஷிங்ஹவுஸ்வெளியீடாகத்திருகூடசுந்தரம்மொழிபெயர்ப்பில்போரும்காதலும்பாகம்-1என்னும்பெயரில்வெளியானது.இதன்பாகம்-2வெளிவரவில்லை.பிறகுடி.எஸ்.சொக்கலிங்கம்போரும்அமைதியும்நாவலை1957ஆம்ஆண்டுமுழுமையாகமொழியாக்கம்செய்தார்.இம்மொழிபெயர்ப்புமூன்றுபகுதிகளாகவெளியானது.இந்நாவலைநியூசெஞ்சுரிபுக்ஹவுஸ்2017ஆம்ஆண்டு‘போரும்வாழ்வும்’எனும்தலைப்பிலும்,கௌராபதிப்பகம்2012ஆம்ஆண்டு‘போரும்அமைதியும்’எனும்தலைப்பிலும்மறுபதிப்புசெய்துவெளியிட்டுள்ளன.எஸ்.கௌமாரீஸ்வரியைப்பதிப்பாசிரியராகக்கொண்டுஇந்நாவல்2003ஆம்ஆண்டுசீதை

பதிப்பகத்தால் திருத்தம் செய்யப்பட்டு செம்பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டது. எஸ்.சங்கரனின் மொழிபெயர்ப்பும் பாரதி பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக 1957ஆம் ஆண்டிலேயே வெளியானது. சிவன் மொழிபெயர்த்த ‘போரும் அமைதியும்’ நாவலை கவிதா பப்ளிகேஷன்ஸ் தொடர்ந்து பதிப்பித்து வெளியிட்டு வருகின்றது. முல்லை முத்தையா இந்நாவலைப் போரும் காதலும் எனும் தலைப்பில் சிறுகதை வடிவில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். தமிழ் வாசகர்கள் பரப்பை மட்டுமின்றி எழுத்தாளர்களின் மத்தியிலும் டால்ஸ்டாயின் அன்னா கர்னினா, புத்துயிர்ப்பு, போரும் அமைதியும் ஆகிய மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தன.

“இலக்கிய உலகின் இமையம் என மதிக்கப்படுகின்ற லியோ டால்ஸ்டாயின் அன்னா கர்னினா, போரும் அமைதியும், புத்துயிர்ப்பு (ரிஸரக்ஷன்) ஆகிய நாவல்களை எழுதியுள்ளார். மூன்றும் ஒவ்வொரு விதத்தில் தனிச் சிறப்புடைய படைப்புகளாகும்”²

என்று வல்லிக்கண்ணன் குறிப்பிடுவதிலிருந்து இந்நாவல்களின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் தஸ்தாவஸ்க்கியின் நாவல்கள்

டால்ஸ்டாயை அடுத்து தஸ்தாவஸ்க்கியின் நாவல்கள் ரஷ்ய மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு அதிகமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. குற்றமும் தண்டனையும், வெண்ணிற இரவுகள், சூதாடி, கரமசோவ் சகோதரர்கள், நிலவறைக் குறிப்புகள், அசடன், மனப்புயல், வசவும் வடுவும் உள்ளிட்ட பத்தொன்பது நாவல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் குற்றமும் தண்டனையும், வெண்ணிற இரவுகள், சூதாடி, கரமசோவ் சகோதரர்கள் ஆகிய நான்கு நாவல் மொழிபெயர்ப்புக்களும் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் செல்வாக்கு செலுத்தியுள்ளன. குற்றமும் தண்டனையும் நாவல் முல்லை முத்தையாவின் மொழிபெயர்ப்பில்

1956ஆம் ஆண்டு மலர் நிலையத்தின் வெளியீடாக வந்தது. இதுவே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தஸ்தாவஸ்கியின் முதல் நாவலாகும். முல்லை முத்தையாவின் குற்றமும் தண்டனையும் சுருக்கமான மொழிபெயர்ப்பாகும். இதனைத் தொடர்ந்து 2007ஆம் ஆண்டு எம்.ஏ.சுசீலாவின் மறுமொழிபெயர்ப்பில் குற்றமும் தண்டனையும் நாவல் நற்றிணைப் பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக வெளியானது. இம்மொழிபெயர்ப்பு முல்லை முத்தையாவின் மொழிபெயர்ப்பைவிட விரிவான மொழிபெயர்ப்பாக அமைந்துள்ளது. மேலும் இம்மொழிபெயர்ப்பு வெளிவந்த குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகளுக்குள் 2012, 2016ஆம் ஆண்டுகளில் இருமுறை மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கரமசோவ் சகோதரர்கள் நாவல் தமிழில் நான்கு முறை மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. சிவனின் மொழிபெயர்ப்பில் கதைச் சுருக்கமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கரமசோவ் சகோதரர்கள் நாவல் 2014ஆம் ஆண்டு வரை மறுபதிப்பிலிருந்துள்ளது. பின்னர் இம்மொழிபெயர்ப்பு அதிகமாக மறுபதிப்பு செய்யப்படவில்லை. வி.எஸ். வெங்கடேசன் மொழிபெயர்த்த கரமசோவ் சகோதரர்கள் வள்ளி சுந்தர் பதிப்பில் 2008ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இம்மொழிபெயர்ப்பும் தொடர்ந்து பதிப்பிக்கப்படவில்லை. இந்நாவல் 2011ஆம் ஆண்டு புவியரசின் மொழிபெயர்ப்பில் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸிலும் அரும்பு சுப்பிரமணியனின் மொழிபெயர்ப்பில் காலச்சுவடு பதிப்பகத்தின் வெளியீட்டிலும் மட்டுமே தொடர்ந்து பதிப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இந்நாவலுக்குத் தமிழ் வாசகர்களிடையே இருந்த வரவேற்பைவிட வெண்ணிற இரவுகள் நாவலுக்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்துள்ளது. வெண்ணிற இரவு போல சூதாடி மற்றும் அருவருப்பான விவகாரம் ஆகிய நாவல்களும் தமிழ்ச் சூழலில் நல்ல மதிப்பை பெற்றிருந்தன. இம்மூன்று நாவல்களும் குறுநாவல் வகையைச் சார்ந்தது. சோவியத் ரஷ்யாவின் முன்னேற்றப் பதிப்பகம் 1973ஆம் ஆண்டு ரா.கிருஷ்ணையாவின் மொழிபெயர்ப்பில் வெண்ணிற இரவுகள் நாவலை வெளியிட்டது. இம்மொழிபெயர்ப்பு அதிகமாகப் பதிப்பில் உள்ளது. இந்நாவலினை நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நிறுவனத்தின் முதல் பதிப்பு 2007ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டது. இப்பதிப்பு 2021ஆம் ஆண்டிற்குள் ஆறு முறை மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் பல பதிப்பகங்கள் இந்நாவலைப் பதிப்பித்துள்ளன.

நஞ்சுண்டனின் 'தமிழ்ச் சூழலும் சில மொழிபெயர்ப்புகளும்: "நாயுடன் கூடிய மானு (2014)" என்ற கட்டுரை 'White night' நாவலின் தலைப்பை 'வெண்ணிற இரவுகள்' என மொழியாக்கம் செய்தது தவறு என்ற விமர்சனத்தை முன் வைத்தது. மேலும் White night என்பது தூங்காத இரவைக் குறிக்கும். நாவலின் கதாநாயகன் கதை நிகழும் காலத்தில் தூங்குவது இல்லை. எனவே 'தூங்காத இரவுகள்'

என்ற தலைப்பே பொருத்தமானது எனத் தீர்வையும் சுட்டிக்காட்டியது. இக்கட்டுரை வெளிவந்த சில ஆண்டுகள் கழித்து பத்மஜா நாராயணன் மற்றும் எம்.ஏ.சுசீலா ஆகியோர் 'White night' நாவலைத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்துள்ளனர். பத்மஜா நாராயணன் மொழிபெயர்ப்பு 2017ஆம் ஆண்டு எதிர் வெளியீட்டில் 'வெண்ணிற இரவுகள்' என்னும் பெயரிலேயே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதுபோலவே எம்.ஏ.சுசீலாவின் மொழிபெயர்ப்பு நற்றிணைப் பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக 2021ஆம் ஆண்டு 'வெண் இரவுகள்' எனும் பெயரில் வெளிவந்தது. இவ்விரு மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் வெண்ணிற இரவுகள் என்ற தலைப்பு விமர்சனத்துக்குள்ளான பிறகும் நாவலின் மொழிபெயர்ப்புத் தலைப்பில் மாற்றம் செய்யவில்லை. பாரதி புத்தகாலயத்தின் பதிப்பில் வெண்ணிற இரவுகள், அருவருப்பான விவகாரம் மற்றும் சூதாடி ஆகிய மூன்று குறுநாவல்களும் உலகப் புகழ் பெற்ற தாஸ்தியேவ்ஸ்கி கதைகள் எனும் தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளன. எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் இந்நூலின் பின் அட்டையில்,

"இதுவரை நான் வாசித்த புத்தகங்களில் மிகச்சிறந்த காதல் கதையாக தோன்றுவது மூன்று கதைகள் மட்டுமே. மூன்றுமே ரஷ்ய எழுத்தாளர்கள் எழுதியது. அதில் முதலிடம் தஸ்தியேவ்ஸ்கியின் வெண்ணிற இரவுகள்"³

என்று குறிப்பிடுவதிலிருந்து வெண்ணிற இரவுகள் நாவலின் சிறப்பை அறிந்துகொள்ள முடியும். இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள நாவல்களான அருவருப்பான விவகாரம் மற்றும் சூதாடி ஆகியவை தனித்தனியாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அருவருப்பான விவகாரம் நாவலானது நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நிறுவனத்தின் மூலம் 2014ஆம் ஆண்டு வரை இரண்டு முறை பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இந்நிறுவனம் தொடர்ந்து பதிப்பித்து விற்பனை செய்து வருகின்றது. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நிறுவனத்தைத் தவிர ரிதம் புக் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ் மற்றும் ஆதி பதிப்பகம் ஆகிய நிறுவனங்கள் 2022ஆம் ஆண்டு முதல் இந்நாவலை வெளியிட்டுள்ளன. வெண்ணிற இரவுகளை ஒப்பிடும் பொழுது இந்நாவலைக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான பதிப்பகங்களே பதிப்பித்து வெளியிட்டு வருகின்றன. சூதாடி நாவல் ரா.கிருஷ்ணையாவின் மொழிபெயர்ப்பில் மட்டுமே வந்திருந்தாலும் வெண்ணிற இரவுகள் அளவிற்கு வாசகர் பரப்பைப் பெற்றிருந்தது எனலாம். இந்நாவலை வ.உ.சி நூலகம் (2018), நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (2007), வளரி (2021), நற்றிணை (2022), ரிதம் புக் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ் (2023) ஆகிய நிறுவனங்கள் தங்களது பதிப்பாகக் கொண்டுவந்துள்ளன.

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் மாக்கலிம் கார்க்கியின் நாவல்கள்

டால்ஸ்டாய், தஸ்தாவஸ்கியைத் தொடர்ந்து தமிழ்ச் சூழலில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய

ரஷ்ய எழுத்தாளர் மாக்ஸிம் கார்க்கி ஆவார். தமிழுக்கு மொழிபெயர்ப்பாகியுள்ள கார்க்கியின் மொத்த நாவல்களின் எண்ணிக்கை பதிமூன்று ஆகும். இதில் பிரம்மச்சாரியின் டயரி, பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும், தந்தையின் காதலி, தாய், மூன்று தலைமுறைகள் போன்ற நாவல் மொழிபெயர்ப்புக்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

தமிழுக்கு முதலில் வந்த கார்க்கியின் முதல் நாவல் “தி மதர்” ஆகும். இதனை அன்னை என்னும் பெயரில் ப.ராமஸ்வாமி மொழிபெயர்த்து 1946ஆம் ஆண்டு நவபாரதி பிரசுராலயத்தின் வெளியீடாக வந்தது; எனினும் இம்மொழிபெயர்ப்பு முழுமையானதாக அமையவில்லை. மூலநூலுடன் ஒப்பிடுகையில் இடையிடையே சில பத்திகள் விடுபட்டுள்ளன. கார்க்கியின் தாய் நாவல் ப.ராமஸ்வாமியின் மொழிபெயர்ப்பைத் தவிர்த்து அம்மா, தாய், தாய் காவியம் எனும் பெயர்களில் மொத்தம் ஐந்து முறை மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவதாக இந்நாவல் மொழிபெயர்ப்பு தொ.மு.சி.ரகுநாதன் மொழிபெயர்ப்பில் 1952ஆம் ஆண்டு சென்னை ஸ்டார் பிரசுரத்தின் வெளியீடாக வந்தது. தாய் நாவலின் முழுமையான மொழிபெயர்ப்பாக இது அமைந்திருந்தது. இது சிறு திருத்தங்களுடன் 1975ஆம் ஆண்டு சோவியத் ரஷ்யாவின் ராதுகா பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளிவந்தது. ராதுகா பதிப்பகம் வெளியிட்ட இந்நாவலே தற்பொழுது அதிகமாகப் பதிப்பில் உள்ளது. தொ.மு.சி. ரகுநாதனின் தாய் நாவல் மொழிபெயர்ப்பை 2022ஆம் ஆண்டு வரை நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நிறுவனம் பத்து முறைக்கு மேல் மறுபதிப்பு செய்துள்ளது. இந்நிறுவனம் தவிர பிற பதிப்பு நிறுவனங்களான ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம் (2012), பாரதி புத்தகாலயம் (2014), தோழமை வெளியீடு (2016), கவிதா பப்ளிகேஷன் (2017), வளரி வெளியீடு (2021), டிஸ்கவரி புக் பேலஸ் (2022) மற்றும் கௌரா பதிப்பகக் குழுமம் (2022) ஆகிய ஆண்டுகளில் இம்மொழிபெயர்ப்பை வெளியிட்டுள்ளன.

சீர் வாசகர் வட்டம் என்ற அமைப்பு 2023ஆம் ஆண்டு சென்னைப் புத்தகக் கண்காட்சியில் 150 ரூபாய்க்கு இம்மொழிபெயர்ப்பைப் பதிப்பித்து விற்பனை செய்தது. இவ்வமைப்பின் வெளியீடானது பன்னிரண்டு நாட்களுக்குள் 6000 பிரதிகள் விற்பனையாகின. மூன்றாவதாக தாய் நாவலானது முல்லை முத்தையா மொழிபெயர்ப்பில் 1956ஆம் ஆண்டு ‘அம்மா’ என்னும் பெயரில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு இன்ப நிலையத்தின் மூலம் வெளியிடப்பட்டது. அல்லயன்ஸ் நிறுவனத்தின் வெளியீடாக சிவன் தாய் நாவலை சுருக்க மொழிபெயர்ப்பாக கொண்டுவந்துள்ளார். கலைஞர் கருணாநிதி கவிதை நடையில் தாய் நாவலை, ‘தாய் காவியம்’ என்னும் பெயரில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இம்மொழிபெயர்ப்பு 2004ஆம் ஆண்டு வெளியாகி தமிழ் வாசகர்களிடையே நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது. கலைஞர் கதை வசனத்தில் தாய் நாவல் ‘இளைஞன்’

என்னும் பெயரில் திரைப்படமாக்கப்பட்டது. தாய் நாவல் 2022ஆம் ஆண்டு சத்தியாவின் மொழிபெயர்ப்பில் தமிழுக்கு வந்த ‘தி மதர்’ நாவலின் அண்மைய மொழிபெயர்ப்பாகும். இது பொன்னுலகத்தின் வெளியீடாக வந்துள்ளது. தாய் நாவல் மொழிபெயர்ப்புகள் இலக்கியத் தளத்தைக் கடந்து அரசியல் தளத்திலும் செல்வாக்கு செலுத்தின. ப.ஜீவானந்தம் 1960ஆம் ஆண்டு தாமரை இதழில் வெளியிட்ட மாக்ஸிம் கார்க்கியும் மாயக்கோவ்ஸ்கியும் எனும் கட்டுரையில்,

“அன்னை ஐரோப்பாக் கண்டத்திலுள்ள எல்லா மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. பாரத நாட்டிலும் ‘அன்னை’ மொழி பெயர்க்கப்படாத மொழி இல்லையென்றே சொல்ல வேண்டும். தமிழில் ‘அன்னை’ என்ற ஒரு மொழிபெயர்ப்பும், அப்பால் ‘தாய்’ என்ற மொழிபெயர்ப்பும், பின்னர் ‘அம்மா’ என்ற அன்னையின் கதைச்சுருக்கமும் வெளிவந்துள்ளன. இவைகளெல்லாம் உலக மக்களிடம் அன்னைக்கு ஏற்பட்டுள்ள வரவேற்பைக் குறிக்கப் போதும்”⁴

என்று குறிப்பிடுவதிலிருந்து இந்நாவலுக்கு இருந்த வரவேற்பை அறியலாம். இந்நாவலின் பாதிப்பினால் தொ.மு.சி.ரகுநாதன், சின்னப்ப பாரதி, டி.செல்வராஜ் போன்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தமிழில் உருவாகினர். தாய் நாவலுக்கு அடுத்தபடியாக ரகுநாதனின் மொழிபெயர்ப்பில் கார்க்கியின் ‘தந்தையின் காதலி’ எனும் நாவல் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டது. இம்மொழிபெயர்ப்பு 1950ஆம் ஆண்டு சக்தி காரியாலயத்தின் வெளியீடாக வந்தது. பின்னர் இந்நாவலை நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் 2021ஆம் ஆண்டு தேனீர் பதிப்பகம் மறுபதிப்பில் கொண்டுவந்துள்ளது.

முடிவுரை

தமிழுக்கு மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட ரஷ்ய இலக்கியங்களை ஒட்டு மொத்தமாக நோக்கும் பொழுது 1937 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2023 ஆம் ஆண்டுவரை 161 நாவல்கள் மொழிபெயர்ப்பாகியுள்ளன. மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்ட நாவல்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தாலும் ஒப்பிலக்கிய வரவேற்புக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அணுகிப்பார்க்கும் பொழுது டால்ஸ்டாயின் அன்னா கரீனினா, புத்துயிர்ப்பு, போரும் அமைதியும், தஸ்தாவஸ்கியின் குற்றமும் தண்டனையும், கரமசோவ் சகோதரர்கள், வெண்ணிற இரவுகள், கார்க்கியின் தாய் போன்ற நாவல்கள் அதிகமாக மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டுள்ளன. இம்மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைப் பதிப்பகங்கள் தொடர்ந்து பதிப்பு செய்து வருவதையும், தமிழ் புனைகதை எழுத்தாளர்கள், மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் இப்படைப்புகள் கொண்டாடப்பட்டு வருவதையும் கருத்தில் கொண்டு இப்படைப்புகளுக்கு இருக்கும் வரவேற்பை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

மேலும் டால்ஸ்டாயின் தாக்கத்தை ஜெயகாந்தன், ஷோபாசக்தி, எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் போன்ற புனைகதை எழுத்தாளர்களிடம் காணமுடிகின்றது. தாய் நாவலின் பாதிப்பினால் தொ.முசி.ரகுநாதன், சின்னப்ப பாரதி, டி.செல்வராஜ் போன்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தமிழில் உருவாகினர். எனவே ரஷ்ய இலக்கியங்களின் வருகையால் தமிழ் புனைகதை போக்கில் நடந்துள்ள மாற்றத்தை இக்கட்டுரையின் தொடர்ச்சியாக ஆராய்வது அவசியமாகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. நாரண துரைக்கண்ணன் (மொ.பெ.), சீமாட்டி கார்த்தியாயினி, 1947, ப.வீவீ
2. வெ.சந்தானம் (மொ.பெ.), அன்னா கரினினா, 2003, ப.14
3. ரா.கிருஷ்ணையா (மொ.பெ.), உலகப் புகழ்பெற்ற தஸ்தயேவ்ஸ்கி கதைகள், 2016, பின்னட்டை
4. கே.ஜீவபாரதி (தொ.ஆ), சோவியத் இலக்கியம் பற்றி ஜீவா, 2018, ப.72.

துணையங்கள்

1. இராசாராம், சு., மொழிபெயர்ப்புப் பார்வைகள், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில்: 2014.
2. கிருஷ்ணையா, ரா (மொ.பெ.), உலகப் புகழ்பெற்ற தஸ்தயேவ்ஸ்கி கதைகள், பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை: 2016.
3. கிருஷ்ணையா, ரா (மொ.பெ.), வெண்ணிற இரவுகள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை: 2016.
4. கிருஷ்ணையா. ரா (மொ.பெ.), புத்துயிர்ப்பு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை: 2018.

5. கோவிந்தசாமி, பெ., தமிழில் சோவியத் இலக்கியங்கள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை: 2018.
6. சந்தானம். வெ (மொ.பெ.), அன்னா கரினினா, வ.உ.சி.நூலகம், சென்னை: 2003.
7. தர்மராஜன். நா (மொ.பெ.), அன்னா கரினினா, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை: 2018.
8. நாரண துரைக்கண்ணன் (மொ.பெ.), சீமாட்டி கார்த்தியாயினி, நா. முனிசாமி முதலியார், சென்னை: 1940.
9. நாச்சியப்பன், ச., ரஷ்ய - தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கள்: திறனாய்வு நூலடைவு (வெளியிடப் பெறாத இளமுனைவர் பட்ட ஆய்வேடு), ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம், டெல்லி: 2014.
10. சொக்கலிங்கம். டி.எஸ் (மொ.பெ.), போரும் வாழ்வும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை: 2017.
11. ரகுநாதன், தொ.மு.சி (மொ.பெ.), தாய், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை: 2003.
12. முருகேசபாண்டியன், ந., தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் உலக இலக்கியம், தி பார்க்கர், சென்னை: 2004.
13. ஜீவபாரதி, கே (தொ.ஆ.), சோவியத் இலக்கியம் பற்றி ஜீவா, அன்னம் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர்: 2000.
14. ஜெகதீசன், த., தற்காலத் தமிழ்ப் புனைகதைகளில் நவீன பிரெஞ்சுப் புனைகதை மொழிபெயர்ப்புகளின் தாக்கம் (1980 - 2010) (முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு), ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம், டெல்லி: 2016.

கட்டுரையாளர், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்.
இந்திய மொழிகள் துறை, பனாரஸ் இந்து
பல்கலைக்கழகம், வாரணாசி

10.02.2024 அன்று சென்னை தி.நகர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண கான சபாவில் ஸ்ரீராம் பாரதி கலை இலக்கியக் கழகத்தின் சார்பில், மகாகவி பாரதியாரின் 142 ஆவது பிறந்த நாள் விழா மற்றும் விருது வழங்கும் விழா நடைபெற்றது. இதில், இடமிருந்து வலம்: கவிஞர் மெய்ஞானி பிரபாகர பாபு, நிகழ்ச்சி ஒருங்கிணைப்பாளர் கவிஞர் பொன்னேரி பிரதாப், 'பாரதி சுடர்' விருது பெற்ற முனைவர் பா பெருமாள், 'பாரதி அறிஞர்' விருது பெற்ற பத்திரிகையாளர் ராஜ் கண்ணன், விருதுகளை வழங்கிய பட்டிமன்ற பேச்சாளர் பாரதி பாஸ்கர், ஸ்ரீராம் பாரதி கலை இலக்கிய கழகத்தின் தலைவர் ஜி சுந்தரேசன், 'பாரதி மாமணி' விருது பெற்ற பேராசிரியர் முனைவர் கஸ்தூரி ராஜா மற்றும் முனைவர் கவிஞர் பாலசாண்டிலயன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

ஃப்ராய்டின் ஆளுமைக் கோட்பாட்டு நோக்கில் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் வாழ்வியல் (ஆசிய நாட்டுச் சிறுகதைகளை முன் வைத்து)

ஞா. விஜயலட்சுமி & முனைவர் பா.தமிழரசி

உலகம் தோன்றிய காலம் முதல் இன்று வரை உலக மக்களிடையே புலம் பெயர்தல் அரங்கேறிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. அதற்கு தமிழினமும் விதிவிலக்கல்ல. போர் வன்முறையாலும், பொருள் தேடவும், வணிகம் தொடர்பாகவும், கூலித் தொழிலாளியாகவும் கடல் கடந்து புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் உளவியல் சிக்கல்கள் ஆசிய நாட்டுச் சிறுகதைகளில் எங்ஙனம் பதிவாகியுள்ளது என்பதை விளக்குவதாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

புலம் பெயர்வு :

“புலம் பெயர்வு” என்பது ஒரே அரசியல் பூலோக எல்லையை விட்டுப் பெயர்ந்து சமூக பண்பாட்டுச் சூழ்நிலைகளால் பெரிதும் வேறுபட்ட பிரதேசத்தில் வாழ நேரிடுகிறவர்களைக் குறிக்கிறது.

உலகின் பல்வேறு இனமக்களும் தமது உள்நாட்டுப் போர் காரணமாகவும், தொழில் ரீதியான பிறவற்றாலும் தமக்குத் தஞ்சம் தரும் நாடுகளை நோக்கிப் புலம் பெயர்ந்த வண்ணம் உள்ளனர். அந்த வகையில் புலம் பெயர்ந்து புதிய நாடுகளில் தங்கள் வேர்களைப் பதிப்பவர்கள், புதிய நாட்டின் சமநிலை பண்பாடு, சட்டதிட்டங்களுடன் மிகப்பெரிய போராட்டங்களை நடத்த வேண்டி இருக்கிறது.

போரினாலும் பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாகவும், புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கு தமது சொந்த நாட்டைப் பிரிந்து வந்த மன உளைச்சலோடு புதிய சூழலுக்கு தங்களைப் பழக்க வேண்டிய அழுத்தமும் இருக்கிறது. இந்நிலையில் அவர்கள் உளவியல் சார்பான பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது.

புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்:

“புலம் பெயர் இலக்கியம்”, “புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்” ஆகிய சொற்றொடர்கள் தமிழில் வழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றன. ஆங்கிலத்தில் “புலம் பெயர் இலக்கியம்” என்பதனை “Diaspora literature” என்ற சொற்றொடரால் அழைப்பர்.

அரசியல் சமூகப் பண்பாட்டு அம்சங்களில் பெரிதும் வேறுபட்ட நாடுகளில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்பவர்களால் படைக்கப்படும் இலக்கியங்களையே புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் (அ) புலம் பெயர் இலக்கியம் என்கிறோம்.

தமிழகத்துக்கு வெளியே “தமிழ்” சீருடனும் சிறப்புடனும் வாழக் காரணம் அங்குள்ள தமிழர்கள் பண்பட்ட தமிழைப் பாங்குடன் உயிருடலாகப் போற்றுகிறார்கள்.

அவை சிறுகதைகள், கவிதைகள், புதினம், கட்டுரை, விமர்சனங்கள் எனப் பல்வேறு வட்டங்களில் விரிவடைந்து வருகின்றன.

ஆசிய நாட்டுச் சிறுகதைகள்:

இந்திய மொழிகளில் தமிழ் இலங்கை மலேசியா, சிங்கப்பூர் என இன்னும் பல நாடுகளில் வாழும் ஆயிரக் கணக்கான குடிமக்களின் தாய்மொழியாக இருக்கிறது. அந்த நாடுகளில் தமிழ்ப்படிப்பு இருக்கிறது. ஆகையால், அது இலக்கிய வட்டத்திலும் விரிவடைகிறது.

சொந்த நாட்டில் வாழ முடியாததென்று புலம் பெயர்ந்து செல்லுவதும், அன்னிய நாடுகளில் தொலைதூரத்தில் வாழும் வாழ்க்கையும் அதிகமாக அவர்களின் நவீன படைப்புகளில் பிரதிபலிக்க ஆரம்பித்தது.

ஒரு மனிதனுக்கு அகத்திலும், புறத்திலும் ஏற்படுகின்ற சொல்லொண்ணாத துயரம் அவன்மீது கட்டவிழ்த்து விடப்படும் வன்முறை எழுத்தில் தீவிரமான ஈடுபாட்டோடு இடம்பெறும் போது அது மனித குலம் முழுவதற்குமானதாகிறது.

ஃப்ராய்டின் ஆளுமைக் கோட்பாடு:

ஃப்ராய்டின் ஆளுமைக் கோட்பாடு நனவிலி அறுதிப்பாட்டியலை ஆதாரமாகக் (Unconscious determinism) கொண்டதாகும். நனவிலியே மனித ஆளுமையைத் தீர்மானிக்கிறது என்பது இவரின் கருத்து.

அதாவது குழந்தைப் பருவ அனுபவங்கள் மனித ஆளுமையில் பெரும் பங்கு வகிப்பதாகக் கூறுகிறார்.

அவருடைய உளப்பகுப்பாய்வும் உள் மருத்துவமும் தனிமனித உளவியலை ஆதாரமாகக் கொண்டவையாகும். ஒவ்வொரு மனிதனுடைய ஆளுமைக் கட்டமைப்பும் (Constitution of Personality) தனி மனித வரலாற்றை, அதிலும் குறிப்பாகக் குழந்தை

பருவ அனுபவங்களைக் கொண்டு அமைகின்றது என்பதில் ஃப்ராய்ட் தெளிவாக இருந்தார். ஒருவரின் உள்ளம் எப்படி அமைகின்றதோ அதன்படியே அவரின் ஆளுமையும் அமைந்திருக்கும். இக்கருத்தை மூலமாகக் கொண்டு ஆளுமைக் கோட்பாட்டை ஃப்ராய்ட் விவரிக்கிறார்.

ஆசிய நாட்டுச் சிறுகதைகளில் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் சமூக வாழ்வியலில் ஃப்ராய்டின் ஆளுமை கோட்பாடு:

மனிதர்கள் பிற மனிதர்கள் நிறைந்த உலகில் பிறக்கிறார்கள். பெரியவர்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் இடையிலான தொடர்புகள், குழந்தையின் செயல்கள், ஆளுமை, நடத்தை, நம்பிக்கைகள் மற்றும் வளர்ச்சியை நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் பாதிக்க ஏராளமான வாய்ப்பை வழங்குகிறது. ஒரு நபரைப் பாதிக்கும் இந்தச் செயல்முறை சமூகத் தாக்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்து தொடங்கி அவர்கள் சமூகத்தில் முன் நிறுத்தப்படும் போது உளவியல் காரணிகள் பலவற்றால் மாறுபாடு அடைகிறது. புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் அண்டை நாட்டில் வாழ முற்படும் போது, அவர்களது இளமைப் பருவத்தில் உண்டான உளவியல் மாற்றமும் பின்னர் வேற்று நாட்டில் வாழும் சூழல் உண்டாகும் போது ஏற்படும் உளவியல் மாற்றமும் சங்கமித்து அந்தந்த நாட்டு வாழ்வியல் முறைகளில் சிறுகதைகளாகப் பரிணமிக்கும் உளவியல் பொருத்தப்பாட்டை ஃப்ராய்டின் ஆளுமைக் கோட்பாட்டின் வழி காணலாம்.

இட (Id) : (உணர்வால் உந்தப்படும் இயல்பு)

நனவிலி நிலையில் செயற்படும் சக்தியாகும். இது பிறப்பிலே உள்ள சக்தியாகும். இன்பம் அனுபவிப்பதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு “இட” செயற்படுவதாக இவர் குறிப்பிடுகிறார். “இட” தான் விரும்பியவாறு செயற்படத் தொடங்குமாயின் அவனது சமூக விழுமியங்களை விட அதுமேல் நோக்கி நிற்கும் தன்மை கொண்டது. மேலும் நன்மை தீமை, நல்லது கெட்டது என்பவை கருதாது திருப்தி அடைதலையே நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்படும். “இட” நிலை பொதுவாக குழந்தைகளிடத்தில் காணப்படும். “இட” மிருக உணர்விற்கு ஒப்பானதாக இருக்கும் என்கிறார் ஃப்ராய்டு.

“தோணி” என்னும் இலங்கைச் சிறுகதையில் கதைத் தலைவனுக்கு சிறுவயதில் தன் தந்தையுடன் கடலில் உலாவிய மகிழ்ச்சியும், அந்தத் தோணியும் நெஞ்சை விட்டு அகலாத கனவு போன்றது.

தன் தந்தை முதலாளிகளுக்கு மீன் பிடித்துக் கொடுத்து, வேண்டும் பணம் வாங்கிக் கொள்ளும் கடன்காரராகவே இறந்து விட, “தோணி” அவனுக்கு கனவுப் பொருளாகத் தான் இருக்கிறது.

"உயர்ந்த கனவு செயல்மிக்க நனவின் ஆரம்பம்தான், எப்போதாவது, காலம் மாறும் தோணியும் கைக்கு கிட்டும்" (அயலகத் தமிழ் இலக்கியம், தோணி, வ.அ. இராசரத்தினம், ப.எண்:31) என்கிற நம்பிக்கை தந்து கதை முடிகிறது.

இக்கதையில் புலம் பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள் அந்நிய நாட்டில் (இலங்கை) முதலாளிகளுக்கு என்றுமே விசுவாசமாக இருப்பதும், மீன் பிடித்து கொடுத்து காசு வாங்கினாலும் தன் ஆழ்மனதில் சிறுவயதில் இருந்தே சொந்தமாக தோணி வாங்கி முதலாளியாக ஆக வேண்டும் என்ற உணர்வும், அந்த தீராத சிறு வயது ஆசையும் "இட்" என்ற உளக்கூறு கதைத் தலைவனிடத்தில் பிறப்பிலிருந்தே தோன்றி அவன் ஆளுமையோடு மேலாண்மை செழித்திட வழி கோலுகிறது.

"கற்சிலை" என்ற மலேசியச் சிறுகதையில் தலைப்பே கதை அறிய உதவுகிறது. கற்சிலைக்கு முதுமை ஏது, இளமை ஏது? என்றுமே அப்படியே இருக்கக் கூடியது. பார்த்திபனின் தாய் சமீபத்தில் தன் கணவனை இழந்தவள். அவன் இறந்த சில நாட்களிலேயே பூவுக்கும் பொட்டுக்கும் ஆசைப்பட்டு, தன் முன்னாள் கணவனோடு வாழ முற்படுகிறாள். தோளுக்கு மேல் வளர்ந்த மூன்று பிள்ளைகளை வைத்துக் கொண்டு சமூகம் என்ன நினைக்கும் என்ற எண்ணமில்லாமல், பிள்ளைகளைக் கைவிட நினைத்த பார்த்திபனின் தாய்க்கு இருப்பது "இட்" என்ற உளக்கூறு. சமூக விழுமியங்களைப் பற்றிய எண்ணம் இல்லாமல் தான் விரும்பிய வண்ணம் செயல்படத் துடிக்கும் மனநிலையே மேலோங்கி நிற்கிறது.

"திரை கடலோடி தேடியதென்ன" என்ற இலங்கைச் சிறுகதையில் இலங்கையில் போர் நிமித்தம் காரணமாக தன் ஒரே மகனான ஆரூரனை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பி பணம் சேர்த்து வரக் கோரினால், அவனோ சம்பாதிக்கும் பணம் அனைத்தையும் தன் சந்தோஷத்திற்காக செலவிடுகிறான். இறுதியில் திருமணம் செய்து வைத்தாலாவது திருந்தி வாழ்வான் என எண்ணினால் தன் உடன் இருக்கும் ஆண் நண்பனையே திருமணம் செய்து வாழ்கிறான்.

அவனது பெற்றோரும் அவனது செயலைக் கண்டு வெளியே சொல்ல முடியாமல் வெட்கி தலை குனிந்து வாழ்வை நடத்துகின்றனர்.

இக்கதையில் தன்னுடைய சுய விருப்பம் ஒன்றே ஆரூரனின் இந்த செயலுக்கு காரணமாகிறது. தனித்தே வெளிநாடு சென்று வாழ்ந்தமையால் உடன் வாழும் பெற்றோரின் மன வருத்தம் பற்றிய கவலையில்லாமல் கலாச்சாரம் பேணாது நன்மை தீமை, நல்லது கெட்டது என்பவை கருதாது திருப்தி அடைதலையே நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்படும் "இட்" நிலையைக் காண முடிகிறது.

பொதுவாக குழந்தைகளிடத்தில் காணலாகும் இந்த உளக்கூறு வீட்டிற்கு ஒரு பிள்ளையாக வளர்க்கப்படும் குழந்தைகளிடத்திலும் காண முடிகிறது.

ஈகோ : Ego

"இட்" மற்றும் சூப்பர் "ஈகோ" இவை இரண்டும் நடைமுறைக்கு அப்பாற்பட்டவை. எனவே இவ்விரண்டிற்குமிடையே சமநிலை ஏற்படுத்தக்கூடிய மற்றொரு சக்தியாக "ஈகோ" செயல்படுவதாக ப்ராய்டு குறிப்பிடுகின்றார். "ஈகோ" யதார்த்த உலகில் "இட்" நிலையில் உண்டாகும் ஆசைகளை சமூக ரீதியாக பொருத்தமான வழிகளில் திருப்திப்படுத்த முயற்சிக்கிறது.

"நடப்பு" என்ற மலேசியச் சிறுகதையில் மலேசியாவின் கம்போங் நாட்டில் வசிக்கும் நல்லசாமி நடைப்போட்டியில் முதலாவதாக வந்து மலேசியாவிற்கு பெருமை வாங்கித் தருகிறார். அந்தப் புகழ் போதை அவரது மகனான குணசேகரனுக்கு போகும் இடமெல்லாம் பெருமை கொள்ளச் செய்கிறது. அவர் இருக்கக் கூடிய தமிழர் பகுதியை ஜப்பான் கம்பெனி ஒன்று வாங்கி அங்கு இருப்பவர்களை காலி செய்யும் படிக்கூற, குணசேகரனுக்கு அப்போது தான் புரிகிறது.

"அப்பாவின் புகழ் என்றுமே அவருக்கும் நாட்டுக்கும் தான், இயல்பு நிலை வாழ்க்கையில் எதுவும் மாற்றம் தரப் போவதில்லை" (அயலகத் தமிழ் இலக்கியம், நடப்பு, மா.சண்முக சிவா, ப.எண்:187) என்ற வரிகள் புலம் பெயர்ந்த நாட்டில் (மலேசியாவில்) பெரும்பான்மையோருக்கு (இஸ்லாமியர்களுக்கு) கிடைக்கக் கூடிய அங்கீகாரம், அங்கேயே பரம்பரையாய் வாழக் கூடிய தமிழர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை.

"ஈகோ" என்ற உளக்கூறு "இட்" டில் இருந்து உருவானாலும் நிஜ உலகின் யதார்த்தத்தை, ஆசைகளை சமூக ரீதியான பொருத்தமான வழிகளில் அடைய முயற்சிக்கும் நல்லசாமியின் மகன் குணசேகரனுக்கு தன் தந்தையின் "புகழ்" என்றுமே தன்னுடையதல்ல. தான் படித்து உயர்ந்தால் மட்டுமே, இந்த அந்நிய சமூகத்தில் வாழ இயலும் என்ற மனநிலையும், ஆளுமைப் பிறழ்வு ஏற்பட்டு மாற்றத்தைக் கொண்டு வருகிறது.

"காத்திருப்பு" என்ற இலங்கைச் சிறுகதையில் சோமண்ணன் இலங்கை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தன் மனைவி இரண்டு குழந்தைகளை விட்டு பிரான்ஸ் நாட்டிற்கு புகலிடமாக வந்து வேலை செய்து வருபவர். தன் சொந்த நாட்டில் நடந்தேறும் போரும், தன் இன மக்களின் அவல நிலையும் அவரை மெளனத்தில் ஆழ்த்தி விடுகிறது. இதனால் உயர்ந்த அழுத்தம் ஏற்பட்டு மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்படுகின்றார்.

கொஞ்ச நாளிலேயே அவரது மனைவி, குழந்தைகளுக்கு பிரான்ஸ் நாட்டு குடியரிமை கிடைத்து அவர்களைக் காண கண்டும் அவரால் முழுமையாக மகிழ்ச்சி கொள்ள முடியவில்லை.

இக்கதையில் சோமண்ணன் தனக்கும் தன் குடும்பத்திற்கும் விடிவு கிடைத்தது போல் தன் இனத்திற்கான விடிவு என்றுமே தான் நினைத்தது போல நடவாது என்ற இயலாமையும் ஒன்று சேர்ந்து கிடைத்ததை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தையும் திருப்தியையும் உண்டாக்குகிறது.

“கலங்கிய குட்டைகள்” என்ற மலேசியச் சிறுகதையில் பாமாவும், சுகுணாவும் நெருங்கிய தோழிகள். பாமா ஒரு காப்பீட்டுறுதி அலுவலகத்தில் முகவராக சேர்ந்து இப்போது அத்துறை அதிகாரியாக உயர்ந்து நிற்கிறாள். சுகுணாவிற்கு பாமாவின் நடவடிக்கைகள் எதுவும் பிடிப்பதில்லை. அவள் அடுத்த ஆடவருடன் தன் வேலைநிமித்தம் சிரித்துப் பேசுவது ஒன்று மட்டும்தான் அவளது கண்ணை உறுத்துகிறது. ஆனால் குடும்பத் தலைவன் இறந்த பின்னர் அக்காப்பீட்டுத் தொகையை உரிய முறையில் சேர்த்து அதை ஒரு தொழிலாகவும், சேவையாகவும் பார்க்கும் பாமாவின் செயலால் சுகுணாவின் ஆளுமையிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி அவளும் அக்காப்பீட்டுறுதி நிறுவனத்தில் வேலைக்குச் சேரும் அளவிற்கு மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் பெண்கள் வேலைக்குச் செல்லும் போது பல நெருக்கடிகளைச் சந்திக்க நேரிடும். நிஜ உலகின் யதார்த்தம் அறிந்து, தன் வேலையைத் தீர்க்கமாக ஏற்று நடத்தும் பெண்கள். உறுதி வெளிப்படுகிறது. சுகுணாவின் ஆளுமைப் பிறழ்வும் நல்ல நிலைக்கு உந்திச் செல்ல வழிகோலும்.

சூப்பர் ஈகோ : Super Ego:

மனசாட்சி போன்றது மத நம்பிக்கைகள் பெரியோர் ஆலோசனைகள், சமூக நியமங்கள் ஆகியவற்றால் கட்டியெழுப்பப்பட்டதாகும். "இட்" தானாகவே செயற்பட்டால் மிருகத்தை ஒத்ததாகவே செயற்பட முடியும். "சூப்பர் ஈகோ" சொல்வது போல் செயல்பட்டால் தியாகமும், நேர்மையும் உள்ள துறவி போல் செயற்பட முடியும். யதார்த்தமான கொள்கைகளை விட இலட்சியவாத தரநிலைக்கு பக்குவப்படுத்துகிறது.

“அணி” என்ற இலங்கைச் சிறுகதையில் விக்டர் என்ற தமிழ்க் குடிமகன் தந்தை தொழிலையே மகன் செய்ய வேண்டும் என்ற மடமையை மாற்ற நினைத்தவன். இலங்கை அரசாங்கத்தை எதிர்த்து தேர்தலில் நின்று வெற்றி வாகை சூடிய போராளி இதைப் பொறுக்காத சிங்களத்தவர், “அம்பட்டனும் (முடி திருத்துபவன்) தேர்தலுக்கு நிற்கிறான்” (அயலகத் தமிழ் இலக்கியம், அணி, எஸ். பொன்னுத்துரை, ப.எண்:57) என்ற சாதிப் பகையைத் தூண்டி விட இரத்தம் என்றுமே சிவப்புதான். ஒரே வர்க்க

ஒற்றுமையை சாதியின் பெயரைச் சொல்லி சிதைத்து விட எண்ணும் பிற்போக்கு வாதிகளுக்காக கடைசிவரை தன் எண்ணத்தில் இருந்து மாறாது உயிர் விட்டான்.

தமிழர்களைப் பிரித்து எறிய முயற்சிக்கும் ஒன்று சாதி. சிறுவயதில் இருந்தே ஆழ் மனதில் புதையுண்ட அடக்குமுறை, அதிகாரம், “சூப்பர் ஈகோ” எனும் உளக்கூற்றின் வாயிலாக இலட்சியவாத தரநிலைக்கு விக்டரை கொண்டு சென்று போராட்டம் மேற்கொள்ள தூண்டி இருக்கிறது.

“கனியாத காய்கள்” என்ற மலேசியா சிறுகதையில் முகுந்தன் தன் இளம் வயதில் கண்மணியை நேசித்து கைவிட்டவன், காலம் இருவரையும் சேர்த்து சந்திக்க வாய்ப்பளித்தது. கண்மணி ஒரு சிறந்த ஆசிரியையாகவும், சமூகத்தில் யாவரும் மதிக்கும் சமூக சேவகியாகவும் உயர்ந்திருக்கிறாள்.

சிறுவயதில் உண்டான ஆசையால், வாழ்வை நாசம் செய்து கொள்ளும் பலருக்கு மத்தியில் கண்மணி தனக்குப் பிடித்தது கிடைக்காமல் போனாலும் கிடைத்ததைக் கொண்டு வாழ்வை சிறப்பாக்கி மேலோங்கச் செய்த கண்மணி இலட்சியவாத தரநிலைகளின் அடிப்படையில் முகுந்தனின் பார்வையில் உயர்ந்து நிற்கிறாள்.

முடிவுரை:

ஆசிய நாடுகளான இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய மூன்று நாடுகளின் சிறுகதையில் புலம் பெயர்ந்த தமிழ் மக்களின் சமூக வாழ்வியலை ஆராயும் உளக் கூற்றின் பங்கு எண்ணிலடங்காதது.

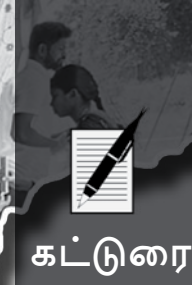
உளவியல் அறிஞர் ஓப்ராய்டின் ஆளுமைக் கோட்பாட்டில் காணலாகும். இட், ஈகோ, சூப்பர் ஈகோ எனும் மூன்று நிலைகள் குழந்தைப் பருவம் தொடங்கி அவர்கள் சமூகத்தில் முன் நிறுத்தப்படும் போது உளவியல் காரணிகள் பலவற்றால் மாறுபாடு அடைகிறது. அங்ஙனம் புலம் பெயர்த்து அண்டை மாநாட்டில் வாழும் நிலைக்கு தள்ளப்படும் தமிழ்மக்கள் விரும்பியதை அடைய எண்ணும் "இட்" என்ற நிலையும், "ஈகோ" என்ற சமநிலை மனப்பக்குவமும், "சூப்பர் ஈகோ" என்கிற இலட்சியவாத தர நிலைக்குக் கொண்டு செல்லப்படும் மூன்று ஆளுமை நிலைகளும் அந்நாட்டு சிறுகதைப் பதிவுகளில் எங்ஙனம் பொருந்தியுள்ளது என்பதை இக்கட்டுரை வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. அயலகத் தமிழ் இலக்கியம் சா. கந்தசாமி
2. ய.சிறுகதைத் தொகுப்பு சு.கமலா (பினாங்கு மலேசியா)

கட்டுரையாளர்கள்:

1. முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்.
2. உதவிப் பேராசிரியர், ஆய்வு நெறியாளர், தமிழ்த்துறை, அய்யநாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி (து), சிவகாசி

குரைத் குளத் குயாரிப்பு

க. பழனித்துரை

கூடந்த பத்து ஆண்டுகளாக உள்ளாட்சி தொடர்பான பெரு நிகழ்வுகள் இந்திய அரசியலில் இடம் பிடிக்கவில்லை. பலர் உள்ளாட்சியில் நம்பிக்கை இழக்க ஆரம்பித்து விட்டனர். 73வது மற்றும் 74வது அரசமைப்புச் சாசனத் திருத்தச் சட்டங்கள் வந்த பிறகு மிகப்பெரிய மாற்றத்தை இந்தியா அடித்தளத்தில் சந்திக்கப் போகிறது என்ற பிம்பத்தை மத்திய அரசு உருவாக்கியது. உலக வங்கி, ஐ.எம்.எப், ஆசிய வங்கி, மேற்கத்திய நாடுகள், மிகப்பெரிய நிதி நிறுவனங்கள், மிகப்பெரிய ஆய்வு நிறுவனங்கள் அனைத்தும் இந்தியாவை உற்றுநோக்க ஆரம்பித்தன. உள்ளாட்சி அமைப்புக்களை வலுப்படுத்தும் பணிகளில் இந்திய அரசுடன் கைகோர்த்து செயல்பட ஆரம்பித்தன. பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டன. உள்ளாட்சித் தலைவர்களுக்கு மிகப்பெரிய அளவில் பயிற்சியளிக்க உதவிகளைச் செய்தன பல நிறுவனங்கள். உள்ளாட்சிக்கென தனி அமைச்சகத்தை உருவாக்கி அதற்கு கேபினட் அந்தஸ்து கொடுத்து பணி செய்ய வைத்தது உலகிற்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. அதேபோல் இந்திய சமூகங்களை மக்களாட்சிப்படுத்த ஓர் அற்புதமான வாய்ப்பு என எண்ணி, பல நாடுகள் தங்கள் வெளியுறவுக் கொள்கையில் மக்களாட்சி விரிவாக்கம் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்த பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் இறங்கின. ஒரு பத்தாண்டு காலத்தில் மாநில அரசுகள் இந்த உள்ளாட்சியை எப்படி முன்னெடுத்துச் செயல்படுகின்றன என்பதை கூர்ந்து கவனித்தபோது, அவர்களுக்கு கிடைத்த புரிதல், மாநில அரசுகள் கேரளா, சிக்கிம் போன்ற மாநிலங்களைத் தவிர்த்து, அதிகாரப் பகிர்வினை செய்யவில்லை, அத்துடன் உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்தும் நோக்கத்திலும் செயல்படவில்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்டனர். இந்தியாவில் இந்த அதிகாரப் பரவலுக்கு

இடதுசாரிகள் மட்டுமே ஆதரவாக இருக்கின்றனர். மற்ற கட்சிகள் அனைத்தும் அதிகாரப் பரவலில் எந்த நம்பிக்கையும் அற்று இருந்ததை கண்டுபிடித்துவிட்டனர். இதற்கான காரணங்களையும் ஆய்வு நிறுவனங்கள் கண்டுபிடித்துவிட்டன. பெரும்பாலான அரசியல் கட்சிகள் தேசியக் கட்சிகளும், மாநிலக் கட்சிகளும் மேய்ப்புச் சனநாயகத்தில் தோய்ந்து விட்டனர். ஆகையால் மக்களை அதிகாரப்படுத்தும் எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. இந்த அதிகாரப் பரவலுக்கான பெருமுயற்சியை ஒரு மைனாரிட்டி அரசுதான் கொண்டு வந்தது. அதை ஒரு கூட்டாளி அரசு முன்னெடுக்க விரும்பியது. அந்த அரசால் மாநிலங்களை அதிகாரப்பரவலுக்கான அழுத்தத்தை கொடுக்க இயலவில்லை. ஒரு கூட்டணி அரசு மத்தியில் அமையும்போது அதுவும் மாநிலக் கட்சிகளின் துணையுடன் அமையும்போது, மத்திய அரசால் மாநில அரசுகளை அதிகாரப் பரவலுக்கு நிர்நந்திக்க முடியாத நிலைக்கு வந்ததைப் புரிந்து கொண்ட பல நிறுவனங்கள் உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்தும் செயல்பாடுகளிலிருந்து விலகிக் கொண்டன. பல மாநிலங்கள் இந்த உள்ளாட்சி அமைப்புக்களை ஒரு சம்பிரதாய அமைப்பாக எண்ணி, அதை இயக்குவது என்பதை சடங்காக மாற்றிக்கொண்டு விட்டன. ஆனால் கேரளா மிகப்பெரிய உள்ளாட்சி வரலாற்றுப் பின்னணி கொண்ட மாநிலம் அல்ல. 73வது மற்றும் 74வது அரசியல் சாசன திருத்தச் சட்டங்களுக்கு மாநில அரசால் உருவாக்கப்பட வேண்டிய மாநில உள்ளாட்சிச் சட்டங்களை இந்தியாவிலேயே கடைசியாக கொண்டு வந்த மாநிலம் கேரளாதான். அவ்வளவு தர்க்கவாதங்களுக்குப் பிறகு மாநில உள்ளாட்சிச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்த மாநிலம் இன்று இந்த புதிய உள்ளாட்சி அமைப்புக்களை இந்தியாவுக்கு முன்மாதிரியாக உருவாக்கிக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிகழ்வு உலகில் பலருக்கு புதிரான ஒன்று.

இந்தியாவிலேயே அதிக ஆய்வுகள் உள்ளாட்சியில் நடத்தப்பட்ட மாநிலம் கேரளா. அந்த அளவுக்கு உலக ஆய்வு நிறுவனங்களை கவர்ந்து இழுத்தது கேரள மாநிலம். கேரள மாநிலம் என்று நிபுணர்கள் வர்ணிக்க ஆரம்பித்தனர். கேரளத்தைத் தவிர்த்து வேறு எந்த மாநிலமும் அதிகாரப் பரவலை நம்பிக்கையோடு முன்னெடுக்கவில்லை என்பது ஒரு பெரும் சோக நிகழ்வு. இந்த நிலையில் 2014ஆம் ஆண்டு ஒரு வலுவான மத்திய அரசு உருவானது. எனவே பலருக்கு ஒரு எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. ஆனால் என்னைப் போன்றவர்கள் எந்த எதிர்பார்ப்பும் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. காரணம் அவர்கள் சித்தாந்தத்தில் மக்களுக்கு அதிகாரம் என்பதில் எந்த நம்பிக்கையும் இல்லை. அத்துடன் அவர்களின் தேர்தல் வாக்குறுதியில் இது இடம்பெறவும் இல்லை. ஆனால் பலருக்கு பெரு நம்பிக்கை இருந்தது. ஆகையால் சிலர் பேசியும் எழுதியும் வந்தனர். எந்த மாநிலக் கட்சியின் தயவு இல்லாமல் ஆட்சியை நடத்த முடியும் என்ற எண்ணிக்கை ஆளும் கட்சிக்கு இருந்தது. ஆகையால் புதிய மத்திய அரசு இந்த உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்த பெரு நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் எனப் பலர் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் அந்த எதிர்பார்ப்பு என்பது நொறுங்கியது முதல் ஆண்டிலேயே. பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைச்சகத்திற்கு இருந்த நிதி ஒதுக்கீடான 8000 கோடி ரூபாய் 90 கோடி ரூபாயாக குறைத்ததிலிருந்தே உள்ளாட்சிக்கு என்ன முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதை புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. இதைவிட முக்கியமாக, பாரதிய ஜனதா கட்சியின் கோட்பாடுகளை உருவாக்கிய எந்தத் தலைவரும் உள்ளாட்சியின் முக்கியத்துவம் பற்றி விவாதித்து கிடையாது, எழுதியது கிடையாது. ஒரு விதிவிலக்கு உண்டு தினதயாள் உபாத்யாயா மட்டும் எழுதியுள்ளார். சிறிய மாநிலம் அகண்ட பாரதம் என்பது அவர்களின் பார்வையாக இருந்ததால் உள்ளாட்சி என்பதன்மேல் அவர்களுக்கு பார்வை இல்லாமல் போய் இருக்கலாம். அதே நேரத்தில் இந்த ஆட்சியில் நிதிநிலை அறிக்கையிலோ, அமைச்சர்களின் பேச்சுக்களிலோ, ஏன் தேர்தல் அறிக்கையிலோ உள்ளாட்சிகளின் நிலைப்பாடு என்பது சீரிய இடம்பெறவில்லை என்பதை புரிந்தவர்கள் அறிந்து கொண்டனர். ஆனால் மத்திய நிதிக்குழுவின் அழுத்தத்தால் நிதிப்பங்கீடு உள்ளாட்சிக்கு அதிகமாகக் கிடைத்தது என்பதை எவரும் மறுக்க இயலாது. மத்திய நிதிக்குழுதான் உள்ளாட்சிக்கு வலுச்சேர்க்கிறது என்பதை அனைவரும் அறிவர். அதேபோல் களத்தேவை அதிகமாக இருந்ததால் 100 நாள் பணிக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு மத்திய அரசிடமிருந்து கிடைத்தது.

இருந்தபோதும் உள்ளாட்சியில் மிகப்பெரிய முன்னெடுப்புக்களைச் செய்ய இயலவில்லை. உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்த இரண்டாம் நிர்வாகச் சீர்திருத்த அறிக்கையில் பல பரிந்துரைகளை கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் மைய மாநில உறவை ஆய்வு செய்த பூஞ்ச் குழு பல பரிந்துரைகளைச் செய்தது உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்த. இருந்தபோதிலும் பெரிய முன்னெடுப்புக்கள் உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்த எடுக்கவில்லை.

இந்தச் சூழலில் கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ள கர்நாடக ஊரக வளர்ச்சி மற்றும் பஞ்சாயத்து ராஜ் பல்கலைக் கழகம் தேசிய கருத்தரங்கு ஒன்றை செப்டம்பர் மாதம் முதல் வாரத்தில் நடத்தியது. “30 ஆண்டு கால உள்ளாட்சியின் செயல்பாடுகளும் எதிர்காலத்திற்கான முன்னெடுப்புக்களும்” என்ற தலைப்பில் வல்லுனர்கள் அழைக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டது. அந்த இரண்டுநாள் கருத்தரங்கில் கடைசியாக உரையாற்றிய அந்தப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் ஒரு கருத்தை முன்வைத்தார். இந்தக் கருத்தரங்கம் கருத்தை முன்வைத்ததுடன் நின்றுவிடக்கூடாது. இதிலிருந்து ஏதாவது ஒரு செயல் முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார். அந்த விழாவுக்கு வந்திருந்த பல அரசியல்வாதிகள் ஒரு கோரிக்கையை முன் வைத்தனர். முதலில் சோர்ந்து கிடக்கின்ற கர்நாடக பஞ்சாயத்து அரசாங்கத்தை செயல்பட வைக்க நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்று யோசிப்போம். காரணம் இன்று ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றிருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் கட்சி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. அது கேரளாவின் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைவிட முற்போக்கான சட்டம். அதற்கு பெயரே “கர்நாடக கிராம சுயராஜ்யச் சட்டம்” என்பதாகும். எனவே அந்த சட்டத்தை முன்னெடுப்போம் அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறுங்கள் என்றனர்.

அந்த மாநாட்டிற்கு வந்த அந்த மாநில அமைச்சர் ஓர் உறுதிமொழியைத் தந்தார். அந்த சட்டத்தை இதே அரசுதான் கொண்டு வந்தது. நான் அதில் ஊரக வளர்ச்சி மற்றும் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருந்தேன். மீண்டும் அந்தச் சட்டத்திற்கு உயிரூட்ட நான் அனைத்து உதவிகளையும் செய்கின்றேன் என உறுதியளித்தார். அதன் அடிப்படையில் மிகக் குறுகிய காலத்தில் ஒரு வட்டமேஜை மாநாடு பெங்களூரில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கர்நாடகா மாநிலத்தில் கொண்டு வந்த கிராம சுயராஜ்ய சட்டத்தை அமல்படுத்த என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என அந்த வட்ட மேஜை மாநாட்டில் விவாதிக்கப்பட்டது. அங்கு இந்த வட்டமேஜை மாநாட்டிற்கு வந்திருந்த அறிஞர்கள் ஐந்து குழுவாகப் பிரிந்து விவாதித்து ஒரு அறிக்கையாக தயார் செய்தனர். அந்த அறிக்கையை மூன்று மாநில மூத்த அமைச்சர்களை அழைத்து, அவர்கள் முன்னிலையில் வாசித்தனர். அந்த நிகழ்வுக்கு வந்த இரண்டு மூத்த அமைச்சர்கள் வாசிக்கப்பட்ட அறிக்கை கேட்டபிறகு, இந்த கிராம சுயராஜ்யச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த அனைத்துவித உதவிகளையும் உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சருக்கு செய்திட தயாராக இருப்பதாக தங்கள் உரைகளின் மூலம் அறிவித்தனர். அந்த நிகழ்வில் உரையாற்றிய உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் மிகத் தெளிவாக ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். அதிகாரப் பரவலுக்கு பெரும் தடை அதிகார வர்க்கம். அத்துடன் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் இருப்பார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை கட்சித் தலைமை பார்த்துக் கொள்ளும். அதிகாரிகளையும், அலுவலர்களையும் சரிசெய்யும் பணியைத்தான் இந்த மூன்று மாத காலமும் நான் செய்து வருகின்றேன். வருகின்ற நவம்பர் 26ஆம்

தேதி மிக முக்கியமான அறிவிப்புக்களைச் செய்து உள்ளாட்சி அமைப்புக்களை இந்தியாவுக்கே வழிகாட்டும் நிலைக்கு எடுத்துச் செல்ல முயற்சி செய்வேன் என்று அந்த அறிக்கையைத் தயார் செய்த அறிஞர்கள் முன் உறுதியளித்தார்.

அந்த நிகழ்வில் இரண்டு நாட்களும் பங்கேற்ற மணிசங்கர் அய்யர் ஒரு கருத்தை முன் வைத்தார். இந்த மாநிலம் உண்மையில் இந்த புதிய சட்டத்திற்கு புத்துயிர் ஊட்ட முடிவெடுத்து செயல்பட்டால் கேரளத்தை விஞ்சும் நிலைக்கு வந்துவிடும். அவ்வளவு வாய்ப்பு இந்தச் சட்டத்தில் உள்ளது என்று கூறி நிறைவு செய்தார். இந்த அறிக்கைக்கு முழு வடிவம் கொடுத்து மாநில அரசிடம் சமர்ப்பிக்க ஒரு பொறுப்பாளரை அங்கு நியமனம் செய்தனர். அவர்தான் ராமகிருஷ்ண ஹெக்டே முதலமைச்சராக இருந்தபோது, இந்தியா வியக்கும் வண்ணம் உள்ளாட்சியை உருவாக்க ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தவர் அப்போது அங்கு உள்ளாட்சிச் செயலராகச் செயல்பட்டவர். அது மட்டுமல்ல 73வது சட்டத்திருத்த மசோதாவை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு தயாரித்து தந்து, பி.வி.நரசிம்மராவ் பிரதமராகவும், உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சராகவும் இருந்து செயல்பட்டபோது, அது நிறைவேற காரணமாக இருந்து செயல்பட்ட முனைவர் எஸ்.எஸ்.மீனாட்சி சுந்தரம். அவர் கர்நாடகத்தில் எல்லா அமைச்சர்களுக்கம் பரிட்சயமானவர். அவர் அந்தப் பணியினை மேற்கொண்டுள்ளார். அந்த அறிக்கையை இறுதி வடிவம் கொடுக்க முனையும்போது அதில் நானும் பங்கேற்று இருந்த காரணத்தால், அந்த அறிக்கையை இன்னும் மேம்படுத்த என்னிடம் கருத்தைக் கேட்டனர். அப்போது நான் ஒரு கருத்தை முன் வைத்தேன்.

அந்த வட்டமேஜை மாநாட்டின் விவாதத்தில் பங்கேற்ற பலரும் கேரளாவை மேற்கோள் காட்டி வந்தனர். கேரளாவின் வெற்றிக்குப்பின் நிற்பது சட்டமல்ல. சமூகம் என்பதை நாம் நினைவு கூற வேண்டும் என்பதைப் பதிவு செய்தேன். எந்த ஒரு பெருமாற்றமும் ஒரு நாட்டில் அரசாங்கத்தால் மட்டும் வருவதல்ல. அரசாங்கம் ஒரு நல்ல முன்னெடுப்பைச் செய்கின்றபோது அதற்கு சமூகம் முறையாக தன்னைத் தயார் செய்து கொண்டால் மிகப்பெரிய மாற்றங்கள் முன்னேற்றங்கள் ஏற்படும் என்பது கோட்பாடு மட்டுமல்ல, நாம் பார்த்த வரலாறும் கூட என்பதை சுட்டினேன். அது தீண்டாமை ஒழிப்பாக இருந்தாலும், எழுத்தறிவு இயக்கமாக இருந்தாலும், அறிவியல் இயக்கமாக இருந்தாலும், அதிகாரப்பரவலாக இருந்தாலும் அனைத்தும் மக்கள் இயக்கமாக கட்டப்பட்டு அதனை அரசியல் கட்சிகள் முன்னெடுத்தன. இதில் அரசியல் கட்சிகள் பேதமற்றுச் செயல்பட்டன. அது ஒரு மேம்பாட்டு அரசியல் என்றுதான் கூற வேண்டும். அப்படிப்பட்ட தயாரிப்பை இந்தியாவில் எந்த மாநிலமும் செய்யவில்லை. கிராமசபையை வலுப்படுத்த ஒரு மக்கள் இயக்கம் நடத்தி ஊர் ஊராக உள்ளாட்சித்துறை சென்று பிரச்சாரம் செய்தனர். இதை எந்த மாநிலமும் செய்யவில்லை. அதற்காக மத்திய அரசு நிதி உதவியும் செய்தது. எதையும் மக்கள் இயக்கமாக மாற்றி மக்கள் பங்கேற்போடு செய்யும்போது அது வெற்றி பெற்றுவிடும்

என்பது கோட்பாடு மட்டுமல்ல, நடைமுறையில் நாமே கண்டது. எனவேதான் கேரளமாநிலம் எதையும் மக்கள் இயக்கச் செயல்பாடாக மாற்றி செயல்படுத்தினர். அதன் விளைவு எதிர்பார்த்த வெற்றியைத் தந்தது என்பதை விளக்கினேன். கர்நாடகத்தில் இருப்பது ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு அற்புதமான சட்டம். அந்தச் சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டால் மிகப் பெரிய விளைவினை உருவாக்கும். இதில் எந்தச் சந்தேகமுமில்லை. இதை நடைமுறைப்படுத்த நாம் அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்கும்போது, மக்களை இந்தச் செயல்பாடுகளில் எப்படி இணைப்பது என்பதற்கு வழிகாட்ட வேண்டும். இந்தச் சட்டம் உள்ளாட்சியை ஓர் மக்கள் இயக்கமாக மாற்ற உருவாக்கப்பட்ட சட்டம். இந்தச் சட்டம் குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் விளிம்பு நிலை மக்களையும் அதிகாரப்படுத்தும் சட்டம். எனவே இந்தச் செய்தியை அந்த மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும். அதேபோல் இந்தச் சட்டம் ஒரு தற்சார்பு சமூகத்தை உருவாக்கவல்ல தன்மை கொண்ட சட்டம். அத்துடன் இது ஒரு கூட்டுத் தலைமையை உருவாக்கவல்ல சட்டம். எனவே இந்தப் புரிதலை யாரிடம் உருவாக்க வேண்டும் என்றால் ஏழைகளிடம், பெண்களிடம், தலித்துக்களிடம், ஆதிவாசிகளிடம் ஏற்படுத்திட வேண்டும்.

இந்தச் சூழலை களத்தில் உருவாக்க வேண்டும். பொதுவாக எந்தச் சட்டமோ திட்டமோ மத்தியில் உருவாக்கப்படும்போது எந்த மாநிலம் சரியாக களத்தை தயார் செய்ததோ அந்த மாநிலங்கள் சாதனைகளைப் புரியும் திட்டங்களை செவ்வனே நடைமுறைப்படுத்தும். அதிகாரப்பரவல் என்பது ஒரு விடுதலைப் போராட்டம் போலாகும். காரணம் அதிகாரத்தை சுவைத்தவர்கள் அவ்வளவு எளிதாக அதிகாரத்தை யாருக்கும் விட்டுத்தர மாட்டார்கள். அதுவும் இந்தப் புதிய உள்ளாட்சியில் யார் முன்னிலைப்படுத்தப்படுகின்றார்கள் என்றால் தலித்துக்களும் பெண்களும் தான். உள்ளாட்சியில் இட ஒதுக்கீடு பெண்களுக்கு மூன்றில் ஒரு பங்குக்கு குறையாத அளவில் எல்லாப் பதவிகளிலும் உருவாக்கப்பட்டது. அது இன்று 21 மாநிலங்களில் 50% மாக மாநில அரசுகளால் மாற்றப்பட்டு விட்டது. அதேபோல் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு பட்டியலினத்தவர்க்கு அவர்கள் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப விகிதாச்சார அடிப்படையில் பதவிகளில் இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே உள்ளாட்சியில் இன்றைய சூழலில் அதிகாரம் என்பது பெண்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும் செவ்வதை யாரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். முதல் உள்ளாட்சித் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வந்த பெண்களின் எண்ணிக்கை, தாழ்த்தப்பட்டோரின் எண்ணிக்கை பலரை பிரமிக்க வைத்தது. ஓசை இல்லாமல் இதைத் தடுக்க வழிவகை கண்டது ஆதிக்க சமூகம். வீட்டில் கழிப்பறை வைத்திருப்பவர் மட்டுமே தேர்தலில் நிற்க முடியும். இரண்டு குழந்தைகளுக்கு மேல் பெற்றிருந்தால் அவர்கள் தேர்தலில் நிற்கக்கூடாது என முடிவுகளை எடுத்தன பல மாநிலங்கள். இதன் பொருள் என்ன? ஏழைகள் பெண்கள், தாழ்த்தப்பட்டோரை ஆட்சி செய்ய அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதுதான் அதன் பொருள். எனவே தடைகளை சமூகம்

உருவாக்கும் என்பதை உணர்ந்து செயல்பட்டாலன்றி அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட மாட்டாது. இதற்காக ஒரு மக்கள் இயக்கம் வந்தாலன்றி இது நடைபெறாது. சட்டம்தான் அதிகாரம் தருகிறது, ஆனால் சமூகம் தடுக்கிறது. இதை உடைப்பது என்பது தான் மிகவும் கடினமான ஒன்று. ஆனால் நடைபெறும் என்பது உறுதி, அந்த மாற்றம் வருவதற்கு நாள் பிடிக்கும். அதிகாரப்பரவலை முன்னெடுப்பதற்கு ஒரு முறைமை உள்ளது. அவைகளைப் புரிந்து அரசாங்கமும், அரசியல் கட்சிகளும் செயல்பட்டால் இன்றும் தற்சார்பு கொண்ட குட்டிக் குடியரசுகளை உருவாக்கி விடலாம். அதற்குப் பல படிநிலைகள் உள்ளன, அவைகளை அரசும் சமூகமும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

1. மாநிலத்தில் உருவாக்கும் உள்ளாட்சிச் சட்டத்திற்குள் அரசியல் சாசனத்திருத்தச் சட்டத்தின் சாராம்சத்தை உயிர்ப்புடன், உணர்வுடன் கொண்டுவர வேண்டும்.
2. இந்தப் புதிய சட்டத்திற்கு முரண்பாடான பல சட்டங்கள் மாநிலத்தில் நடைமுறையில் செயல்படுகின்றன. அவைகள் மாற்றப்பட வேண்டும்.
3. சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தத் தேவையான விதிகளை எளிமையாக உருவாக்கி வேண்டும்.
4. அடுத்து உள்ளாட்சியில் உருவாக்கப்பட்ட நிலைக்குழுக்கள் மற்றும் கிராமசபை போன்ற அமைப்புக்களைச் செயல்பட வைக்கத் தேவையான விதிமுறைகளை உருவாக்கி வேண்டும்.
5. இவையனைத்தும் ஒரு வழிகாட்டிக் கையேடாகத் தயாரித்து எளிய மக்கள் மொழியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கும் அலுவலர்களுக்கும் தந்திட வேண்டும்.
6. இந்த நிகழ்வுகளின்போதே மிகப்பெரிய விழிப்புணர்வு முகாம்கள் மக்கள் மத்தியில் நடைபெற வேண்டும். இது ஒரு பேசுபொருளாக விவாதப் பொருளாக மாற வேண்டும்.
7. மாநிலத் தேர்தல் ஆணையம் தன்னாட்சி பெற்று தேர்தலை சுதந்திரமாக நடத்தும் அத்தனை பொறுப்புக்களுடனும் உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதன் செயல்பாடுகளுக்கு மாநில அரசின் உத்தரவுக்காகக் காத்திருக்கக்கூடாது.
8. மாநிலத்தில் நிதி ஆணையம் ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டும் உருவாக்கப்பட்டு, அறிக்கைகள் பெறப்பட்டு அதனை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அதில் எந்தத் தொய்வும் இல்லாது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.
9. தேர்தல் முறைகேடற்று ஒரே நேரத்தில் எல்லா உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும் ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டும் நடைபெற வேண்டும்.
10. உள்ளாட்சி பற்றிய புரிதலை மக்களிடம் எடுத்துச் செல்ல ஊடகங்களுக்கு ஒரு புரிதல் வேண்டும். அதை அரசும் குடிமைச் சமூகமும் செய்திடல் வேண்டும்.
11. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உள்ளாட்சிப் பிரதிநிதிகளுக்கு ஒரு முறையான பயிற்சியளிக்க ஒரு பயிற்சித் திட்டத்தை உருவாக்கி அதனை தொய்வின்றி

நடத்திட வேண்டும். அந்தப் பயிற்சி தரமானதாக இருக்க வேண்டும்.

12. உள்ளாட்சி பற்றி ஆய்வு செய்திட உயர் ஆய்வு மன்றங்களை பல்கலைக்கழகங்களில் தயார் செய்ய வேண்டும்.
 13. அதேபோல் உள்ளாட்சிக்கு உறுதுணையாக செயல்பட தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களை ஒருங்கிணைப்புச் செய்து உள்ளாட்சியுடன் செயல்பட வைக்க வேண்டும்.
 14. உள்ளாட்சியில் திட்டம் தயாரிக்க அதற்கான அமைப்புக்களை உருவாக்கி வேண்டும்.
 15. மாநில அளவில் உள்ளாட்சியில் நடைபெறும் ஆளுகையை மேற்பார்வை செய்ய ஓர் அதிகாரிகள் அடங்கிய அமைப்பு உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.
 16. உள்ளாட்சி செய்ய வேண்டிய கட்டாயக் கடமைகளும் விருப்பக் கடமைகளும் பொறுப்புக்களாக விளக்கப்பட்டு உள்ளாட்சிக்கு தந்திட வேண்டும்.
 17. அப்படி பொறுப்புக்களை கடமைகளாகத் தரும்போது 11வது அட்டவணையில் கோடிட்டுக் காட்டப்படாத பொருள்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக காலநிலை மாற்றம், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, உயர்ச்சூழல் பாதுகாப்பு போன்றவைகளை சேர்த்திட வேண்டும்.
 18. உள்ளாட்சியில் உள்ள நிர்வாகச் சிக்கலைப் போக்க தீர்ப்பாயம் உருவாக்கி, அதனை செயல்பட வைக்க வேண்டும்.
 19. உள்ளாட்சிப் பிரதிநிதிகளின் நிர்வாகக் குறைகள் சிக்கல்களை அறிந்து செயல்பட உள்ளாட்சித் தலைவர்களுக்கான பொது அமைப்பை உருவாக்கிச் செயல்பட வைக்க வேண்டும்.
- மேற்குறிப்பிட்ட செயல்பாட்டுத் திட்டங்களை மாநில அரசு தரை தளத்தில் மேற்கொண்டால் தன்னாட்சி பெற்ற உள்ளாட்சிகளை உருவாக்க முடியும் என்பதை அவர்களுக்கு என்னுடைய கருத்தாக அளித்தேன்.
- இந்தியாவில் சட்டத்திற்கு பஞ்சம் இல்லை. திட்டத்திற்கும் பஞ்சம் இல்லை. நிதி ஒதுக்கீடும் குறைவில்லை. எதில் குறை இருக்கிறது என்றால், களத்தை தயார் செய்வதில் நாம் கவனம் செலுத்துவதில்லை. மக்களைத் தயார் செய்வதில்லை. ஆகையால்தான் இவ்வளவு திட்டங்களும், சட்டங்களும், நிதி ஒதுக்கீடுகளும் கொண்டுவர வேண்டிய விளைவுகளை சமூகத்தில் கொண்டுவரவில்லை. இதன் விளைவுதான் நாம் பார்க்கும் பயனாளிகள், ஆறாக ஓடும் ஊழல். ஆனால் இன்று இந்தச் சூழலை மாற்ற உள்ளாட்சி வந்தது, அதன் பலம் யாருக்குத் தெரிய வேண்டுமோ அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. இந்தச் சூழலை மாற்ற மிகப் பெரும் ஒரு முன்னெடுப்பு கர்நாடகத்தில் உருவாகின்றது. அதற்கான ஆதரவுச் சூழல் பெருகி வருகின்றது. விளைவுகளை பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டும்.

கட்டுரையாளர், காந்திகிராமிய பல்கலைக்கழக ராஜீவ் காந்தி பஞ்சாயத்து ராஜ் ஆராய்ச்சி இருக்கைத் தலைவர் (ஓய்வு)

கட்டுரை

இயற்கை வேளாண்மை பேசும் புதினம்

முனைவர் ஜெ. முனுசாமி

புதிய கதைக் களங்களை அறிமுகப்படுத்தும் படைப்பே சிறந்த படைப்பாகக் கருதப்படுகிறது. அத்துடன் மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றி எழுதப்படும் படைப்புகள் கூடுதல் கவனம் பெறுகின்றன. அந்த வகையில் வானவன் எழுதியுள்ள ஓரக்குழி புதினம் மக்களின் உடல் நலனில் அக்கறை கொண்டு இயற்கை வேளாண்மையை வளர்த்தெடுக்கும் பொருட்டு படைக்கப்பட்டுள்ளது. அப் புதினத்தில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள நவீன வேளாண்மையினால் ஏற்படும் கேடுகளையும் இயற்கை வேளாண்மையை மேற்கொள்வதற்கான வழிமுறைகளையும் ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

வேளாண்மை வேலைகளுக்கு அஞ்சி நகரத்திற்குச் சென்ற செல்லமுத்து பத்தாண்டுகளுக்கு மேல் நகரத்தில் வாழ்ந்தும் நகர வாழ்க்கையில் ஒன்ற முடியாமல் மீண்டும் கிராமத்திற்குத் திரும்பி வந்து ஊர்மக்களுடன் இணைந்து இயற்கை வேளாண்மையை மேற்கொள்வதுதான் ஓரக்குழி புதினத்தின் மையக்கருவாகும். கதைப்போக்கின் ஊடாக, இரசாயன உரத்தால் ஏற்பட்ட தீங்குகளையும் இயற்கை உரத்தாலும் இயற்கை உணவுகளாலும் ஏற்படும் நன்மைகளையும் விளக்கிச் செல்கிறது அப்புதினம்.

வேளாண்மை குறித்து அடுத்தடுத்து முழுவதுமாய் எதுவும் தெரிந்து கொள்ளாமல் செய்ததையே மீண்டும் மீண்டும் செய்யும் மானாம்பதி கிராம உழவர்களைப் படிப்படியாக இயற்கை வேளாண்மையை நோக்கித் திருப்பும் முயற்சியில் கதையின் நாயகன் செல்லமுத்து வெற்றியடைகிறார்.

துணைமைக் கதைமாந்தர்கள் அனைவரும் செல்லமுத்துவின் நோக்கத்திற்கு வலுசேர்ப்பதற்காகவே படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

நவீன வேளாண்மையும் இரசாயன உரத்தின் விளைவுகளும்

நவீன வேளாண்மையில் ஈடுபட்டு வரும் உழவர்களை உடனே இயற்கை வேளாண்மையின் பக்கம் திருப்பிவிட முடியாது. அதற்கு முதலில் நவீன வேளாண்மையில் பயன்படுத்தப்படும் இரசாயன உரத்தால் ஏற்படும் தீங்குகளை மக்களுக்கு விளக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மக்கள் புரிந்து கொண்டு மாறுவர் என்பதை நன்கு புரிந்து கொண்ட செல்லமுத்து, கடைக்காரர் பரமசிவம் மாமாவிடம் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

"ஆமா, உங்க காலத்துலதான் ரசாயன ஓரத்தையும் பூச்சிக்கொல்லி மருந்தையும் களைக்கொல்லியையும் போட்டு நெலத்தை மலடாக்கி உணவுப் பொருட்களை எல்லாம் வெஷம் ஆக்கிட்டீங்க."¹

என்று கூறிவிட்டு மேலும், இரசாயன உரத்தின் பாதிப்பால் சர்க்கரை நோய், புற்றுநோய், இரத்த அழுத்த நோய் எனப் பல்வேறு நோய்கள் உருவாவதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறான், செல்லமுத்து.

அந்தக் காலத்திலே காலரா, கொலரோய், கொள்ளை நோய், வாந்தி பேதி எனப் பல நோய்கள் வந்து மக்கள் கொத்துக்கொத்தாகச் செத்துப் போனார்களே என்று பரமசிவம் எதிர்க் கேள்வி கேட்கும்பொழுது செல்லமுத்து,

"ஆமாம் அதெல்லாம் தொத்து வியாதி. அதெல்லாம் வேரோட அழிச்சாச்சு இப்ப வற்றதெல்லாம் நாம சாப்பிடுறதுலேர்ந்து வற்றுது. விஞ்ஞானம் வளர்ந்துட்டதா சொல்ற இந்த காலத்துலயும் எத உற்பத்தி பண்ணனும், எப்படி உற்பத்தி பண்ணனும்னு தெரிஞ்சிக்காம நாமா வர வெச்சிக்கிறது."³

என விளக்குகிறான். செல்லமுத்துவின் இந்தப் பேச்சு ஊர் மக்களிடம் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

இயற்கை உரம் தயாரித்தல்

மட்கிய சாணம், குப்பை, மாட்டு மூத்திரம், தழை முதலியவற்றை நிலத்திற்கு எருவாகப் பயன்படுத்தினால் நிலமும் பாதுகாக்கப்படும், நஞ்சற்ற விளைபொருள்களை உண்பதால் மனிதர்களும் நல்ல உடல் நலத்துடன் வாழ முடியும் என்பதைச்

செல்லமுத்து ஊர் மக்களுக்குக் கற்பிக்கிறான். செல்லமுத்துவின் இயற்கை வேளாண்மையை ஊரிலுள்ள தொண்ணூற்று ஐந்து வயது கிருஷ்ணப்ப தாத்தா மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறார். அவருடன் செல்லமுத்து உரையாடும் போது தன்னுடைய மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை அவர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

அவர்களின் உரையாடலில் இயற்கை உரம் குறித்த அக்கறையும் இரசாயன உரத்திற்கு எதிரான குரலும் வெளிப்படுகிறது. அந்த உரையாடல் பின்வருமாறு:

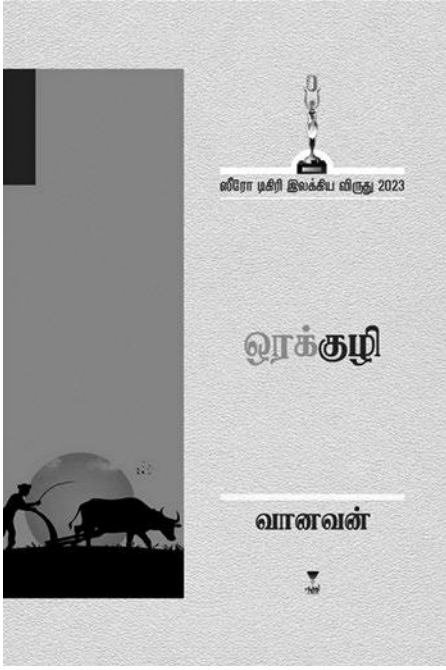
"ரொம்ப சந்தோசம்டாப்பா... ஏன் நம்ம ஊர்ல எதப் போட்டாலும் நல்லாத்தான் வரும். எருவ போட்டு வெளைய வெச்சுது வரைக்கும் எல்லாம் நல்லாத்தேன் வெளைஞ்சுது. இப்பதான் இவனுங்க எதஎதையோ போட்டு மண்ணப் பாழாக்கிபுட்டாய்க். நேத்து சாம்பசிவம் வீட்டுக்கு வந்தப்ப சொன்னான். ஏதேதோ பேரு தெரியாத மரக்கன்னெல்லாம் கொள்ளையில நட்டு வச்சிருக்கியாமே. வரப்போரத்துல நெறைய அகத்திச்செடியெல்லாம் நட்டு வளக்கிறியாம்."

"ஆமா தாத்தா, இப்ப எல்லாரும் யூரியா போட்டுறாங்களே அது நமக்கு இயற்கையா கெடைக்கனும்னா அகத்தி போதும். காத்துல இருக்கிற நைட்ரஜன புடிச்சி பூமிக்கு தரும். நம்ம நாட்டுல ரசாயன ஓரம் வந்தப்ப ஜே.சி.குமரப்பா அதெல்லாம் வேண்டாம். அகத்திய நட்டு வச்சாலே போதும்னு சொன்னார். யாரும் கேட்கல. அதான் இப்ப அனுபவிக்கிறோம். இப்ப பூமித்தாய காப்பாத்த நமக்கு ஆடு, மாடு, அகத்தி வளர்ப்பது தான் ஒரே வழி."³

யூரியாவில் இருந்து கிடைக்கும் சக்தியை அகத்தி மரம் வளர்ப்பதின் மூலம் பெறலாம் என்று செல்லமுத்து கூறுவதன் மூலமாக, இயற்கை வேளாண்மையில் நிலத்தை மலடாக்காமலும் பிற உயிரினங்களைக் கொல்லாமலும் மனிதர் உணவை நஞ்சாக்காமலும் இயற்கை சார்ந்த அறிவியல் பயன்படுத்தப்படுவதை விளங்க வைப்பதாக அமைகிறது.

கிருஷ்ணப்ப தாத்தா இரசாயன உரம் போட்டு செய்யும் வேளாண்மையில் உடன்பாடு இல்லாதவர். அவர் இயற்கை வேளாண்மையை நேசிப்பவர். அதனால் செல்லமுத்துவை அவருக்கு மிகவும் பிடித்து விடுகிறது. செல்லமுத்துவை இயற்கை வேளாண்மையை மீட்டெடுக்கும் நம்பிக்கை நாயகனாகப் பார்க்கிறார்.

"என்னமோப்பா ஊர்ல அவனவன் செய்யிற விவசாயத்த பார்த்தா எனக்கு பயமா இருந்திச்சி. நீ செய்யறதப் பார்க்கும்போது கொஞ்சம் நம்பிக்கை வருது. எக்காரணம் கொண்டும் இதக் கைவிட்டுடாத. நீ செய்யறதப் பார்த்து நாலு பேரு ஒம்பின்ன வரணும்."

ஓர்க்குழி | வானவன் |
எழுத்து பிரசுரம் | விலை: ரூ.290.

பூமாதேவிய காப்பாத்தனும்டா. இல்லன்னா அவ சாபம் நம்ம புள்ளையொல சும்மா விடாது. ரொம்பப் பொறுமையாத் தான் போயிக்கிட்டிருக்கா அவ."⁴

என்று இயற்கை வேளாண்மையை ஆதரித்து செல்லமுத்துவிற்கு நம்பிக்கை அளிக்கிறார், கிருஷ்ணப்ப தாத்தா. கிருஷ்ணப்ப தாத்தா ஆசைப்பட்டது போல் நான்கு பேர் அல்லர், மகளிர் குழுப் பெண்களும் கல்லூரி மாணவர்களும் சேர்ந்து அந்த ஊரே செல்லமுத்துவின் வழிகாட்டுதலை ஏற்றுக்கொண்டு இயற்கை வேளாண்மைக்குத் திரும்புகிறது.

நிலத்தைப் பதப்படுத்துதல்

நிலத்தை உழுது இரசாயன உரமிட்டுப் பயிர் செய்வதற்கு மாற்றாக இருபத்து நான்கு வகையான தானிய விதைகளைக் கலந்து நிலத்தில் விதைத்து அவை வளர்ந்து பூக்கத் தொடங்கியவுடன் அவற்றை அப்படியே உழுது எருவாக்கி விடுவது இயற்கை வேளாண்மையில் நிலத்தைப் பதப்படுத்தும் முறையை விளக்கி, அப்படிச் செய்வதால் மண்வளம் மேம்படும் என்பதையும், ஏற்கெனவே நிலத்திலிருக்கும் நச்சுத்தன்மையை இது போக்கிவிடும் என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகிறான், செல்லமுத்து..

சுயமான மண் பரிசோதனை முறை

நவீன வேளாண்மை முறையில் வேளாண்மை அதிகாரிகள் மூலம் ஆய்வகத்தில் மண் பரிசோதனை செய்து அவர்கள் சொல்லும் இரசாயன உரத்தைத்தான் நிலத்தில் இடவேண்டும். ஆனால், இயற்கை வேளாண்மையில் உழவர்களே சுயமாக மண்

பரிசோதனை செய்து கொள்ளும் முறை செல்லமுத்துவின் மூலம் பின்வருமாறு விளக்கப்படுகிறது.

"வீட்டுக்கு போனதும் ரெண்டு அன்னக்கூடய எடுத்துக்குங்க. ரெண்டும் ஒரே அளவா இருக்கட்டும். சோதன பண்ண மண்ணு எடுக்கிறது எப்படின்னு ஒங்களுக்குத் தெரியும். மேல்மண்ணைக் கொஞ்சமாத் தள்ளிட்டு ஒன்ரை அடி ஆழத்துக்கு சரிவா ஒரு குழி எடுங்க. அதுல மேலேர்ந்து குழியோட அடி வரைக்கும் உள்ள மண்ணை சொரண்டி எடுங்க. ஒரு ஏக்கர்ல நாலு எடத்துல எடுத்து ஒரு அன்னக்குடையில போட்டுக்கோங்க.

எவ்வளவு மண்ணு எடுத்தீங்களோ அவ்ளோ அளவுக்குப் பசுஞ்சாணத்த எடுத்து இன்னொரு அன்னக்கூடயில போடுங்க. ரெண்டையும் தண்ணி ஊத்தி தோச மாவு பதத்துக்கு கலக்குங்க. ரெண்டலயும் கையை உள்ள விட்டு எடுங்க. பின்ன கைய தண்ணி விட்டு அலசங்க. கையத் தேச்சி கழுவக் கூடாது. லேசா தண்ணிய மேல ஊத்தி அலசணும்.

இப்பக் கைய மோந்து பாருங்க, பசு மாட்டு சாணத்தோட வாசம் வந்தா பூமியில உயிர் இல்லன்னு அர்த்தம். சாண வாசனை வல்லன்னா பூமி உயிரோட இருக்குன்னு அர்த்தம்."⁵

இப்படி சுயமாக மண் பரிசோதனை செய்து சத்தில்லாத நிலமாக இருந்தால் பல தானிய விதைப்பு விதைத்து, நாற்பது நாள் கழித்து உழுது அவற்றை உருவாக்கி மண்ணில் உயிர்ப்பை உண்டாக்கும் முறை இயற்கை வேளாண்மையில் நிலத்தைப் பயன்படுத்தும் முறையாக இருப்பதை அறிய முடிகிறது.

விதை நேர்த்தி செய்தல்

புதியதாகப் போட்ட மாட்டு சாணத்தையும் மாட்டு மூத்திரத்தையும் தண்ணீர் விட்டு கரைத்துக் கொண்டு அதில் வேப்பிலை, நொச்சி இலை, புங்கை இலை, குப்பை மேனியிலை, தும்பையிலை, துளசி இலை, அருகம்புல் ஆகியவற்றை உரலிலிட்டு இடித்துக் கலக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இது சாணிப் பால் எனப்படுகிறது. அந்தச் சாணிப்பாலில் கடலை விதையைச் சணல் கோணிப்பையில் போட்டுத் தோய்த்து, பத்து நிமிடம் கழித்து வெளியில் எடுத்துச் சாணிச் கரைசல் வடிந்ததும் காற்றில் உலர வைத்து, ஈரம் கொஞ்சமாக இருக்கும் போது அதன் மீது சாம்பலைத் தூவி, மறுநாள் விதைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வது 'விதை நேர்த்தி செய்தல்' எனப்படுகிறது. அப்படி விதை நேர்த்தி செய்து விதைத்தால் பூச்சிகள் தாக்காது எனச் செல்லமுத்து மூலம் விளக்கப்படுகிறது.

மூலிகைப் பூச்சி விரட்டியும் இரசாயனப் பூச்சிக்கொல்லியும்

நவீன வேளாண்மையில் இரசாயன உரங்களும் மருந்தும் இன்றிப் பூச்சிகளால் ஏற்படும் பாதிப்பை ஒழிக்க முடியாது. அவை நிலத்தை மலடாக்குவதுடன் பூச்சியினங்களைக் கொன்றுச் சூழலியல் அழிவையும்

உண்டாக்குகின்றன. ஆகவே, பூச்சிகளை விரட்ட 'மூலிகைப் பூச்சி விரட்டி'யைத் தயாரிக்கும் வழிமுறை ஓரக்குழி புதினத்தில் செல்லமுத்துவின் மூலமாக முன்வைக்கப்படுகிறது.

இரசாயன உரத்தைப் பயன்படுத்தாமல் பூச்சியடித்தால் என்ன செய்வீர்கள் என மாவட்ட ஆட்சியரின் மனைவி கேட்கும்போது, செல்லமுத்து பின்வருமாறு கூறுகிறான்:

"இப்போதைக்கு வேப்பிலைய பதினைஞ்சி நாளைக்குத் தண்ணியில ஊற வெச்சி, அதுல தண்ணிய கலந்து தெளிக்கிறேன். அதிகமா வெள்ளாம பண்ணும் போது மூலிகை பூச்சி விரட்டி தயாரிக்கணும்"

"அது எப்படி செய்யறது?" கலெக்டரம்மா ரொம்ப ஆர்வமா இருந்தாங்க.

"ஆடு மாடு கடிக்காத நாலஞ்ச வக எலைங்களா பார்த்து சேகரிச்சி, அத துண்டு துண்டா வெட்டி, மூழ்குற அளவுக்கு மாட்டுக் கோமியத்துல ஊறவெச்சி பத்து நாள் ஊறுனதும் அத வடிகட்டி பத்து பங்கு தண்ணி கலந்து தெளிக்கணும்" 8

இயற்கை முறையில் பூச்சி விரட்டி தயாரித்துப் பயன்படுத்தும் பொழுது மனிதர்களின் உடல் நலமும் நிலத்தின் உயிர்ப்பும் மட்டுமின்றிப் பல்லுயிர்ப் பாதுகாப்பும் கவனத்தில் கொள்ளப்படுவதை அறிய முடிகிறது.

விளைச்சலைப் பெருக்கும் பஞ்சகாவ்யம்

இயற்கை வேளாண்மையில் அதிக விளைச்சலைப் பெற பஞ்ச காவ்யம் எனும் கரைசலைப் பயன்படுத்துவதை அறிய முடிகிறது. என்ன தம்பி ஏதோ வித்தியாசமா வாசம் வருகிறதே என்று கேட்கும் இதழாசிரியர் உத்தமசோழனிடம் செல்லமுத்து, பஞ்சகாவியம் குறித்து பின்வருமாறு விளக்குகிறான்.

"ஐயா அது பஞ்ச காவியம்யா. பயிருக்கு அடிக்க தயாரிச்சி வெச்சிருக்கேன். அதோட வாசனதான்.

... ..

ஐயா இது நம்ம பசு மாட்டோட புது சாணம், பசுவின் கோமியம், பசு மாட்டுப் பால், பசுந்தயிர், பசு நெய், கரும்புச்சாறு, இளநீர், வாழைப்பழம், கள்ளு இதெல்லாம் சேர்த்து தயாரிக்கிறதய்யா. இதத் தண்ணியில கலந்து பயிர் மேல அடிச்சா பயிர் நல்லா வளர்ந்து நெறைய காய்க்கும்.

இது ஒரு காலத்துல நம்ம ஊரு சிவன் கோயில்ல பிரசாதமா கொடுத்திருக்காங்க."⁹

கோயிலில் இறைவனுக்குப் படைக்கப்படுவதும் மனிதர் உண்ணக்கூடியதுமான திருவமுதை பயிர்களுக்கு அடிக்கும் இயற்கையோடு இணைந்த பண்பாட்டை இயற்கை வேளாண்மை முறையில் அறிய முடிகிறது. மேலும் குப்பையை மட்க வைப்பதற்கு நாட்டுச் சர்க்கரைக் கரைசல், வாழைப் பழம், பப்பாளிப்

பழம், பரங்கிப் பழம் சேர்ந்த கரைசலையும் இயற்கை வேளாண்மையில் பயன்படுத்துவதை அறிய முடிகிறது.

உரக்குழி: மண்புழு உரம்

மண்புழுவை உழவர்களின் நண்பன் என்பர். ஓரக்குழி மூலம் மண்புழுவை இயற்கை எருவை நோக்கி ஈர்க்க முடியும். அதனால்தான்,

"ஒரு விவசாயிகிட்ட முக்கியமா இருக்க வேண்டியது ஓரக்குழி. அதுதான் உயிர் மாதிரி. நம்ம வெளையிற மண்ண உயிர்ப்போட வெச்சிருக்குறது அதுதான்."⁸

என்கிறான், செல்லமுத்து. மேலும், அவன் மண்புழுவை நிலத்திற்கு வரவழைக்கும் வழிமுறையைப் பின்வருமாறு கூறுகிறான்.

"நவீன வேளாண்மையில் தொலைச்சதுல்ல இதுவும் ஒண்ணு. இத திரும்பக் கொண்டு வரணும்னா ஓரம் மருந்த நிறுத்தணும். அடுத்ததா இந்த மாதிரி வட்டமா ஒரு குழி எடுக்கணும். தரமான நாட்டுச் சர்க்கரைய வாங்கி வந்து தண்ணியில கரைச்சி இங்கன தெளிக்கணும். மேல சணக்கோணிய போட்டு மூடணும். அதிக வெக்கயாவும் இருக்கப்படாது. தண்ணியும் நிக்கக் கூடாது. பைஞ்சி நாளு இப்படியே விட்டா மண்புழுங்க தேடிக்கிட்டு வந்துடும். மண்புழுவ நம்ம கொல்லைக்கு வரவெக்கிறது எப்படின்னு தெரிஞ்சுக்கிட்டிங்களா?"⁹

ஒரு உழவனுக்குக் கோயில் குளம் எல்லாம் முக்கியம் இல்ல, இயற்கை தான் கடவுள் என்று கூறும் செல்லமுத்து, கார்த்திகை தீபத்தன்று ஓரக்குழிக்கும் அகல் விளக்கேற்றும் தமிழரின் வேளாண்மைப் பண்பாட்டை எடுத்துக் கூறுகிறான்.

எனும் பேராசிரியர் ஜான் ஸி ஜேக்கப் கூற்றிற்கேற்ப செல்லமுத்துவின் செயல்பாடுகள் அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

இரசாயன உரம் பயன்படுத்துவதால் நிலம் மலடாக்கப்படுகிறது. பூச்சிகள், புழுக்கள் உள்ளிட்ட பிற உயிரினங்கள் கொல்லப்படுகின்றன. இரசாயன உரம் பயன்படுத்தி விளைவிக்கப்படும் விளைச்சலை உண்ணும் மனிதர்கள் நோய் பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றனர். அதைச் சீர்செய்ய இயற்கை வேளாண்மை தேவையாக இருக்கிறது. இயற்கை வேளாண்மையில் இயற்கையாகத் தயாரிக்கப்படும் எருவைப் பயன்படுத்துவதால் நிலம் அதன் இயல்பு மாறாமல் உயிர்ப்புடன் இருக்கிறது. நஞ்சு அற்ற விளைபொருட்களை உணவுக்குப் பயன்படுத்துவதால் மனிதர்களும் உடல் நலத்துடன் வாழ முடிகிறது என்பதை ஓரக்குழி புதினம் மூலம் அறிய முடிகிறது.

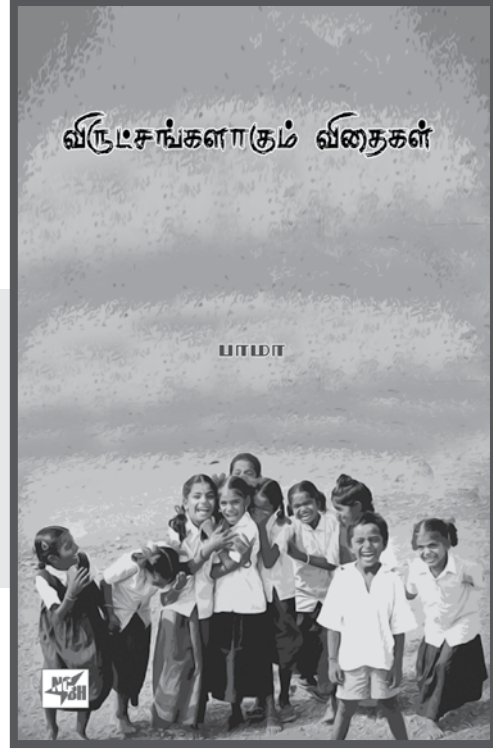

கட்டுரையாளர், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, எஸ்.ஆர்.எம். கலை அறிவியல் கல்லூரி, காட்டாங்குளத்தூர்

சனிதூ டிபாற்றுத் கல்வி

முனைவர் செ.கல்பனா

விருட்சங்களாகும் விதைகள் | பாமா
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் | விலை ரூ.250

கற்பித்தல் என்பது மிகவும் உன்னதமான பணியாகும். கற்பித்தலில் ஒருவரின் பாத்திரம், திறமை மற்றும் ஒரு தனிநபரின் எதிர்காலம் போன்றவை வடிவமைக்கப்படுகிறது. மக்கள் என்னை ஒரு நல்ல ஆசிரியராக நினைத்தால், அது எனக்கு மிகப்பெரிய கௌரவமாக இருக்கும் என்கிறார் அக்னி நாயகன் ஏ.பி.ஜெ. அப்துல்கலாம். இச்சரித்திர நாயகனின் வாக்கிற்கேற்ப அறப் பணியான ஆசிரியப் பணியை மேற்கொண்டவர் எழுத்தாளர் பாமா.

1958-ல் பிறந்து வளர்ந்து கன்னியாஸ்திரியாகிப் பின்னர் அப்பொறுப்பிலிருந்து விலகி ஆசிரியராகப் பணிபுரிபவர். தமிழ்ப் படைப்புலகில் பெண்ணிய இலக்கியவாதி. 'கிராஸ் வேர்ட் புக் [2000] விருது' பெற்றவர். இவர் குழந்தைகளை கருப்பொருளாக வைத்து சில கதைகளை படைத்துள்ளார். அவ்வகையில் பல இடங்களில் அமைந்துள்ள பள்ளிகளில் பணிபுரிந்து அதன் மூலம் பெற்ற அனுபவங்களின் எதிரொலியாகவே 'விருட்சங்களாகும் விதைகள்' எனும் நூலைப் படைத்துள்ளார். தன்னுடைய ஆசிரியப்பணியில் ஏற்பட்ட தனது வகுப்பறை அனுபவங்களையே நூலாக்கித் தந்துள்ளார்.

இந்நூலினை முழுமையாகப் படித்து முடித்தவுடன், எனக்குத் தோன்றியது ஒன்று தான். இது ஒரு அனுபவப் படைப்பல்ல, அவரது நாட்குறிப்புகள் என்று. மலர்விழி (பாமா) எனும் பள்ளி ஆசிரியையின் இரத்தமும் சதையுமான அனுபவம், தன்னிடம் பயிலும் (விதைகளின்) மாணவர்களின் வறுமை, அவர்களின் சமூகப் பின்னணி இவையெல்லாம் பிரதிபலிக்கும் ஒரு பிம்பமே 'விருட்சங்களாகும் விதைகள்' எனும் படைப்பு.

மனித வாழ்க்கை ஒரு இயந்திர வாழ்க்கை. வகுப்பறையில் மட்டுமே மாணவர்களைச் சந்திக்கும் ஆசிரியர்களுக்கிடையில், அதையும் தாண்டி வாடிய மாணவர்களைக் கண்டு அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து அவர்களின் குடிசைக்குச் சென்று அவர்கள் எத்தகைய பொருளாதாரம் மற்றும் கலாச்சாரப் பின்னணியிலிருந்து வந்துள்ளனர் என்பதை அறிந்து கொள்கிறார் மலர்விழி. அதன் பிறகு தான் அவருக்குப் புரிகிறது, எல்லா மாணவர்களிடமும் மேற்கொள்ளும் அணுகுமுறை ஒரே மாதிரியாக இருத்தல் கூடாது என்பது. அவை மட்டுமல்ல, இன்று இந்தக் குழந்தைகள் நமக்கு என்ன கற்றுக் கொடுக்கப் போகிறார்களோ எனும்

மனநிலையோடு பணியாற்றிய ஆசிரிய அனுபவம் இந்நூலில் விரவியுள்ளது.

ஒரு முறை பத்தாம் வகுப்பு ஆங்கில வகுப்பில் “My Mother” என்ற அம்மாவைப் பற்றிய பாட்டு ஒன்றை மலர்விழி நடத்திக் கொண்டிருந்தாள். திடீரென யாரோ அழுகின்ற குரல் கேட்டது. பாடம் நடத்துவதை நிறுத்திவிட்டு யார் அழுவது என்று பார்த்தாள் மலர்விழி. அனைவரும் சர்மிளா அழுவதாக சொன்னதும் மலர்விழி அவளருகில் சென்று விசாரித்தாள். எங்கள் அம்மா, நீங்கள் கூறியது போல் ரொம்ப பாசமா இருப்பாங்க டீச்சர். எங்கம்மா நெனப்பு வந்துருச்சு டீச்சர். ‘ஓ அம்மாவ நெனச்சு அழுகுறியா? நீ விடுதியில் தங்கிப் படிக்கலையே. வீட்டுல இருந்துதான வற்ற?’ சாயங்காலம் போயி உங்கம்மாவப் பாக்கப்போற. இதுக்குப் போயி எதுக்கு அழுகுற சர்மி?’ எனக் கேட்கும் தருணத்தில் அவள், எனக்கு அம்மா இல்ல டீச்சர். போன வருசம் எங்கம்மா இறந்துட்டாங்க டீச்சர், என சர்மி கூறியதும், அய்யோ, அம்மாவைப் பற்றி உணர்ச்சிகரமாகப் பேசி இந்தப் பிள்ளையின் மனதைப் புண்படுத்திவிட்டோமே எனப் பாடம் நடத்துவதையே நிறுத்திவிட்டு சர்மிக்கு அந்நேரம் மலர்விழி ஒரு தாயாகவே மாறிப் போனாள். அதோடு மட்டும் விட்டுவிடாமல் அவளின் வீட்டிற்குச் சென்று குடும்பச் சூழலைக் கேட்டறிந்து ஆறுதல் கூறுவதோடு விட்டுவிடாமல் தன் தோழியிடம் பேசி சர்மி மற்றும் அவளின் தங்கை பூரணிக்கும் படிப்புக்குத் தேவையான எல்லா உதவிகளையும் செய்ய வேண்டுமென முடிவு செய்து அதன்படி செய்தார்கள். தனிப்பட்ட ஒருவரின் சமூகச் சிக்கல் என்றில்லாமல், மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியராக மட்டுமில்லாமல், ஆற்றுப்படுத்தும் குணம் கொண்டவராக இருக்க வேண்டும் என்பதை தன் படைப்பின் வழி வெளிக்காட்டுகிறார் மலர்விழி. இந்நாவலின் கட்டமைப்பை கூர்ந்து நோக்கும் பொழுது அனைத்து ஆசிரியர்களுக்காகவும் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு படைப்பாகவே அமைகிறது.

இந்தப் படைப்பில் ஒரு ஆசிரியரின் அனுபவத்தை மட்டும் பார்க்காமல், அந்த ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு நல்லொழுக்க வகுப்பில் எடுத்துரைத்த சொல்லோவியமும் ஆழமாகப் பார்க்கப்பட வேண்டியவையே. மலர்விழியின் முன்னாள் மாணவியான தமிழரசி என்பவள் தன் ஆசிரியையை சந்தித்த தருணத்தில் அவள் வகுப்பில் நல்லொழுக்க வகுப்பில் கற்றுக் கொடுத்ததை எண்ணிப் பெருமை கொண்டாள். அவை, “நம்ம இந்த உலகத்துல பிறந்ததுக்கு ஒரு அர்த்தம் இருக்குது. ஒரு நோக்கம் இருக்குது. நம்மகிட்ட இருக்கிற திறமைகளை

கண்டுபிடித்து வளக்கணும். பெற்றோர்களின் பாசம் தியாகம் அதுலயும் குறிப்பா அம்மாவோட தியாகம், அப்பறமா மனுசங்க எல்லாரும் ஒண்ணுதான்: சாதி, சமயம், படிப்பு, அழகு, அந்தஸ்து இப்பிடி எதையும் வச்ச ஏற்றத்தாழ்வு பாக்கக் கூடாது” என நீங்கள் எங்களுக்கு நல்லொழுக்க வகுப்பில் கற்றுக் கொடுத்ததைச் சொல்லிப் பெருமைப்படுகிறாள் மலர்விழியிடம். சொல்லோவியம் மட்டுமா? இல்லை. ஆசிரியரின் எதார்த்தமான மொழிநடையும் பாராட்டுதற்குரியதாகும். ஒரு ஆசிரியர் மாணவர்களிடம் எவ்வாறெல்லாம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தமுடியும் என்பதற்கு இது ஒரு சான்று. ஆனால் இன்றோ ஒரு சில பள்ளிகளில் நல்லொழுக்க வகுப்பும் இல்லை. அப்படியே இருந்தாலும் பிற துறை ஆசிரியர்கள் நல்லொழுக்க வகுப்பைக் கடனாகப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். பின் மாணவர்களுக்கு எங்கிருந்து வரும் ஒழுக்கம்? இன்றைய மாணவர்கள் ஒரு ஆசிரியர் கற்றுக் கொடுக்கும் பாடத்தை மட்டும் கவனிக்கவில்லை. ஆசிரியரின் தோற்றத்தையும் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். இன்றைய நவீன உலகில் ஒரு சில மாணவர்களின் உடைகளிலிருந்து பழக்கவழக்கங்கள் வரை ஒழுக்கமின்மையே காணப்படுகின்றன.

அழுக்காறுடையான்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு. (குறள் 135)

பொறாமை உடையவனிடத்தில் ஆக்கம் அமையாதது போல, ஒழுக்கம் இல்லாதவன் வாழ்க்கையில் உயர்வு இல்லை என்கிறார் வள்ளுவர். ஒரு ஆசிரியர் என்பவரின் பழக்கவழக்கம் சீரானதாகவும் ஒழுக்கம் நிறைந்ததாகவும் இருத்தல் வேண்டும். வாழ்வியல் சிறக்க இலக்கணம் வகுத்தளித்த திருவள்ளுவர், ‘ஒழுக்க நெறியைப் பின்பற்றி சமூகத்தோடு பொருந்தி வாழாதோர் எவ்வளவு கற்றிருப்பினும் அவர்கள் அறிவில்லாதவர்களே’ என்று கூறுகிறார்.

எழுத்தாளர் பாமா அவர்கள் இப்படைப்பில் சமூகத்தில் நடக்கும் சிக்கல்களை மிக இலகுவாகக் கையாண்டுள்ளார். ‘பெண்விடுதலை’ எனும் தலைப்பு கொண்ட நாடகத்தில் பணக்கார மாணவர்கள் ஏழையாக நடிப்பதற்குக் கூட தயாராக இல்லை என்பதை எண்ணி, ஓர் ஏழையாக நடிக்கக் கூட இவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட மனநிலை கொண்ட இவர்களுக்கு கற்பிப்பதே வீண்தான் என எண்ணி கவலை கொள்கிறாள் மலர்விழி. இந்நிலையை மலர்விழி தன் கணவனிடம் எடுத்துக் கூறும் தருணத்தில் “ஊரோட ஒத்து வாழுன்னு தான் பெரியவுங்க சொல்லிருக்காக” எனும் பதில் அவளுக்கு பெரும் ஏமாற்றத்தையே தந்தது.

இளஞ்சிறார்களுக்கு எங்கிருந்து வந்தது இத்தகைய பாகுபாடு? என்னைப் பொருத்தவரை இப்பாகுபாடு அவர்கள் மனதில் வேரூன்ற காரணம் ஒரு சில திரைப்படமும், சில பொது நிகழ்வுகளும் தான் என்பது என் கருத்து. இந்த எண்ணங்களை மாற்றியமைக்கும் பொறுப்பும் உரிமையும் ஆசிரியருக்கு உண்டு. அதனடிப்படையிலே மலர்விழியின் விழிப்புணர்வு மிக்க உரையாடலும் தன்னம்பிக்கை மிகுந்த சொல்லும் மாணவர்களிடையே பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அவள் மேற்கொண்ட முயற்சியில் வெற்றியும் காண்கிறாள். ஒரு ஆசிரியருக்கு இவ்வுலகில் இதைக்காட்டிலும் வேறு இன்பம் எதுவுமில்லை.

காலம் மாறிக்கொண்டே இருந்தாலும் ஒரு சில எண்ணங்கள் மக்கள் மனதில் மாறாமல் இன்றும் மக்களைவிட்டுப் பிரியாமல் வதைத்துக் கொண்டு தான் உள்ளது. நிஷா என்கிற குழந்தைக்கு பத்தாம் வகுப்புப் படிக்கும் போதே அவளுக்குத் திருமண ஏற்பாடு நடக்கிறது. படிப்பில் மிகுந்த ஆர்வமுள்ள அப்பெண்ணின் பெற்றோரிடம் பேசித் திருமணத்தைத் தடுத்து அவள் படிப்பைத் தொடர மலர்விழி முயற்சிகள் எடுக்கிறாள். ஆனால் நிஷாவின் அப்பாவோ, “டீச்சர், உங்க வேல எதுவோ அத மட்டும் பாருங்க. இது எங்க குடும்ப விசயம். இதுல நீங்க தலையிடத் தேவை இல்லை. ஏம்பொண்ணுக்கு எப்ப என்ன செய்யணும்னு எனக்குத் தெரியும். நல்லாச் சொல்லிக்கொடுத்தீங்க. நல்லா மார்க் வாங்கீட்டா. அதுபோதும். நல்ல மாப்பிள வரும்போது உட்டுறக்கூடாது. இவா படுச்சு முடிக்கிற காலத்துல இதுமாதிரி மாப்பிள வரும்னு என்ன நிச்சயம்? காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள்ளணும் டீச்சர். அதுனால இந்த விசயத்துல தலையிடுறத இன்னையோட உட்டுறுங்க” என்று எச்சரித்துவிட்டுப் போகிறார். தன் தோழியிடம் கலந்தாலோசித்து சட்டப்படி இதைத் தடுக்க முயற்சி எடுக்கலாமா என்று யோசிக்கிறாள். தலைமையாசிரியரிடம் இருவரும் சென்று பேசுகிறார்கள். அவரோ, “உங்க ரெண்டு பேத்துக்கும் வேற வேல வெட்டி ஒண்ணுமில்லையா? அந்தப் பொண்ணோட அப்பா பெரிய பணக்காரரு. ஊருக்குள்ள மதிப்பும் மரியாதையும் உள்ளவரு. அவரப் போயி போலீசு அது இதுன்னு இழுத்தா என்னாகும்னு தெரியாம வெளயாட்டுத்தனமா பேசுறீங்க. அவரு மகளுக்கு அவரு செய்யுறாரு. நீங்க போயி உங்க வேல எதுவோ அத மட்டும் பாருங்க. தேவையில்லாத விசயத்துல தலையிடாம இருங்க. அதுதான் உங்களுக்கு நல்லது” என்று சத்தம் போட்டு அனுப்புகிறார். இப்பதில் மலர்விழிக்கு மிகப்பெரிய ஏமாற்றத்தை

ஏற்படுத்துகிறது. மிகப்பெரிய பொறுப்பில் இருக்கும் தலைமையாசிரியரே பொறுப்பற்று பேசும் பொழுது, மேற்கொண்டு அவளால் ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை. இன்றும் நம் சமூகத்தில் பல நிஷாக்கள் இப்பிரச்சனையை தினந்தோறும் சந்தித்துக் கொண்டு தான் இருக்கின்றனர். இதற்கு தீர்வு அரசாங்கம் உருவாக்கியுள்ள சட்டம் அல்ல. பெற்றோர்களுக்குத் தேவையான விழிப்புணர்வு.

கற்றல், கற்பித்தல் இவையிரண்டும் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியருக்கும் எளிதானதல்ல. மதுராந்தகம் அருகே சென்னிப் பாக்கம் எனும் ஊரில் அரசு நிதி உதவி பெறும் ஆரம்பப்பள்ளி. கிராமப்புற சிறு குழந்தைகளுக்கு எளிதாகக் கற்பிப்பது என்பது பெரும் சவாலாக இருந்தது மலர்விழிக்கு. அச்சவாலையும் சந்தித்து சாதித்தாள் மலர்விழி. ஆடல், பாடல், விளையாட்டுக்களில் அதீத ஈடுபாடு கொண்ட அவர்களுக்குப் பாடங்களைப் பாடல்களாகவும் கதைகளாகவும் நாடகங்களாகவும் மாற்றியமைத்து இசையமைத்து அபிநயித்துக் கற்றுக் கொடுத்தாள். கல்வி கற்பதில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்திய பின் அவர்களாகவே கற்றுக் கொள்ள முன்வந்தனர். அதன் பிறகு மாணவர்களுக்கு கற்றலும் மலர்விழிக்குக் கற்பித்தலும் சந்தோஷமான நிகழ்வுகளாயின எனும் மலர்விழியின் பதிவு அவருக்கு மட்டும் மகிழ்வைத் தரவில்லை. இந்நூலைப் படிப்பவருக்கும் மகிழ்வையும் மற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டி நூலாகவும் அமைந்தது என்பதே உண்மை. அதன் எதிரொலியாக இன்று வலையொலி, முகநூல், புலனம் போன்ற செயலிகளில் ஆசிரியர்கள் புதுமையான நோக்கில் கற்பிக்கும் முறைகளை நாம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கின்றோம்.

இதன் காரணமோ? என்னவோ? நம் தமிழக அரசு 2022-23 ஆம் கல்வியாண்டு முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ‘எண்ணும் எழுத்தும்’ திட்டத்தை முன்னெடுத்து ஆசிரியர்களுக்கு திறன் மேம்பாட்டு பயிற்சிகளை வழங்கி வருகின்றது. குழந்தைகளுக்காக நாம், நமக்காக குழந்தைகள் எனும் கருத்தை உணர்ந்து ஆசிரியர்கள் பயிற்சியில் கலந்து கொண்டு முழு நிறைவு பெற்று வருவது வரவேற்கத்தக்கதாகும். ‘விருட்சங்களாகும் விதைகள்’ எனும் பாமா அவர்களின் படைப்பு ஒவ்வொரு ஆசிரியரின் கையில் இருக்க வேண்டிய ஒரு அகராதி.

கட்டுரையாளர், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, தருமமூர்த்தி இராவ்பகதூர் கலவல கண்ணன் செட்டி இந்தூர் கல்லூரி, பட்டாபிராம், சென்னை 72

வள்ளலாரின் இஸ்ஹவியல் உபதேசங்கள்

டாக்டர் மு.நீலகண்டன்

வள்ளலார், வடலூரார், இராமலிங்க சுவாமிகள், அருட்பெருஞ்சோதி, சமரச சுத்த சன்மார்க்க ஞானி, அருளாளர் என்ற பல பெயர்களால் இன்று அழைக்கப்படும் “வள்ளலார்” அக்டோபர் திங்கள் ஐந்தாம் நாள் 1823 ஆம் ஆண்டு (5.10.1823) இராமய்ய பிள்ளை - சின்னம்மை தம்பதிகளுக்கு கடைசி பிள்ளையாக பிறந்தார்.

பிள்ளைப் பருவம்

பிள்ளைப் பருவம் எய்தியதும், தமையனார் சபாபதி பிள்ளை தாமே கல்விப் பயிற்சியை வள்ளலாருக்கு தொடங்கினார். பின்னர் தமது ஆசிரியராகிய காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் சபாபதி முதலியாரிடம் கல்வி கற்க அனுப்பினார்.

வள்ளலாரின் அறிவுத் தரத்தையும், பக்குவ நிலையையும், கந்த கோட்டம் சென்று கவிபாடித் துதித்ததையும் கண்ட மகாவித்துவான், இவ்விளைஞர் கல்லாதுணரவும், சொல்லாதுணர்த்தவும் வல்லவரென்று உணர்ந்து கற்பிப்பதைக் கைவிட்டார்.

வள்ளலார் தமது ஏழாவது வயதிலேயே அறிவிலே சிறந்து விளங்கினார். ஒன்பதாவது வயதிலேயே சிறந்த செய்யுட்களை இயற்றும் திறமை பெற்றிருந்தார். பன்னிரண்டாம் அகவையில் வள்ளலார் முறையான “அருளியல் வாழ்வைத் தொடங்கினார்.” திருவொற்றியூர் சென்று தியாகராஜப் பெருமானையும், வடிவுடையம்மையையும் வழிபட்டு வரத் தொடங்கினார்.

வேலாயுத முதலியார் மாணவரானார்

1849 ஆம் ஆண்டில் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார், பெருமானாரின் மாணவர் ஆனார். அப்போது பெருமானாரது வயது இருபத்தாறு. வேலாயுத முதலியார்க்கு வயது பதினேழு. தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் சென்னையில் வாழ்ந்த சிறந்த

ஒரு தமிழறிஞர். சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் தமிழ் பண்டிதராகப் பணியாற்றி வந்தார். வடமொழி, தமிழ்மொழி இரண்டிலும் வல்லவர். தேமாரி என பாமாரி பொழிந்து வந்த இராமலிங்க வள்ளலாரின் புகழை அவர் கேள்வியுற்றார். வள்ளலாரின் புலமையைச் சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும் என எண்ணினார். அதற்காக கரடுமுரடான பண்டித நடையில் நூறு சிலேடைப் பாடல்களைத் தாமே இயற்றினார். அவற்றை எழுதிய சுவடியைக் கொண்டு வந்து, “இவை பழம் சுவடிகளில் கிடைத்தன; சங்கப் புலவர்களின் வாக்கு. இவற்றை நீங்கள் பார்வையிட வேண்டும்” என்று கூறி வள்ளல் பெருமானிடம் நீட்டினார். இப்பாடல்களைப் பற்றிக் கருத்தறிய வந்ததாகவும் கூறினார். வள்ளல் பெருமான் அச்சுவடியை வாங்கிப் பாடல்களைப் பார்வையிட்டார். புன்னகையோடு வேலாயுதனாரை நோக்கி,

“இவை சங்கப் புலவர்களின் பாடல்கள் அல்ல அவர்கள் பாடலில் இவ்வளவு குற்றங்கள் இரா; பொருளிலக்கணம் தேறாத, ஒரு கன்றுகுட்டி பாடியவை இவை” என்றார். அதைக் கேட்ட வேலாயுத முதலியார், அதிர்ச்சியடைந்தார். அவரது புலமைச் செருக்கு அடியோடு அழிந்தது. மாசுகள் நீங்கி மனம் தெளிவடைந்தது. பெருமானின் திருவடியில் அடியற்ற பனைமரம் போல வீழ்ந்து வணங்கினார். தமது பிழையைப் பொறுத்துத் தம்மை ஆட்கொள்ளுமாறு வேண்டினார்.

அடிகள் புன்னகையோடு “எழுந்திரு வேலாயுதம் நீ நமக்கு புதியவனல்லன்: பழமையானவன். நம்பிள்ளை நமக்கே கிடைத்தன” எனக் கூறி அவரை ஏற்றருளினார். அவருக்கு குமரவேள் உபாசனையையும் கூறியருளினார். அடிகளாரின் அருள் ஒளியில் ஆன்ம மலர்கள் நீங்கப் பெற்று அறிவு விளக்கம் பெற்றார் வேலாயுத முதலியார். அன்று முதல் அடிகளின் மாணவராக அமர்ந்து வட

மொழியிலும், தமிழ் மொழியிலும் உள்ள இலக்கிய இலக்கண நுட்பங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். 'முதல் மாணவர்' என்ற சிறப்பையும் பெற்றார். அவருடைய அறிவு வளர்ச்சியைப் பாராட்டிய அடிகள் அவருக்கு "உபய கலாநிதி" என்ற சிறப்புப் பட்டம் அளித்துப் பாராட்டினார். தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் வள்ளலாரின் கூடவே இருந்து அவர்களது பாடல்களை அச்சில் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். அதன் பின்னர், வீராசாமி முதலியார், பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை, சீனிவாச வரதாச்சாரியார், ஞான சுந்தரமையர், பண்டாரா ஆறுமுக ஐயர் போன்றவர்கள், வள்ளலாரின் முக்கிய மாணவராக விளங்கி கல்வி கற்றார்கள். இவர்கள் அனைவரிலும் 'வேலாயுதம்' அவர்களே அடிகளின் சிறந்த மாணவராக விளங்கினார்.

திருமணம்: 1850

திருமணப் பருவத்தை அடைந்து விட்ட பிள்ளையார் திருமணத்தை வெறுத்துத் தெய்வ மண வாழ்க்கையே விரும்பினார். சபாபதியையும் அவர் மனைவியாரையும் உலகப் பாசம் தூண்டியது. இராமலிங்கருக்கு எப்படியாவது ஒரு திருமணத்தைச் செய்து வைத்துவிட வேண்டும் என்று எண்ணினார். பிள்ளையாரை திருமணம் செய்து கொள்ளும்படி உடன் பிறந்தாரும் தாயாரும் வேண்டினர். ஒரு சிவயோகியாரைக் கொண்டு வற்புறுத்தினார். வள்ளலாரோ தமக்கு விருப்பமான ஆனந்த நடராசனது நினைவில் ஆழ்ந்து அனுபவிக்கும் இன்பத்தைத் தவிர வேறு இன்பம் ஏதும் வேண்டாமென மறுத்து வந்தார். உலகியல் இன்பங்களை நாட அவரது பற்றற்ற உள்ளம் மறுத்தது. உலக பாசங்களில் வள்ளலார் ஈடுபட விரும்பவில்லை. எக்காலமும் இறையணர்வே மிகுந்து முற்றுத் துறந்த முனிவரைப் போலவே தியானத்திலும் நிட்டையிலும் காலத்தைக் கழித்தார். ஆயினும் உற்றார் உறவினர்களின் இடைவிடாத வற்புறுத்தலை அவரால் பொறுக்க முடியவில்லை. ஒரு நாள் அவர்களது தொல்லை தாங்காமல் திருமணத்திற்கு இசைவு தெரிவிப்பது போல அவர் தலையை அசைத்து விட்டார். அதன் விளைவு திருமணம் நிச்சயமாயிற்று.

இராமலிங்கத்தின் (வள்ளலாரின்) மூத்த சகோதரி உண்ணாமுலையம்மாளின் மகள் தனக்கோட்டி என்னும் மங்கை நல்லாளை இராமலிங்கத்திற்கு மணமுடித்து வைக்க திட்டமிட்டனர்; 1850ஆம் ஆண்டு இருபத்து ஏழாவது வயதில், வள்ளலார் தனக்கோட்டி அம்மையாரை மணம் புரிந்தார். பெருமானார் தொட்டுத் தாலி கட்டினார்களேயன்றி இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்டார்களல்லர். ஒருத்தியைக் கை தொடர்ச் சார்ந்தேன்.... தொட்டனன் அன்றிக் கலப்பிலேன் என்பது பெருமானார் திருவாக்கு.

முதல் இரவு

திருமணம் முடிந்த பின் முதல் இரவு, பள்ளியறையிலே இராமலிங்கத்திற்கும் தனக்கோடிக்கும் அங்கு நிகழ்ந்தது காதல் விளையாட்டு இல்லை. கடவுள் வழிபாடு. முதல் இரவில் வள்ளலார் தனக்கோடி அம்மையாரிடம் திருவாசகம் நூல் கொடுத்துப் படிக்கச் சொல்லிவிட்டு வள்ளலார் வீட்டை விட்டு வெளியேறினார் என்ற கருத்து நிலவுகிறது. மனைவியோடு கலக்காமல் வாழ்ந்தார் என்றும் கூறப்படுகிறது. தனக்கோடியை வள்ளலார் தீண்டாததால், அவர் வேறு ஆடவருடன் சென்று விட்டார் என்ற கூற்றும் நிலவுகிறது. வள்ளலார் தமது பிரம்மச்சரிய ஒழுக்கத்தை கடைபிடித்ததால்தான் மேல் நிலை சென்றார் என்பது உண்மை. ஆதலால் மனைவியுடன்

அவர் கலக்கவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. தாலி கட்டி மணந்த மங்கையுடன் கூடி வாழாமல், வாழாவெட்டியாக தனக்கோடி அம்மையாரை ஆக்கினார் வள்ளலார் என்ற கருத்தும் உலாவியது.

வாலிபப் பருவத்தில் வள்ளலாரை ஏராளமான பெண்கள் மயக்க முற்பட்டனர். அதற்கெல்லாம் பணியாது பிரம்மச்சரியத்தில் உறுதியாக இருந்தார் வள்ளலார். இதனால் வள்ளலார் ஆண்மையற்றவர் என்று அவரை கேலி பேசினர் அந்தப் பெண்கள். அதை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக முதல் இரவு முதல் எல்லா இரவுகளிலும் தனக்கோடி அம்மையாருக்கு திருவாசகம் படித்து விளக்கினார் வள்ளலார் என்றும் இதனால் வெறுப்படைந்த தனக்கோடி அம்மையார் வேறு ஆடவனுடன் சென்று விட்டார் என்றும் கூறப்படுகிறது, வள்ளலார் மீது பற்றுக் கொண்டவர்கள் இதைக் கேட்டு மனம் கொதிக்கின்றனர். ஆனால் தன் மனைவி தனக்கோடியுடன் இயல்பான இல்லறம் நடத்தினார் வள்ளலார் என்ற கருத்து இங்கு ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

மனைவியோடு இயல்பான வாழ்க்கை நடத்தினார் வள்ளலார்

1850இல் தனது 27வது வயதில் திருமணம் செய்துகொண்டார் வள்ளலார். தனது 35 வயதில் தான் துறவறம் கொண்டார். அதுவரை அவர் வீட்டில்தான் இருந்தார் என்பது உண்மை. 1858ஆம் ஆண்டில் தான் தனது 35 வயதில் வீட்டை விட்டு வெளியேறினார். அதாவது திருமணம் நடைபெற்று எட்டு ஆண்டுகள் வீட்டில்தான் இருந்தார் வள்ளலார். திருமணத்தன்று இரவு மனைவியிடம் திருவாசகம் கொடுத்து வெளியேறினார் என்பதற்கு எந்தவிதச் சான்றும் இல்லை. மனைவியுடன் வாழவில்லை என்பதற்கு எந்தவித ஆதாரமும் இல்லை. சென்னையில் தங்கியிருந்த காலத்தில் மனைவியுடனும் மற்றவர்களுடனும் வாழ்ந்துள்ளார். உற்றார், உறவினர் இசைவோடு ஆன்மிக அருட்பயணம் மேற்கொண்டார் என்று தெரிகிறது.

அண்ணன், அண்ணி, அன்னையர், தமக்கை, மனைவி ஆகியவர்களுடன் உடன் உறைந்தே வள்ளலார் வாழ்ந்துள்ளார். அப்போதெல்லாம் மனைவி தனக்கோடி அம்மையார் கணவன் வள்ளலாருக்கு ஏதும் பணிவிடைகள் செய்திருக்க மாட்டார்களா? அதை வள்ளலார் ஏற்றிருக்க மாட்டாரா என்ன? இச்சூழ்நிலையைக் காணும் போது வள்ளலார் குடும்பத்தை விலக்கி வந்ததாகக் கூறுவது சரியில்லை, ஏற்க முடியாததாகும்.

மனைவியோடு இயல்பான இல்லறம் நடத்தியதைப் பற்றி வள்ளலார் குறிப்பிடுகிறார். "மீன்போலும் மாதர் விழியால் வலையப்பட்ட மான்போலும் சோர்ந்து மடங்குகின்றேன்" "வஞ்சம் தரும் காம வாழ்க்கையிடைச் சிக்கிய என் நெஞ்சம் திருத்தி நிலைத்திலையே" "போகமே விழைந்தேன் புலைமனச் சிறியேன்" "நேரிழையவர் புணர் முலை நெருக்கில் நெருக்கிய மனத்தினேன்" "தாவும் மான் எனக் குறித்துக் கொண்டோடத் தையலார் முலைத்தடம் படுங்கடையேன்"

இல்லற வாழ்க்கையில் வள்ளலார் ஈடுபட்டார் என்பதற்கு இப்பாடல் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

வள்ளலார் தனக்கோடியுடன் வாழ்ந்தார் ஆதாரம்

வள்ளலாரின் தாயார் சின்னம்மையார், திருமணம் செய்து வைத்ததும் தன் மகனுக்கு வாரிசு தோன்றவில்லையே

என்று புலம்பிக் கொண்டிருந்தார். இதை நினைத்து கலக்கமுற்ற வள்ளலார் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டார். அதற்கு சிவபெருமான்,

“எச்சம் பெறேல் மகனே என்று

என்னுள்ளுற்ற

அச்சந் தவிர்த்தவர் அம்பலத் திருக்கின்றார்”

அதாவது, குழந்தை பெற்றுக் கொள்ளாதே மகனே என்று கூறுகிறார். சிவபெருமானே வள்ளலாரைப் பார்த்து இப்படிக்கூற வேண்டிய காரணம் என்னவென்றால், பெண் குழந்தையானால் பாதுகாத்து வளர்த்து திருமணம் செய்து வைக்கும் வரையில் தந்தையின் கடமையாகும். ஆண் குழந்தை பிறந்தால் கல்வி கற்பித்து தொழில் செய்து வைக்கும் வரை கடமை உள்ளது. இறைத் தூதராக வந்த வள்ளலார் அந்த கடமையை செய்யாது குடும்ப வாழ்க்கையிலேயே காலம் கழிக்கக் கூடாது என்பதற்காகவே குழந்தை பெற்றுக் கொள்ளாதே என்று கூறுகிறார். இந்நிகழ்வு வள்ளலார் மனைவியோடு வாழவில்லை என்ற கூற்றுக்கு மாறாக இருக்கிறது.

குடும்ப வாழ்க்கையில் வள்ளலார் ஈடுபட்டார் என்பதற்கு வேறு ஒரு முக்கியமான ஆதாரம் உண்டு. குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபட்ட வள்ளலார், குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டே அருள் வாழ்க்கையையும் வாழ்கிறார். இருப்பினும் குடும்ப வாழ்க்கையில் இருந்து விடுபட இறைவனிடம் வேண்டுகிறார்.

“கலங்க விழ்ந்தார் மனம்போல்

சலிப்பது காண் குடும்ப

விலங்கு அவிழ்ந்தாலன்றி நிலலாது என் செய்வல்”

“பெரும் பேதையேன் சிறு வாழ்க்கைத்துயர்

என்னும் பேரலையில் துரும்பே என

அலைக்கின்றேன் புனை நின் துணைப் பாதமே”

என்று வேண்டுவதன் மூலம் குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருந்தது தெளிவாகிறது.

தனக்கோடி அம்மையார் மறைந்தார்

தனக்கோடி அம்மை இறந்து விட்டார். உடனே தாயார் சின்னம்மையார் வள்ளலாருக்கு மறுமணம் செய்து வைக்க ஏற்பாடு செய்கிறார். மனைவி இறந்துவிட்ட பின்னர் குடும்ப விலங்கு அறுந்து விட்டது என்று இருந்த வள்ளலார், மறுமணம் செய்தியை கேட்டவுடன் கலங்கிநின்று, இறைவனிடம் சென்று குடும்ப விலங்கை அறுத்து தமக்கு விடுதலை கொடுக்குமாறு வேண்டுகிறார்.

“அவ்விலங்கு செழுஞ்சுடராய் அடியார் உள்ளத்து

அமர்ந்தருளும் சிவருவே அடியேன் இங்கே

இவ்விலங்கு மடந்தை என்றே எந்தாய் அந்த

இருப்பு விலங்கினை ஒழித்தும் என்னே பின்னும்

அவ்விலங்கு பரத்தையர் தம் ஆசை என்னும்

அவ்விலங்கு பூண்டு அந்தோ மயங்குகின்றேன்

புல்விலங்கும் இது செய்யா ஒ ஒ

இந்தப் புலை நாயேன் பிழை பொறுக்கில் புதிதேயன்றோ”

என்று பாடி இருப்பது, வள்ளலாரின் நீண்ட கால குடும்ப வாழ்க்கைக்கு சான்றாகிறது.

முக்காடு போட்ட வள்ளலார்

வள்ளலாரின் மனைவி தனக்கோடியும், தாயார் சின்னம்மையாரும் 1858இல் ஒருவர் பின் ஒருவராக காலம் சென்று விட்டனர் என்று வள்ளலாரின் பாடல் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மனைவி தனக்கோடி

அம்மையாருக்கு இறுதிக் கிரியை செய்து விட்டு தலையில் முக்காடு போட்டுக் கொண்டு வீடு வந்தார். அன்று முக்காடுப் போட்டதை அகத்துறவு பூண்டு, தமது நிரந்தர அடையாளமாக்கிக் கொண்டார் வள்ளலார்.

ஆண்கள் யாராவது தலையில் துண்டைப் போட்டிருப்பதை பார்த்தால், “பெண்டாட்டியை காவு கொடுத்தவன் போல் தலையில் துண்டைப் போட்டு இருக்காதே” என்று கூறும் வழக்கம் பழக்கத்தில் உள்ளது. அது போலவே, மனைவியை பறிகொடுத்த துக்கத்தில் முக்காட போட்ட வள்ளலார், தான் ஒளி ரூபமாய் மறையும் வரை அவ்வாறு முக்காடு போட்டுக் கொண்டார். அதுவே வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகளின் அடையாளமாகி விட்டது.

தாயாரும் மனைவியும் இறந்து போனதற்காக மனம் வருந்திப் பாடும்,

“பெற்றதாய் நேயர் உறவினர் துணைவர்

பெருகிய பழக்க மிக்குடையோர்

மற்றவர் இங்கே தனித்தனி பிரிந்து

மறைந்திட்ட தோறும் அப்பிரிவை

உற்றுநான் நினைக்கும் தோறும் உள்நடுங்கி

உடைந்தனன் உடைகின்றேன் எந்நாய்”

என்ற பாடலில் வள்ளலார் “துணைவர்” என்ற சொல்லால் மனைவி தனக்கோடியை குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் மூலம் மனைவி தனக்கோடி இறக்கும் வரை வள்ளலாரோடு வாழ்ந்தார் என்று அறியலாம்.

வள்ளலாரின் இல்லற வாழ்க்கையின் அனுபவங்கள்

வள்ளலார் தன் மனைவியோடு இவ்வாழ்க்கை வாழும் போது உருவான மிக முக்கிய சம்பவம், இங்கே குறிப்பிடலாம். தன் மனைவி பசியினால், பிணியினால் உடலும் உள்ளமும் வருந்தியதைப் பார்த்து பயந்து என் உள்ளம் பதைத்தது என்று சொல்லியுள்ளார். அப்போது தன் மனைவியின் நலம் காக்க பல செல்வந்தர்களிடம் சென்று வள்ளலார் பொருளுதவி வேண்டினார். இந்நிலையில் தன்னை வறிந்து பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

“சென்று சென்று நல்காத செல்வர் தலைவாயிலிலே

நின்று நின்று வாடுகின்ற நெஞ்சமே” என்ற

பாடலில், “ஈயாத செல்வந்தர் வீடுகளுக்குச்

சென்று வாயிலில் நின்று வாடுகின்ற நெஞ்சமே”

என்று வருந்துகிறார்

“நிற்பது போன்று நிலைபடா உடலை

நேசம் வைத்து ஓம்புறும் பொருட்டாய்

பொற்பது தவிரும் புலையர்தன் மனைவியைப்

புந்திநொந்து அயர்ந்தமுது இளைத்தேன்”

என்ற பாடலில், நிலையானது போன்று தோன்றுகின்ற நிலையற்ற இந்த உடலினிமீது நேசம் வைத்துப் பொருளுதவி வேண்டி, இழிந்த குணமுடைய செல்வந்தர் வீடுகளுக்கு சென்று மனம் நொந்து அயர்ந்து கண்கலங்கி நின்று காலம் கழித்தேன் என்று வருந்தியுள்ளார் வள்ளலார்.

“நல்காத ஈனர் தம்பால் சென்று இரந்து

நவைப்படுதல்

மல்காத வண்ணம் அருள் செய்கண் டாய்

வாகனனே!”

என்ற பாடலில் மயில் வாகனனே, ஈயாத ஈனரிடம் சென்று இரந்து இழிவு படாதவாறு அருள் புரிவாய் என்று தன் நிலையை மாற்ற வேண்டுகிறார் வள்ளலார்.

“உண்டால் குறைம் எனப்பசிக்கும்
உலுத்தர் அசுத்த முகத்தை எதிர்
கண்டால் நடுங்கி ஒதுங்காது
கடைகாத்து இரந்து கழிக்கின்றேன்

என்ற பாடலில், உண்டால் குறைந்து விடுமே என்று பசித்துக்
கிடக்கும் உலோபிகளின் அசுத்த முகத்தைக் கண்டால்
வெறுத்து ஒதுங்காது அவர்களிடம் இரந்து காத்திருந்து காலம்
கழித்தேன் என்று தன் அவல நிலையை மனம் நொந்து
விவரிக்கிறார் வள்ளலார்.

புன் புலைய வஞ்சகர்பால் சென்று அவர்களை
வீணாக புகழ்ந்து பேசி, மனம் சோர்ந்து அவர்களுடைய
பொருளுதவியால் வயிறு வளர்க்கின்றேன் என்று வறுமையில்
வாடிய நிலையை கூறுகிறார். மனைவியோடு இவ்வாழ்க்கை
வாழவில்லை என்றால் செல்வந்தர் வீடுகளுக்குச் சென்று
பொருளுதவிக்காக ஏன் காத்திருக்க வேண்டும்? எனவே
மனைவிக்காக வீடுகளில் பிச்சை எடுக்கும் நிலைக்குத்
தள்ளப்பட்டார் என்றால், வள்ளலார் மனைவியோடு
வாழ்ந்தார் என்பதை உணர்த்துகிறது.

வள்ளலார் இல்லறம் நடத்தியவர் சான்றுகள்

வள்ளலார் இல்லறம் நடத்தியவர் என்பதை
உறுதிப்படுத்தும் வகையில் மேலும் சான்றாக
அமைந்திருக்கின்றன இரத்தின முதலியாருக்கு வள்ளலார்
எழுதிய இரண்டு கடிதங்கள். வள்ளலாரும் இரத்தின
முதலியாரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் மதிப்பும் அன்பும் நட்பும்
கொண்டிருந்தனர். இரத்தின முதலியாரின் நலம் பற்றி
வள்ளலார் அதிக ஆர்வம் காட்டினார்.

27.5.1860 ல் வள்ளலார் எழுதிய கடிதம்

“பரம சிவனிடத்தே மாறாது மத்தை வைத்துக்
கொண்டு, புறந்தே ஆயிரம் பெண்களை விவாகம் செய்து
கொள்ளலாம். திருமணம் செய்து கொண்டாலும் அதனால்
வருத்தப்பட, நம்மை சிவபெருமான் செய்விக்க மாட்டார்.
ஆதலால் மகிழ்ச்சியாக விவாகத்து சம்மதிக்கலாம். தாம்,
தடைசெய்ய வேண்டாம், எந்தக் காலத்தில் எந்த இடத்தில்,
எந்தவிதமாக, எந்த மட்டில் பொருந்தப் பொசிப்பிக்கின்றது?
திருவருட் சக்தியாக இருந்தால் நமக்கென்ன சுதந்திரம்
இருக்கின்றது. எல்லாம் திருவருட் சக்தி காரியமென்று
அதைத் தியானித்திருக்க வேண்டும். உண்மை இது. இதைக்
கொண்டு தெளிந்திருக்க வேண்டும் (திரு.பி பாலகிருஷ்ணப்
பிள்ளை பதிப்பித்துள்ள திருவருட்பா, புத்தகம் 5
பக்கம் 32 - 3)

வள்ளலாரைப் போல் இறுக்கம் ரத்தின முதலியாரும்
திருமணம் செய்து கொள்ள முதலில் சம்மதிக்கவில்லை.
அதனால் அவருக்கு வள்ளலார் உபதேசம் செய்கிறார். இதன்
மூலம் அறிந்து கொள்வது யாதெனில் வள்ளலார் தன் இல்லற
வாழ்க்கையின் அனுபவங்களைக் கொண்டு இவ்வாறு
உபதேசித்துள்ளார் என்பதாகும்.

வள்ளலார் தன் மனைவியோடு இல்லற வாழ்வில்
ஈடுபடாமல் இருந்திருந்தால், இது போன்ற இல்லறத்
தொடர்பான உபதேசங்களை சொல்ல முடியாது. எனவே
வள்ளலார் இல்லறத்தில் ஈடுபட்டிருப்பார் என்பது
தெளிவாகிறது. உள் ஒன்று வைத்து புறம் ஒன்று பேசும்
நபர் இல்லையே வள்ளலார்.

வள்ளலார் 10.6.1861 இறுக்கம் ரத்தின முதலியாருக்கு
எழுதிய இரண்டாவது கடிதம்

27.5.1860இல் இறுக்கம் ரத்தின முதலியாருக்கு
வள்ளலார் எழுதிய கடிதத்தில், அவரை திருமணம் செய்து
கொள்ள வேண்டும் என்று உபதேசித்துள்ளார். மேலே
குறிப்பிடப்பட்ட 10.6.1861இல் எழுதிய கடிதத்தில் எப்படி
வாழ வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார். மாதத்தில் இரண்டு
முறை மட்டுமே உறவு கொள்ள வேண்டும். அதுதான்
உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு நல்லது என்று கூறியிருப்பதன்
மூலம் வள்ளலார், தனக்கோடியுடன் கலந்திருப்பார் என்று
எண்ணத் தோன்றுகிறது. மேலும் உணவு உண்ணுதல், உறவு
கொள்ளுதல் இரண்டையும் அளவோடு செய்தல் வேண்டும்
என்கிறார் வள்ளலார்.

வள்ளலாரின் திருவடி சேவகர் பா.கமலக்கண்ணன்
வள்ளலார், மனைவியோடு சில ஆண்டுகள் குடும்பம்
நடத்தினார் என்ற கருத்தை ஆய்வு செய்துள்ளார். இதனை
சுருக்கமாக காண்போம்.

தனக்கோடியுடன் இயல்பான இல்லறம் நடத்தியதையும்,
வறுமையில் வாடியதையும் வள்ளலாரே தம் திருக்கரத்தால்
திருவருட்பாவின் பல பாடல்களில் பதிவு செய்துள்ளார்.
அவருடைய வாழ்க்கையை அவரே கூறியிருப்பது தவறு
என்று மற்றவர்கள் மறுத்துக் கூறுவது முறையாகாது.
அவ்வாறு மறுத்துக் கூறுவதால், வாழாவெட்டியான அவர்
மனைவி வேறு ஆடவனுடன் ஓடி விட்டார் என்ற பொய்யுரை
உறுதிப்படுகிறதல்லவா? பத்தினியாகிய தனக்கோடி மீதும்,
ஞானியான வள்ளலார் மீதும் பழிச் சொல் சொல்லி
வருகின்றனர் என்று ஆதங்கப்படுகிறார் கமலக்கண்ணன்.

வள்ளலார் தன் மனைவியோடு சில ஆண்டுகள்
அன்போடு குடும்பம் நடத்தினார், வறுமை வாட்டியதால்
குடும்ப விலங்கை அகற்றுமாறு இறைவனிடம் வேண்டினார்.
திருவருட்பாவின் முதல் திருமுறை தனக்கோடியுடன் குடும்பம்
நடத்தியதற்கு திருவருட்பாவின் முதல் திருமுறையில் 50க்கும்
மேற்பட்ட பாடல்கள் உள்ளன என்கிறார் திரு கமலக்கண்ணன்.
மனைவியோடு சில ஆண்டுகள் குடும்ப வாழ்க்கை நடத்தி,
வறுமையில் வாடி மனம் வருந்தியதால் இந்த குடும்ப
விலங்கு அவிழ வேண்டும் என்று இறைவனிடம் முறை-
யிடுகிறார் வள்ளலார்.

“குறிகொண்ட வாழ்க்கைத் துயராம்
பெரிய கொடுங்கலிப்பேய்
முறி கொண்டு அலைக்க வழக்கோ?”
“பெண்ணால் மயங்கும் எளியேனை
ஆளப் பெருங்கருணை
அண்ணா நின் உள்ளம் இரங்காத வண்ணம்
அறிந்து கொண்டேன்”
“பீழை மேவும் இவ் வாழ்க்கையிலே
மனம் பேதுற்ற இவ்வேலையை நீ விடலாமோ?
அடிமைக்கு இரங்கு கண்டாய்”
“கலங் கவிழ்த்தார்
மனம் போல் சலிப்பது
காண்: குடும்ப விலங்கு
அவித்தாலன்றி நிலலாது;
என் செய்வல்”

மேலும், திருவருட்பா முதலாம் திருமுறையில் பதிகம் 7
வடிவுடை மாணிக்க மாலையில்

“பெரும் பேதையேன் சிறு வாழ்க்கைத்
துயர் என்னும் பேரலையில்
துரும்பே என அலைகின்றேன், புனைநின் துணைப்பதமே
என்று பாடியுள்ளார்.

அற்பமான வாழ்க்கைத் துயர் என்னும் பேரலை என்ற சொற்கள் வள்ளலார் மனைவியோடு நடத்திய இல்லற வாழ்க்கையையே குறிக்கிறது.

பதிகம் 6 திருவருண் முறையீட்டில்,

“மையிட்ட கண்ணியர் பொய்யிட்ட வாழ்வில் மதி மயங்கிக் கையிட்ட நானும் உன் மெய்விட்ட சீரருள் காண்குவனோ?” என்ற பாடலின் மூலம் நான் கரம் பற்றிய மையிட்ட கண்ணுடையாளின் வாழ்க்கையில் மயங்கிக் கிடக்கும் நான், உன் மெய்யான சீரருள் காண்குவனோ? என்கிறார் வள்ளலார். தனக்கோடியுடன் இயல்பான இல்லறத்தில் வாழ்ந்தார் என்பதற்கு இப்பாடல் ஒன்றே போதுமானது என்கிறார் கமலக்கண்ணன்.

பதிகம் 4, சிவநேச வெண்பாவில்,

“வன்செய் வேல்நேர் விழியார் மையலினேன், என் செய்வேன் நின்னருள் இன்றேல்” என்று பாடியுள்ளார் வள்ளலார்.

மாதேவா! வேலைப் போன்ற விழியுடைய பெண்ணிடம் மயங்கியிருக்கின்றேன் நின்னருள் இல்லாவிடில் நான் என்ன செய்வேன் என்கிறார் வள்ளலார், வேலைப்போன்ற விழியுடைய பெண் என்பது மனைவியை யன்றிவேறு யாரை குறிக்கும்? மேலும்,

“வஞ்சம் தரும் காம வாழ்க்கையில்பிடைச் சிக்கிய என் நெஞ்சம் திருத்தி நிலைத்தில்லையே”

என்று பாடி, வஞ்சம் தரும் காம வாழ்க்கையில் சிக்கியிருக்கும் என் நெஞ்சத்தை திருத்தி தவத்தில் நிலைக்கச் செய்யவில்லை என்கிறார் வள்ளலார். “வஞ்சம் தரும் கால வாழ்க்கையில் சிக்கின்றேன்” என்பது அவருடைய மனைவியை இன்றி வேறு யாரை குறிக்க முடியும் என்ற வினாவை எழுப்புகிறார் கமலக்கண்ணன்.

பதிகம் 2, விண்ணப்பக் கலிவெண்பாவில்

“ஆற்றில் ஒருகாலும் அடங்கா சமுசாரச் சேற்றில் ஒருகாலும் வைத்து தேய்கின்றேன்.”

என்று பாடி, அதாவது ஞானத்தில் ஒருகாலும், விலகி ஓட முடியாத சம்சாரச் சேற்றில் ஒருகாலும் தேய்கின்றேன் என்கிறார் வள்ளலார். விலகி ஓட முடியாத சமாரச் சேறு என்பது மனைவியோடு சேர்ந்து வாழும் வாழ்க்கையைக் குறிக்குமா? அல்லது அண்ணன் குடும்பத்தில் வாழ்ந்து வந்ததை குறிக்குமா? என்று வினா எழுப்புகிறார் கமலக்கண்ணன்.

மேலும், பதிகம் 5, மகாதேவமாலையில், வள்ளலார் தம் மனைவிடம் அன்பு கொண்டு சில ஆண்டுகள் வாழ்ந்ததை, ஆதாரமாக 7 பாடல்களில் எடுத்துக் கூறியுள்ளார் கமலக்கண்ணன்.

“அஞ்சுடைய வஞ்சியர் மால் அடைய வஞ்சம் மின்னரசே பெண்ணமுதே என்று மாதர் வெய்ய சிறுநீர்க் குழிக்குண் விழவே எண்ணி,”

“தையலார் மையலெனும் சலதி ஆழ்ந்து” ஏவினைநேர் கண்மடவார் மையல் பேயால் இடருழந்தும் சலிப்பின்றி என்னே இன்னும்”

“பெண்ணுடைய மயலாலே சுழல்கின்றேன் என் பேதமையை என் புகல்வேன்” மின்னிடையார் முடைச் சிறுநீர்க்குமுக்குண் அந்தோ

வீழ்ந்திடவோ தாழ்ந்திளைத்து விழிக்க வோதான்”

அருணைத்துக் கொளப் பெண்பேய் எங்கே? மேட்டுக்கு அடைத்திட வெண்சோறு எங்கே?

ஆடை எங்கே?

என்று திரிந்து இளைந்தேனல்லால்”

இவ்வாறு திருவருட்பாவின் முதல் திருமுறையில் உள்ளதை சான்றாக வைத்து, வள்ளலார் தனக்கோடியுடன் வாழ்ந்தார் என்று கூறுகிறார் கமலக்கண்ணன்.

திருவருட்பா இரண்டாம் திருமுறை

திருவருட்பா இரண்டாம் திருமுறையில், வள்ளலார் தம் மனைவி தனக்கோடியுடன் சில ஆண்டுகள் இல்லறம் நடத்திய போது தாம் பட்ட துன்பங்களை எல்லாம் பாடல்களாக வடித்துள்ளார். “திருவருட்பா” இரண்டாம் திருமுறையில் மட்டும், 41 பதிகங்களில் 160 பாடல்களில் இல்லறத்தில் பட்ட துன்பங்களை பாடியிருப்பது நெஞ்சை உருக்குவதாக உள்ளது. இதன் மூலம் தனக்கோடியை வாழாவெட்டி ஆக்கினார் என்பது பொய்ப்பிரசாரம் என்கிறார் பா.கமலக்கண்ணன்.

பதிகம் எண் 6ல் உன் அருட்கடலில் நீராத நினைத்து, மனைவியின் மயக்கத்தில் கிடக்கும் எனக்கு அருள்புரிய நினைக்க வேண்டும்” என்று ஆண்டவனிடம் வேண்டுகிறார் வள்ளலார்.

“அபராதத் தாற்றாமை” தலைப்பில், “மனைவியின் அழகில் மயங்கும் மூடனானேன், எட்டிக்காய் போன்ற பாவியானேன், என்னை என்ன செய்தால் இது சரியாகுமோ எனக்குத் தெரியவில்லை” என்று பாடியுள்ளார்.

“திருவருள் வேட்கை” எனும் தலைப்பில், மனைவியின் மீதுள்ள மையல் வலையில் விழுந்து குடும்பத்திற்கு உரிய பொருளின்றி அலைந்தேன். ஆனாலும் உன் திருவடிகளையே போற்றுகின்றேனே, உன் மனம் இரங்காதோ என்று ஆண்டவனிடம் உருகுகிறார் வள்ளலார்.

“வார் நடையார் காணா வளர் ஒற்றி பின் அமுதே” என்ற பாடலில் வள்ளலார், நான் குடும்ப வாழ்வெனும் இருளில் இருந்து சிக்கியிருப்பதால் ஞான மார்க்கத்தில் சேர முடியவில்லை. அப்படி இருந்தும் உன் கோயிலுக்கு (திருஒற்றியூர்) நேரில் வந்து நின்று வாடுகின்றேன் என்கிறார் வள்ளலார்.

“அறிவரும் பெருமை” எனும் தலைப்பில் அழகிய மனைவியிடம் மயங்கி, குடும்பத்தில் உழன்று துன்புறும் என்னை நீ ஆட்கொள்ளும் நாள் எந்த நாள் என்றுரைப்பாய் என்று பாடியுள்ளார்.

“எழுத்தறியும் பெருமான் மாலை” எனும் தலைப்பில் மையிட்ட கண்ணுடைய மனைவியிடம் மயங்கி உழலச் செய்வாயோ அல்லது மன ஒருமையோடு நின் கழலை நினைத்து தவபுரியச் செய்வாயோ? இப்படியோ அப்படியோ என்று அறிய முடியவில்லை, ஐயோ, உன் சித்தம் எப்படியோ என்கிறார் வள்ளலார்.

“திருச்சாதனைத் தெய்வத்திறம் எனும் தலைப்பில் அழகிய மனைவியோடு வாழ்வதிலும், வீண் பேச்சுப் பேசி வாதிடுவதால் தோன்றும் களிப்பதிலும், காலம் கழிக்கின்ற கடையேன். என்னை விஷம் கொடுத்துக் கொன்றாலும் வாளால் வெட்டினும், தீயால் சுட்டினும் அல்லது வேறு என்ன செய்தாலும் போதாதே” என்று கலங்கி நிற்கிறார் கருணை வள்ளலார்.

“ஆடலமுதப்பத்து” என்னும் தலைப்பில் உள்ள வள்ளலாரின் பாடலில், சிவபெருமானே, திருஒற்றியூரில் உறையும் அய்யனே, தில்லை அம்பலத்தில் ஜீவனை

இயக்குகின்ற அமுதே, நி எனக்கு ஞானோபதேசம் செய்ததால், நான் உனக்கு மகனானேன் என்று சிவனிடம் பேசும் வள்ளலார் “உலகியல் வாழ்வில் மனைவியிடம் மயங்கி உள்ளம் கலங்குகின்றேன். வேறு எவற்றிலும் பற்று இல்லாமல் இருக்கின்றேன்” என்கிறார் வள்ளலார்.

மேலும் ஒற்றியூரில் உறையும் இறைவா, அம்பலமாகிய நெற்றி நடுநிலையில் ஜீவனை இயக்குகின்ற அமுதமே, இப்பாவியேனின் நெஞ்சம் என்வசம் நில்லாது ஓடி மனைவி மீதுள்ள மையலில் உழல்வதால், உன்னைச் சேவிக்காத என் பிழையைப் பொறுத்துக் கொள்வது உன் கடனாகும். நான் சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? என்கிறார் வள்ளலார்.

“மூட நெஞ்சம் என் சொல்லைக் கேளாமல், மனைவியின் மேலுள்ள மோகத்தில் மூழ்குகின்றது. அதைத் தேடினேன்; அது என் வசம் இல்லை. உன்னுடைய திருவருட்கடலின் ஒரு துளி அதன் மீதுபட்டால், நான் விரும்பும் நன்மையை அது பெற்று விடும். அதனால் நானும் உய்வேன். அந்த திருவருள் துளியை நல்குவாயாக, சிவபெருமானே என்று வேண்டுகிறார் வள்ளலார்.

“தில்லை ஓங்கி சிவானந்தத்தேனே” என்ற பாடலில், வேலேந்திய முருகப் பெருமானைத் தோற்றுவித்த வள்ளலே, என்று வாழ்த்துவோருடைய துயரம் தீர்க்கும் திருஒற்றியூர்ப் பெருமானே, தில்லையில் ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே சுருங்கிய நெஞ்சால், வள்ளலாகிய நின் மலர்த்தானை மறந்து, வஞ்சகமான குடும்ப வாழ்க்கையை மதித்தேன், அழகிய மனைவியிடத்தில் உருகி சுழல்கின்ற நான், நின் அருள்சகம் பெறுவேனோ? என்று வள்ளலார் ஏங்குகிறார்.

“திருவார் வயித்த நாதா அமரர் சிகாமணியே” எனும் பாடலில் உருவாயும், அருபமாயும் சிவலிங்க வடிவ ஜீவ ஜோதியாயும் பரம் பொருளாயும் விளங்கும் வயித்திய நாதா, அமரர் சிகாமணியே, அழகிய மனைவியின் மீதுள்ள ஆசைக் கடலில் விழுகின்ற வஞ்சக நெஞ்சத்தால் அஞ்சி உழலும் அடியேனின் பிணியை நீக்குவாய் என்று வள்ளலார் வேண்டுகிறார்.

மேலும், நின் திருவடிகளிடம் அன்பு வைக்காது, அழகிய மனைவியின் மீது மையல் கொண்டு அலைகின்ற பேதைக்கு அருள் புரிவாய் என்று மனம் உருகி வேண்டுகிறார் வள்ளலார். மேலும், வள்ளலார் தம் மனைவியுடன் இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டார் என்பதற்கு ஆதாரமாக அமைந்துள்ள திருவருட்பா இரண்டாம் திருமுறையில் உள்ள வேறு சில பாடல்களின் தொகுப்பை, திருவருட்பா ஆய்வாளர் பா.கமலக்கண்ணன் விளக்கியுள்ளார், அவற்றின் சுருக்கம் சிலவற்றை கீழே காண்போம்.

“அடிமைத்திறத் தலைசல்” எனும் தலைப்பில் ஒப்பார் இல்லாத ஒற்றியூர் அப்பா, உனை மறந்தேன், மனைவியின் மீதுள்ள மயக்கத்தில் விழுந்து உழல்கின்றேன் என்கிறார் வள்ளலார்.

“அவத்தொழில் கலைசல்” எனும் தலைப்பில் ஒற்றியூர் உறையும் உத்தமத் தேவனே, பேய்க் கணங்கள் நிறைந்த சுடுகாட்டில், தீயை ஏந்தி ஆடுகின்ற கடவுளே, கடவுளார்க்கு இறைவனே, மனைவியின் மையலில் மயங்கி எனும்பை கல்வி உழலும் நாய் போன்று வாழும் எனக்கு நின் அருள் கிட்டும் சுகமும் உண்டாகுமோ? என்கிறார் வள்ளலார்.

“ஞானப்பழமே, கருணைக்கடலே, என் கண்ணே, ஒற்றிக் காவலனே,” மனைவி மீதுள்ள காம வேட்கையால் துன்பம் பிறப்பதற்குக் காரணமான குடும்ப வாழ்வில் வீழ்ந்து இளைத்தேன். இனி என்ன ஆகுமோ? எளியேன் என்ன

செய்வேன்? நீ என்னை ஏற்றருள்வாய், என்று கடவுளிடம் வேண்டுகிறார் வள்ளலார்.

“மன்மதனை எரித்த மெய்ஞ்ஞான விளக்கே, முத்திக்கு ஆதாரமானவே, நாளைக்கு வரக் கூடியதை நான் அறியேன்.” மனைவி மீதுள்ள மோகத்தால் அலைவுறுகின்றேன். தீமையை நீக்கி நின் திருவடியைக் கூடும் வண்ணம் செய்வாயாக. என இறைவனிடம் வேண்டுகிறார் வள்ளலார்.

என் அரசே, என் மனம் காட்டும் வழியில் சென்று மனைவியோடு காம வாழ்க்கையில் மதிமயங்கி விழுந்தேன். அதிலிருந்து எழுவதற்கு முயல்கின்றேன். நீயன்றி என்னைத் தூக்கி எடுப்பார் எவருமில்லை என்கிறார் வள்ளலார்.

இயல்பான இல்லற வாழ்க்கை நடத்தினார் என்பதற்கு ஆதாரமாக, திருவருட்பா இரண்டாம் திருமுறையில் அமைந்துள்ள மேலும் சில பாடல்களின் விளக்கத்தை சுருக்கமாகக் காணலாம்.

ஊருக்குப் புறத்தேயுள்ள சுடுகாட்டில் இருப்பவரே, திருஒற்றியூர் உடையீர், என் மனம் என்னை உறங்குவது எழுவது, உண்பது, உடுப்பது மனைவியோடு மகிழ்ந்திருப்பது ஆகிய செயல்களில் ஆழ்த்தி சோம்பலுறச் செய்கிறது. இருப்பினும், அடியேன் நீதியுடைய நின் திருவடிகளே அடைக்கலம் என்று அடைந்தேன்; என் வாட்டம் போக்கி ஆட்கொள்ள நினையாது பொய் வேஷக்காரன் என்று ஒதுக்கினால், நான் போகும் வழி யாது? என்று இறைவனிடம் கூறுகிறார் வள்ளலார்.

சிவபெருமானே! அறிவின் பேரின்பமே, ஒற்றியூரம்பனே, போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில் நின்றவனே, மலரும், மணமும் போன்று நின்ற உன்னைக் கண்டு கொண்டிலேன், மனைவியோடு காம வாழ்வில் சிந்தை நொந்து அயர்கின்றனன்; சிறியருள் சிறியவனாகி நான் என்ன செய்வேன்? எந்த நல்வழியால் நான் உன்னை அடைவேன். ஏதும் தெரியவில்லையே, ஐயோ, நாட்கள் கழிகின்றனவே, என்று சிவபெருமானிடம் முறையிடுகிறார் வள்ளலார்.

அருட்கரும்பே, அன்பனே, நெற்றி நடுநிலை - யிலுள்ள சிவலிங்க வடிவ ஜீவஜோதியே, அரிய அமுதே, திருவாலங் காட்டிலுள்ள அழகனே, ஒற்றித்தலத்தமர்ந்த மாணிக்கமே, எளியேன் மனைவியிடம் கொண்ட மையலால் உழல்கின்றேன். என்ன செய்வேன்? என்ன செய்வேன்? பொல்லாத ஆசையுடையவனாய் இருந்த என்னுடைய வாட்டத்தைக் கண்டும் கருணை புரிந்திலையே. தயவு இல்லாதவர் போல் இருக்கின்றாயே என்கிறார் வள்ளலார்.

கரும்பே, தேனே, ஒற்றியூர் அமுதே, கடவுளே, கருணைக் கடலே, முந்தின பிறப்புகளின் வினைப் பயனால் மனைவியோடு இல்வாழ்க்கையில் கிடந்து இளைத்தேன். ஐயோ, கொடியவனும் அறிவிலிகளிலும் இழிந்த அறிவி - லியுமாகிய நான், நின் திருவடிகளை அடையாமல் என் உயிர்க்கு உறுதியை வேறு எவ்வாறு அடைவதென்று அறியேனே என்று வள்ளலார் ஒற்றியூர் இறைவனிடம் முறையிடுகிறார்.

சத்திய சோதனை நூலான வள்ளலார் அருளிய “திருவருட்பா” வை வாழ்க்கை வரலாறு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். தன் வாழ்க்கையை அப்படியே ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் பதிவு செய்திருக்கிறார் வள்ளலார். திருமணம் செய்து கொண்டதும், சில ஆண்டுகள் இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டதும் உண்மை என்பதற்கு அவரது பாடல்களே சான்றாக இருக்கின்றன. ஆனால், திருமண வாழ்க்கை குறித்து நேராக அவர் விளக்கி கூறாததால்தான்

அவரது திருமண வாழ்க்கை குறித்து பல்வேறு விதமாக பேசப்படுகிறது. இயல்பான இல்லற வாழ்க்கை நடத்தினார் என்பதற்கு ஆதாரமாக, திருவருட்பா இரண்டாம் திருமுறையில் அமைந்துள்ள பாடல்களே சான்றாகும்.

வள்ளலார், குடும்பப் பெண்களைப் பழித்துப் பேசியவரல்ல. இவ்வாழ்க்கையை வெறுத்து விடுமாறு பிறருக்கு உபதேசித்தவருமல்லர். சிவபக்தி காரணமாகத் திருமணம் செய்து கொள்ள மறுத்த தம் சீடர் ஒருவருக்கு அவர் எழுதிய கடிதத்தில், “சந்தோஷமாக விவாகத்துக்குச் சம்மதிக்கலாம்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். வள்ளலார் இவ்வாழ்க்கையை துறந்த சந்நியாசத்தை ஆதரிக்காதவர்.

ஆண், பெண் சமத்துவமும் சுத்த சன்மார்க்கத்தின் குறிக்கோள்களுள் ஒன்று என விதி வகுத்தார். ஆண்-பெண் என்னும் பேதம் கூட நம்மில் எவருக்கும் தோன்றக் கூடாது என்கிறார் வள்ளலார்.

‘பெண்ணினுள் ஆணும் ஆணினுள் பெண்ணும் அண்ணுற வகுத்த அருட்பெருஞ்சோதி (அகவல் 703-74)

என்று அகவலில் குறிப்பிடுகிறார், மேலும், ஆண்-பெண் பால் வேற்றுமை உடலை பொருத்ததேயன்றி ஆண்மாவைப் பொறுத்ததன்று என்கிறார் வள்ளலார்.

“பெண்ணியல் மனமும் ஆண் இயல் அறிவும் அண்ணுற வகுத்த அருட்பெரும் ஜோதி!

ஆண்-பெண் இருபாலரிடமும் பெண் தன்மையான இளகிய மனமும், ஆண் தன்மையான தெளிந்த உறுதியான அறிவும் ஒன்று பட்டிருக்கும்படி செய்த அருட்பெருஞ் ஜோதியே!

தனித்தனி வடிவமும் தக்க ஆண் பெண் செய்யல் அனைத்துற வகுத்த அருட்பெரும் ஜோதி

ஒவ்வொரு ஆண் பெண்களிடமும் சிறந்த ஆண் தன்மைகள், பெண் தன்மைகள் அனைத்தும் அமைந்திடும்படி செய்த அருட்பெரும் ஜோதியே

இவ்வாறு, ஆண் பெண்கள் இருவரிடம், இது தன்மையான குணத்தாலும் உண்டென்று கூறுகிறார். இதனால் இருபாலாரும் சமத்துவமுடன் வாழத் தகுதியுடையவர்கள் என்பதே வள்ளலார் உள்ளம்.

பெண்ணுரிமைக்காக குரல் கொடுத்தவர்களில் வள்ளலார் மிக முக்கிய முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார். தமது உரைநடை நூல்கள் மூலம் பெண் கல்வியை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார். ஆணையும் பெண்ணையும் சரிசமமாகவே கண்டார். வெறும் ஏட்டுக் கல்வி மட்டுமல்ல, மெய்யான கல்வி பெறவும் பெண்கள் தகுதி உடையவர்கள் என்பது வள்ளலாரின் முடிவான கருத்தாகும்.

இல்லறத்தார்க்கான பாலியல் ஒழுக்காறுகள்

இல்லறத்தார்க்கான பாலியல் ஒழுக்காறுகளைப் பற்றிய தனது உபதேசங்களை வள்ளலார் உரைநடைப் பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதனை சுருக்கமாக காணலாம். பெண்களுடன் தேக சம்பந்தம் செய்ய வேண்டில், முன் ஒரு நாழிகை பரியந்தம் மனதைத் தேக சம்பந்தத்தில் வையாது வேறிடத்தில் வைத்து பின் சம்பந்தஞ் செய்வதற்குத் தொடங்கல் வேண்டும் என்கிறார் வள்ளலார். இரவில் தேக சம்பந்தம் 4 தினத்திற்கொரு ஒரு விசை செய்தல், அதிக பட்சம் 8 தினத்திற்கொரு விசை செய்தால் மத்திமபக்ஷம். 15 தினத்திற்கொரு விசை செய்தல் உத்தம பக்ஷம். படுக்கும்போது

இடது கை பக்கமாகவே படுத்தல் வேண்டும். மிருதுவாகவே நித்திரை செய்து விழித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். பாலியல் ஒழுக்காறுகளைப் பற்றி வள்ளலார் மிகத்தெளிவாக தனது உரைநடைப் பகுதியில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

“நித்திய கரும விதி,” என்ற தன்னுடைய உரைநடைப் பகுதியில் நடைமுறை வாழ்க்கையில் பின்பற்ற வேண்டிய அனைத்து வகையான செயல்பாடுகளையும் விளக்கி, காலை எழுந்தவுடன் செய்ய வேண்டிய பணிகள் முதல், இரவு படுக்கும் முன் செய்ய வேண்டிய பணிகள் வரைமுறைப்படுத்தி உள்ளார் வள்ளலார்.

வள்ளலாரின் சன்மார்க்கக் குறிப்புகளில், மிகவும் முக்கியமான பகுதி சன்மார்க்கப் பெருநெறி ஒழுக்கம். ஒழுக்கம் என்பது விதி அல்லது வாழ்வியல் அறம் என்பதாகப் பொருள் கொள்ளலாம். 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தம்மைச் சார்ந்த சன்மார்க்கிகளுக்கு ஒழுக்க விதிகளை வகுத்தார் வள்ளலார்.

குடும்ப வாழ்க்கையில் வள்ளலார் ஈடுபட்டதின் விளைவாக எழுந்ததுதான் அவரின் இல்லறவியல் உபதேசங்கள்.

தேர்வு நூற்பட்டியல்

1. டாக்டர் ச.மெய்யப்பன், வள்ளலார் வரலாறு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 31. சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 4108, நவம்பர் 2010.
2. ஊரன் அடிகள், புரட்சித்துறவி வள்ளலார், சமரச சன்மார்க்க ஆராய்ச்சி நிலையம், மனை எண் 64, முருகேசன் சாலை, என்.எல்.சி ஆபிசர்ஸ் நகர், வடலூர், 607303, கடலூர் மாவட்டம்.
3. மாசிலா. துரைசாமி, புதுமைப் புரட்சியாளர் வள்ளலார், மணிவாசகர் பதிப்பகம், 31 சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 108.
4. ம. பொ. சிவரானம், வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு, பூம்புகார் பதிப்பகம், பிராட்டவே, சென்னை 600 108.
5. சாமி. சிதம்பரனார், வடலூரார் வாய்மொழி, சித்தக்கடல், J.6 லாயிட்ஸ் காலனி. அவ்வை சண்முகம் சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை 14.
6. ராஜ்கௌதமன், கண்மூடி வழக்கம் எலாம் மண்மூடிப் போக... தமிழினி 63. நாச்சியம்மை நகர், சேலவாயல், சென்னை-15
7. பழ.நெடுமாறன், வள்ளலார் மூட்டிய புரட்சி, ஐந்திணை வெளியிட்டகம், 4.ஏ./29. முகமதியர் தெரு, மந்தக்கரை, விழுப்புரம், 605 602.
8. டாக்டர் மு. நீலகண்டன், வள்ளலாரின் சமூகச் சிந்தனைகள், கனிஷ்க புத்தக இல்லம், சென்னை 600 072.
9. ப.சரவணன், நவீன நோக்கில் வள்ளலார். காலச்சுவடு, 669. கே.பி சாலை, நாகர் கோயில், 629 001.
10. திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் வரலாறு, வெளியீடு திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் தெய்வ நிலையம். வடலூர் தமிழ்நாடு.
11. ப.சரவணன், அருட்பிரகாச வள்ளலார், விகடன் பிரசுரம் 757, அண்ணா சாலை சென்னை, 2.
12. கதிரவன் கட்டுரை, வாழ வழி காட்டும் வள்ளலார், தின இதழ் பத்திரிக்கையில் வந்த கட்டுரைகள், நாள் மே 27, 28, 29, 30, 31, ஜூன் 1, 2, 3, 4, - 2015.
13. திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் அருளிய திரு அருட்பா - உரை நடைப்பகுதி வெளியீடு திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் தெய்வ நிலையம், வடலூர், 607 303.

● கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர்

பண்பாட்டுப்

பன்மியம்

முனைவர் மு. ஏழுமலை

பண்பாட்டு ஆய்வியல் | முனைவர் சி. மகேசுவரன்
பாரதி புத்தகாலயம் வெளியீடு | விலை ரூ.480.

முனைவர் சி. மகேசுவரன் அவர்களால் எழுதப்பட்டு 2023 மே மாதத்தில் பாரதி புத்தகாலயம் நிறுவனத்தின் வெளியீடாகத் தமிழ் ஆய்வுலகத்திற்குக் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள நூல் “பண்பாட்டு ஆய்வியல் - பண்பாட்டியல் குறித்த முழுதளாவிய பார்வை” என்னும் நூல்.

முனைவர் சி. மகேசுவரன் அவர்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தின் வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் மொழியியல், வரலாற்றியல், சமூகவியல், மார்க்சியவியல், மானிடவியல், நாட்டுப்புறவியல் உள்ளிட்ட துறைசார் அணுகுமுறையோடு தனக்கே உரிய ஆய்வு முறையியலை முன்னெடுத்துச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருப்பவர். இவர் தமிழ்நாடு அரசின் பழங்குடியினர் ஆய்வு நடுவ மേனாள் இயக்குநராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். தற்போது இந்திய சமூக அறிவியல்கள் ஆய்வுக் குழுவின் முதுநிலை ஆய்வுத் தலைவராகக் கோயம்புத்தூர் பாரதியார் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றி வருகிறார்.

தமிழ்ச் சமூகம் குறித்த அடையாளங்களை மீட்டெடுத்தலுக்கான முறையியலாக: யூகங்களை முன்வைத்த கற்பனாவாத கருத்தியலைத் தவிர்த்து மக்களின் வாழ்வியல் அடிப்படையில் யதார்த்தவாத பின்புலத்தோடு அணுகுதல் என்பது முனைவர் சி. மகேசுவரன் அவர்களின் ஆய்வு அணுகுமுறையாக உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. தன்னுடைய அருங்காட்சியகப் பணிகளோடு தான் பெற்ற பல்துறைசார் அறிவின் அடிப்படையில் பழங்குடிகள் குறித்த ஆய்வில்

தொடர்ச்சியாகச் சீரிய கள ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் உருவாக்கும் திறன் கொண்டவர். தமிழ், ஆங்கிலம் என்னும் இரு மொழிகளிலும் புலமை பெற்றவர். பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாக அருங்காட்சியக மலர், புது விசை, சமூக விஞ் சானம், உங்கள் நூலகம், புதிய ஆராய்ச்சி, குறிஞ்சிக் குரல் எனப் பல்வேறு பருவ இதழ்களில் ‘பண்பாட்டு ஆய்வியல்’ தொடர்பாக எழுதிக் கொண்டிருப்பவர். தொடர்ச்சியாகப் பல்வேறு ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் நூல்களையும் வெளியிட்டு, தமிழ்ச் சமூக அடையாள மீட்டுருவாக்கத்திலும், புதிய தலைமுறையினர் முன்னெடுக்க வேண்டிய ஆய்வு முறைக்கான வழிகாட்டியாகவும் தம் ஆய்வு நூல்களைக் கொண்டுவருவதில் சிரத்தையான கள ஆய்வை மேற்கொண்டு செயல்படக்கூடிய செயல்பாட்டாளர்.

முனைவர் சி. மகேசுவரன் அவர்களின் தொடர்ச்சியான செயல்பாட்டு வடிவமாகத் தற்பொழுது வெளிவந்துள்ள “பண்பாட்டு ஆய்வியல் - பண்பாட்டியல் குறித்த முழுதளாவிய பார்வை” என்னும் நூல் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்பாட்டு மரபையும், தமிழ்ச் சமூகப் பண்பாடு என்பது ஒற்றைப் பண்பாட்டுத் தன்மை அல்ல, பன்மைத்துவப் பண்பாடு என்பதை முன்னிறுத்தக்கூடியதாக உள்ளது. இக்கருத்து சிறந்த ஆய்வு முறையியலோடு விளக்கப்பட்டிருப்பது நூலாசிரியரின் துறைசார் புலமையையும் ஆய்வு முறையியல்சார் புரிந்துணர் அறிவையும் உணர்த்தக்கூடியதாக உள்ளது

குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், இந்நூலின் அமைப்பு முறையியலைப் பொருத்தவரையில் முன்னுரை, நன்றியுரை என்பதோடு, 1. பண்பாட்டு ஆய்வியல்: பொதுவியல், 2. தொல்பழங்காலப் பண்பாட்டு ஆய்வியல், 3. பழங்குடிப் பண்பாட்டு ஆய்வியல், 4. பழங்குடி இனக்குழுவரையியல், 5. நாட்டுப்புறப்பண்பாட்டு ஆய்வியல் என்னும் ஐந்து பிரிவுகளில் நாற்பத்தியோரு கட்டுரைகளோடு 480 பக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றோடு, ஆய்வாளர்கள் கற்க வேண்டிய நூல்களாக தமிழ், ஆங்கில நூல்களை ஒரு பெரும் நூல் பட்டியலாக இணைத்திருப்பது, சொல்லடைவு உருவாக்கிக் கொடுத்திருப்பது, வேண்டிய ஒளிப்படங்கள் கொடுத்திருப்பது என ஒரு ஆய்வு முறையியலோடு அமைத்திருப்பது பண்பாட்டியல், பழங்குடியியல் சார்ந்த நூல்களை வாசிக்கும் முதல் நிலை வாசகர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் ஆய்வுமுறையியலை கற்பிக்கக் கூடியதாகவும் உள்ளது.

பண்பாட்டு ஆய்வியல்: பொதுவியல்

பண்பாட்டு ஆய்வியல்: பொதுவியல் என்னும் முதல் பகுதி ஐந்து கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டுப் புரிதல்கள் என்பது புறநிலையிலான கூறுகளை மட்டும் வைத்துப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியது அல்ல. அக நிலையிலான கருத்தியல்களையும் இணைத்துப் புரிந்துகொள்ளும்போதுதான் முழுமையான புரிதலாக அமையும். அவ்வகையில் முனைவர் சி.மகேசுவரன் அவர்கள் தமிழ்ச் சமூகம் சார்ந்த பண்பாட்டு ஆய்வாளர்கள் பயன்படுத்தும் சொற்களிலிருந்தே தம் ஆய்வைத் தொடங்குகிறார். நாட்டுப்புற தெய்வ வழிபாட்டு ஆய்வுகளில் பயன்படுத்தப்படும் சிறுதெய்வம், பெரு தெய்வம், சிறுமரபு, பெருமரபு, சிறுநிலை மரபு, பெருநிலை மரபு ஆகிய சொற்கள் வெளிப்படுத்தும் அரசியலைப் புரிய வைப்பதற்காக மேற்கண்ட சொற்களுக்கு மாற்றாக தம்முடைய கட்டுரையில் இயல் மரபு, அயல் மரபு என்னும் சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறார். சொற்களில் என்ன இருக்கிறது என்று சாதாரணமாக கடந்துவிட முடியாது என்பதைப் புரிய வைப்பதற்காக இவர் எடுத்துக்காட்டும் வழிபாட்டு மரபுகள் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வாளர்களால் கவனம் பெற வேண்டியவையாகும்.

இந்நூலாசிரியர் இயல்மரபைச் சார்ந்த தெய்வங்கள் உடைபடும்போதும் ஒவ்வொரு துண்டும் எவ்வாறு வளமைக்குரியதாக உள்ளது என்பதையும், பெருதெய்வம் என்று சொல்லக்கூடிய தெய்வங்கள் ஒரு சிறு சிதைவு ஏற்பட்டாலும் அச்சிலை பயன்பாட்டிற்கு இல்லாத நிலை உருவாகும் தன்மையையும் முதல் கட்டுரையில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். இவை, இயல்மரபான தமிழர் மரபு எத்தகைய வளமையுடையதாகவும், உழைக்கும் மக்களோடு நேரிடையான தொடர்புடையதாகவும் உள்ளது என்பதை மிக எளிமையாகவும் அதே நேரத்தில் சிறு மரபு - பெருமரபு, இயல் மரபு - அயல் மரபு சொல் செயல்பாட்டின் அரசியலை வலிமையாகவும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மேலும், கூத்தாண்டவர் வழிபாட்டின் முறைமையும் அவரவன் வழிபாட்டின் முறையையும் சுட்டிக்காட்டி இயல் மரபு - அயல்மரபை விளக்கியிருப்பது தமிழ்ச் சமூக ஆய்வாளர்கள் சொல் குறித்த அரசியலை நுட்பமாகப் புரிந்துகொண்டு ஆய்வில் செயல்படுவதற்கான தெளிவை ஏற்படுத்துகிறது.

மனித சமூகம் உணவு தேடும் சமூகமாக இருந்து உணவு உற்பத்திச் சமூகமாக மாறி பயிர்த் தொழிலில் ஈடுபட்டபோது இனப்பெருக்கம் தொடர்பான வளமைச் சடங்குகளைப் பயிர்த் தொழிலிலும் கடைபிடிக்கத் தொடங்கிய முறையியலையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவற்றை, பெருத்த வயிறு, பெருத்த மார்பு, விளை நிலங்களில் ஆண் - பெண் இணைவு ஒரு வளமைக்குரிய நம்பிக்கையாகக் கொள்ளுதல் முதலானவற்றைக் கொண்டு விளக்கியிருப்பது மனிதச் சமூகம் தான் அறிந்ததிலிருந்து அடுத்த சூழ்நிலைக்கான அறிவை உருவாக்கிக் கொள்ளும் சிந்தனையின் உருவாக்க முறையியலை உணர்ந்துகொள்ளச் செய்கிறது.

மானிடவியல் பார்வையில் 'தொப்புள் குடி உறவு' குறித்தும், காடர், இருளர், தொதவர், புலயன், இலம்பாடி, கல்வராயன் மலையாளி உள்ளிட்ட பழங்குடிகள் தாங்கள் பயன்படுபடுத்தும் புழங்குபொருள் சார்ந்த மற்றும் புழங்குபொருள் சாரா பண்பாடுகளை அந்தந்த பழங்குடிகள் பயன்படுத்தும் பொருள்களைக் கொண்டு விளக்கியிருப்பது, ஒரு புழங்குபொருள் என்பது எவ்வாறு ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் பண்பாட்டு மூலங்களை வெளிப்படுத்தும் கூறுகளாக விளங்குகின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்ளச் செய்கிறது.

ஒரு சமூகம் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும் சூழல்களாக மனிதருக்கும் மனிதருக்கும் இடையிலான தகவமைப்புகள், மனிதருக்கும் இயற்கைக்கும் இடையிலான தகவமைப்புகள், மனிதருக்கும் மீயியற்கைக்கும் இடையிலான தகவமைப்புகள் என மூன்று நிலைகளில் மனிதருக்கும் மீயியற்கைக்கும் இடையிலான தகவமைப்புகளின் பரிமாணங்களை நீலகிரி உள்ளிட்ட இடங்களில் வாழும் பழங்குடியினரின் செயல்பாடுகளை வைத்து விளக்கும் முறையியல் ஒரு பழங்குடி மக்களைக் குறித்த ஆய்வியல் நுட்பத்தை விளக்குகிறது எனலாம்.

தொல்பழங்கால பண்பாட்டு ஆய்வியல்

தொல்பழங்கால பண்பாட்டு ஆய்வியல் என்னும் பகுதியில் ஐந்து கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்நூலாசிரியர் இப்பகுதியில் ஆய்வுக்குட்படுத்தும் பொருண்மைகள் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருண்மைகளாகும். பழங்குடிகளின் வாழ்விடத்தில் உள்ள பாறை ஓவியங்கள் குறித்த ஆய்வுப் பரிமாணங்கள் குறிப்பிடத்தக்க பண்பாட்டுப் புரிதலை உருவாக்குகிறது. பழங்குடிகளின் வாழ்விடத்தில் உள்ள பாறை ஓவியங்கள் அப்பழங்குடிகளின் வாழ்வியலோடும், வாழ்வியலோடு கட்டமைக்கப்படும் பண்பாட்டுத் தன்மையிலும் முதன்மையான இடம் வகிப்பதை நூலாசிரியரின் ஆய்வுக் கருத்துகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. மேலும், உயிர்ப்பாற்றல் கொண்ட மரத்தை வழிபட்ட நிலையை அடுத்து மரத் தூணாக மாறிய நிலையிலும் சிறப்பான ஆற்றல் உடையதே என்பதை நம்பி, தொல் மாந்தர் வழிபட்ட 'கந்து வழிபாடு' குறித்தும், கால்நடைச் சமூகத்தில் பெருகிய கால்நடைகளின் சாணக் குவியலை எரித்த சாம்பல் மேடுகள் உள்ள பகுதிசார்ந்த பண்பாட்டு எச்சங்கள் குறித்தும் விளக்கியிருப்பது ஒரு சமூகத்தின் ஒரு குறிப்பிட்டகால பண்பாட்டுப் புரிதலில் ஆய்வாளர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டிய கூர்மையை உணர்த்துகின்றது.

பழங்குடிப் பண்பாட்டு ஆய்வுகள்

பழங்குடிப் பண்பாட்டு ஆய்வுகள் என்னும் மூன்றாம் பகுதி பத்து கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ளது. இப்பகுதியில் நூலாசிரியர் முன்னிருத்தும் கருத்துகள் இதுவரை பழங்குடிகள் குறித்த ஆய்வுப் பரப்பில் கவனம் பெறாத கருத்துகளைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்டிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக, தமிழகப் பழங்குடிகள் வழக்காறுகள் வாயிலாக வெளிப்படும் மொழி சார்ந்த பண்பாட்டுத் தொடர்புறவுகள், தமிழகப் பழங்குடிகளின் இனக்குழுக்கள் குறித்த புறப்பெயரும் - அகப்பெயரும், பழங்குடியினரிடத்தில் உள்ள புனித வெளிகள் குறித்த பண்பாட்டு நிலைகள், நீலகிரி பழங்குடியினரிடத்தில் உள்ள ஆண், பெண் கழுக்கச் சடங்குகள் (இரகசியமான சடங்கு முறைகள்), பழங்குடிகள் தங்கள் உடலில் வரைந்துகொள்ளும் வரைகலைகள் குறித்த பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகள் முதலானவை மிக முக்கியமானதாகும். இவை ஒவ்வொன்றைக் குறித்தும் பெரும் பரப்பில் கள ஆய்வு மேற்கொண்டு, ஆய்வுமுறையிலான கருத்துகளின் குவியல் இப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. தமிழ்ச் சமூக பண்பாட்டு வரலாற்றில் பழங்குடிகள் குறித்த ஆய்வுகள் திறக்கும் நுட்பங்களை அறிந்துகொள்ளச் செய்கிறது.

பழங்குடி இனக்குழு வரைவியல்

பழங்குடி இனக்குழு வரைவியல் என்னும் பகுதியில் பதிமூன்று கட்டுரைகள் உள்ளது. இக்கட்டுரைகள் ஒவ்வொன்றும் பல முனைவர் பட்ட ஆய்வுகளுக்கு ஒப்பானதாகவும், பல முனைவர் பட்டங்களுக்கான ஆய்வுப் பொருண்மைகளையும் கொண்டிருக்கக்கூடியதாகவும் உள்ளது. இனவரைவியல் என்ற சொல் தமிழ்ச் சமூகத்தில் அறிமுகமாகி பரவலாக ஆய்வாளர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற நிலையில் இனவரைவியல் என்ற சொல்லுக்கு மாற்றாக இனக்குழுவரைவியல் என்ற சொல்லை முன்வைத்து இரண்டிற்குமான வேறுபாட்டை விளக்கியிருப்பதும் இன்றியமையாத புரிதலை உருவாக்குகிறது. மேலும், தமிழகத்தின் முப்பத்தேழு பழங்குடிகள் (நரிக்குறவர் உள்பட) குறித்து அறிமுகத்தையும், அவர்கள் வாழும் பகுதிகளையும், திருவிழாக்கள் முன்வைக்கும் ஒரு இனக்குழு சார்ந்த இருத்தலியல்சார் பண்பாட்டு முறைமைகள் என பழங்குடிகள் சார்ந்த பெரும் ஆய்வுப் பரப்பை வெளிப்படுத்துவதாக இப்பகுதி உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. பழங்குடிகள் குறித்த புதிய ஆய்வாளர்களுக்கு தமிழகப் பழங்குடிகள் குறித்த அறிமுகத்தையும், ஆய்வுப் பொருண்மையும், ஆய்வு முறையியலையும் இப்பகுதியின் மூலம் பெறலாம் என்பதில் ஐயமில்லை.

நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டு ஆய்வியல்

இனக்குழுவரைவியல், மானிடவியல், மொழியியல், சமூகவியல் சார்ந்த ஆய்வியல் நிலைகளை உணர்த்தும் இந்நூல் நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டு ஆய்வு முறையியலை மிக விரிவாகவும் நுட்பமாகவும் கள ஆய்வு அடிப்படையிலான தரவுகளைக் கொண்டு விளக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய விரிவான கருத்து முன்வைப்புகள் நூலாசிரியரின் நுட்பமான நாட்டுப்புறவியல் துறைசார் அறிவுத்திறனுக்குச் சான்றாக விளங்குகிறது எனலாம். புலம்பெயர் வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கலுக்கான முறையியல், விளிம்புநிலை சமூகங்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள், தமிழக அலைகுடிகள்

குறித்தப் பார்வை, 'சாமி வீடு' சார்ந்த புழங்குபொருள் வைக்கும் இடம் சார்ந்த ஆய்வியல் முதலான ஆய்வுகளின் வெளிப்பாடுகள் நாட்டுப்புறவியல் சார்ந்த ஆய்வுப் பரப்பில் உள்ள இன்றியமையாமையை வெளிப்படுத்துகிறது. குறிப்பாக 'கொங்கு நாட்டில் காணலாகும் வாதப் பிள்ளையார் வழிபாடு எனும் சக்தி வழிபாடு' என்னும் கட்டுரை எவ்வாறு இயல் மரபான நாட்டுப்புற தெய்வங்கள் அயல் மரபு தெய்வங்களாக மாறும் முறைமைகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இவ்வாறு பல்வேறு நிலையிலான புரிதல்களை இப்பகுதி கொண்டுள்ளது சிறப்பாகும்.

தமிழ்ப் பண்பாட்டின் வேர்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கான தொடர்ச்சியான ஆய்வு முன்னெடுப்பை இந்நூல் கொண்டுள்ளது. தமிழகப் பழங்குடிகளின் வாழ்வியல் சார்ந்த முக்கிய பண்பாட்டுக் கூறுகளை உள்வாங்கி எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூலின் மூலம் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பு ஒற்றைத் தன்மையிலான பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பு உடையது அல்ல. மக்களின் பன்முக வாழ்நிலை சார்ந்த பன்மியப் பண்பாட்டு அமைப்பைக் கொண்டது என்பதற்கான சான்றாக அமைகிறது. இந்நூலின் கருத்துகள் தமிழ்ச் சமூகப் பண்பாட்டு வரலாற்றுக்கான கணக்கற்ற தரவுகளைத் தம்முள் கொண்டுள்ளது. நம் கல்விப்புலம் பல வரலாற்று வரைவுகளை புறக்கணித்துள்ளது. இவ்வாறு புறக்கணிக்கப்பட்ட தரவுகளின் துணையுடன்தான் தமிழகத்தின் உண்மையான சமூகப் பண்பாட்டு வரலாற்றை எழுத முடியும் என்பதை முனைவர் சி.மகேசுவரன் அவர்களின் பழங்குடிகளின் வாழ்வியல் குறித்த பண்பாட்டுக் கருத்தாக்க வெளிப்பாடுகளால் உணரலாம். தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்பாட்டு வரலாற்றைக் கண்டடைவதற்கு முனைவர் சி.மகேசுவரன் அவர்களின் இந்நூல் முதன்மைத் தரவாக அமையும். பண்பாடுசார் ஆய்வுச் சமூகத்துக்குப் புதிய கண்களைத் திறந்து விட்டுள்ளார். பல திறப்புகளை திறனுடைய ஆய்வாளர்கள் பெற்றுக்கொள்வதற்கான மடைகளையும் திறந்து காட்டியிருக்கிறார். இந்நூல் உருவாக்கத்திற்கான நோக்கத்தை முனைவர் சி.மகேசுவரன் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, பண்பாட்டியல் என்கிற இவ்வறிவுசார் ஆய்வுப் புலம் பற்றிய தனித்ததோர் 'அடிப்படை நூலோ' (Basic Book), 'நோக்கிட்டு ஏடோ' (Reference Work). இதுவரை தமிழில் இனங்கண்டறியப்படவில்லை. இந்நிலையைக் கருத்தில் கொண்டே இந்நூலை உருவாக்கியதாகக் கூறுகிறார். இத்தகைய நோக்கத்தை முழுமைப்படுத்தும் நிலையில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது சிறப்பாகும். இந்நூல் அறிமுகத்தில் எடுத்துக்காட்டியிருப்பது நூறில் ஒரு பங்கே ஆகும். தமிழ் இனத்தின் அடையாளத் தடங்களை பல பரிமாணங்களில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் இந்நூல் தமிழினம் கொண்டாடிக் களிக்க வேண்டியது கடமை. இந்நூலை வாசித்துக் களித்தும் விமர்சித்தும் பரவலாக்கம் செய்வோம்.

கட்டுரையாளர், நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வாளர், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, துவாரகதாள் கோவரத்தன்தாள் வைணவக் கல்லூரி, அரும்பாக்கம், சென்னை.

Article

Professor R.Champakalakshmi: The Primordial Mother of TAMILIAN Historiography

Dr.K.R.Sankaran

Professor R.Champakalakshmi (1932-2024) (hereafter RC) recently passed away leaving us with a comprehensive method of understanding the history of Tamil Nadu against the backdrop of South India and the Indian sub-continent. Hailing from Thanjavur Delta region, she had been graduated from the University of Madras and got research degrees (M.litt., P.hD.,). She started research on the line laid down by the pioneer historians, right from the first professor of history of the University of the Madras, S.Krishnaswami Aiyangar and she was meticulously trained by Prof.T.V.Mahalimgam in archaeology and epigraphy. RC adhered to the clinical approach of analysing the data evinced from the sources like excavated antiquities, early Tamil Epigraphs, Tamil classics, didactic works, Bhakti canonical literature, features of temple architecture, and the nuances of sculptural motifs,

iconography and paintings. RC brought out the marked features of all sorts of the above stated sources to the historians from north. Her book Vaishnava Iconography of Tamil Country (1981) is a model work to analyse the historical course that how the common cults evolved into the royal culture. Trade, Ideology and Urbanisation: South India 300 BC-AD 1300 (1996) has been a master piece depicting how trade got interlinked with statecraft in south India. It is a monumental work of understanding the trade network in south-east Asia in pre-modern period. Her recently published book (Religion, Tradition and Ideology: Pre-Colonial South India, 2011) consisting of collected papers lays a method of attributing Bhakti movement to state formation in Tamil country and explains how Tamil-triumvirate and the Pallava-s of Kancipuram exploited the psyche of Bhakti in conglomeration of the public through the temple institutions dealing with land grants and other authoritative rights to the Brahmanical institutions, Ghatika. Strikingly, she forwarded an introductory article to the special issue of Studies in History bringing out the articles on varied model states.

Peasant State and Society in Medieval South India (1980) a critical and theorised book by Burton Stein attracted the historians from north and south to study it and it provoked them to review it at large. His expounded segmentary state theory, including her, led almost all serious Indian historians to offer alternate idea. But, no one's concluding remark is as sharp as hacksaw to shape it.

Her stance for the emergence of state formation in Tamil country is a beacon light to the scholars to comprehend what are the ethos leading to the rise of state. Sangam age, co-eval to iron-age (500 BC to 300 AD) experienced the role of chiefs who were, the clan leaders/leaders of the concerned lineages, certainly the egalitarian rulers. As Thiruvalluvar says, people got free access to them. They were gracious enough of granting precious items to the bards, their close associates. This practice, in due course, was adapted by the obscure emergence of the Vendar-s (வேந்தர்). RC tried to attribute Indra to Vendar conceptually. These Vendar-s extended

the practice of donating lands and gold to the priests who executed the Vedic rituals, a new fascinating culture to the common. Awarding prize to the bards, idea of romanticism and heroism did not lay foundations to the state in Sangam age. Contrarily, the enchanting slogans of Vedic rituals sounded the birth of state. In subsequent centuries, Pallava-s in north, Pandya-s in south rejecting Jainism, annihilating its followers, preferred the Brahmanical culture as state ideology through the establishment of temple institutions associated with the creation of Brahmadeya-s whereby came the Oriental states. In this process, regional identities against the backdrop of Pan-Indianization were assimilated into Brahmanical oriented Bhakti movement. But, originally such movement was started first by the Jains, followed by Buddhism.

The five eco-zones categorised in Tamil classics further got merged into three major supra-local regions viz., Tondai-manadalam, Chola-mandalam, Pandya-mandalam. This classification further shrank into two : Pandya-mandalam and Chola-mandalam. It is said that there has been a missed link between the Muvendar (முவேந்தர்) of Tamil classics and those from medieval period. This gap was cemented through the crafting of myths and legends composed in Prasastis (மெய்க்கீர்த்தி) of the respective dynasties. This exercise was done so as to earn the legitimacy of ruling over the territory and the people. In Prasastis, Kings were equated with puranic gods and the heroes of Itihasa, particularly Ram. Rulers of the Pallava dynasty built the temples called after them. Cholas did this scheme in grandiose. Strikingly, the term Koyil (கொயில்) denotes not only abode of the Gods but also the residing place of the Kings. The term irai (இறை) has different shades: god, royal tax and king. In another way, Chola-s and Pandya-s crafted some legends portraying them the cosmic descendants: Chola-s the descendants of the SUN; Pandaya-s the descendants of the MOON. Their virile and valour are often compared with that of the Gods. Further, to establish their kingship metaphorically, characteristics of the godly incarnations like Varaha (protectorate of the earth), Vamana (surveyor of the territory) and Tiruvikrama (conqueror of three worlds) are attributed to the kings. They got ruling legitimacy through the reiteration of culture. The regional

cultural tenets are embedded with sculptural, iconographic representation. Some rulers became versatile in arts. It is said that one Pallava king was a great exponent in dance; another one was a dramatist. It is said that a Chola king was a litterateur (பண்டிதசோழன்) In the Sangam age, rulers followed the practice of procession around the towns to near the people. It was further expanded in the medieval period wherein the gods went around the temple towns. People's musical notations harmoniously got influenced the Bhakti hymns. The concept bridal mysticism narrated in that works offered a great sigh to be released out from the heart of the people. The gods are depicted as endearing relatives of the Bhakta-s and they had been addressed as the binding force of the family institutions. It reduced the distance between Gods and Bhaktas but distanced the latter from the rulers. The above stated are some of the impressions got from studying the below enlisted works of Professor R.Champakalakshmi. It is sincerely dedicated to her in the names of history students.

Select research works by Professor R.Champakalakshmi

1. 1969,'An Unnoticed Jain Cavern near Madurantakam' Journal of the Madras University, Vol.XLI,Nos 1 and 2, January-July,pp.111-113.
2. 1973,'New Light on the Cola Frescoes of Tanjore' Journal of Indian History, Golden Jubilee Njumber, 1973, pp.349-60.
3. 1975-76,'Archaeology and Tamil Literary Tradition, 'in Puratattva, No.8
4. 1978, "Religious Conflict in Tamil Nadu: A Re-appraisal of Epigraphic Evidence'; Journal of the Epigraphic Society of India, Vol.5, 1978.
5. 1981, Vaisnava Iconography in Tamil Country, New Delhi.
6. 1986, 'Urbanisation in South India: The Role of Ideology and Polity' Presidential Address, Ancient India Section, Indian History Congress, Sri Nagar.
7. 1986,'Urbanization in Early Medieval Tamil Nadu' in S.Bhattacharya and

Romila Thapar (eds), Situating Indian History: Essays for Sarvapalli Gopal, New Delhi, OUP.

8. 1990,'The Sovereignty of the Divine: The Vaishnava Pantheon and the Temporal Power in South India; in V.Srinivasa Murthy, B.Surendara Rao, Kesavan Veluthat and S.A.Bari (eds), Essays in Indian History and Culture, Felicitation Volume in Honour of Professor B.Sheik Ali, New Delhi, Mittal Publication,pp.49-66.
9. 1996, Trade, Ideology and Urbanization: South India 300 BC-AD 1300, New Delhi, OUP.
10. 1996,'From Devotion and Dissent to Dominance: The Bhakthi of the Tamil Alvars and Nayanmars; in Tradition and ideology: Essays in Honour of Romila Thapar, New Delhi, OUP.
11. 2000,'Iconographic Programme and Political Imagery in Early Medieval Tamilagam: The Rajameheswara and the Rajarajeswara in History of Science and Culture in Indian Civilization, D.P.Chattopadhyaya (general ed), Vol.VI,Part 3, Indian Art Forms Concerns and Development in Historical Perspective, B.N.Goswami (ed), New Delhi, Munshiram Manoharlal,pp.217-40.
12. 2000,'Reappraisal if a Brahmanical Institution: The Brahmadeya and its Ramifications in Early Medieval South India; in Kenneth R.Hall (ed) Structure and Society in Early South India, Essays in Honour of Noboru Karasahima, New Delhi,OUP.pp.59-84.
13. 2008,'From Natural Caverns to Rock-cut and Structural Temples: The Changing Context of the Jain Religious Tradition in Tamil Nadu' in Airavati, Felicitation Volume in Honour of Iravatham Mahadevan, Chennai:Varalaru, pp.13-36.
14. 2011, Religion, Tradition and Ideology :Pre-Colonial South India, OUP, New Delhi.

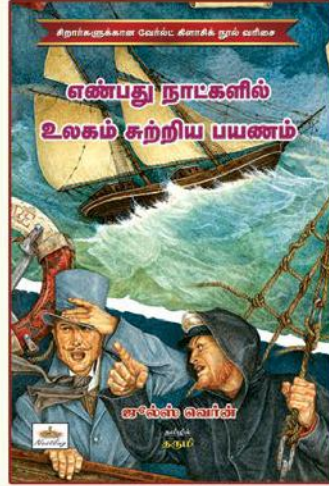
●
Guest Professor, Department of Maritime History and Marine Archaeology, Tamil University, Thanjavur-613010

நெஸ்லிங் வெளியீடாக உலகப் புகழ்பெற்ற சிறார் கதைகள்

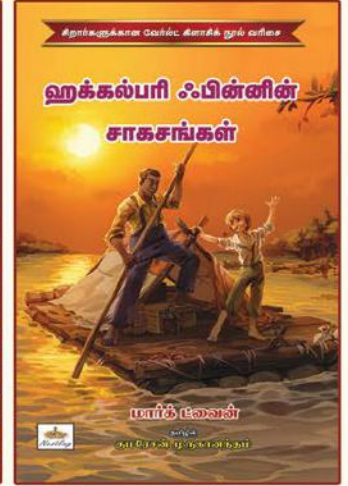
₹ 80/-

₹ 140/-

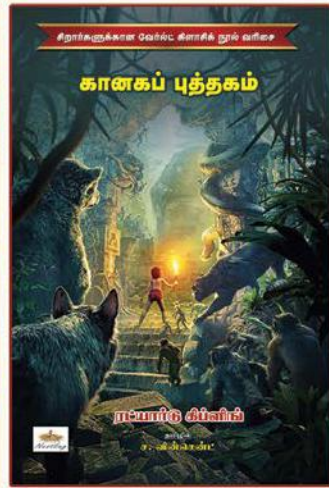
₹ 99/-

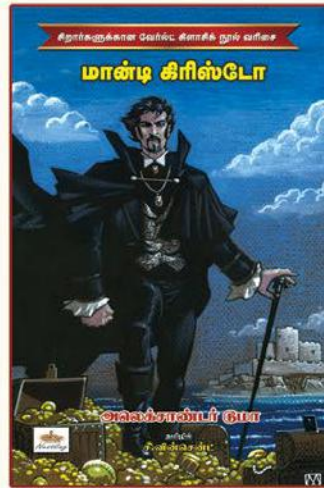
₹ 99/-

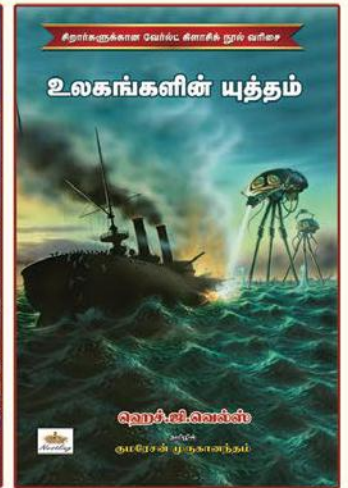
₹ 99/-

₹ 99/-

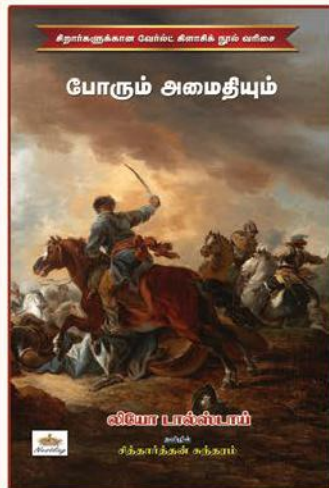
₹ 50/-

₹ 110/-

₹ 105/-

₹ 95/-

₹ 50/-

₹ 65/-

நெஸ்லிங் புகல் பப்ளிஷிங் அன்ட் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ் (பி) லிட்.,

41-டி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050. ☎ 044 - 26251988, 26258410, 48601884 | www.ncbhpublisher.in | email: nestlingbooks@gmail.com

Published by Shanmugam Saravanan on behalf of New Century Reader's Sangam

at 16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014 and Printed by A.Sivakumar at Pavai Printers (P) Ltd.,

16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014. Editor: T.Stalin Gunasekaran

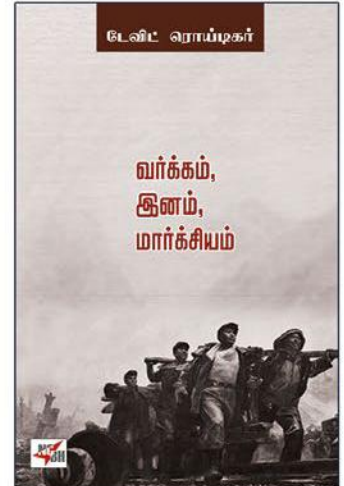
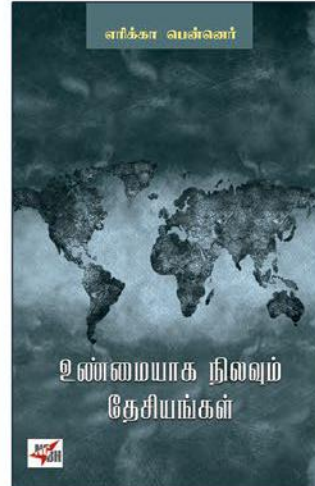
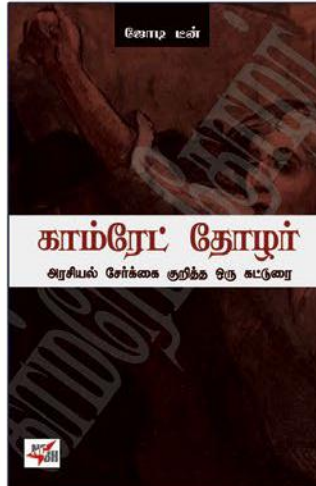
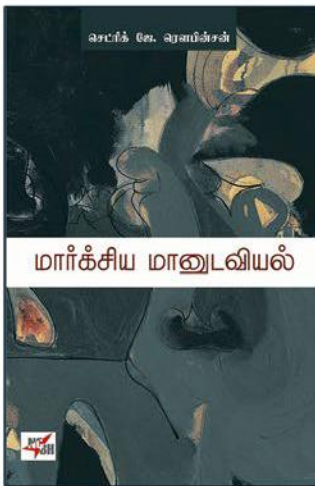
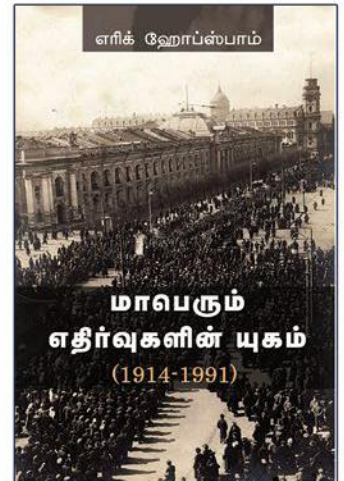
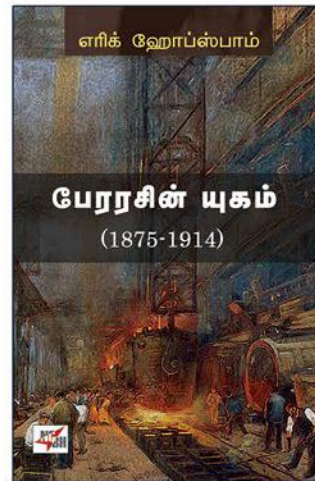
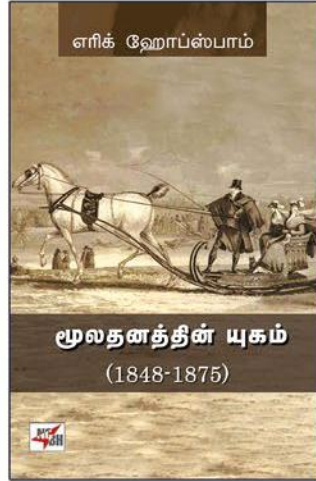
மிகமிக விரைவில்...
நியூ செஞ்சுரி வெளியீடாக...
தமிழில் வரவுள்ள மார்க்சிய அரசியல் நூல்கள்

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்:

ந.முத்துமோகன்

இணைப் பதிப்பாசிரியர்:

ப.கு.ராஜன்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 -234990.